

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 161

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΗΤΙ

Η ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ

Μ Ο Δ Α

μέ τά τελευταία
παριζιάνικα
μοντέλλα

**ΑΝΩΔΥΝΟΣ
ΤΟΚΕΤΟΣ**

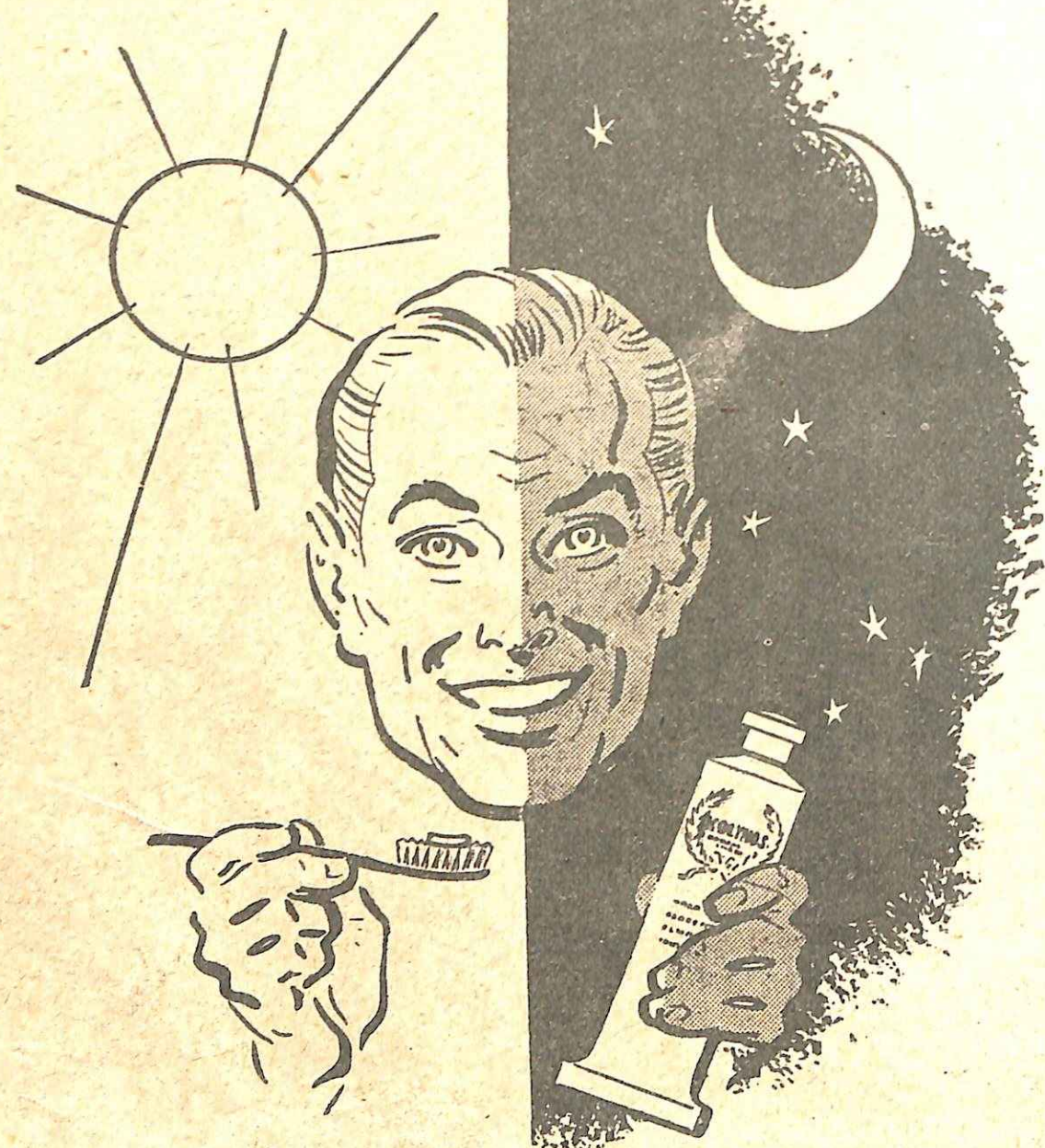
Μπορεί νά γεννά
ή γυναίκα χωρίς
καθόλου πόνους;

Ζ Η Τ Ω

Η 25^η

ΜΑΡΤΙΟΥ

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΓΚΡΕΚΑ

ΕΤΟΣ 7ον ♦ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1956 ♦ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 161

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & Σια»

Διευθυντής:
Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης:
ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 34 και Ίπποκράτους. Τηλ. 614-047
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πρεσβηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΗΡΩΪΣΜΟΙ

Ε ΠΗΡΕΑΣΜΕΝΟΙ από τον έπιτονο έθνικό παλμό της ημέρας, από τις γαλάζιες σημαίες, τους χρομετισμούς των αλόγων και τα πατριωτικά θούρια, συζητούσαν—γιατί τί άλλο;—για τους ηρώισμούς και τα ολοκαυτώματα του Αγώνος. Καί, κάποιος, έθεσε μίαν έρωτη, περίεργη. Περίεργη, γιατί μ' άλλο που ήταν φυσική, δεν έπαυε να περιέχει τον αίφνιασμό του άπρόοπτου:

— Ποίος, από τους τόσους ηρώισμούς του 21, σ'ας φαίνεται ο πιο μεγαλειώδης, ο πιο συγκλονιστικός;

Όσοι τ' άκουσαν, άλληλο-κυτάχησαν εαφιασμένοι. Μα την αλήθεια, όταν με μίαν άπλή αναδρομή στα γεγονότα της ηρωικής έποχής, βρίσκεσαι ανάμεσα σε Ψαρρά και σε Μεσολόγγι, σε Δερβενάκια και σε Μανιάκι, σε Άλαμάνια και σε Γραδιά, πώς μπορείς να άξιολογήσης, να εκλέξης και να κατατάξης; 'Η θέσι σου θα ήταν χίλιες φορές πιο δύσκολη, από του μυθικού Πάρι, όταν έκληθη να δώση το «μήλον της έριδος» στην πιο όμορφη, από τις τρεις θεές του Όλύμπου. 'Ο βοιάμβος του Κολκοτρώνη στα Δερβενάκια, δεν έχει περισσότερο μεγαλείο από τη θυσία του Παπαφλέσσα στο Μανιάκι. Καί ο άθλος του Άνδρούτσου στο χάνι της Γραδιάς, έχει μίαν αντίεσιν, σε θάμβος Ιστορία, με το «για δες καιρό που διάλεξεν ο Χάρος να με πάρη» του Διάκου. Άλλα το Μεσολόγγι, με την τρομαχτική του αντίσταση και με το ανατριχιαστικό μεγαλείο της έξοδου του, τί σ'ας λέει; Έδώ μένετε για μιά στιγμή κατάπληκτος κι' ετοιμαζόσαστε να προσφέρετε το «μήλον» της προτιμήσεως, όταν εαφικά σ'ας τυφλώνη ή λάμψη από την ασύγκριτη εποποιία των Ψαρρών. Καί εαφαιμένε, μοιραία, διστακτικοί με το «μήλον» στο χέρι. Δικαιολογημένη, λοιπόν, ή αμηχανία, που άπλώθηκε στην όμηγυρη, ύστερ' από το επίκαιρο, αλλά... άπρόοπτο έρώτημα. 'Οπότε ο «δράστης» άνέλαβε να βάλη τα πράγματα στη θέσι τους.

— Ίσως δεν εξηγήθηκα καλά, έλεγε. 'Η άκριβής ουσία του έρωτήματός μου είναι ή εξής: άντρας ή γυναίκα ήταν το πρόσωπο που έκανε την πιο συγκλονιστική πράξη κατά τη διάρκεια του 1821.

Τώρα, μάλιστα!

Το άκροατήριο ικανοποιήθηκε. Κάτι περισσότερο: δρήμε την έρωτησι έλαφρώς... άφελή! Διάβολε! Δεν μπορεί, δέβαια, ν' άρνηθή κανείς τον ηρώισμό μιάς Μπουμπουλίνας, ούτε και ν' άγνοήση το θάρρος μιάς Μανώς Μαυρογένους.

Άλλά πώς να σταθούν τα έργα τους, μέσα στη λάμψη που σκορπίζεται από τη ναυαρχίδα την ανατιναγμένη από τον Κανάρη; Πώς να συγκριθούν με το σουβλί του Διάκου; Πώς να παραβληθούν μ' εκείνον το φλογισμένο Παπαφλέσσα, που τον τρόμαξε και του ίδιου του Μπραΐμη το μάτι και διέταξε τους δικούς του να τον ξεχωρίσουν ανάμεσα στους ματοδαιμένους νεκρούς του Μανιακίου και τους έπτε: «Πλύντε το, μωρέ, το παλληκάρι και στήστε το όρθό, για να τον καμωρώση, έστω και σκοτωμένο; Ποιά γυναίκα θα μπορούσε να σταθή κοντά τους;

— Εκείνες, που χόρευαν το χορό του Ζαλόγγου! άποκρίθηκε άτάραχα, αυτός που άνακίνησε το όλο ζήτημα.

Οί άλλοι τον κύτταξαν κατάπληκτοι. Άλλά εκείνος συνέχισε ήρεμα:

— Ανάμεσα στον κοινό άνθρωπο και στον ήρωα, υπάρχει το ένοστικό της αυτοσυνητήσεως. Κατά βάσιν, λοιπόν, «ήρωας» δεν γίνεται τη στιγμή που κάνεις μιά μεγάλη πράξη. 'Η πράξεις είναι ένα φυσικό επακόλουθο, της κατανικήσεως του ένοστικτού. Συνεπώς, «ήρωας» γίνεται τη στιγμή ακριβώς που καταναίκας την αυτοσυνητήρησι και πνίγει την κραυγή, που υπάρχει μέσα σου και σου λέει: «Κρύψου, προφυλάξου για να σωθής!» 'Ο ηρώισμός σου, λοιπόν, θα ήταν ακόμη μεγαλύτερος, τη στιγμή που θα κατέπνιγες ένα ένοστικό, πιο ισχυρό κι' άπ' την αυτοσυνητήρησι. Καί δεν χωράει άμφιβολία, πώς το ένοστικό, της μητρότητος είναι το ισχυρότερο άπ' όλα! Πώς, λοιπόν, να μην παραδεχτούμε, πώς οί τραγικές χορεύτριες του Ζαλόγγου, συνετέλεσαν τον ύπ' αριθμόν 1 ηρώισμό του Αγώνος, τη στιγμή που πετούσαν τα παιδιά τους, τα βλαστάρια τους, μέσα στο γκρεμό.

— Η ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

('Η ηρώϊδα της Έλληνικής Έπανάστασεως)

Η ΤΖΑΒΕΛΑΙΝΑ

Ένα πουλάκι κάθονταν ώπάνου στο γεφύρι,

μοιρολογούσε κι' έλεγε, τ' Άλη - πασά του λέει:

— Δεν είναι δώ τα Γιάννινα να φτιάσης σαντιρβάνια.

Δεν είναι μήτ' ή Πρέβεζα, πόκαμες παλιομύρι-

μον' είν' το Σούλι ξακουστό, το Σούλι ξακουσμένο,

που πολεμούν μικρά παιδιά, γυναίκες και κορίτσια,

που πολεμάει ή Τζαβελαινα, με το σπαθί στον κόρφο.

Στό 'να της χέρι το σπαθί και στ' άλλο το τουφέκι

και τα φυσέκια στην ποδιά, τα δόλια μέσ' στις ζήβες.

Η ΠΕΡΙΩΤΙΚΟ (1792)

ΠΑΣΑΔΕΣ ΚΑΙ... ΣΚΛΑΒΕΣ

ΕΣΠΑΣΕ ασυγκράτητη ή εργαζόμενη γυναίκα και τα λόγια της έμοιαζαν με... αστραπόβροχτα.

—Τίποτα δεν κάναμε, αγαπητές μου. Είμαστε σκλάβες! Τι δικαιώματα ψήφου μου λέτε και ισότητα των δύο φύλων και άλλα ήχηρα παρόμοια! Είμαστε σκλάβες... ούσαι και θέσει!

Το ακροατήριο της τα χρειάστηκε. Τα βρήκε υπερβολικά όλα αυτά και προσπάθησε να ανακαίσει την «έπιθεσι». Άλλα ή προαλήσασα δεν άφησε περιθώρια χρόνου για αντιρρήσεις. Συνέχισε ορμητικότερα, θυελλώδης και τέλειωσε απνευστί:

—Αυτό που σας λέω. Είμαστε σκλάβες, μάλιστα. Έμεις οι γυναίκες των πόλεων, της πρωτεύουσας, οι πολιτισμένες, οι κομψοί, οι υπερίκοι! Το κομψό δεν περιορίζεται μόνο στις γυναίκες των χωριών. Έξ' ίσου όλες δυσχεστεύουμε. Παρακολουθήστε το είκοσιτερόχρονο μιας εργαζόμενης σε γραφείο (για να μην πάω τη χειρότερη περίπτωση της εργατοσύνης) και θα βεβαιωθείτε. Κατ' αρχήν ζυγνύει νωρίτερα απ' το σύζυγο για να ετοιμάσει το... καφέδες. Είναι βλέπετε γυναίκα. Και έβιθται οι γυναίκες να ψήνουν τους καφέδες στους σκύλους τους! Άλλα συγχρόνως πρέπει να ρίξη και μια ματιά στο σπίτι. Να δώσει παραγγελίες στην υπηρέτρια (αν έχη υπηρέτρια) τι θα μαγειρέψω, να κανονίση τι θα φάει το παιδί ή τι θα φάει τα παιδιά (γιατί συνήθως είμαστε μητέρες ενός ή δύο τέκνων), να θυμηθεί ότι σχετίζεται με το καθημερινό νοικοκυριό. Αυτά όλα τα κάνει ταχιάως, ενώ νύνεται. Και δεν μπορεί να ντυθεί όπως - όπως, σαν τους άνδρες. Επιδίδεται να είναι ευπρεπισμένη.

Με την ψυχή στα δόντια, κυττώντας συνεχώς τους λεπτοδείκτες του ρολογιού, ξεκινάει για το γραφείο. Αυτή τη δουλειά δεν σας την αναφέρει λεπτομερώς γιατί θα μιούπητε κι' οι άνδρες εργάζονται! Συμφωνώ! Με μια διαφορά: Σας μας και να μείνη ένα τέταρτο άνευ έπαιγούσης εργασίας, δεν θα το χρησιμοποιήσουμε για να ξεκουραστούμε ή να διαβάσουμε την... έφημερίδα μας. Θ' άρπάζουμε άμέσως το εργοχείριο ή το πλecht, διότι πάντα κάτι έχουμε να ετοιμάσουμε — κανένα πουλόβερ του συζύγου, κομμωία μπλούζα δική μας, κομμωία ζακέτα των παιδιών, κανένα πετσέτακι για το στίτι. Δεν μπορούμε να σταυρώσουμε τα χέρια. Πότε θα τα φτιάσουμε αυτά;

Έτσι, κατά τις δύσμοιες που τελειώνει το γραφείο, έχει καλυφθεί το έξωσώρο μας με έντατική εργασία. Βάλτε και την πρωινή ώρα — γίνεται επτάωρο. Και τρέχουμε για το στίτι. Πρέπει να φτάσουμε νωρίτερα απ' το σύζυγο, διαβέβαιμε ή όχι υπηρέτρια. Στην πρώτη περίπτωση για να επιβλέψουμε στο σπράσιμο του μεσημεριανού, να βάλλουμε τα παιδιά να κοιμηθούν, να προλάβουμε τις τυχόν παραλείψεις. Για τη δεύτερη περίπτωση, που είναι κι' ο κανόνας, τι πρώτον να αναφέρω και τι ύστερον!

Κατ' αρχήν σπείδουμε να ζεστανούμε το φαγητό που μαγειρεύουμε από βραδίς κι' αν δεν προλάβουμε να μαγειρεύουμε, να ετοιμάσουμε κάτι «της ώρας». Καμμιά όμειλέτα, κανένα μπιφτεκάκι, καμμιά σαλάτα. Συγχρόνως, άνοίγουμε τα παράθυρα να αερίση το σπίτι και κάνουμε απόπειρα να στρώσουμε τα κρεβάτια (υποτίθεται ότι έλλειψαι υπηρέτριας κρατούσε τα παιδιά ή μητέρα μας, ή όποια όμως δεν μπορεί και να συγγιρή). Άλλα καταφθάνει... μπαλντισμένος ο σύζυγος. Και κάθεται στο τραπέκι να τρώει σερβίρου. Έβιθται κι' αυτό!

Τέλος πάντων, τρώμε. Με τη μυοικιά στο στόμα άποτελειώνουμε το σπράσιμο του κρεβατιού για να ξαπλώση ο... πασάς—ο σύζυγος. Δεν μπορεί. Έμαθε να τον «παιρνή» μετά το φαγητό δυο - τρεις ώρες. Ξαπλώνεται λοιπόν μακριώς κι' έμεις άθόρυβα για να μη τον... ζυπνήσουμε, μαζεύουμε το τραπέκι, συγγιζουμε, πλένουμε τα πιάτα, σαπουνίζουμε κανένα ρουχαλάκι, σιδερώνουμε.

Αχ πώς πέρασε ή ώρα! Κοντεύει να βραδυάση. Αν ο σύζυγος ζυπνήση στα «καλά» του κι' αναγνωρίση την ισότητα των δυο φύλων, νύνεται και πηγαίνει να ψωνίση για την επομένη. Διαφορετικά, τρέχουμε μεις στο μπακάλη, στο φούρναρη, στο μανάβη. Μετά στρωνώμασε στο μαγειρέμα. Κι' ακολουθεί το βραδυό γεύμα, νέο πλύσιμο των πιάτων, νέο συγγίσιμα της τραπέζιας και της κουζίνας.

Συννά μας βρίσκουν τ' άγρια μεσάνυχτα στο πόδι. Και σας αναφέρω σε γενικές γραμμές το είκοσιτερόχρο της εργαζόμενης γυναίκας, γιατί πρέπει παραλλήλως να υπολογίσετε τη φασαρία των παιδιών, τις συγγικίες γκρίνιες, χίλιες - δυο άλλες υποχρεώσεις. Ψυχγωγία! Και σ' όσον κινηματογράφο να μάς μείνη καιρός να πάμε, θα πάμε... τρέχοντας να προλάβουμε! Μ' άλλα λόγια, φίλτατοι και φίλτατες, δουλεύουμε σε σκλάβες δεκαοχτώ ώρες το είκοσιτερόχρο. Τι να τα κάνω τα δικαιώματα της ψήφου; Κατανοούν ειρωνεία. Έδώ χρειάζεται να στρώσουμε με και τους σκύλους στις δουλειές του σπιτιού, όπως κάνουν οι Αμερικάνες. Πολύ τους κακομάθαμε!»

Ταύτα είπε ή εργαζόμενη γυναίκα άγανακτισμένη. Κι' άπορήσαμε όλοι πώς βρήκε τόσον καιρό να μάς... μιλήση!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

● 150 ΠΗΧΕΣ ΤΟΥΛΙ

Η Κίτσα Καζάκου, ή γνωστή Έλληνίδα τραγουδίστρια, που σημειώνει μεγάλη επιτυχία στο

Η κ. Κίτσα Καζάκου

Λονδίνο, θεωρείται από τα έγγελετικά περιοδικά και τις έφημερίδες, ως ή πιο κομψοτυπωμένη καλλιτέχνης της Αγγλίας. Αναφέρεται ότι, στην πρώτη εμφάνισή της —που έγινε εδώ και λίγες εβδομάδες—, ένα από τα πολυτελέστερα κέντρα του Λονδίνου, ή Κίτσα Καζάκου φορούσε ένα φόρεμα, που είχε επάνω του... εκατόν πενήντα πηχές τουλί!

● ΜΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΣ

Περαιστική από την πρωτεύουσα βρίσκεται για λίγες ημέρες με τους φιλολογικούς κύκλους και με τη γυναικεία δραστηριότητα της Αθήνας ή ποιήτρια της Κρήτης, δις Κατίνα Τασσάρωσκη. Η έκλεκτή λογοτέχνης που ή τελευταία ποιητική της συλλογή «Αίχμαλιος της Ηλίας» πραγματικά αιχμα-

λίσσε την κριτική και τους έδικούς της φιλολογίας, ετοιμάζει μια νέα της συλλογή που περιέχει την καινούργια της άγασα σε προχωρημένα στάδια, έλευθερο στίχο, κ.λ.π. δείγματα της οποίας και τα άθηνάικα περιοδικά και τα έπαρχιακά, έδημοσίευσαν τελευταία.

● ΣΤΑΣΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ

Το άγγλικό περιοδικό του κινηματογράφου «Πίκτησεργκ» ά ένα από τα τελευταία του φύλλα έδημοσίευσέ όλοσέλιδο άρθρο με φωτογραφίες της Αιγυπτιώτισσας καλλιτέχνιδος του θεάτρου και του κινηματογράφου διδος Στάσας Δαμάσκου, που από πέρσι, θεωρείται άποκάλυψη γι' αυτό. Η δις Δαμάσκου, έδοκιμάστηκε με πολλήν επιτυχία και έκριθη καταλληλότητα και από τον διάσημον σκηνοθέτη Σσιλ ντε Μιλ που είναι σχεδόν εύρημα του, πέρσι όταν είχε κατέβει στην Αίγυπτο με το αούτηρό και πολυάνθρωπο συνεργείο ειδικών για το γύρισμα των «Δέκα Έντολων» όπου ή δις Δαμάσκου και πρωτοεμφανίζεται στα σοβάρ.

● ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Οι περισσότερες άναγνώστρες μας γνωρίζουν άσφαλώς την πολυπλευρή δράση του Λυκείου Έλληνίδων, δράση που επεκτείνεται εις όλους τους πνευματικούς και καλλιτεχνικούς τομείς. Έντός του πλαισίου των διαφόρων πνευματικών εκδηλώσεων του, το Λύκειον Έλληνίδων παρουσάζει κάθε μήνα και ένδσφύροντα φιλολογικά άπογεύματα με έκλεκτές όμιλίες και άπαγγελίες.

Είς το πρόγραμμα του φιλολογικού άπογεύματος της 7ης Φεβρουαρίου, ένθλαφέρουσα, υπήρξε ή όμιλία της κυρίας Αγγελικής Έξάρχου για την Κερκυρά, το χιλιοτραγουδμένο νησί των Ιονίων. Η κ. Έξάρχου,

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

Κερκυραία ή ίδια και λάτρης των Γραμμάτων, κατάρθωσε να δώση μέσα στο σύντομο χρονικό διάστημα της όμιλίας της, μια ώλοκληρω ήν και λυρικήωατη εικόνα της πνευματικής εξέλιξης της πατρίδος της από τε παλαιότερα χρόνια μέχρι σήμερα, και της γενικότερης συμβολής της στον έλληνικό πολιτισμό των τελευταίων αιώνων.

Ακολούθησε όμιλία της κ. Αλιφέρη για τον ποιητή Λορέντο Μπένιλλη και το πρόγραμμα έκλεισε με έκκεντες άπαγγελίες ποιημάτων. Όμολογώντας πρέπει να συγχαρούμε τη διευθύνου του Λυκείου για τις άραιες αυτές προσπάθειές του, στον τομέα του πνεύματος και της τέχνης

ΝΕΕΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ

Η μικρή καλλιτέχνης του χο-

Έντα Γεωργίου

ρού που έχει άναστατώσει τις καλλιτεχνικές τάξεις με το ταλέντο της, ή Έντα Γεωργίου, είναι ή εικονιζόμενη. Μόλις 14 έτών, έξυπνη και άραία με άληθινό ταλέντο, είναι μια έλπίδα της τέχνης του χορού που διαρκώς εξέλισσεται. Παλαιά μνήτρια του Μοριάνωδ και τώρα της Σόνιας Μοριάνωδ, ετοιμάζεται να δώση το παρόν με τις μικρές της δυνάμεις τις όλο θέλησι στις προσεχείς επιδείξεις της Σχολής Μοριάνωδ—Δημητρίου, τις όποιες ετοιμάζει με πολύ καλλιτεχνικό πυρετό.

● ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΝΑ

Σ' έναν τόμο από 244 σελίδες ή κ. Μαγδαληνή Κ. Τσάκωνα συγκεντρώνει ό,τι έκλεκτότερο έχει γράφη από Έλληνες και ξένους, συγγραφείς, λογοτέχνες και ποιητές για τη μάνα. Πρόκειται για μια έκδοσι έξαιρετικά επιμελημένη που έχει για τίτλο «ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΝΑ» (Έκκεντες σελίδες γραμμένες από τα παιδιά της—όλου του κόσμου).

● «ΑΚΡΙΔΕΣ»

Ο Άπόδμημος Έλληνισμός στενάζει συχνά από έπισκέψεις... ακρίδων. Είναι ή καθηγορία των τελευταίων πνευματικών ανθρώπων της πρωτεύουσας που επιδράμει συχνά στις παροικίες του έξω έλληνισμού και προ παντός της εύπορης Αιγυπτιακής που είναι και πιο κοντά με προοπτική να την μαδηρήσει ήμωρη και με διαφόρους τρόπους. «Καλλιτεχνίδες» του θεάτρου, «Καλλιτεχνίδες» των Εικαστικών Τεχνών, «ποιητρίες» της κακής ώρας με τα άθλια των έντυπα, ως δόλωμα και δικαιολογία της επαίτιας των, κ.λ.π. Γι' αυτές όλες ο Τύπος του έξωτρίκου και οι άρχες έχουν κατ' επανάληψη άπα-

Το διοικητικό συμβούλιο της Έλληνικής Μεριμνης Φλωρίνης, που άναπτύσσει στην άραία αυτή πόλι της Άντικης Μακεδονίας μια αξιόλογη δράσι. Πρόεδρος είναι ή κ. Όλγα Χαράλαμπακη, και μέλη οι κ.κ. Λιλή Κοέν, Σοφία Σιάμπουρη, Μαρία Παπαγεωργίου, Χριστίνα Βογιατζή, Κ. Χατζίνα και οι δ. Χάσου και Άλεξίου. Η Μεριμνα Φλωρίνης όργανώνει με μεγάλη επιτυχία για τους άπόρους χορούς, λαχειοφόρους άγορές, άπογευματινές συγκεντρώσεις κ.λ.π. Τη φωτογραφία έστειλε ή κ. Παπαγεωργίου.

σοληθή, άλλ' άδίκως. Διότι οι περισσότερες δεν πάνε μόνο με την όμορφιά τους άλλα και με άυστατικά γραμμάτα. Τις ήμέρες αυτές βρίσκει στην Αίγυπτο «γνωστή ποιήτρια» με τυπωμένα ποιήματά της σε έξενη γλώσσα και ή άγανάκτησι έχει ξεχειλίσει και μας έχουν γράψει και μας να ύψώσουμε φωνή διαμαρτυρίας προς τους άρμόδιους. Την ύψώνωμε κι' εύχόμαστε ή «έπισκεψή» της να είναι ή τελευταία «ακρίδα»!

● ΑΠΡΟΟΡΤΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

Η έκλεκτή τραγουδίστρια Σούλη Σαμπάν που έμφανίζεται σ' ένα κοσμικό κέντρο και που

● ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Από τον έκδοτικό οίκο «Χαρονή» έκκυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοσι το περίφημο έργο του Άλέξη Τολστού: «Πέτρος ο Μέγας», κατά μετάφρασιν του κ. Κ. Μερτάλλου. Πρόκειται για έ-

υπέγραψε επίσης συμβόλαιο για όποιους με την εταιρία «Κολούμπια». Αείζει ν' αναφέρουμε πως το ξεκίνημα της Σούλης Σαμπάν, που είναι έλληνοαίγυπτιακή καταγωγή, έγινε σε κάποιο πολύ γνωστό κέντρο. Κάποτε ή νέα καλλιτέχνης του τραγουδιού διασκεδάζει σ' αυτό το κέντρο με τον διασκεδασμένο κομικό μας Βασίλη Λογοθετίδη, την Ίλια Λιδοκού και τον μετέπειτα σύζυγο της Δημήτρη Νικολαΐδη, γνωστό ήθοιο της πρώτης. Κάποια στιγμή σπικόθηκε να τραγουδήση για την πατρίδα της, ο ίδιος ήτοι το κέντρο άνθουσιάστηκε με τη φωνή της. Υπέγραψε μαζί της συμβόλαιο συνεργασίας και σημερά ή Σούλη Σαμπάν κατένει μια από τις καλύτερες θέσεις άνάμεσα στις τραγουδίστριες του έλαφού θεάτρου. Η Σούλη Σαμπάν είναι ή κοινά ή Έλληνίδα φαταλίστα τραγουδίστρια που πλουτίζει το τραγούδι της με βαθύτη έκφρασι και άρμονική κίνησι.

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Τα τελευταία πρό του 21 χρόνια οι κλέφτες και οι άρματωλοί και ο έπικος άγώνας τους, έναπνευσαν πολλούς Έλληνες θεατρικούς συγγραφείς και πολλά έργα άνεβάζθηκαν στη σκηνή με θέματα παρμένα από αυτή την ιστορική περίοδο του έλληνικού έθνους.

Από τα πρώτα δήματά της, ή νεοελληνική σκηνή παρουσίασε πολλά έργα που είχαν θέματα παρμένα από το 21. Ο Ι. Ζαμπέλιος, παραδείγματος χάρι, έγραψε τα έξης: «Μάρκος Βάσσαρης», «Γεωργίος Καραϊσκάκης», «Χρ. Αναγνωστόπουλος», «Ο Διάκος», «Ο Όδυσσεύς Έλντοούσους». Ο γυμνασιάρχης Άντωνίδης έγραψε περί τις 25 τραγωδίες έμπνευσμένες από τον άγώνα της άνεαρτησίας, μεταξύ των όποιων και ή «Λαμπρος Τσεβέλλας» και «Ο Καλαματιανός Παναγιώτης και ή έπανόστας σις το 1821». Ο Γιαννούκος Μανουριλάκης έγραψε την «Άλωση της Τριπολιτσάς». Ο Σπ. Περεσιόβιτς έγραψε άνάμεσα στα κομειδύλλα έμπνευσμένα επιτυχία στο παρελθόν, έγραψε και δυο, που διαδραματίζονται στην ιστορική περίοδο της έθνεγερσίας: την «Έσμη ή Τουρκούλα» και τη «Σκιάβρα». Ο Χρήστος Χρηστάσιδης έγραψε επίσης ένα θεατρικό έργο έμπνευσμένο από το 21, την «Τιμή».

Πολλούς συγγραφείς ένέπνευσε ή ιστορία της Κυρά Φροσύνης. Άνάμεσα σ' αυτούς είναι ο Δημήτριος Βεοναράκης και ο Σωτήρης Σκίπης. Στο έργο του τελευταίου «Κυρά Φροσύνη» την διώνυμη ηρωίδα υπεβύθη ή Κυρά Παρά και τον Άλή Πασά ο Παπαγεωργίου. Έξ άλλου, και ο Ρήγας Φεραίος ένέπνευσε πολλούς θεατρικούς συγγραφείς, άνάμεσα στους όποιους είναι ο Ι. Ζαμπέλιος, ο Άριστος. Προδελγύνο και άπο τους νεώτερους, ο Βασ. Ρώτας.

Άλλα και ο λόρδος Βύρων έγιγε ο κεντρικός ήρωας πολλών εατρικών έργων. Ο Σπ. Ποταμιάνος έγραψε θεατρικό έργο με τίτλο «Βύρων». Ο Άλ. Λιδωρίκης έγραψε επίσης έργα «Λόρδος Βύρων», που παίζονται από το Έθνικό Θέατρο με τον Νίκο Δεονδράκη στο ρόλο του Βύρωνος, την Κατίνα Παζιού στο ρόλο της άδελφής του λόρδου, το Σαβώ Άλκαίου στο ρόλο της Σαβίης Μέλμπουρν, τον Ν. Ραζάν στο ρόλο του Μαυροκράτου και τον Τίτο Φωριάκη στο ρόλο του Σαρου. Τέλος, μόλις πριν από λίγους μήνες, άνεβάζτηκε στο «Δημοτικό» Πειραιά ή «Τραγωδία του λόρδου Μπάρον» του Μαν. Σκαυλούδη, με τον Μάνο Κατράκης στο ρόλο του λόρδου Βύρωνος, τη Δάσκη Σκούρα ως Άννα Μπέλλα σύζυγο του Βύρωνος, την Έλλη Ξανθάκη ως μητέρα του, την Άλίκη Γεωργιούλη εις το ρόλο της ά-

δελφής του, τον Άλέκο Πέτσο ως Χόμπχαουζ, τον Δ. Σταυρούλη στο ρόλο του Έλληνας Ζωγράφου κλπ.

Ο Γ. Θεοτόκης έγραψε το θεατρικό έργο «Ο Κατάντωνης», που άνεβάζτηκε πρό τετραετίας από τον θίασο Κοτοπούλη. Σ' αυτό, τον έακουστό «κλέφτη» υποδύθηκε ο Δημ. Μυράτ, τον Άλή Πασά ο Θ. Μορίδης, τον Θανάση Βάνια ο Άλέκος Άλεξανδράκης, τον Μάνω Οικονόμου ο Στέλιος Βοκοβίτς, τη γυναίκα του Κατάντωνη, Άγγελική ή Δέσπω Διαμαντίδου, την Κυρά Βασιλική ή Κάκια Παναγιώτου και την Τριανταφυλλιά ή Άννα Συνοδινού.

Άνάμεσα όμως στα έργα που είναι έμπνευσμένα από το 1821, έκείνο που έσημειωσε τη μεγαλύτερη επιτυχία ήταν ή «Παπαφλέσσα» του Σπύρου Μελά. Σ' αυτό, όταν πρωτοανεβάστηκε το 1937, στο θέατρο «Αλικής» (το τωρινό θέατρο «Μουσούρης»), τον Παπαφλέσσα υποδύθηκε ο Κώστας Μουσούρης, τον βοεδόδα της Καλαμάτας Άρναούτογλου ο Χριστόφορος Νέκερ, τον Παλαιόν Πατρών Γερμανό ο Ι. Αποστολίδης και τη Μαντά Μαυρογένη ή Άλίκη. Αργότερα, το έργο επανέληφτηκε από το Έθνικό Θέατρο, με τον Άλ. Μιωνή στο ρόλο του Παπαφλέσσα. Σε πιο πρόσφατη επανάληψη του, πάλι από την κρατική σκηνή, τον κεντρικό ήρωα υποδύθηκε ο Στέλιος Βοκοβίτς.

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΣ

Η Άννα Συνοδινού και ο Νίκος Χατζίσκος, σε μια σκηνή της κομωδίας «Ο Άδολφος και ή ούσα του», των κ.κ. Τσιφόρου—Βασιλειάδη, που παίζεται με έξαιρετική επιτυχία στο «Κεντρικό».

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Στο δεκαπενθήμερο που έπέρασε έκκυκλοφόρησαν πολλοί νέοι δίσκοι με τελευταίες ελληνικές επιτυχίες. Άπ' αυτούς άναφέρομε εδώ τους ακόλουθους:

«Ποτέ μην κλαίς», υπολερό και «Νανούρισμα», βάλε, των Κ. Κοφινιάτη και Τ. Μωράκη και από την άλλη όωι του δίσκου, τα «Σαν παραιοί», σάπια και «Νύχτες ψαγμένες», γκουαράτα, των Γ. Γιαννακοπούλου, Κ. Κοφινιάτη και Τ. Μωράκη. Και τα τέσσερα τραγουδιά έκτελούνται με υπόλο από το Τρίο Κιτάρα. (Δίσκος ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ 2515, 45 στο. ΕΡ).

«Στο μικρό έσομολήσι», ταγκό, «Έρωτα, τρώμε μεγάλης», ταγκό, «Γλέντι, τραγουδι...», βάλε και «Πάει μαεστόρο υπαγίο», μπαλάν. Και τα τέσσερα αυτά τραγουδιά είναι συνθέσεις των Ν. Φατσέα και Ζοζέφ Κορβιόου. Η έκτέλεσις του πρώτου είναι από τον Τζώνη Κατσούρη, τη Γιόβαννα και τη Χωροδία Έλληνίδου, του δεύτερου από την Έλίζα Μαρελλά, του τρίτου από την Έλίζα Μαρελλά και το Τζώνη Κατσούρη και του μπαλάν από τη Γιόβαννα και το Τζώνη Κατσούρη. (Δίσκος ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ, 45 στο. ΕΡ).

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ στο σπίτι σας

● Τα καλοριφέρ πρέπει να ξεσκονίζονται κάθε μέρα ή τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα. Για τα ένδαιμα του καλοριφέρ χρησιμοποιήστε ειδική βούρτσα με μακρύ χέρι. Αν έχετε ξεφλουδίσει ή υπογιά και τα μέταλλα παρουσιάζει λεκέδες σκουριάς, ξαβώσες το καλοριφέρ. Χρησιμοποιήστε τη κατάλληλη βούρτσα, που αντέχει στη θερμότητα.

● Η σόμπα που καίει κάρβουνο χρειάζεται ένα συχνό κι επιμελμένο καθαρίσμα. Κάθε μέρα πρέπει να την αδειάζετε (εκτός αν καίει συνεχώς) αφαιρώντας προσεκτικά όλα τα υπολείμματα της στάχτης. Τα επιπικελωμένα μέρη καθαρίζονται με μπράσο. Πρέπει να ελέγχετε τακτικά τους σωλήνες για να αποφεύγετε το «κάπνισμα» της σόμπας. Αν δεν «τραβάει» καλά, ο καπνός που βγαίνει δηλητηριάζει την ατμόσφαιρα και γίνεται επικίνδυνος για τους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα στο δωμάτιο, ειδικά τη νύχτα.

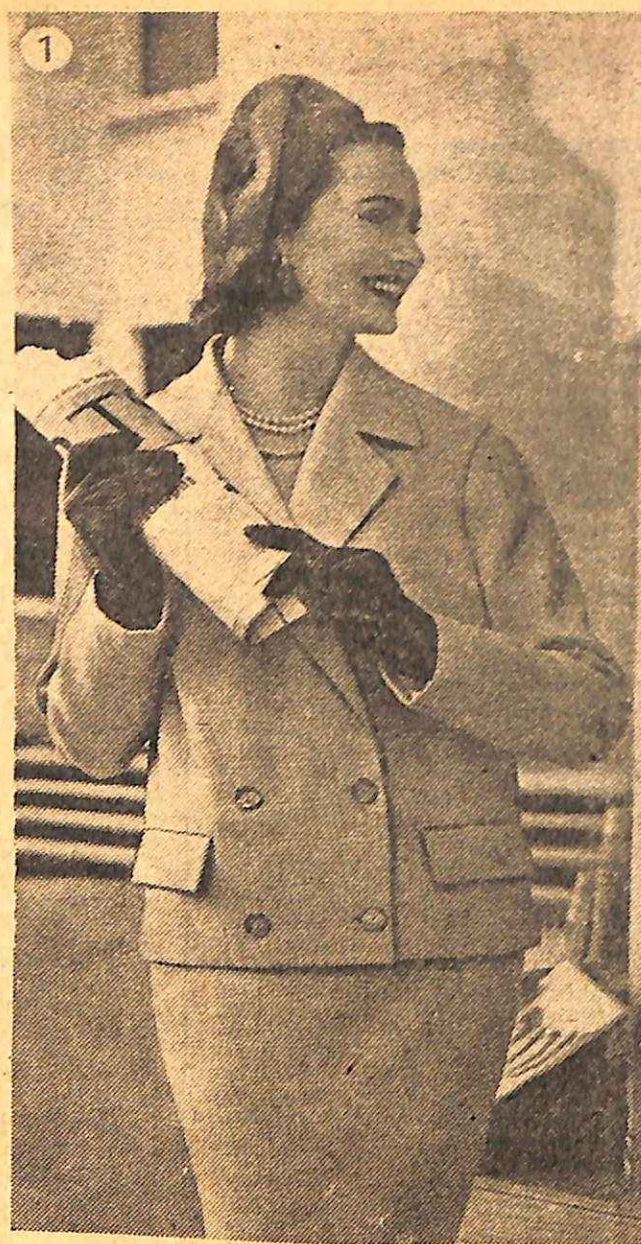
● Η σόμπα που καίει ξύλα χρειάζεται το ίδιο καθαρίσμα. Αν το πορτάκι έχει γυαλί, το καθαρίζετε με οινόπνευμα.

● Τζάκια υπάρχουν άκομη σε χωριότικα σπίτια, δίλες κ.λ.π. Αφαιρείτε απ' το τζάκι κάθε απομεινάρια στάχτης, κάρβουνα σκουπίζοντας προσεκτικά κάθε γωνία. Υστερα το πλένετε με νερό μπουγάδας.

● Οι κουζίνες του γκαζιού, όταν δεν λειτουργούν καλά, πρέπει να διορθώνονται άμεσα από έναν ειδικό. Φροντίζετε να τις καθαρίζετε κάθε βδομάδα.

● Αν τα «μάτια» των ηλεκτρικών μηχανών παρουσιάζουν λεκέδες σκουριάς, τα καθαρίζετε με γυαλόχαρτο και, αν περνάτε ύστερα μ' ένα πανάκι βρεγμένο σε λάδι. Πλένετε τα εμαγιέ μέρη με ζεστή σαπουνάδα. Μην ξεχάσετε όμως, να κλείσετε προηγουμένως τον κεντρικό διακόπτη της κουζίνας.

● Οι γκαζέρες πετρελαίου καθαρίζονται μ' ένα χοντρό πανί ή με έφημερίδα. Λουστάρετε, τέλος, το μέταλλο με μπράσο.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΤΑΓΙΕΡ

1 Ταγίερ από καρό ψιλό. Έντελως ρηχτό, της Μάγκυ Ρούφ. Η φούστα πολύ στενή, με μία πιέτα.
2 Πακέν. Ταγίερ ριγέ μπλέ μαρέν και άσπρο, το χρώμα της μόδας. Οι ρίγες είναι γαζωμένες στο γιαντά και στη μέση. Έτσι ώστε ενώνονται και εμφανίζουν τα τμήματα αυτά έντελως μονόχρωμα.
3 Σαγκαρτουά. Επίσης ριγέ ταγίερ από φανέλλα λεπτή. Η φούστα με πιέτες πλακέ. Η ζακέτα σχηματίζει γαρντούρα με το κόψιμο.
4 Μπρυγιέρ. Από μαλλινάκι πύε ντε, πούλ μπλέ μαρέν και άσπρο. Γαρνίρεται ωραία με μπλέ μαρέν.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΥΕΛΛΑ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΥΦΕΡΟ συζυγικό τέταρτο, σε μία γωνία του μεγάλου λιδινγκ - ρούμ, που το πλημμυρίζει, απ' άκρη σ' άκρη, η γαλήνη και το απαλό φως του δειλινού, που γίνεται ολοένα και πιο άχνό, καθώς διαλύεται μέσα του η πρώτη δόσις απ' το σκοτάδι της ερχόμενης νύχτας. Ο Αντρας είναι νέος, ώριμος — ένα κοκτέιλ γοητείας από Γκρέγκορ Πέκ, Μάρλον Μπράντο και Λώρενς Ολίβιε. Η Γυναίκα είναι επίσης πολύ νέα, — άλλο κοκτέιλ αυτή, από τις χάριτες της Μονρόε, της Λορέν και της Λολό. Ένα ζευγάρι ιδανικό, — κι' άναμέσά τους ένας έρωτας σφοδρός, παράφορος, σχεδόν έξαλλος, που τους συνεπήρε για δύο χρόνια στους τραμαχτικούς στροβίλους του, τους γεμάτους δίαιτες συγκρούσεις και υστερικές ζήλειες, όπου καταλόγισαν, εδώ και τρεις μήνες, στο ήσυχο κι' απάνεμο λιμανάκι του γάμου.

Και, τώρα, καθισμένοι πλάι-πλάι, μέσα στο μισοσκοτάδο, τα λένε ήρεμα, γαλήνια, χωρίς τις τις παλιές εξάψεις, τις φωνές και τους «σκοτωμούς»...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά): 'Επιτέλους... μόνοι!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τρυφερά): Δηλαδή;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Πέρασε κι' ο σάλος κι' η δίνη της 'Αποκρηάς!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με άνακούφισι): Καιρός ήταν! Τόσες μέρες και δεν μας έμεινε καιρός ν' ανασάνουμε λίγο, να μείνουμε μόνοι, με το ραδιοφωνάκι μας, με τους ρεμβασμούς μας, με την αγάπη μας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (φιλάρεσκα): Τα νοστάλγησες όλ' αυτά;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (αυθόρμητα): Τό ρωτάς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικάντικα): Και... μαζί μ' αυτά και μένα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τρυφερά): Ποιηρό! Μα... όλα «αυτά» είναι... έσύ!

Χωρίς έσένα δεν θα είχα κανένα νόημα, καμιά αξία! (Πιο σιγά). Το ξέρεις αυτό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Το ξέρω... (πουνρά). "Η, τουλάχιστον, το πιστεύω! (άλλοιωτικά). Ωστε... σε κούρασε η δίνη της 'Αποκρηάς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ξεσπάζοντας): Με μπάρφασε! Τούμπανο μ' έκανε! Αυτό το τηλέφωνό μου, έπεσε να το μισήσω. Έκανα άνευλαδέστατες σκέψεις, εις βάρος της μνήμης του Γκράχαμ Μπλέ, που το έφευρε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γελώντας): Και γιατί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Γιατί κάθε τόσο κουδούνιζε, για να μας μεταφέρει κι' από μία πρόσκληση κι' από μία δίνη κι' από μία θύελλα. Άποψε δρόμο το καίμε στην ταβέρνα! Είσαι; Σήμερα είναι ο χορός των... σαγματοποιών! Δεν θα λείψεις! Ξέρεις άποψε έχουμε ένα αποκορηάτικο παρτάκι, συμμετοχή σας! Και δός του έμεις, να τρέχουμε, από χορό σε χορό, από τρέλλα σε τρέλλα, από ξεφάντωμα σε ξεφάντωμα, χωρίς διάλειμμα, χωρίς διακοπή, χωρίς ανάπαυση, με τα νευρά μας σε υπερτάση, με τη ζωτικότητα μας στο φόρτε της, με την άνασσα μας πιασμένη! Δεκαπέντε μέρες γεμάτες πυρετό, άένα κίνηση, μεθύσι, ξελαύγκισμα, αύπνια, φούρια, θύελλα... — άμάν! Κουράστηκα, μπάρφασα, ταιλαπωρήθηκα!

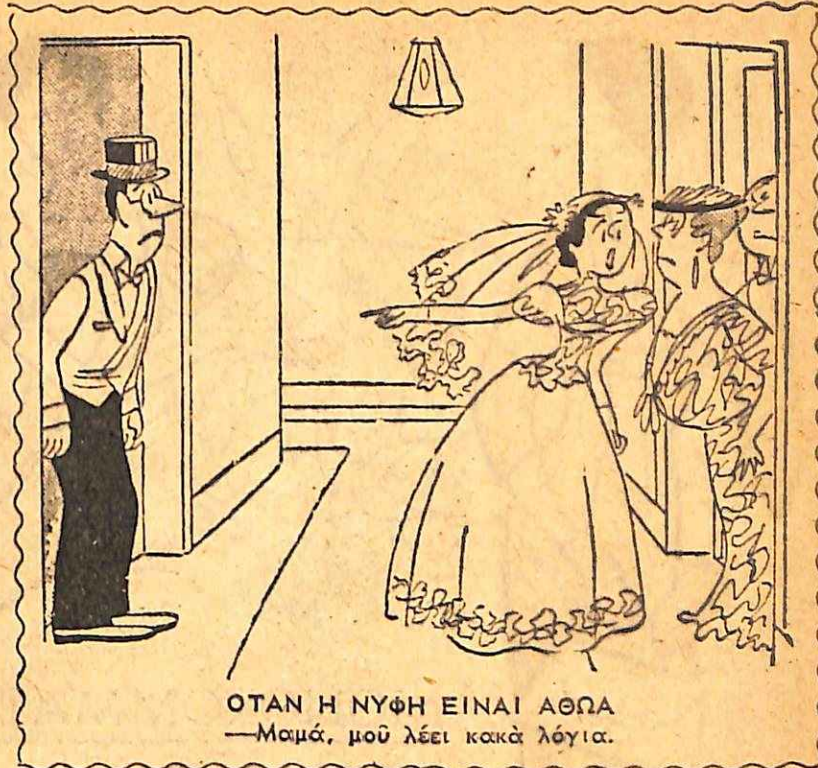
Η ΓΥΝΑΙΚΑ (που τον άκούει με ήρεμο χαμόγελο): Και τώρα... λυτρώθηκες! (Πιο σιγά, με «φιλοσοφική» διάθεση). Έτσι γίνεται πάντα στη ζωή. Όλα είναι δαλμένα και μελετημένα με φιλοσοφικό τρόπο. Μετά τη θύελλα της 'Αποκρηάς έρχεται ξαφνικά η απόλυτη γαλήνη της Σαρακοστής, — κι' αυτή η αϊφνίδια άλλαγή του περιβάλλοντος, που γεννάει στο ύποπνευστο ένα παράξενο δέος, μίαν άλλοκοτη ταραχή, σά να προσμένει, από στιγμή σε στιγμή, να πραγματοποιηθεί κάτι μεγάλο, κάτι θαύμα της άνανεώσεως της ζωής!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' ευχάριστη έκπληξη): Νά, που το μικρό κουκίστικο κεφαλάκι σου, πού, ως τώρα, κατέβαζε μόνον τρέλλες και πονηριές, προσγειώνεται σε «φιλοσοφικούς» άφορισμούς. (Περίεργα). Πώς έγινε κι' αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άφέλεια): Δεν ξέρω... μιλάω πάντα, όπως αισθάνομαι... (άλλοιωτικά). Έξ' άλλου σκέπτομαι, πώς κι' η ζωή που κάνουμε μαζί, ως τώρα, τα ίδια γνωρίσματα άρχισε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με περιέργεια): Δηλαδή;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Όλος ο καιρός, πριν απ' το γάμο μας ήταν γεμάτος από μία αδιακοπή θύελλα, ήταν φλογισμένος από μία συνεχή άσπραξη, που κρατούσε τα νευρά μας στη διαπασών, τη ψυχή μας σε υπερτάση αγωνίας, την καρδιά μας στο φόρτε των χτυπών της. (σά να το άναλογίζεται με φόβο). Ήταν, στ' αλήθεια, μία περίοδος πλημμυρισμένη από τρομαχτικό δυναμισμό κι' έξω-

ΟΤΑΝ Η ΝΥΦΗ ΕΙΝΑΙ ΑΘΩΑ
—Μαμά, μου λέει κακά λόγια.

φρενικούς επιάλτες. ('Απότομη μετάπτωση, με στεναγμό από άνακούφισι και με χαμόγελο εύτυχίας). Και, ξαφνικά, όλα άλλαξαν! Ήθελε η απότομη γαλήνη κι' η ήρεμία του γάμου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ζωηρό ενδιαφέρον): Άπαράλλαχτα, όπως τη θύελλα της 'Αποκρηάς, τη διαδέχτηκε η περισυλλογή της Σαρακοστής. Αυτό δεν θέλεις να πής;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά): Ναί, αυτό!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ζωηρή συγκίνηση, σά να μαντεύει πως θ' άκούσει κάτι συγκλονιστικό): Και είπες ακόμα, πώς η περισυλλογή της Σαρακοστής, σε προετοιμάζει να δεχθείς το θαύμα της άνανεώσεως της ζωής!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με μάτια που λάμπουν και με φωνή «εύρη» από συγκίνηση): Άκριδώς! Μία τέτοια προετοιμασία γίνεται τώρα και στη ζωή μας!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με άπρόοπτη κραυγή χαράς): Λίλη! (πολύ κοντά της). Είναι... αλήθεια;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κουνώντας το κεφάλι της σε κατάφασι). Ναί.

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Θά... γίνω πατέρας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τρυφερά μάλωμα): Έγώ στή! Έγώ θα γίνω υπέρα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (γεμάτος χαρά): Έπρεπε να το είχα μαντέψει!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Από τί; Κι' από... πότε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Από τη στιγμή, που το άμορφο κεφαλάκι σου, έπαψε να κατεβάζει τρέλλες κι' επιπολαιότητες και προσγειώθηκε σε σοφά συμπεράσματα και σε φιλοσοφικούς άφορισμούς. (Καινούργιο ξεσπάσμα). Άγάπη μου!

(Την άγκαλιάζει, τη σφίγγει στα μπράτσα που και τη φιλάει πολύ. Άλλά... τί κάνουμε; Παρακολουθούμε τις άπόρρητες σκηνές ενός εύτυχισμένου συζυγικού ζευγαριού. Ντοση μας! Γρήγορα ή...)

ΑΥΛΑΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ —διασημοτήτων

ΤΗΣ ΚΟΛΕΤ

Μετά την επιτυχία των πρώτων της μυθιστορημάτων, η Γαλλίδα συγγραφέας Κολέτ, που πέθανε πρό όλγων μηνών, άγόρασε ένα διαμέρισμα που τόδεχνε στις φίλες της με καμάρι. Μία γνωστή της, που περιμενε να ιδεί περισσότερη πολυτέλεια, της είπε:

—Οι κατοικίες, που περιγράφετε στα βιβλία σας είναι πάντα τόσο μεγαλοπρεπείς, ώστε άπορώ πώς άρκείσθε σε τόσο φτηνά έπιπλα!

—Άγαπητή μου, απάντησε η Κολέτ, δεν πρέπει να λησμονήτε, πόσο οι λέξεις είναι φθηνότερες από τα έπιπλα!

ΤΟΥ ΛΕΟ ΣΛΕΖΑΚ

Ήταν έξη ή άρα το πρώτο. 'Ο γνωστός Γερμανός ηθοποιός Λέο Σλέζακ σκημάθηκε ν' άποχαίρησει τους φίλους, με τους όποιους είχε ξευχτησει πίνοντας και μιλώντας. Έκείνο άρας τον παρεκάλεσαν να μείνει λιγάκι ακόμα.

—Αδύνατον!, είπε ο Σλέζακ με όλη του την σοβαρότητα. Έχω στις έφτά πρόβα στο θέατρο, και πρέπει να περάσω προηγουμένως από το σπίτι για να... σκημάθω απ' το κρεβάτι!

ΤΟΥ ΟΥΑΪ'ΑΝΤ

Πολλά απ' τα πνευματώδη λόγια που βρίσκει κανείς στα έργα του Όσκαρ Ουάϊλντ άφείλονται σ' ένα φίλο του, τον ζωγράφο Ουίλερ. 'Ο τελευταίος αυτός θύμανε από του τό έκλεβε ο Ουάϊλντ, αλλά δεν έλεγε τίποτα. Κάποτε που καθέντουσαν οι δύο τους κι' έτρωγαν μαζί, ο Ουίλερ είπε πάλι μία από τις παραδοβολογίες του, κι' ο Ουάϊλντ φώναξε:

—Ω, αυτό είναι τόσο έξυπνο, που θα μπορούσα να το είχα πη κι' έγώ!

—Μά δεν άμφιβάλλω, Όσκαρ, πώς θα το πής! είπε σαρκαστικά ο ζωγράφος.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

● **ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ**: Νεαρή 'Αθηναία, φορεί με χάρη μια ωραία ένδυμασία της Μακεδονίας μας.

● **ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ**: Όραιο άνοιξιότικο άνσάμπλ. Ζακέτα ριγική, με μονόχρωμο φόρεμα, από το ίδιο χρώμα της ζακέτας, σε καινούργια μακρόταλη άνδρική γραμμή.

ΤΟ ΒΡΑΧΙΟΛΙ

ΤΟΥ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑ φιδάκι γυάλινο, γαλάζιο ανοικτό, ψιλό, τιποτένιο. Την πρώτη φορά που το είδα στο χέρι της αρραβωνιαστικιάς μου, μ' αυτό γνώρισα τη Μαίρη—είπα:

—Τί φτωχό βραχιόλι που φορεί! Εγώ πρέπει να της αγοράσω ένα καλύτερο.

Και σε πρώτη ευκαιρία, της Παναγίας αλήμερα, της πήγα ένα βραχιολάκι καμψό, σιμωφό, από κοράλι και χρυσάφι, φιδάκι όμως κι αυτό, γιατί—να το κόμω δε θέλω, ύστερ' από την ιστορία της Εύας, δε βρισκό για γυναίκα σύμβολο πιο κατάλληλο.

Μου έδειξε τη μεγαλύτερη, την ερωτικότερη χαρά. Έγινε κατακόκκινη σαν το κοράλι, και σαν το χρυσάφι άστραψε το γαλάζιο της βλέμμα, ανάμεσα απ' τα μακριά ματωσίνορα, καθώς είχε κατεβασμένα τα μάτια στο ανοικτό κουτί του στολιδιού. Το πήρε, με φίλησε θερμά και τόνισε:

Περιμένα την άλλη μέρα πώς θα το φορέσω. Τιποτά το γυάλινο βραχιόλι στη θέσι του. Μου φάνηκε καλό να μην κάνω λόγο γι' αυτό. Κάποια προαίσθησι μου έλεγε, ότι το πράμα ήταν σοβαρότερο από μίαν απλή συμπτωσι ή αξιοσυγχώρητη λησμοσύνη. Μά σε δύο-τρεις ημέρες δε βάσταξα, κι είπα με όλη τη φυσικότητα του κόσμου:

—Μά καυμένη Μαίρη, σου πήρα ένα βραχιολάκι. Γιατί δεν το φορείς;

Με κύτταξε μ' έκπληξι, σά να μην κατάλαβε διόλου τί της είπα. Έξακολουθήσα:

—Γιατί επιμένεις να φορής αυτό το ψεύτικο;

Γύρισε τα μάτια της εὐθὺς πρὸς τὸ βραχιόλι. Τὸ κύτταξε κάμποση ὥρα σιωπηλῇ, κι ὕστερα κάρφωσε πάλι τὰ μάτια της στὰ δικά μου. Τί χρώμα είχαν εκείνην τὴν ὥρα δὲν ξέρω: γαλανά, βέβαια, δὲν ήταν.

—Δὲ σ' ἀρέσει; μὲ ρώτησε.

—Εἶναι τῶρα πρῶμ' αὐτὸ νὰ φορῇ; ρώτησα κι' ἐγώ.

—Καλὰ... ἀπὸ αὐριο θὰ φορῶ τὸ δικό σου. Αὐτὸ ἤθελα νὰ τόχω ἐστὶ... γιὰ καθημερινό, ἀλλ' ἀφοῦ δὲ σ' ἀρέσει... Σταμάτησε καὶ κύτταξε πάλι τὸ γυάλινο φίδι.

—Καλὰ, ξαναεἶπε, ἀπὸ αὐριο θὰ φορῶ τὸ δικό σου.

Ἡ ὄψις της, καθὼς κι' ἡ φωνή της, ἦταν λυπητερή. Ἡ ἀπόφασίς της ἐκείνη φαινόταν σά θυρία σὴν ἀγάπη μου, τόσο ποὺ ἐσκίωσα καὶ φίλησα τὸ ξανθὰ σγουρὰ ποὺ σκίαζαν τὸ γαλῆλιο μετωπὶ της...

Τὴν ἄλλη μέρα... ἔ, πὼς θέλετε νὰ σὰς τὸ πᾶν;—δὲν φορούσε τὸ βραχιόλι μου ἡ Μαίρη. Αὐτὴ τὴν φορὰ τὴς τὸ εἶπα ἀμέσως:

—Τὸ βραχιόλι;

—Αἰ, ναι, καυμένη, τὸ ξέχασα. Νὰ πᾶω ἀμέσως νὰ τὸ φορέσω... Ἡ, ὄχι... ποὺ νὰ ψάχνω τώρα! τὸ φορῶ ἀπὸ αὐριο.

Τὴν πίστησα καὶ τὴν ἄφησα. Ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα πάλι τὰ

ἴδια. Μὲ πείραξε, θέλησα νὰ τὴς τὸ πᾶν, φοβήθηκα μὴ τὴς μιλήσω ἀσχημά, καὶ σῶπασα. Κι' ὅσο ἐβλέπα τὸ γυάλινο βραχιόλι στὸ χέρι της, τόσο τὸ πείσμα μου, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα μεγάλωνε, καὶ τόσο μ' ἐπνιγε ὁ θυμὸς,—ὁ θυμὸς τοῦ ἐρωτευμένου, ποὺ μὲ τὸ τίποτε ξανάει, καὶ τόσο φοβόμουν νὰ μιλήσω, καὶ τόσο διαζά τὸν ἐαυτὸ μου νὰ μὴ καταδεχθῶ νὰ κάνω πιά τὴν παρατήρησι, οὔτε νὰ δείξω κἄν πὼς ἔχω τίποτα.

Ἔτσι πέρασαν ἡμέρες πολλές, χωρὶς νὰ λήῃ ἡ Μαίρη νὰ θυμῇ τὸ βραχιόλι μου. Φαινόμουν ὅμως κ' ἐγὼ σά νὰ εἶχα ξεχάσει τὸ δικό της. Ἀγάπη κι' ἀρμονία ὅση θές. Ἡ-

θελα τότε νὰ κάνω ἓνα ταξιδάκι, νὰ λείπω στὴ Σύρα ὀκτὼ-δέκα μέρες. Καὶ τὴν βραδυὰ ποὺ ἔφευγα, τὴς εἶπα ὕστερ' ἀπ' τὸ τελευταῖο φιλὶ τοῦ ἀποχαιρέτισμού, ὅχι μὲ μικρὸ ἀγῶνα:—Μαίρη, σὰ θὰ γυρίσω, θέλω νὰ φορῇς τὸ βραχιόλι μου.

—Καλὰ.

—Μοῦ δίνεις τὸ λόγο σου;

—Ναί.

—Στὴν ἀγάπη μας;

—Στὴν ἀγάπη μας.

Ἐπρόφερε μὲ τὴν ἀπαθροσύνη τὸν ὄρκο, ὥστε μ' ἔκανε νὰ φύγω μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴ: ἂν τὸν καιρὸ ποὺ θὰ γυρίζα, ἡ Μαίρη δὲν φορούσε πάλι τὸ βραχιόλι μου, θὰ χολούσα τὸν ἀρραβῶνα.

Τὴλεγράφησα ἐπὶ τῆς βραδυὰ ποὺ ἔφευγα ἀπ' τὴ Σύρα. Τὸ ἄλλο πρωὶ ἤμουν στὸ σπῆτι τῆς ἀρραβωνιαστικιάς μου. Ἐπρεξε μὲ χαρὰ ἀπεριγραπτὴ νὰ μὲ υποδεχθῇ, καὶ μοῦ παρουσίασε καὶ τὰ δύο τῆς χέρια. Ἀλλοιμονο! στὸ ἓνα φορούσε τὸ βραχιόλι μου,—στὸ ἄλλο τὸ δικό της.

Τί νὰ πᾶν; τί νὰ κάνω; Καὶ νὰ μὲ βλέπῃ ἡ κατεργαρούλα μ' ἓνα τρόπο, μ' ἓνα τρόπο, σά νὰ ἤθελε νὰ μοῦ πῇ: «Βλέπετε πὼς εἴμαι στὸ λόγο μου;» Ἐλα λοιπὸν, φίλησέ με πάλι, ἀχάριστε! Τὴν ἐφίλησα πολλές, πολλές φορές.

Δὲν εἶπαμ' ἔτσι ὅμως!

τὴς εἶπα κρυφὰ σὲ μιὰ στιγμὴ εὐκαιρίας.

—Τί;

—Σοῦ εἶπα νὰ δγάλης αὐτὸ καὶ νὰ φορέσῃς τὸ δικό μου, ὄχι νὰ μοῦ κOURDῖσης καὶ τὰ δύο!

—Ὄχι! ὄχι! φώναξε μὲ δύναμι. Μάρτυς μου ὁ Θεός. Μοῦ εἶπες νὰ φορέσω τὸ δικό σου, μὰ ὄχι νὰ πετάξω αὐτὸ ποὺ φορῶ.

—Καλὰ! μ' ἂν σοῦ τὸλεγα τῶρα;

Καὶ χαμήλωσε τὴ φωνή:

—Νὰ σοῦ πῶ λοιπὸν:

Ἔσιμωσε τὰ χεῖλή της στ' αὐτὴ μου:

—Δὲ θὰ σοῦ ἔκανα τὴ χάρι.

Τινάχτηκα σά νὰ μὲ δάγκασε τὸ φίδι τὸ γυάλινο, ζωντανέμένο.

—Μὰ γιατί; εἶπα. Εἶναι τάχα μεγάλο πρᾶμα νὰ μὴ ξαναφορέσῃς ἓνα βραχιόλι ποὺ δὲ μ' ἀρέσει; Ὄχι γυάλινο, μὰ διαμαντένιο νὰ ἦταν...

—Ἐλα, πάψε! Ἀφοῦ τὸ θέλεις, θὰ σοῦ γίνῃ κι' αὐτό. Ἀπὸ αὐριο θὰ φορῶ μόνο τὸ δικό σου.

Τότε, ἀπάνω στὸν ἐνθουσιασμό μου γιὰ τὴ μεγάλη θυρία, ἔκανα τὸ λάθος νὰ ρωτήσω:

—Ποῖός σου τὸ χάρισε, ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ βραχιόλι, ποὺ κάνει τὴν φασαρία;

Δὲν κοκκίνισε, δὲν ὠχρίασε: μόνο ἡ γλώσσα της μπερδεύτηκε λιγάκι:

Ἐνας ὀθελῶς, πολὺ τρομερότερος κι' ἀπὸ τὸ σαλπῆρειο ἢ ἡλεια ἀπὸ τὸ παρελθὸν τῆς ἀρραβωνιαστικιάς της...

Τρίτο λάθος δικό μου,—ἀν κι' εἶναι περιττὸ νὰ τὰ μετρῶ ἀπ' ἐδῶ κι' ἔμπροσ,—τὴ ξανάπιασα καὶ τὴς εἶπα:

—Μαίρη, τὸ βραχιόλι νὰ τὸ δγάλης! Μαίρη, κατὶ ἔμαθα γι' αὐτὸ τὸ βραχιόλι. Αὐριο ὠριμένως νὰ μὴν τὸ ἰδῶ πιά στὸ χέρι σου... Μαίρη, ἂν ἐπιμείνης, θὰ κάνω καμμιὰ τρέλλα...

Περιμένα νὰ μὲ ρωτήσῃ τί ἔμαθα, τίποτα. Σὰ νὰ τὴν τρώμαζε ἡ φωνή μου, ὁ τρόπος μου, ἀπόμεινε ἀλαλή καὶ μ' ἐβλέπε μ' ἀπορία. Τὰ μάτια της ἦσαν γαλανὰ, σὰν οὐρανὸς καθάρος. Αὐτὰ μὲ ἡσυχάσαν λίγο τὴ στιγμή ἐκείνη.

Ἐντεκα ἡμέρες, —τὴς μετρήσα μίαν-μίαν μὲ τὸν πόνου μου, μὲ τὸ μαρτύριό μου, —ἐντεκα ἡμέρες μὲ κοροῖδεμε πὼς θὰ δγάλῃ τὸ βραχιόλι. Ποῦ τὰ εὗρισκε τόσα ψέματα, τόσα καμώματα!

Σήμερα τοῦτο, αὐριο τὸ ἄλλο. Πότε θυμῶνε, πότε ἐκλαίει, πότε γελοῦσε, πότε σῶπαινε, πότε φλυαροῦσε. Καὶ τὸ κατα-

...Ὁ κρότος εἶχε εὐπνήσει τὴ Μαίρη. Πρὶν ἀνοίξῃ τὰ μάτια της, ἔβγαλε καὶ τὸ ἄλλο χέρι της καὶ τὸ ἔφερε στὴ θέσι τοῦ βραχιολιού.

ραμένο στολίδι πάντα ἐκεῖ, στὴν ἴδια θέσι, νὰ σοίγγῃ μὲ τὴ λυγὴν του, τὴ χαμὴν γαλαζάδα, τὸ κατασπρὸν χεράκι τῆς εὐαθῆς κατεργαίας. Κι ὅταν ἔδενε τὰ χέρια καὶ τὸ ἔβαζε μαζί μὲ τὸ ἄλλο τὸ φίδι τὸ γυάλινο μὲ τὸ φίδι τὸ κοραλένιο, ἐνόμιζα πὼς ζωντανεύαν, πὼς ἐθερίωναν,—θεοῖα ἡλεια ἐρωτικῆς καὶ τὰ δύο,—καὶ πὼς τὸ ἓνα γύρευε νὰ φάῃ τὸ ἄλλο...

Ὡ, ναι, ἐπρεπε νὰ λείψῃ ἐν' ἀπὸ τὰ δύο...

Τὴς τὰ εἶπα δηλαδὴ τὴς τὰ ξανάπα. Καθὲ φορὰ τὰ λόγια μου ἀλλάζαν ἢ ἴσα μου ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἦταν ἡ ἴδια:

—Τὸ θέλω!... Ἀπὸ αὐριο θὰ φορῇς ἓνα μόνο βραχιόλι. Ἀκούε! Διάλεξε σὺ ὅποιο ἀπὸ

ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

● Τὰ περισσότερα ἀνοξιδίτικα φορέματα τύπου «ρομπέτ» ἐμφανίζονται χωρὶς ζώνη ἢ ἔχουν ἓνα εἶδος ζώνης κάτω ἀπὸ τὸ στήθος. Ἡ γραμμὴ τους εἶναι μαλακιά, ἐλαφρῶς ἐφαρμοστή, χωρὶς ὑπερβολές. Τὰ μοντελάκια ποὺ συγκεντρώσαμε στὴ σελίδα αὕτη εἶναι τὰ εὐκόλα φορέματα ποὺ θὰ φοριοῦνται ὅλες τὲς ὥρες. Τῆς μόδας ὥπως βλέπετε εἶναι τόσο τὰ στενὰ ὅσο καὶ τὰ φαρδεῖα, καὶ μάλιστα τὰ μετρία.

1 Γραμμὴ στενὴ μὲ θαθεῖα πιέτα πίσω γιὰ τὸ βάδισμα. Μανίκι φαρδουλὸ τρουὰ - κάρ. Εἶδος ζώνης κάτω ἀπ' τὸ στήθος. Προσέξτε τὴν τσάντα ποὺ συνοδεύει τὸ φόρεμα. Εἶναι ἀπὸ τὰ σχήματα τῆς νέας μόδας.

2 Τὸ φουσκωτὸ μανίκι ποὺ ἄρχισε θριαμβευτικὰ τὴν καριέρα του φέτος τὸ χειμῶνα, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ, ἀλλὰ σὰν ἔνα πολὺ μικρὸ μπαλονάκι.

3 Μονοκόμματο φόρεμα σταυρωτὸ. Θυμίζει ρομπ - μαντὶ. Τὸ φόρεμα διακόπτεται πάνω ἀπὸ νωμίτη καὶ κάτω ἀπὸ φαρδεῖα ὑπάντα. Γαζιὰ διπλὰ γανίσουν τὸ ὄλον. Ἡ φούστα ἔχει μοντέρνο μέτριο φάρδος.

4 Φόρεμα - φάκελλος. Τὸ διπλωμα γίνεται μπρὸς - πλάι καὶ εἶναι ἀρκετὰ θαυ. Κουμπιά πλακέ. Φιδόγκους θὰ κάνετε ἓναν ἀπὸ τὸ ὕφασμα καὶ ἓναν ἄσπρον, ὥστε νὰ μεταχειρίζεστε ὅποιον θέλετε, ἐναλῶως. Τὸ φόρεμα ἐφαρμόζει ὠραία στὸ σῶμα μὲ μακριὰς πέννες.

5 Μονοκόμματο φόρεμα μὲ φαρδεῖα φούστα τύπου «κορόλ». Διπλὸς γιᾶκας ἀν' φόρμ. Ὁ ἐξωτερικὸς γιᾶκας θὰ γίνῃ ἀπὸ διπλὴ ὀργάνζα γιὰ τὴν ἀνοίξι. Μπορεῖτε ὅμως ἀντὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ γιᾶκα νὰ κάνετε ἄσπρον τὸν ἐσωτερικόν.

6 Στενὸν φόρεμα μὲ πιέτα πίσω. Τὸ μπροστινὸ φύλλο σχηματίζει ντροπὴ ἀπὸ τὸ στήθος καὶ πᾶν. Τὸ ντροπὴ ἀγκαλιάζει τὸ σῶμα, Μανίκι ὡς κάτω ἀπὸ τὸν ἄγκωνα.

τά δυο θέλεις. Καί ύστερα θά διαλέξω κ' ἐγώ!

Μέ άκουσε. Τήν άλλη μέρα φορούσε ένα μόνο, —μά... όχι τό δικό μου.

Εγίνα έξω φρενών. Φώναξα, άφρισα, κτύπησα τό γρόθο μου άπάνω στό τραπέζι, πόσα είπα κι' ἐγώ δέν ξέρω. Ή Μαίρη, περίμενε ήσυχη' και άφού σώπασα, μου είπε σοβαρή, σταθερή, χωρίς τσακίσματα και μισόλογα, σάν άντρας πιά κι' όχι σά γυναίκα:

— Άκουσε. Γυρεύεις ένα πράμα πού δέ γίνεται. Αυτό τό βραχιόλι πού βλέπεις, δέν μπορώ νά τό βγάλω από τό χέρι μου. Σού κάνω τη χάρι νά μή φορώ μαζί και τό δικό σου, άφού αυτό σέ πειράζει' μά τίποτα περισσότερο. Θά τό φορώ όσο ζω, και μέ τό βραχιόλι αυτό θά μέ βάλουν στόν τάφο. Μη ζητήσης νά μάθης άλλα. Δέ θά σου πω ποτέ. Μόνο αν βρίσκης τήν απόφασί μου άνάρμωστη... τί νά σου πώ, πάρε τό δακτυλίδι σου πίσω. Θά μέ λυπήσει πολύ ένα τέτοιο πράμα' γιατί σ' αγαπώ, σ' αγαπώ πολύ, και θέλω νά ζήσω μαζί σου' άλλά, αν πρόκειται νά μου στερήσης τό βραχιόλι μου, θά προτιμήσω νά ζήσω μονάχη μου. Αυτή τήν εξήγησι είχα νά σου δώσω. Τώρα κάμε ό,τι θέλεις.

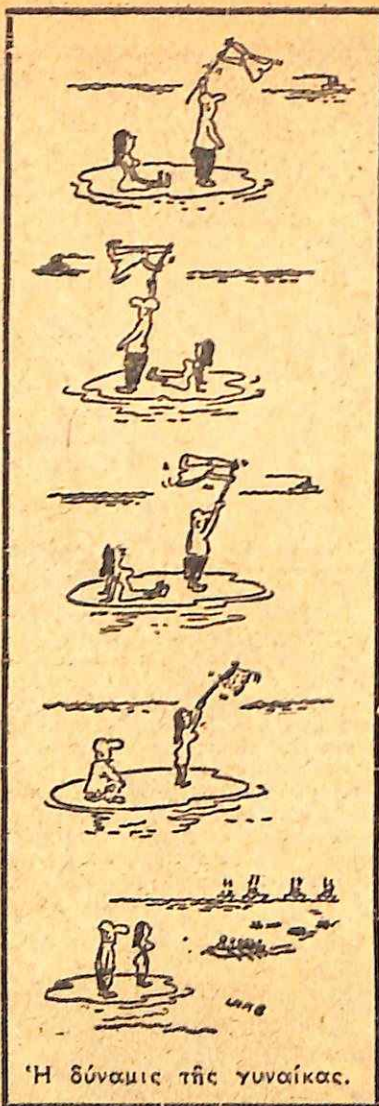
Είμαι άνάγκη νά σάς πώ πώς τήν αγαπούσα; Ω, τήν αγαπούσα' είδεμ, πώς άκουσα χωρίς διαμαρτυρία ό,τι μου είπε; Πώς βρήκα γιά μία στιγμή τό μυστήριο όμορφο κι' άρκίστηκα νά τό σεβασθώ; πώς δέν πήρα τό δακτυλίδι μου πίσω, και πώς έμεινα πάλι κοντά της; Ω, ναι, τήν αγαπούσα πολύ....

Ός τήν ημέρα του γάμου, και κάμποσο ύστερα, δέν έγινε πιά λόγος γιά τό βραχιόλι. Τό είχα πάρει απόφασι νά σωπώσω, κι άρχισα σχεδόν νά συνηθίζω τό στολίδι εκείνο του σκαυδάλου. Δέν ξέρω αν ή πολή αγάπη έπνιξε τή ζήλεια' μά στό βάθος της καρδιάς μου έτρεφα μίαν έλπίδα, —τήν τολμηρότερη ίσως έλπίδα άπ' όσες έκλεισαν τή στήθε ένας έρωτευμένος: έλπιζα πώς μίαν ημέρα, μέ τήν αγάπη μου θά νικούσα τή Μαίρη, πώς θά τήν έκανα νά μου φανερώση ή ίδια τό μυστικό του βραχιολιού, κι' ύστερα νά τό βγάλι από τό χέρι της, γιά νά το φορέση παντοτινά πιά τό δικό μου.

Ή αλήθεια είναι, πώς με πείραζε και τώρα τά νεύρα μιά κίνησι ιδιαίτερη, πού είχε άποκτήσει ή Μαίρη, κίνησι πρόμου άσυνείδητου, πού έκρυβε άξαφνα τό χέρι της ή τό σκέπαζε μέ τό άλλο, σά νά κινδύνευε μέ τό παραιμικό τό βραχιόλι της τό γυάλινο, και νά φοβότανε μή σπάση. Σέ τέτοιες στιγμές έρόιχα κανένα λόγο πειρακτικό. Κ' ή Μαίρη μου έρωσε μία ματιά, σά νά μου έλεγε: θυμάσαι τί μου υποσχέθηκες;

Δέν είχα κλείσει ακόμα χρόνος άπ' τό γάμο μας, —τί, εύτυχισμένη ζω ός τότε! —δταν γιά πρώτη φορά θέλησα νά δοκιμάσω ός πού νά είχε φτάσει ή μίνα, πού έσκαφτα σιγά-σιγά μέ τήν αγάπη και τήν υπομονή.

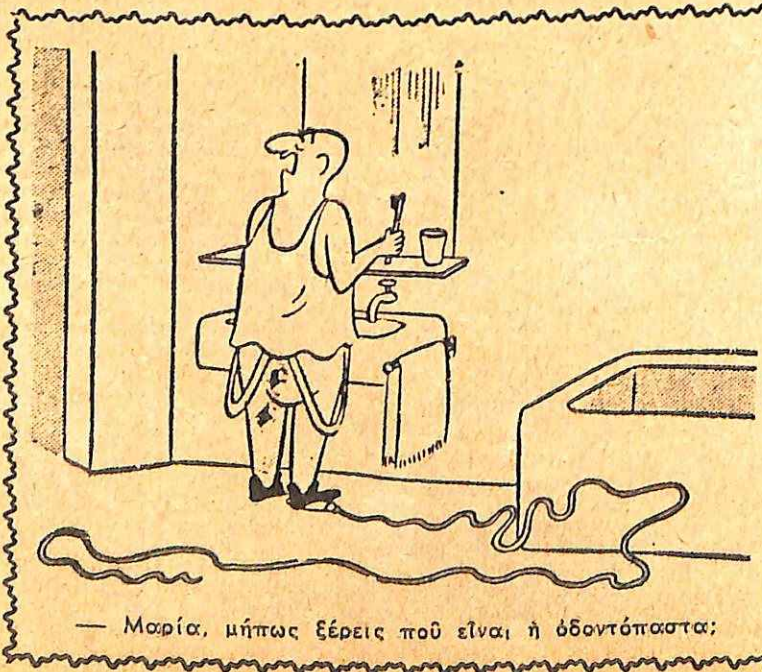
Ψεύτικη έλπίδα! Είχε χαμένο τό δρόμο της' τήν είχα δώσει μία τέτοια διεύθυνσι, πού ούτε άγγίζει, ούτε θά έφτανε ποτέ ός τό μυστικό της Μαίρης. Καμώθηκε πώς δέν κατάλαβε τους πρώτους μου πόν-

Ή δύναμις της γυναίκας.

τους. Καί σάν άναγκάσθηκα ύστερα νά μιλήσω καθαρά, μου έκανε πάλι τά ίδια. Με γέλασε, μέ κορόϊδεψε, μέ βασάνισε. Ίδια κι' άπαράλλακτη ή πριν του γάμου μας ιστορία. Με τή διαφορά πώς στό τέλος, άφού είδε πώς δέν ήσυχάζα, ή Μαίρη έχασε τήν υπομονή και μου είπε:

—Νά μου κάνης τη χάρι! Είχαμε μείνει σύμφωνοι νά μη μου ξαναπής σχημαμούς. Άλλά βλέπω πώς άρχισες τά ίδια

— Μαρία, μήπως ξέρεις πού είναι ή όδοντόπαστα;

και χειρότερα. Νά σου πώ λοιπόν τί θά κατορθώσης μ' αυτά: θά πάω νά σ' αγαπώ, θά σε μισώ... και τότε θά είναι άδιάφορο πιά γιά σένα, ποιο βραχιόλι θά φορώ στό χέρι μου.

— Όχι, τόλμησα νά τής πώ, δέ μέ μέλλει τώρα πιά, σου δίνω τό λόγο μου, φορέι τό βραχιόλι σου. Ένα πράμα όμως απαιτώ από σένα: νά μου διηγήθης τήν ιστορία του, νά μου φανερώσης πιά τό μυστικό του. Ποιος σου τώδωσε; Άπό ποτέ τόχεις;... Είναι αλήθινά αυτό πού μου είπε μία φίλη σου, πώς σέ θυμάται μέ τό ίδιο βραχιόλι άπ' τό Άρσάκειο;...

Μ' έκοψε μέ μία τρομερή άναφώνησι:

— Σώπαίνε!! Σώπαίνε γιά τό Θεό, νά, άρχισα νά μή σ' αγαπώ πιά, άρχισα νά σε μισώ! Μία λέξι νά μου πής άκόμα, —ώ, τώρα πιά, δέν είμαι άρροβωσιαστική σου, —τό πάν μεταξύ μας τελείωσε!

Μέ άφησε ζαλισμένο σάν άπό κτύπημα δυνατό, και κλείστηκε στήν κάμαρά της... Ό διάβολος τώφερε νά είμαι γιά νά βγώ τήν ώρα εκείνη, και νά έχω ν' ανταμώσω ένα φίλο μου από τους πιο στενούς. Με είδε στεναχωρημένο, μέ ρώτησε, και —ώ τή βλακεία μου! —τού τά είπα όλα, άπό τήν άρχή ός τό τέλος, μέ τό νί και μέ τό σίγμα.

Είναι περιττό νά σάς πώ έδώ τί μου έψάλλε ο φίλος μου. Τά ίδια θά μου λέγατε και σείς όλοι. Ό φίλος, σχεδόν πάντα, είναι ο κόσμος: κι ο κόσμος μ' έλεγε βλάκα, άνόητο, άδύνατο, μέ συμβούλευε νά φανώ άντρας, νά φωνάξω, ν' απαιτήσω, νά τρώω τά δόντια και στήν άνάγκη νά σαγκάσω, —νά νικήσω μέ κάθε τρόπο.

Παραζαλισμένος άπ' τά λόγια του κόσμου, γύρισα στό σπίτι. Ήταν άργά. Ή Μαίρη κοιμόταν. Τό φως της καντήλας, μέσ' από αίμα. Ένας τέτοιος λεκές μεγάλος σκέπαζε τό μισό πρόσωπο της Μαίρης και έξωχούσε πάνω στό μαξιλάρι, ή άπέξω άπ' τό σεντόνι, εκείνη είχε βγαλμένο τό χέρι της, τεντωμένο σά χέρι νερού... Πρώτη φορά πού έδλεπα έτσι τό καταραμένο στολίδι, γαλάζιο ν' αστράφτη στό κόκκινο φώς της καντήλας. Κι' ή

Μαίρη κοιμόταν ήσυχη, άνύποπτη, μέ τό γλυκό σείσιμο του φιδιού, χωρίς νά ταραχτή, χωρίς νά διακοπή τόνειό της, —άχ, ποιος ξέρει τί όνειρο! Ή θά έκείνη μ' έρέθισε, μέ πείραξε, μέ άσπασε... Ένα κόκκινο σύμμερο ήρθε και στάθηκε μπροστά μου, κι ή καρδιά μου άρχισε νά χτυπά... Ή ιδέα του έγκληματος γεννήθηκε άμέσως στό κεφάλι μου. Τό σχεδίασα μέ γρηγοράδα άστραπής. Τίποτ' άλλο δέ συλλογίστηκε έκείνη τήν ώρα, ούτε λογάριασα κακά έπακόλουθα. Ίσως νά νόμισα, πώς μ' αυτό τόν τρόπο θά γλύτωνα από όλα μιά γιά πάντα. Μά και πάλι, μήπως ήμουν κύριος του έαυτού μου; Μήπως ήξερα τί έκανα;

Σίμωσα στό κρεβάτι σιγά-σιγά. Έσκυψα, έπιασα τό φίδι μέ τό ένα χέρι άπ' τό κεφάλι και μέ τό άλλο άπ' τήν ουρά, και δέν έκανα τίποτ' άλλο, μά τίποτα, — πόσο μικρή δύναμη χρειάζεται γιά τό έγκλημα! —παρά ν' άπομακρύνω λίγο τά χέρια.

Και τσάκ! σέ δυο τό βραχιόλι.

Άφησα τά κομμάτια του νά πέσουν άπάνω στό σεντόνι και τράβηξα μέ τρώμο τά χέρια μου... Ό κρότος είχε ευπνήσει τή Μαίρη. Πριν άνοιξη τά μάτια της, έβγαλε και τό άλλο χέρι και τό έφερε, μέ τήν άσυνείδητη έκείνη κίνησι πού έφερτε στόν τόπο του βραχιολιού. Έλείπε... Ψάχνει, βρίσκει έκεί κάτω τά κομμάτια του... άνοίγει τά μάτια της... πετιέται άπ' τό κρεβάτι...

Σέ μίαν άστράπη μέσα δα' αυτά. Σέ μίαν άστράπη μέσα τήν είδα μπροστά μου όρθή, μέ μπράτσα γυμνά, μέ τό φίδι συντριμμένο στό χέρι της, —τόρα πιά τό κρατούσε. —Ξυπόλητη, μ' ένα τριανταφυλλί που κάμισε μέ δαντέλες μαύρες, τά δαυδά της τά μαλλιά χυμένα στους ώμους. Ό φρίκης είκόνα, και πώς νά σέ λησμονήσω ποτέ! Τά μάτια της, όπως τά είδα εκείνη τή στιγμή, μέ παρακολουδούν άπό τότε, χωρίς νά μ' άφίουν στιγμή. Νά, και τώρα τά βλέπω μπροστά μου... Οι βολβοί, τραηγούμενοι, πρής τους κανθούς, οι γαλανοί έκείνοι βολβοί, αστράφτουν έκείνοι, μαύροι. Καί τ' άσπράδινα μεγάλα, μεγάλα, χύνουν μία λάμψη φωσφόρου άγρια. Φοβερό!...

Μά πώς νά περιγράψω τόν τόνο της φωνής της, όταν ή Μαίρη μου είπε:

—Μού τώπασες... έσύ μου τώπασες! Καλά λοιπόν, πάει έσπασες κάθε δεσμό μεταξύ μας... Φάνηκες ένας ψεύτης, ένας άνόητος, ένας έγωιστής, ένας περίεργος, ένας κακός... Νά, μάθε τό: κανένας δέ μου δωσε αυτό τό βραχιόλι, κανένας ιστορία δέν είχε, κανένα μυστικό δέν έκρυβε. Τό φορούσα άπό ιδιοτροπία... Σ' τό κανεις ζήτημα' μέ βασάνισες τόσον καιρό και στό ύστερα... ά, σέ μισώ, σέ άποστρέφομαι γι' αυτό πού έκανες. Ούτε νά σέ ίδω πιά στό μάτι μου!...

... Άπό εκείνη τή νύχτα χάρισα αλήθινά τή γυναίκα μου, Ύστερ' από δυο χρόνια βασάνων, τή χάρισα και κατά τύπους.

Ξαναπαντρεύτηκε στήν Πόλη. Ένας φίλος μου, πού τήν είδε τελευταία, μου είπε πώς φορεί πάλι άχώριστα ένα βραχιόλι, —ένα φίδι άπό κοράλι και χρυσάφι!...

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οι Χαιρετισμοί

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ, ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΔΕΝ ύπάρχει στήν εκκλησιαστική μας φιλολογία πιο όμορφο ποίημα από τόν «Ακάθιστο Ύμνο» πού θ' άντηχήσιν ξανά αυτές τίς ημέρες στους ναούς όλης της Όρθοδοξίας κατά τή λεγόμενη λειτουργία τών «Χαιρετισμών» (ή όνομασία προήλθε άπό τήν επαναλαμβανόμενη διαρκώς στόν ύμνο λέξι «χαίρει».

Ή υπόθεσις του ύμνου αναφέρεται στή Θεοτόκο, στόν Εύαγγελισμό, και τή Γέννησι:

Χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά Σου' εύλογημένη Σ' εν γυναιξί... Χαίρε, τό στέφος της έγκρατειας.

Χαίρε, κλίμαξ έπουράνιε, ή κατέβη ο Θεός.

Χαίρε, άρουραδλασάνουσα εύφορίαν οικτιμών.

Χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα εύθηνίαν Ι. λασμών.

Ποιος έγραψε τόν «Ακάθιστο Ύμνο» είναι άγνωστο. Μερικοί ώστόσο τόν άποδίδουν στόν πατριάρχη Σέργιο (610 — 638 μ. Χ.) και ό,τι έμνην γιά πρώτη φορά στό ναό της Θεοτόκου στίς Βλαχέρνες άνωμάστηκε δέ κατά τόν Συναξαριστή «Ακάθιστος», «διότι όρθοστάδην τότε πās ο λαός κατά τήν νύκτα έκείνην του ύμνου τή του Λόγου μητρί έμειψαν». Άλλοι πάλι ισχυρίζονται ό,τι τόν έγραψε ο Ρωμανός ο μελωδός γιατί μόνο αυτός θά ήταν σε θέση νά δημιουργήσιν ένα τέτοιο άριστούργημα. Πάντως είναι βέβαιο ό,τι ο «Ακάθιστος Ύμνος» χρονολογείται από τους πρώτους αιώνες μετά Χριστό. Οι Ιστορικοί δέν προσπάθησαν νά ανακαλύψουν μέ τήν ευκαιρία ποίου γεγονότος έγράφη ο ύμνος, γιατί άπό τό προοίμιό του, τό πασίγνωστο «Τή υπερμάχου στρατηγώ τά νικητήρια...», φαίνεται ό,τι ο ύμνωδός ευχαριστεί τήν Παναγία γιάτί έσωσε τήν Πόλι από τά δεινά του πολέμου. Καί έδώ οι γνώμες χωρίστηκαν. Μερικοί είπαν ό,τι ο ποιητής μέ τή λέξι «δεινά» έννοεί τήν στάσι του Νικα, (532), άλλοι τήν έπιδρομή τών Άβάρων κατά της Θράκης (600 μ. Χ.), άλλοι τήν πολιορκία της Πόλεως από τους ίδιους επί βασιλείας Ήρακλείου (610 — 614 μ. Χ.) και άλλοι τήν πολιορκία της Πόλεως από τους Άραβες επί βασιλείας Κωνσταντίνου του Παγωνάτου (668 — 685 μ. Χ.).

Ή υπόθεσις του Άκάθιστου Ύμνου αναφέρεται στόν Εύαγγελισμό της Θεοτόκου και στή Γέννησι του Θεοανθρώπου, άποτελείται δέ άπό τό προοίμιον και 24 στροφές πού λέγονται «οίκαι», και έχει τή μορφή άκροστιχίδας. Έπειδή δέ μαζί μέ τό ποίημα αυτό συμπάλλονται και άλλα τροπάρια και ψαλμοί, σχηματίστηκε ολόκληρη άκολουθία, πού υπό τή γενική της μορφή τελείται κατά τόν έσπερινό της Παρασκευής της ε' έβδομάδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, οι δέ 24 «οίκαι» διαρρέονται σέ 4 μέρη ή στάσεις άναγινώσκονται κατά τίς προηγούμενες Παρασκευές (μία στάσι κάθε φορά).

Στή πρώτη στάσι άφηγείται ο ποιητής πώς ο Γαβριήλ άνήγγειλε στή Μαρία ό,τι πρόκειται νά γεννήσιν τό Σωτήρα και τήν άπορία της Μαρίας.

Στή δεύτερη στάσι τή γέννησι του Ήησού, τήν προσκύνησι τών Μάγων, τή φυγή στήν Αίγυπτο και τήν παράδοσι στα χέρια του Σμεράν.

Στή τρίτη στάσι του ποιήματος ο ποιητής μέ λυρική έξαρσι έξυμνεί τήν άνακαινισι πού έπληξε στόν κόσμο άπό τή γέννησι του Σωτήρος.

Τέλος, στήν τέταρτη στάσι, μέ διθυραμβικό ύφος έξυμνεί τή Θεοτόκο, ποτε ός μητέρα του ποιητού της γης και του ούρα-νου, και ποτε σά φωτοδόχο λαμπάδα.

Ο «Ακάθιστος Ύμνος» είναι τόσο άγαπητός στό λαό, άνταποκρίνεται τόσο πολύ στα αισθήματά του, ώστε πολλοί τόν γνωρίζουν άπό έξω.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

(Του Ίταλου ζωγράφου της Αναγεννήσεως Σίμα ντα Κονελιάνο 1460—1517).

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

14 χρονών, τό μωρό στήν άγκαλιά και τό τουφέκι στό χέρι

ΟΤΑΝ γλυκοχάραζε ο μεγάλος Άγώνας και τά θούρια του Ρήγα είχαν γίνει τό έγερτήριο σάλπισμα σ' όλην τήν Ελλάδα, ή Ήπειρος ύπόφερε πιο πολύ από τίς άλλες επαρχίες. Τήν κυβερνούσε ο διαδόχος Άλφ Πασάς, πού ήταν όρβανίτης κι' αϊμοδόρος τυράννος. Γι' αυτό έδωσε μέ πολύ αίμα τήν ήπειρωτική και θεσσαλική γη. Οι Έλληνες δέν μπορούσαν νά τόν ύποφέρουν και οι Σουλιάτες πήραν τά όπλα γιά νά ξεσκαδάσουν τήν Ήπειρο από τόν άρβανίτη δύναστη.

Ή Ήπειρώτισσα Πηνελόπη Παπαηλιοπούλου, στίς «Αναμνήσεις» της, γράφει γιά τήν εποχή εκείνη τής σιλαβίας: «Δέν έπαίξαμε, φεύ! Δέν ένελάσαμε, δέν έλάβουμε άπό τας μπέτσες μας άδύσματα (παιγνίδια)! Βρέφη μας έναυούριζον μέ μοιρολόγια, παιδιάς

μάς έδείκνυν τά όπλα τών κατατομηθέντων και άπαγομισθέντων πάπων μας —μάς έλεγαν: «Ίδού, άνδρωθήτε τάχιστα, έκδικηθήτε! Δεκατessάρων έτών παίς, έπρεπε, νά είχε παρευρεθί εις δύο τουλάχιστον μάχας, άλλως ή μήτηρ του έλεγε: «Τί περιμένεις, κι-ατή (δειλέ) νά δγάλης μου-στακι και νά πιάσης ντου-φεκι!»

Ή γυνή δεκατessάρων έτών έπρεπε νά κρατή τόν πρώτον υιόν της ήδη εις τας άγκάλας, άλλως τήν έσυλλυπούτουν και τήν άκτοίρον ό,τι δέν έδωκεν εις τήν πατρίδα υπερασπιστάς... Υπό τόν ήχον τών σφαιρών τών πολεμούντων εισήρχετο ή νύμφη και ο γαμβρός εις τήν εκκλησίαν διά τήν τέλεσιν της στέ-υεως και χαρίεντες επή-γαίνον οι συνοδεύοντες επή-γαίνον πολεμιστάι και έ-κλείοντο έν αυτή άναμμένο-

τες τόν έχθρόν. Ή νύμφη πλειστάκις άντί κουφέτα εις μεταξωτά σακκίδια, έμοίραζε πυριτιδοβόλας, εις τους γενναίους στρατιώ-τας, άρχίζουσα από τόν άνδρα της...»

Έτσι, από μικρά παι-διά, μορφώθηκαν οι Ήπειρώτισσες. Ή ιδέα της Έλευθερίας είχε γίνει γι' αυτές ιερών καθήκον. Καί ό-ταν ήρθε τό πληρωμα του χρόνου, εκπληρώσανε μέ αίμα, μέ καινούχιες και μέ ηρωισμό, τίς υποχρεώσεις τους προς τήν πατρίδα. Άλλού πάλι, οι Έλλη-νίδες πού ήσαν γραμμα-τα, προσέφεραν τίς γνώ-σεις τους στήν άγωνίζομε-νη Ελλάδα. Θρεμμένες μέ τίς ελληνικές παραδόσεις, πρωτοστατήσανε σε κάθε έκδήλωσι πατριωτισμού.

Μία άπ' αυτές ήταν ή Ευανθία Καίρη, άδελφή του φιλόσοφου Θεόφιλου Καίου. Ήταν πανταχού παρούσα. Οι ύπνρεςίες πού πρόσφερε ήταν άνεκτί-μητες. Είχε προκαλέσει τό θαυμασμό. Όλοι πρόφε-ραν τό όνομά της μέ σεβα-σμό. Ήταν ή Σαίφω του 21

Ασπρόρουχα...

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ Ν'ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΟ ΡΟΥΧΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ, ΜΕ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

μιάν άκρη και τρίψετε με τὰ δάκτυλά σας. "Αν δὲν ξεβάψη με τὸ σάβιο, μπορεῖτε νὰ εἰσαγάγετε ἀπόλυτα ἡσυχίες.

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΑΝΙΚΑ: Γὸ καθαρό λινό

"Υφασμα ἀπὸ κλωστής λινάριου. Δὲν πρέπει νὰ ἔχη χοντράδια ἢ σπασμένες κλωστές. Αὐτὰ φαίνονται ἀν τὸ κυττάζουμε κόντρα στὸ φῶς ἢ με φάκο. Ὑφανσι λεπτὴ καὶ κρουστή, ἐλάχιστη κόλλα. Ὅταν τὸ τρίβουμε στὸ χέρι δίνει ἦχο καθαρό. Εἶναι τὸ πῶς δροσερό ἀπὸ ὅλα τὰ ὑφάσματα καὶ χρησιμοποιεῖται γιὰ τραπεζομάνηλα φαγητοῦ, τσαγιού, κεντήματα. Γιὰ σεντόνια μόνο καλοκαιρινά. Τὸν χειμῶνα εἶναι κρύα.

Ἡ λινὴ βατίστα

Λεπτὴ, κρουστή, ἔχει μιὰ φωτεινὴ διαφάνεια. Γιὰ μπλουζές, ἐσώρουχα καὶ κεντήματα. Τὸ ἡμιλίνο

"Υφασμα στὸ ὁποῖο τὸ σπινθῆ, εἶναι ἀπὸ λινὴ κλωστή καὶ τὸ ὑφάδι βαμβακερό. Τέτοια ὑφάσματα πουλιούνται ὡς λινὰ δευτέρας ποιότητας. Ἐκεῖνα πού λένε "ἡμιλίνο" εἶναι βαμβακερά, ὅπως θὰ ἴδῃτε πῶς κάτω.

Τὰ βαμβακερά

Εἶναι διαφόρων εἰδῶν, καὶ ἐξυπηρετοῦν γενικὰ τὶς περισσότερες ἀνάγκες μας.

Τὸ περκάλι

Λεπτὸ, κρουστὸ, με ἐλάχιστη κόλλα. Ἀρίστης ποιότητας κάποτε, ἀρκετὰ καλὸ σήμερα, σχετικῶς ἀκριβὸ, χρησιμοποιεῖται γιὰ μαξιλάρια τῆς φηγούρας.

Ἡ βαμβακερὴ βατίστα

Λεπτὴ, κρουστὴ ἢ μαλακὴ ἀναλόγως γιὰ τὴ χρῆσι τὴν ὁποία τὴν θέλουμε λευκὴ ἢ χρωματιστή. Γιὰ παιδικὰ ἢ θρησκευτικὰ ἀσπρόρουχα, μαντηλάκια, μικροκεντήματα κλπ.

Ἡ χασές

Λευκός, κρουστὸς, με κόλλα, σὲ ὅλα τὰ πλάτη καὶ γιὰ ὅλες τὶς χρήσεις, σεντόνια, μαξιλάρια, τραπεζομάνηλα, κουρτινάκια κλπ.

Τὸ κάμποτ

"Ἐχει ὕφανσι χοντροτέρη με χρώμα ἐλαφρὰ κίτρινο διότι εἶναι ἀλέκιστο, κόλλα ἀρκετὴ.

Τὸ ἡμιλίνο

Λευκαμένο ἢ χρωματιστὸ, κατώτερο σὲ ποιότητα ἀπὸ τὸ κάμποτ, ἔχει ὕφανσι χαλαρότερη καὶ κλωστή λιγώτερο στριμμένη. Δὲν ἔχει οὐτε ἴχνος λινάριου. Γιὰ σεντόνια καὶ μαξιλάρια ἰδίως καὶ γιὰ κάθε ἄλλη χρῆσι.

Τὸ δμιτο

"Ἐχει στὸ ὑφάδι δυὸ κλωστές στριμμένες μαζί, πράγμα πού τοῦ δίνει μεγάλη ἀντοχή.

Τὰ ζακάρ

Λινὰ ἢ βαμβακερά χρησιμεύουν γιὰ τραπεζομάνηλα καὶ πετσέτες φαγητοῦ. Λευκὰ, μονόχρωμα ἢ δίχρωμα (λευκὸ + ροζ, λευκὸ + σιέλ κλπ.).

Τὰ ὑφάσματα ἀπὸ χοντρὸ λινὰ καὶ καννάβι

Εἶναι κατώτερης ποιότητας καὶ χρησιμεύουν γιὰ τραπεζομάνηλα χρωματιστὰ, πτηρόπανα, πινατόπανα ἢ γιὰ εἶδη κα βαριότητος (σφουγγαρόπανα, παρκέτοπανα).

"Υφάσματα καὶ τὰ μοντέρνα ὑφάσματα, ὑφάσματα καμωμένα ἀπὸ συνθετικὰς ἴνες ἢ με ἀνάμειξη φυσικῶν ἰνῶν (λινὰ, βαμβάκι, κάνναβις) με συνθετικὰς ἴνες. Τέτοιες πλαστικές ἴνες, πού χρησιμοποιοῦνται στὴν ὑφαντική εἶναι: τὸ νάυλον, τὸ ροβύλ, τὸ κρυλόν, τὸ ὄρνλν, τὸ τεργκάλ, κλπ.

Προτιμᾶτε ὑφάσματα καλῆς ποιότητας πού δὲν ξεβάφουν, γιὰ τὰ ρούχα τοῦ σπιτιοῦ πλένονται καὶ σιδερώνονται ὅλη τὴν ὥρα καὶ φυσικὰ παλινώνουν γρηγορώτερα. Κακὴ οἰκονομία ἡ κατώτερη ποιότητα. Γιὰ νὰ βεβαιωθῇτε γιὰ τὴν ποιότητα, ζητήστε νὰ δῆτε τὴ μάρκα στὴν ἀρχὴ τοῦ τοπιοῦ ἢ στὴν οὐρὰ. Τὰ γαλλικὰ λινὰ π. χ.

ἔχουν γιὰ σημά τὸ γαλάζιο ἀνθός τοῦ λινάριου. Τὰ πραγματικὰ ἡμιλίνα ἔχουν τὸ ἴδιο ἀνθός σὲ κόκκινο χρώμα. Τὰ ἱρλανδικὰ λινὰ, γράφουν "Λινὸν Ἱρλανδίας".

"Ἐπειδὴ μέσα στὰ ρούχα τοῦ σπιτιοῦ περιλαμβάνονται οἱ μάλλινες κουβέρτες, σημειώστε ὅτι:

Οἱ δόλομαλλες κουβέρτες ἔχουν μαλλὶ 95—100%.
Οἱ μάλλινες 65—95%.
Οἱ ἡμιμάλλινες 50—65%.
Οἱ κουβέρτες μικτῆς κατασκευῆς 6—50%.

Γιὰ τὰ ρούχα τοῦ σπιτιοῦ μποροῦμε νὰ ποῦμε ἐσο περισσότερα τόσο τὸ καλύτερο, ἐπειδὴ ὅμως τὰ σπινθῆ μας εἶναι περιωρισμένα καὶ οἱ καιροὶ γιὰ τοὺς πῶς πολλοὺς μας, ἀρκετὰ δύσκολοι, γι' αὐτὸ νομίζω ὅτι κάθε σπινθῆ πρέπει νὰ ἔχη, βασικὰ, ὅσα βλέπετε στὸ σχῆμα 1.

ΕΤΟΙΜΑ ἢ ΟΧΙ

Οἱ καινούργιες συνθήκες τῆς ζωῆς ἐδημιούργησαν ἐτὸς ἑτοιμο. "Ετοιμα φορέματα, ἑτοιμα ἐσώρουχα, ἑτοιμα καὶ τὰ εἶδη τοῦ σπιτιοῦ. Σεντόνια, μαξιλαροθήκες, τραπεζομάνηλα καὶ πετσέτες φαγητοῦ καὶ τσαγιού, ποδιές, πετσέτες κουζίνας ὅλες

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΕΧΗ Ἡ ΣΙΦΟΝΙΕΡΑ ΣΑΣ

Ἡ μικρὴ αὐτὴ «πρόικα» τοῦ σπιτιοῦ σας, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ, γιὰ νὰ λιγοστεύουν οἱ κόποι καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῆς νοικοκυρᾶς καὶ με:

- Μερικὰ «Σέτ - γτε - τάμπλ», τὰ κομμάτια δηλ. ἐκεῖνα πού ἀποτελοῦν ἕνα σερβίτσιο καὶ ἀντικαθιστοῦν τὸ μονοκόμματο τραπεζομάνηλο. Γίνονται ἀπὸ ψάθα, πλεκτὰ με χοντρή κλωστή, ἀπὸ καινούργιο ὑφάσμα ἢ ἀπὸ τὸ γερό μέρος ἐνὸς χαλασμένου τραπεζομάνηλου ἢ λινοῦ σεντονιοῦ.
- Ἐνα τραπεζομάνηλο νάυλον. Τὰ διαφανῆ, δαντελωτά, εἶναι προτιμότερα, γιὰτὶ ἀφίνουν νὰ φαίνεται ἕνα ὡραῖο τραπεζομάνηλο στρωμένο ἀπὸ κάτω ἐνὸς συγχρόνως τὸ προφυλάει. Νὰ προσέξετε μόνο νὰ ἔχουν τὴν ἀκρὴ στερεωμένη με κορδέλα.
- Ἐνα τραπεζομάνηλο χοντρὸ ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη σὲ ζακάρ.
- Χαρτοβάμβακο γιὰ τὸ ξελίδωμα τοῦ τηγανιοῦ καὶ τῶν διαφόρων ἄλλων σκευῶν τῆς κουζίνας.
- Μικρὰ χάρτινα μαντηλάκια ἢ ρολὸ εἰδικὸ χαρτὶ γιὰ τὸ ντεμακιγιάρισμα (πωλοῦνται στὰ φαρμακεία).
- Χάρτινα πετσέτακια γιὰ τοὺς δικοὺς σας πού ἔρχονται νὰ πάρουν ἕνα οὐζὸ ἢ νὰ φάνε μαζί σας μιὰ φορὰ κάθε τόσο. Ἀκόμα ὅταν δὲν ἔχετε ὑπηρεσία ἢ ἀρρώστησι τῆς πλυστρα σας, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήτε καὶ στὸ τραπέζι σας. Ὅμως καλύτερα νὰ μὴν τὰ συνθιζέτε αὐτὰ, γιὰτὶ θυμίζει ἐστιατόριο.

τὰ βρίσκουμε ἑτοιμα στὴν ἀγορά. Εἶναι μιὰ μεγάλη εὐκολία, σὲ σχετικὰ καλὰς τιμές. Ἐχουν ὅμως καὶ μειονεκτήματα, ἀρκετὰ μάλιστα. Συνθῆκες εἶναι δευτερογενῆς ποιότητας, δὲν ἔχουν τὸ ἀπαιτούμενο μακρός καὶ πλάτος ἔτσι πού με τὸ πρῶτο πλύσιμο κονταίνουν καὶ στενεύουν. Τὸ κέντημα τῆς μηχανῆς καὶ τὸ πλακὲ γρήγορα ἐξηλώνονται καὶ ξεφτοῦν. Καὶ τὸ πῶς δυσάρεστο εἶναι ὅτι ἔχουν ὅλα σχεδὸν τὰ ἴδια κεντήματα καὶ αὐτὸ τὸ ὁμοίμορφο, ὁχι μόνο κουράζει ἀλλὰ τοὺς δίνει καὶ ἕνα τόνο παρακατινὸς πράγματος.

Ἀσὺγκριτα, ὡραιότερα εἶναι τὰ ἐργασμένα με τὸ χέρι. Χρειάζονται κόπο καὶ κάποια ἱκανότητα ἀλλὰ χαρίζουν τὴν ὁμορφία ὥστε ἀξίζει τὸν κόπο νὰ κουραστούμε λιγάκι. Ὅταν κάνετε κάτι μόνες σας θὰ ἔχη τὸ μέγεθος πού χρειάζεται, τὴν

ποιότητα πού σας ἀρέσει, τὸ χρώμα πού ταιριάζει, πού «δίνει» με τὸ περιβάλλον, ἕνα πρωτότυπο κέντημα. Εὐτυχῶς ἐμεῖς οἱ Ἕλληνίδες ἔχουμε ἐμφυτὴ, κληρονομικὴ, τὴν καλαισθησία καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ νοικοκυριοῦ. Κοπέλλες πού ἐργάζονται ὅλη μέρα στὸ γραφεῖο, ἐπιστήμονες πού ἔχουν ἕνα κόσμη σφοδρὰ πρᾶγματα νὰ σκεφθοῦν, μῆτερες με ἕνα σοῦρμπο παιδιὰ στὴν πλάτη, ὅλες θὰ ἐκλέξουν λίγη ὥρα γιὰ νὰ κάμουν ἕνα κέντημα, γιὰ νὰ ράψουν τὰ πράγματα τοῦ νοικοκυριοῦ τους.

ΠΟΣΟ ΥΦΑΣΜΑ Θ' ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ

"Ὅσες ράβουν μόνες τους τὰ ρούχα τοῦ σπιτιοῦ ἔξωρον ὅτι χρειάζονται, περίπου, γιὰ: ● τὸ στρώμα, γιὰ μόνὸ κρεβάτι 7 πηχ. στρωματοπάνα

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΝΤΡΟΓΥΝΟ (ἂν ἔχουν διπλὸ κρεβάτι)

- 6 σεντόνια
- 6 μαξιλαροθήκες
- 6 προσόψια φλοκωτά
- 6 προσ. καλοκαιρινὰ (λινὰ)
- 6 γάντια γιὰ τὸ μπάνιο
- 1 μπουρνούζι ἢ σεντόνι τοῦ μπάνιου φλοκωτὸ
- 3 κουβέρτες μάλλινες (ἂν ὁ πάχος καλοριφέρ)
- 1 κουβέρτα λινὴ
- 6 ποτηρόπανα λινὰ
- 6 πινατόπανα βαμβακερά
- 6 πετσέτες γιὰ τὰ χέρια
- 1 τραπεζομάνηλο φαγητοῦ, λευκὸ
- 6 ἕως 12 πετσέτες φαγητοῦ λευκῆς
- 1 τραπεζομάνηλο χρωματιστὸ
- 6 πετσέτες φαγητοῦ χρωμ.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΤΟΜΟ ΕΠΙΠΛΕΟΝ

- 2 ἢ 4 σεντόνια
- 2 μαξιλαροθήκες
- 3 προσ. φλοκωτά
- 3 προσ. λινὰ
- 3 γάντια μπάνιου
- 1 μπουρνούζι ἢ ἕνα σεντόνι τοῦ μπάνιου
- 3 κουβέρτες μάλλινες
- 1 κουβέρτα λινὴ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

- 3 ἐσκονόπανα
- 3 ποδιές ἐργασίας
- 3 ποδιές κουζίνας
- 3 πλεκτὰ ἢ πᾶνινα σφουγγαρόπανα

ΣΧΗΜΑ 1

πλ. 1,40. Γιὰ τὸ διπλὸ κρεβάτι πηχ. 14. ● τὰ σεντόνια, τὰ μόνὰ πηχ. 4 2) 8 πλ. 1,40 καὶ γιὰ τὰ διπλὰ πηχ. 14. ● Τὰ μαξιλάρια χρωματιστὰ

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΙΜΗ, ΣΕ ΔΡΑΧΜΕΣ, ΤΩΝ ΕΤΟΙΜΩΝ

Εἶδος ὑφάσματος	Ἑτοιμα	Τιμὴ ὁ πῆχυς
ΣΤΡΩΜΑΤΟΠΑΝΑ		
Ριγὲ μόνὰ πλ. 1,40		19—21
Ριγὲ κλαδωτὰ πλ. 1,40		26—30
ΣΕΝΤΟΝΙΑ ΜΟΝΑ		
Λευκὰ ἑλληνικὰ	55—75	16—18
Λευκὰ Εὐρώπης	80—90	28—38
Λευκὰ με ἐμπριμὲ μπουρνούρα	110	
Ἑγχώρια οὐγιαντὰ		8—12,50
Χρωματιστὰ ἑλληνικὰ	60	16
Χρωματιστὰ Εὐρώπης		30
ΣΕΝΤΟΝΙΑ ΔΙΠΛΑ		
Λευκὰ ἑλληνικὰ	85 — 100	20—43
Λευκὰ Εὐρώπης	130 — 185	32—50
Λευκὰ μάρκας Οὐάιλντ πλ. 2,20		55
παρόμοιο με ἀληθινὰ λινό		
Λευκὰ με μπουρνούρα ἐμπριμὲ	135	14—17
Οὐγιαντὰ ἐγχώρια		21—23
Χρωματιστὰ ἑλληνικὰ	85 — 100	40
Χρωματιστὰ Εὐρώπης		
ΜΑΞΙΛΑΡΟΘΗΚΕΣ		
Λευκὲς σκέτες	12—16	
Λευκὲς με κέντημα	19—27	
Λευκὲς φάκελλος με κέντημα	30—35	
Λευκὲς με ἐμπριμὲ μπουρνούρα	25—35	
Χρωματιστὲς σκέτες	12	
Χρωματιστὲς με κέντημα	19	
Χρωματιστοὶ φάκελλοι με κέντημα	29	
Σετὸν γιὰ μαξιλάρια πλ. 1,40		10—18,50
Χασές γιὰ μαξιλαροθήκες		
Χασές γιὰ μαξιλαροθήκες μάρκας Οὐάιλντ πλ. 1 μ.		20
Περκαλί γιὰ μαξιλαροθήκες πλ. 1μ.		17—25

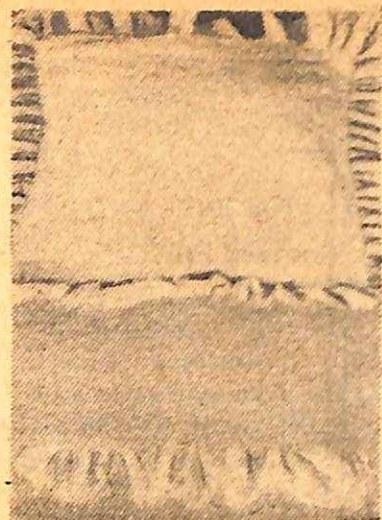
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΗΧΥ

Εἶδος ὑφάσματος	Ἑτοιμα	Τιμὴ ὁ πῆχυς	Εἶδος ὑφάσματος	Ἑτοιμα	Τιμὴ ὁ πῆχυς
ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΗΛΑ ΦΑΓΗΤΟΥ			ΕΞΕΣΚΟΝΟΠΑΝΑ	6	
Βαμβακερά λευκὰ Ζακάρ (1,35 X 1,35) με 6 πετσέτες	90—180		ΠΑΡΚΕΤΟΠΑΝΑ	12	
Βαμβακερά λευκὰ Ζακάρ (1,60 X 2,40) με 12 πετσέτες	220—540		ΚΑΘΑΡΟ ΛΙΝΟ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ		
Βαμβακερά δίχρωμα με 6 πετσ.	90—240		(Σεντόνια, κεντήματα, τραπεζομάνηλα φαγητοῦ καὶ τσαγιού)		
Βαμβακερά δίχρωμα με 12 πετσ.	250—340		Λευκὸ Τσεχοσλοβακίας 1,80		65—80
Καθαρὸ λινό λευκὸ Ζακάρ (3X4, 50) με 12 πετσέτες	1800 — 5000		Λευκὸ Ἱρλανδίας ἢ Γαλλίας 1,80		90—120
Ἡμιλίνο χρωματιστὸ με κέντημα μηχανῆς καὶ οἱ 12 πετσέτες τοῦ	800		Χρωματιστὸ Εὐρώπης πλ. 2,20		140—180
Ἑμπριμὲ τσέλ - βόλλε με 6 πετσ.	115		Βατίστα λινὴ πλ. 0,90		50—60
Ἑμπριμὲ ἐγχώρια (καρὲ)	50		ΣΑΤΕΝ ΚΑΙ ΡΑΙΓΙΟΝ ΓΙΑ ΠΑΠΛΩΜΑΤΑ ἢ ΚΟΥΒΡ - ΛΙ		
Σέτ-ντε-τάμπλ ἐμπριμὲ με 4 κομμ.	300		Βαμβακερὸ λιντερτί ἀγγλικὸ 1,40		26—29
ΜΟΛΤΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ			Ραγιὸν διπλόφορδα πλ. 1,40		40
Πλάτος 1,10		45	Ραγιὸν διπλόφορδα πλ. 1,60		68
ΠΡΟΣΟΨΙΑ			ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ		
Φόντο λευκὸ ἢ σὲ ἐλαφρὰ χρώματα με σχέδια (γεωμετρικά, ἀνθη, καρπούς, κλαδιὰ) χρωματιστὰ, σὲ ὅλες τὶς ποιότητες καὶ σὲ ὅλα τὰ μεγέθη		7—60	Μονὲς δίχρωμες	120—140	
ΜΠΟΥΡΝΟΥΖΙΑ ΜΠΑΝΙΟΥ			Μονὲς λευκὲς πικὲ	240—270	
Χρωματιστὰ	120—350		Διπλὲς δίχρωμες	170—210	
Τὸ πλάτος 1,40 εἶναι τὸ συνθι-σμένο τῆς ἀγορᾶς		80	Διπλὲς λευκὲς ἢ χρωματ. πικὲ	280	
ΠΟΤΗΡΟΠΑΝΑ			Διπλὲς λευκὲς πικὲ εὐρωπαϊκῆς	280—500	
Λινὰ	17—40	18—20	ΟΞΦΟΡΔΙΑ		
Βαμβακερά	7,50—12	7,20	Γιὰ ποδιές κουζίνας, ρόμπες ἐργασίας, ὑποκάμισα ἀπὸρ...		9
ΠΙΝΑΤΟΠΑΝΑ			Βατίστα βαμβακερὴ λευκὴ		10—25
Πραγματικὰ ἡμιλίνα ἢ βαμβακερά	2,50—14	7,20	Βατίστα βαμβακερὴ χρωματιστὴ		10—12
			Τουλπάνι		3—5,50

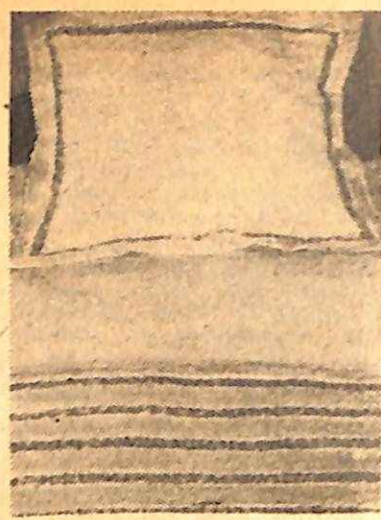
ύφασμα (ήμιλινο ή σατέν) πήχ. 1,2) 8 πλ. 1,40
 ● Τα τραπεζομάντηλα φαγητού, να μετρηθεί η επιφάνεια του τραπέζιου, πλάτος και μήκος, και να προστεθεί (από κάθε μεριά) 30 πόντοι για τα καθημερινά και 50 πόντοι για τα επίσημα.
 ● Τις πετσέτες φαγητού, τις τετράγωνες, ύφασμα 50X50 ή 60X60 και για τις μακρόστενες (τελευταία μόδα για οικονομία) 40X60
 ● Τα μπουρνούζια, έπειδή το ύφασμα του πήχους έχει διάφορα πλάτη (0,65, 0,78, 0,90, 1,40 μ. και 1,65) θα εξαρτηθεί από το ύφασμα που θα πάρετε και το άνω μέρημά σας.
 ● Τα κουμπιά για ύφασμα διπλό από το πλάτος του παραθυράκιου, όπου θα κρεμαστούν (γιατί θα μπουρνούζια).

● Τα στόρια, πρέπει να πέφτουν πλούσια, το ύφασμα πρέπει να είναι τριπλάσιο από το πλάτος του παραθύρου (μετράτε πάντα 25 πόντους μέσα από τον τοίχο, όχι άκρη - άκρη).
ΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
 Και τώρα αφού ρίξαμε μια ματιά στους πίνακες με τις τιμές, τους υπολογισμούς και τους προϋπολογισμούς έλατε να κάνουμε μια βόλτα στο σπίτι. "Ας μπουρνούζια και ας δούμε τι καινούργιο θα κάνουμε."

Στην κρεβατοκάμαρα
 ● Διατηρήστε λευκά σεντόνια και μαξιλάρια. Το κλασικό λευκό χρώμα δεν πέφτει ποτέ όμως,
 ● στο λευκό σεντόνι βάλτε ένα σουρωτό βολάν από κεντήματα της μηχανής, όπως εβάξαμε πέρυσι το καλοκαίρι στα μεσοφόρια μας. Για τη φιγούρα του σεντονιού και το μαξιλάρι - φάκελλο θα χρειαστείτε περίπου 12½ πήχ. πλ. 0,17. Μόδα βέβαια από τον καιρό της γιαγιάς μας, όμως τόσο μοντέρνα πάλι! (Α)
 ● Βάλτε μια μπουρνούζα από περκαλί ή περκαλοχασέ. Στενό στρίψιμο με αζούρ, 6 πιετιάκια φιλά 1 σειρά άστραγγε κοπανέλι (του χεριού ή και έτοιμο), πάλι πιετιάκια - δαντέλα, κ.ο.κ., δέστε σειρές σας άρεσει. Κι αυτό μοντέρνο σχέδιο, δγαλμένο από τα παλιά. (Β)
 ● Βάλτε μια μπουρνούζα μονόχρωμο λινό και κάντε μια γιρ λάντα απλικασίων από το ίδιο.
 ● Αντί να κάνετε απλικασίων κεντήστε με κλωστή, στο ίδιο ακριβώς χρώμα με τη μπουρνούζα, 3-4-6 σειρές μονά ή μικρά μοτίφ. Γεμίστε ολόκληρο το μαξιλάρι με πούα ή μοτίφ. "Η κεντήστε μια κορδέλα και κάθε τόσο ένα φιόγκο. (Δ)
 ● Βάλτε τη χρωματιστή μπουρνούζα σε φεσόνι και σε κάθε κοιλότητα, βάλτε ένα μοτίφ δαντέλας κοπανέλι (μιλάν) του χεριού ή έτοιμο.
 ● Για τα χρωματιστά σας σεντόνια βάλτε μπουρνούζες και κεντήματα λευκά.
 ● Σ' ένα γαλάζιο σεντόνι, γυρίστε στρίψιμο μέτριο και βάλτε μια ή δυο λουρίδες άσπρες. Στις γωνίες σταυρώστε τις λουρίδες έτσι που να θυμίζουν ναυτικό γιάκ. Σ' αυτό το μαξιλάρι θα όνειρευστε όλο ταξίδια με γιάτ.
 ● Κεντήστε με σαμροβεονικά με πολύ άχινά χρώματα (ένα

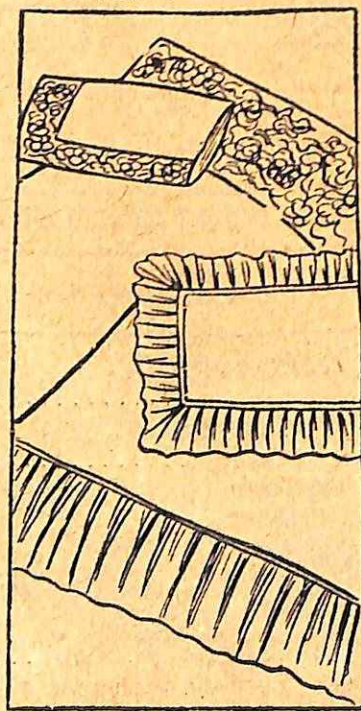

Εικ. Α

Εικ. Β

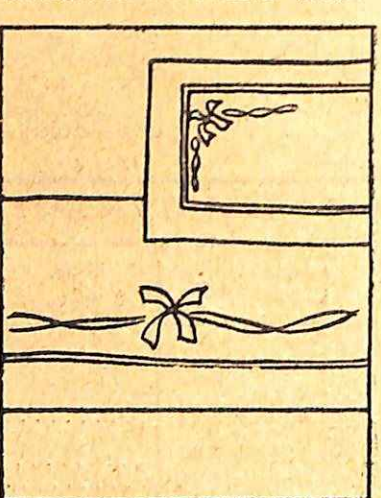
πράσινο και ένα δεύτερο χρώμα, ρόζ, κίτρινο, σιέλ) ένα απλό σχέδιο λουλουδιού.
 ● Κάντε τα μαξιλάρια σας απλά, χωρίς κουμπιά σε σχέδιο «πορτοφόλι». Μόδα που τη χρωσταύμε κι' αυτή στο ηλεκτρικό πλυντήριο.
 ● Μη περιφρονήσετε τα ριγώτα έγχρώρια σεντόνια, οι ζωηρές ρίγες τους είναι κι' αυτές μοντέρνες.
Στην τραπεζαρία
 Για τα «έπισημα τραπέζια» τίποτα δεν αντικαθιστά το λευκό κολληριστό τραπεζομάντηλο και τις έλα φρά κολληρισμένες πετσέτες, που μπορούν να είναι:
 ● Από λινό καθαρό, κεντημένο στο χέρι ή

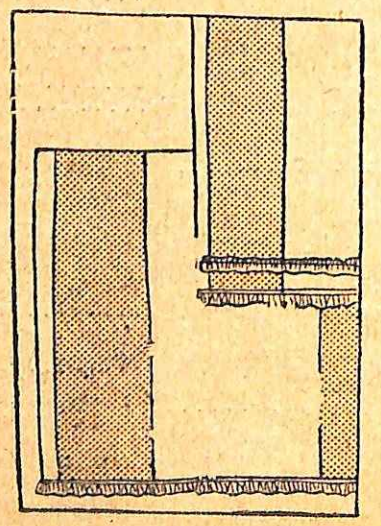
Σχ. Γ

Εικ. Ε

Σχ. Δ

Σχ. Ζ

● από ύφασμα ζακάρ, λινό ή βαμβάκερο.
 ● Τα λευκά έχουν το πλεονέκτημα να ξελεκιάζουν εύκολα και να άντεχουν σε πολλά πλυσίματα, ιδίως στα πλυσίματα του ηλεκτρικού πλυντηρίου.
 ● Πολύ επίσημο είναι το δαντελένιο τραπεζομάντηλο σε χρώμα έκρου. Δαντέλες της χειρός, διαφόρων ειδών, μπορούν να συνδυασθούν με τούλι κεντημένο για να γίνει το λεγόμενο «μωσαϊκό».
 ● Υπάρχουν και της μηχανής δαντελένια τραπεζομάντηλα αλλά βέβαια δεν παραβάλλονται με τα αληθινά.
 ● Για κάθε ημέρα, για φίλους, προτιμήστε τα χρωματιστά. Έφ'ετος τα χρωματιστά είναι μονόχρωμα σε σκούρα χρώμα-

τα: καστανό, γαλοκκόκκινο, πράσινο - σπανακι. Τα κεντήματα γίνονται (αν γίνουν δεν είναι απαραίτητα) σε λευκό ή άλλο χρώμα αντίθετο, και
 ● Οι πετσέτες άκρη, μπορούν να είναι σε χρώμα αντίθετο.
 ● Για ούζο ή θερμού, τοίχστε κάθε ιδιοτροπία. Μονόχρωμα χτυπητά τραπεζομάντηλα στολίστε τα με φανταστικές μούρες ή άσπρες μακρές.
 ● Αν έχετε πολλούς καλεσμένους, μπορείτε να στρώσετε μικρά τραπέζια, για 2 ή 4 άτομα το καθένα.
 ● Αν έχετε στρογγυλό τραπέζι, βάλτε στρογγυλά τραπεζομάντηλα. Έχουν μίαν ιδιαίτερη, παλιά χάρη. (Ε)
 ● Για τσάι, εκτός από το κλασικό λευκό λινό, κεντήστε σε έταμνα λεπτά κλαδάκια σε γράμματα παστέλ.
 ● Αν έχετε μικρά τραπέζια, για επίσημες ώρες, βάλτε μικρά, λικά ή από δογκάντα, κεντημένα τραπεζομάντηλα. Για φιλικές συγκεντρώσεις καρτέλ ή γκαρδία πολυχρώμα.
 ● Τα σέτ - ντε - ταιμπί γίνονται και από ψάθα πήχους (πλ. 1 πήχ. προς 50 δρασ.) ή πλεκτά πάλι από ψάθα ή χοντρή κλωστή, σε ό,τι χρώμα θέλετε. Κεντάτε τα, ή ξεφτάτε κόβοντας ή βάλτε μπουρνούζες σε άλλο χρώμα. (Ζ)
 ● Φροντίστε να έχετε κάλυμμα από μολετόν για να μην καταστρέφεται από τα ζεστά, το λουστραρισμένο τραπέζι.

Μέσα στο μπάνιο
 Φροντίστε ο καθένας να έχει το χρώμα του για να μη υπερεδούνται και γίνεται φασαρία.
 ● Προσάψι, γάντι του μπάνιου, πετσέτα ποδιών και το ποτηριό που μπαίνει ή βούρσα των δοντιών άκρη να είναι σε ένα χρώμα.
 ● Μπορείτε να κάνετε ένα κάλυμμα, από ύφασμα προσάψι, επάνω στο καπάκι της λεκάνης και να τη χρησιμοποιείτε για σκαμνάκι όταν βγαίνετε από το μπάνιο ή όταν πλένετε τα πόδια σας.
Στην κουζίνα
 Τα πιετόπανα γίνονται πλεκτά από βαμβάκερη χοντρή κλωστή, εκτός βέβαια αν χρησιμοποιήτε βούρσα για το πλύσιμο των πιετών.
 ● Οι πετσέτες των ποτηριών πάντα λινές, για να μην αφήνουν χνούδι είναι ακόμα λευκές με μια χρωματιστή ρίγα στις άκρες.
 ● Οι πετσέτες των πιετών γίνονται πολυχρώμες.
 ● Αν έχετε ηλεκτρικό φούρνο καλύτερα είναι να πλέξετε ένα ζευγάρι χοντρά γάντια (με ένα δαχτύλο (όπως των μωρών) για να μη κοκκινίζουν τα χέρια σας από την πύρα του φούρνου.
 ● Τό σεντόνι νάυλον έφτασε ως τη Γαλλία, μόλις τώρα. Είναι λεπτό, βράζεται, στεγνώνει γρήγορα, δεν χρειάζεται σιδερωμα, και είναι έλαφρό, προσόν για όσες πλένουν έξω, σε πλυντήρια.
 ● Τα μολετόν είναι στη μια πλευρά τους αδιάβροχα.

τα: καστανό, γαλοκκόκκινο, πράσινο - σπανακι. Τα κεντήματα γίνονται (αν γίνουν δεν είναι απαραίτητα) σε λευκό ή άλλο χρώμα αντίθετο, και
 ● Οι πετσέτες άκρη, μπορούν να είναι σε χρώμα αντίθετο.
 ● Για ούζο ή θερμού, τοίχστε κάθε ιδιοτροπία. Μονόχρωμα χτυπητά τραπεζομάντηλα στολίστε τα με φανταστικές μούρες ή άσπρες μακρές.
 ● Αν έχετε πολλούς καλεσμένους, μπορείτε να στρώσετε μικρά τραπέζια, για 2 ή 4 άτομα το καθένα.
 ● Αν έχετε στρογγυλό τραπέζι, βάλτε στρογγυλά τραπεζομάντηλα. Έχουν μίαν ιδιαίτερη, παλιά χάρη. (Ε)
 ● Για τσάι, εκτός από το κλασικό λευκό λινό, κεντήστε σε έταμνα λεπτά κλαδάκια σε γράμματα παστέλ.
 ● Αν έχετε μικρά τραπέζια, για επίσημες ώρες, βάλτε μικρά, λικά ή από δογκάντα, κεντημένα τραπεζομάντηλα. Για φιλικές συγκεντρώσεις καρτέλ ή γκαρδία πολυχρώμα.
 ● Τα σέτ - ντε - ταιμπί γίνονται και από ψάθα πήχους (πλ. 1 πήχ. προς 50 δρασ.) ή πλεκτά πάλι από ψάθα ή χοντρή κλωστή, σε ό,τι χρώμα θέλετε. Κεντάτε τα, ή ξεφτάτε κόβοντας ή βάλτε μπουρνούζες σε άλλο χρώμα. (Ζ)
 ● Φροντίστε να έχετε κάλυμμα από μολετόν για να μην καταστρέφεται από τα ζεστά, το λουστραρισμένο τραπέζι.

Και τώρα ας δούμε μερικά πράγματα που δεν ήρθαν ακόμα στην Ελλάδα:
 ● Σεντόνια έμπριμ!! Φανταζομαι, όμως ότι τα έλληνικά αντρικά κεφάλια δεν θα δουν εύχαιρία ένα τέτοιο παραδολ κρεβάτι. Μόνο στην Αμερική εμφανίστηκαν έως σήμερα.
 ● Το σεντόνι νάυλον έφτασε ως τη Γαλλία, μόλις τώρα. Είναι λεπτό, βράζεται, στεγνώνει γρήγορα, δεν χρειάζεται σιδερωμα, και είναι έλαφρό, προσόν για όσες πλένουν έξω, σε πλυντήρια.
 ● Τα μολετόν είναι στη μια πλευρά τους αδιάβροχα.

ΕΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΗΣ ΡΟΖΙΝΑΣ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Οι ώρες που προηγήθηκαν από την επίσκεψη της Ροζίνας Λαμπέρτι θα μπορούσαν να χαρακτηριζτούν σαν ώρες πανικού. Στο παλιό μεγάλο του βιομηχανίου Φοντίνι οι συνηθισμένοι έπισημότητες ήταν έμποροι και βιομήχανοι που άνοιγαν απέλαιστες συζητήσεις για το χρηματιστήριο και τα βιομηχανικά προϊόντα ενώ τα δυο κορίτσια του σπιτιού, η Μπιάνκα και η Λύντια, κατέβαλλαν απεγνωσμένες προσπάθειες για να πνίξουν τα χασμουρητά τους. Οι έπισκέψεις αυτές τελείωναν κατά γενικό κανόνα με τον πρόσκλησι του μπαμπά προς τη Μπιάνκα να παίξει κάτι στο πιάνο προς τιμήν του έπισκεπτή, ο οποίος πάλι —κατά γενικό κανόνα— διαβεβαίωνε τον βιομήχανο, ότι η κόρη του ήταν ένα εξαιρετικό μουσικό ταλέντο. Μόνο μία φορά, ίσως κατά λάθος, είχε ξεπέσει στο σπίτι του κ. Φοντίνι ένας νεαρός ποιητής σε σκελετωμένο πρόσωπο και πυκνά μακριά μαλλιά που προκοιμήθηκε βλέποντας το μεγάλο πιάνο με την ούρα και προειδοποίησε τη Μπιάνκα πως αν τολμούσε να καθίσει να παίξει, αυτός θα έφυγε άμεσα.

Εκτός από τη φευγαλέα αυτή ποιητική εμφάνιση, άλλος καλλιτέχνης δεν είχε ποτέ πατήσει το πόδι του στο σαλόνι της αξιοπρεπούς και παλαιών αρχών οικογένειας Φοντίνι. Γι' αυτό, φαντάζεται κανείς την αναταραχή που χύθηκε στη γαλήνια ατμόσφαιρα του παλιού μεγάρου όταν ένας έμπορικος αντιπρόσωπος ζήτησε από τον μπαμπά Φοντίνι την άδεια να του παρουσιάσει την εξαδέλφη του Ροζίνα Λαμπέρτι, μια νέα αλλά διάσημη κιόλας καλλιτέχνης της πόδας.

Ήταν σαν να πέφτεσε ένα βόταλο στη λίμνη. Η έκπληξη και η συγκίνηση κράτησαν για μια στιγμή άφωνη όλη την οικογένεια, ενώ ο αντιπρόσωπος κτύπαζε ένα - ένα τα μέλη της με ύφος ύπερηχό, απολαμβάνοντας την εντύπωση που είχε προκαλέσει η πρότασή του.

Ο μπαμπάς συνήλθε πρώτος και έδηλωσε πως θα ήταν τιμή του να δεχτεί στο σπίτι του την καλλιτέχνη, ενώ η Μπιάνκα και η Λύντια γλύστρησαν με τρόπο έξω από το σαλόνι κι' έτρεξαν γεμάτες ταραχή στην καμαρά τους όπου θα μπορούσαν να συζητήσουν μόνες τους το άπροσδόκητο και μεγάλο γεγονός.

Τα δυο κορίτσια είχαν καθήσει κοντά - κοντά, στο κρεβάτι τους και προσπαθούσαν με τη φαντασία τους να σχηματίσουν την προσωπικότητα της Ροζίνας Λαμπέρτι. Πώς να ήταν άραγε; Ψηλή ή κοντή, μελαχροινή ή ξανθιά; Νά ήταν τύπος εύθιμος ή σοβαρός; Πάνω από μια ώρα συζητούσαν ώσπου στο τέλος η μικρή, η Λύντια, που ήταν πιο πρακτική, τηλεφώνησε σε μερικές φίλες τους για να ζητήσουν πληροφορίες. Σε λίγο κατέφθασαν

ή "Ιλντε, η Τερεζίνα και η Τζωρτζίνα, η κάθε-μία με τό... άρχείο της. Η "Ιλντε με μια φωτογραφία της Ροζίνας Λαμπέρτι που την είχε αγοράσει από το χαρτοπωλείο της γειτονιάς, η Τερεζίνα με ένα θεατρικό περιοδικό που είχε ένα άρθρο για την καλλιτέχνη και η Τζωρτζίνα με έμπιστευτικές πληροφορίες που είχε πάρει από έναν εξαδέλφο της.

Με βάσι τα στοιχεία αυτά η προσωπικότητα της καλλιτέχνιδος μελετήθηκε απ' όλες τις πλευρές. Στο τέλος, πρόβαλε στα θαυμαστά μάτια των κοριτσιών μια Ροζίνα Λαμπέρτι που ήταν το άκρον άωτον της τελειότητας. Μία νέα κοπέλλα, όχι ίσως καλλονή, αλλά καταπληκτικά ενδιαφέρουσα, εξαιρετικά έξυπνη και καλλιέργημένη, με ευγενικούς και λεπτούς τρόπους και με μεγάλο καλλιτεχνικό ταλέντο. Πολλοί άνδρες την είχαν αγαπήσει, εκείνη όμως περνούσε αδιάφορη και άγνη ανάμεσα στη θύελλα των παθών που η προσωπικότητά της προκαλούσε...

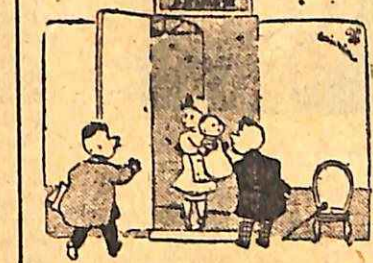
Η εικόνα αυτή ικανοποίησε απόλυτα τη φαντασία των κοριτσιών και γέμισε τις έπομενες μέρες τους. Όλη τους η προσπάθεια είχε συγκεντρωθεί στο να μιμηθούν το καινούργιο ινδάλμα τους — τη Ροζίνα Λαμπέρτι. Από κοριτσάκια άστικών οικογενειών που πήγαιναν στις Καλόγριες, άρχισαν να γίνονται κοσμοπολιτικές γυναικες. Στη μεγάλη, μάλιστα, τη Μπιάνκα, που είχε περισσότερη φαντασία, η μεταβολή ήταν ακόμη πιο βαθειά. Πρώτα-πρώτα επαναστάτησε κατά της γυναικείας συνήθειας να ντυνεται όμοια με την αδελφή της. Και έπειδή δεν μπορούσε ν' αλλάξει φορέματα άρχισε να βάζει διαφορετικές ζώνες και γιανκάδες για να δείξει ανεξαρτησία γνώμης. Έπειτα, άλλαξαν σιγά - σιγά και οι τρόποι της.

Τέλος, ο έμπορικος αντιπρόσωπος άρισε την ημέρα που η Ροζίνα θα έρχόταν να γνωρίσει την οικογένεια και να δειπνήσει μαζί της.

Τι ημέρα ήταν εκείνη. Θεέ μου! "Αδικά η μητέρα προσπάθησε να κρατήσει την ψυχραιμία της και να δώσει απλώς οδηγίες στη μαγειρίσα για το φαγητό. Όταν έφτασε το μεσημέρι, η ταραχή και ο πανικός που είχαν καταλάβει τα κορίτσια μεταδόθηκε σ' όλο το σπίτι. Τα έπιπλα ταράχτηκαν και τοποθετήθηκαν σε άλλες θέσεις για να δείχνουν ωραιότερα. Τα κουδούνια χτυπούσαν συνεχώς και η καμινάρα έτρεχε έδω κι' έκει σαν τρελή κρατώντας στο κάθε χέρι από ένα ξεσκακονόπανο. Η κ. Φοντίνι αποφάσισε να μη ή ίδια στην κουζίνα για να επιβλέψει αυτοπροσώπως στο μαγειρείο. Ο κ. Φοντίνι στεκόταν ώρες μπροστά στη ντουλάπα του ψάχνοντας για το κατάλληλο κοστούμι. Θα κατέληγε να διαλέξει το σμόκιν αν η μαμά δεν του έλε-

— Έδω έταιρία Παπαδόπουλος και υίός!

— Δικό μου είναι αδελφή! "Ηρθα πριν από τον κύριο!

γε αούτηρά ότι θα τον έπαιρναν για τρελλό ή για χωριάτη. "Έτσι, καταστάλαξε στο γκρίμπε...

Στις όχτω και δέκα, όλη η οικογένεια είχε συγκεντρωθεί στο σαλόνι, σε τοποθέτησι και στάσι ζωγραφικού πίνακα. "Η μαμά καθισμένη στην πολυθρόνα, ο μπαμπάς όρθιος μπροστά της, η Μπιάνκα στο «ταμπουρέ» του πιάνου και η Λύντια δίπλα της με τον άγκωνα ακουμπισμένο στο όργανο και τα μάτια καρφωμένα γεμάτα όνειροπόλση σε κάποιο σημείο του τοίχου.

Στις όχτω και τέταρτο (ή Ροζίνα έπρόκειτο να έρθει στις όχτω) σημειώθηκε μια έλαφρη μετακίνηση και κάποια άνωπομο-φία σκορπίστηκε στην ατμόσφαιρα. Στις όχτω και μισή, ο κ. Φοντίνι άποφάσισε να έγκαταστήσει σε μια πολυθρόνα και να τραβήξει από την τσέπη του μια έφημερίδα. "Από την κίνηση του δεξιού του ποδιού, η οικογένεια κατάλαβε ότι ήταν κάπως έκνευρισμένος. Ακριβώς ο ίδιος στα ραντεβού του, δεν συγχωρούσε στους άλλους παρατυπίες.

Στις έννιά παρά τέταρτο, η Κατερίνα άρμωσε από την κουζίνα στο σαλόνι για ν' άναγει ήλι με φρίκη ότι τα «σουφλε» είχαν «καθήσει». Η μαμά, ακούγοντας το φοβερό νέο, μόλις που κρατήθηκε για να μη βάλει τα κλάματα. Η Μπιάνκα, για να υπογραμμίσει την τραγωδία άρχισε να παίζει στο πιάνο τις πρώτες νότες της Πέμπτης Συμφωνικής του Μπετόβεν: «Το πεπρωμένο χτυπά την πόρτα»...

Και την ίδια στιγμή, χτύπησε ή πόρτα. Η Ροζίνα Λαμπέρτι φάνηκε στην είσοδο του σαλονιού ακολουθούμενη από τον εξαδέλφο. Οι φωνές της Κατερίνας που εξακολουθούσε να στέκεται στη μέση του δωματίου, ή έπιδορασι των μετεωρικών ήχων και ή άπελπισία για τα άποτυχημένα «σουφλε» έ-

κοναν την καλλιτέχνη να φανή στα μάτια της οικογένειας εξαιρετικά μικροσκοπική και άσημαντη. Χωρίς να ζητήσει συγγνώμη για την καθυστέρηση, με μια έπιτηδεμένη άφέλεια που την έκανε άντιπαθητική, ή Ροζίνα έσφιξε τα χέρια όλων και άμέσως έβριξε μια κυκλική ματιά με ύφος ανθρώπου που έβρει ότι ήρθε για να δειπνήσει και δεν θέλει να χάσει καιρό. "Ο κ. Φοντίνι παρατήθηκε από την ιδέα να προσφέρει ποικταίηλ και όλοι, σιωπηλοί, προχώρησαν προς την τραπεζαρία.

"Η Ροζίνα φορούσε μια μάλινη μπλούζα με ρίγες και άπτε πάνω είχε ρίξει μια γούνα. Άνάμεσα στην οικογένεια που είχε διαλέξει με την μεγαλύτερη προσοχή την άμεισί της, άποτελούσε μια πραγματική παραφωνία. Πολύ άδύνατη, με μυτερό σαγόνι και μικρά ποινρά μάτια, δεν ήταν καθόλου, μα καθόλου όμορφη. Τί διαφορά, Θεέ μου, από τη φανταστική ιδανική εικόνα της Ροζίνας Λαμπέρτι που είχαν σχηματίσει τα δυο κορίτσια...

"Υστερα από μερικές άσήμαντες φράσεις ή συζήτησι σταμάτησε και ή καλλιτέχνης άρχισε να τρώει και να πίνει σαν... δράκος. Δεν ενδιαφερόθηκε για τους ζωγραφικούς πίνακες, έκοψε με ξερό ύφος μια δειλή άπόπειρα του κ. Φοντίνι να της μιλήσει για το χρωματουργείο του, άγνώστως έντελώς τη μαμά και άπηύθυε το λόγο στα δυο κορίτσια μόνο για να τα ρωτήσει αν την είχαν δει στο τελευταίο έργο όπου ή εμφάνισή της προκάλούσε θύελλα ένθουσιασμού...

"Έτσι ή οικογένεια άπομονώθηκε και ή Ροζίνα άσχολήθηκε μόνο με τον εξαδέλφο της, άστειευμένη μαζί του και μιλώντας για πρόσωπα που ή οικογένεια δεν έγνώριζε. Μόλις σεροβιρίστηκε ο καφές σηκώθηκε να φύγει. Το άδύνατο πρόσωπό της έδειχνε τόσο άνυπομονησία ώστε κανείς δεν σκέφτηκε να την κρατήσει...

Μόλις ή πόρτα έκλεισε, ή Μπιάνκα έτρεξε στον κήπο. Κρυμμένη πίσω από ένα δέντρο είδε τη Ροζίνα και τον «εξαδέλφο» να περνούν άγκαλιασμένοι και να φιλιούνται. "Όταν έφτασαν δυο βήματα από το δέντρο σταμάτησαν.

— Το φαί ήταν περίφημο, είπτε δυνατά ή Ροζίνα. "Αλλά τί βαρετό άνθρωποι, και τί άνόητα αυτά τα δυο κορίτσια! Πάντως φαίνεται να είναι γεμάτα λεπτά. Τί λές, δεν παίρνεις καμιά άπ' αυτές να βολέψω κι' εγώ μαζί με σένα; "

"Ο άντρας γέλασε και το ζευγάρι προχώρησε κι' άπομακρύνθηκε σφαιτακλασμένο. "Η Μπιάνκα είχε μείνει άκίνητη πίσω από το δέντρο, παρακολουθώντας τους σαν άπολιθωμένη. Αυτή λοιπόν ήταν ή ιδανική γυναικεία που έδω και τόσες έβδομάδες προσπαθούσε να τη μιμηθεί χωρίς να την έχη δει ποτέ; Αυτή ήταν ή καλλιτέχνης που βασίλευε τον τελευταίο καιρό χωρίς να το ύποψιζεται ούτε ή ίδια στο σπίτι των Φοντίνι; Αυτή; Αυτή; "Θεέ μου!...

ΕΝΡΙΚΑ ΚΑΝΤΑΝΙ

"Όταν ή φαντασία κάνει άνώμαλη προσγείωσι στην πραγματικότητα

Σκανδαλάκια!...

Έρωτες!...

Κουτσομπολιό!...

● Η Τέρεν Μορ παντρεύτηκε κρυφά τον πλουσιώτατο Ευζέν Μάρκ Γκρόντ από τον Παναμά. Το ευτυχισμένο ζευγάρι περνά το μήνα του μέλιτος στη Βενεζουέλα.

● Οι άραβες του Ζαν Πιέρ Μερν με την αδελφή της Πιεράντζελι, Μαρίζα Παβόν, είναι περισσότερο φανατικοί, παρά αληθινοί. Βρίσκονται διαρκώς μαζί μα ακόμη δεν ήταν καμιά σοβαρή απόφαση.

● Η Γκλόρια ντε Χάβεν όμως θα παντρευτεί τον Ρίτσο Φίσερ, Έμπορο αυτοκινήτων.

● Όσον αφορά τον Ντίν Μάστιν και τη Λόου Νιλσον, εξακολουθούν να θυγαίνουν μαζί μόνο. Ο Ντίν Μάστιν δεν κανόνισε ακόμη το διαζύγιό του.

● Ο πολυδούλος Έρωτας της Λίντα Κρίστιαν και του Έντμουντ Πέροντον, φαίνεται πως έβωσε οριστικά. Ο καρβένος κυττά τώρα τη δουλειά του.

● Ο Έρσολ Φλύν, που το παθητικό του έφτασε τις εννιάκοσιες χιλιάδες δολάρια, κέρδισε πάλι την εμπιστοσύνη του κόσμου, πληρώνοντας το μετοχικό τις εξακόσιες χιλιάδες από τα χρέη του.

● Ο Έρσολ Φλύν δημιούργησε

Κώστας Λινοβυλάκης
Γιούλα Κουμουνοπούλου

Κώστας Πούλες
Κική Ρέπε

Ένα σκίτσο του Σάρλ Μπουαγιέ όπως εμφανίζεται στη μεγαλύτερη ταινία του Τόντ «Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες» που είναι η κινηματογραφική απόδοση του γλυπτού έργου του 19ου αιώνα.

σε αυτά τα χρέη από υποχρεώσεις διατροφής προς τις διάφορες γυναίκες που παντρεύτηκε κατά καιρούς.

● Στις άρχες Μαρτίου τελείωσε την τελευταία ταινία της η Γκρέτα Κέλλυ κι αυτές τρεις τρεις μήνες που μένουν θα ετοιμάσει την ποιήμα της.

● Ο Τζόν Γουάιν και η γυναίκα του Πίλας Πολέτ, έδωσαν μια πολυτελή δεξίωση προς τιμήν του προσηλυτισμένου Παναμά Ρουμπέρτο Αρίας, ο οποίος έχει παντρευτεί τη διάσημη μπαλρίνα Μάργκαρτ Φοντέν. Το ζευγάρι Γουάιν ανηγγέλει κατά τη διάρκεια της δεξίωσης αυτές ότι έπικυψε το μυσό που περιμένουν να γίνει άρσος.

ΟΙ ΓΟΗΤΕΣ ΤΗΣ ΜΠΑΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΟΟΝΗΣ

Ίδου νέα πεδία ή γήπεδα δράσεως για τους «Άσους του γηπέδου» που προσέλθουν στους κινηματογράφους μας. Φαίνεται να υπάρχει πολύ σέξ - απλά, στους συμπαικτές πρωταγωνιστές του ελληνικού ποδοσφαίρου, για να αποφασίσουν κάποια «κατεβασία» στις σκοτεινές αίθουσες. Φτάνει να μην κάνουν «φάουλ».

Λάκης Πετρόπουλος
Στάσα Δαμάσκου

Η κίνηση των Άστέρων!...

● Ο Βίκτωρ Ματσίους αναμένεται τον Απρίλη στο Παρίσι για να πρωταγωνιστήσει στην ταινία «Ο βαρκάρης του Βόλγα», την οποία θα σκηνοθετήσει ο Τζορτζ Λούις. Τα εξωτερικά της ταινίας θα γυριστούν στη Γουγκοσλαβία κι ο Δούναβης θα αντικαταστήσει το Βόλγα.

● Η Σοφία Λορέν ήταν στο Παρίσι στην προετοιμασία της ταινίας της «Ψυχή, έρωτας και...». Από την άλλη μεριά η Τζίνα Λολουμπρίκινα θα πρωταγωνιστήσει με τη Σιλβάνο Μάγκανο σε μια ταινία που θα σκηνοθετήσει ο Βιτόριο ντε Σίκα. Αλλά ποιος το όνομα θα προληφθεί στις σχετικές διαφημίσεις.

● Ο Ζοζέφ Φιλίπ, πρίν να φύγει για τη Σουηδία, έγινε μπασίλινος ενός άρσους. Εκτός από το μυσό αυτό, έχει και μια κορούλα τσατσών έτών.

● Κι ο Ρίτσο Τόντ, απέκτησε μια κορούλα, ενώ είχε κι ένα άρσος κι των έτών.

● Ο Λουί Μαρσιάνο δημοσιεύει μια άγγελια ότι θ' ανοίξει μια «Τσατσάκια ελκυστικά» και καλεί όλες τις θαυμαστές του να ανοίξουν τον χούμο τους λογαριασμούς. Τι είδους λογαριασμούς όμως.

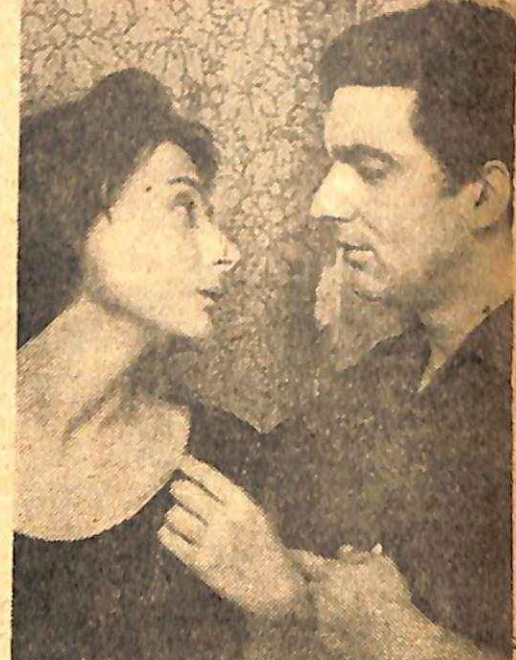
● Η αδελφή της Ντέμπορα Πέντζετ, Λίζα Γκρέν, θα εμφανιστεί σε μουσική ταινία.

Ανδρέας Μουράτης (με σκάλα, χωρίς Ίουλιέττα)

Στάθης Μανταλόνης
Νίνα Σγουρίδου

«Τό κορίτσι με τα μαύρα»

(Έλλη Λαμπέτη — Δημήτρης Χόρν)

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ

Ύστερα από πολλές συζητήσεις και συνεντεύξεις για το ποια ταινία θ' αντιπροσωπεύσει τελικά την παραγωγή μας στο φεστιβάλ των Καννών, κρίθηκε τελικά «Τό κορίτσι με τα μαύρα», από την ομάδα επιτροπής του υπουργείου Τύπου.

Ο αγώνας που αναφέραμε διεξήχθη κυρίως γύρω από τα δύο έργα που γίνονταν δεκτά. Το «Δράκο» του κ. Ν. Κουνδουρού και «Τό κορίτσι με τα μαύρα» του κ. Ν. Κακογιάννη. Και τα δύο είναι καμωμένα από τους δύο νέους σκηνοθέτες που μας έδωσαν τις μεγαλύτερες ελπίδες για το μέλλον.

Ο «Δράκος» προκάλεσε πολλές συζητήσεις και δίχασε γνώμες ειδικών και μη. Είναι αλήθεια πως με την ταινία αυτή ο κ. Ν. Κουνδουρός μας έφερε περισσότερο πώς είναι γεννημένος σκηνοθέτης και θα γίνει αναμφισβήτητα μεγάλος μια μέρα. Αλλά και στην ταινία αυτή του υπάρχει η σχετική όπεια — φυσική για την ηλικία του — και μια ξεχωριστή μερικά σημεία φαντασίας, που δεν βρήκε ακόμη το δρόμο της. Όσο κι αν από τεχνικής πλευράς παρουσιάζει μεγάλη εξέλιξη η δουλειά του, δε μπορούμε να απολαύσουμε από πολλές άχρηστες υπερβολές.

Είμαστε βέβαιοι πως ο κ. Κουνδουρός έχει να μας πει πολλά στο μέλλον. Στην ταινία αυτή θέλω να καταπολεμήσει με τα θέμα «άνθρωπος». Περίφημη, λοιπόν, ιδέα αλλά πόσο μεγάλη! Και σαν τέτοια δε θέλει επιπόλαιη μεταχείριση. Κι όμως έτσι τη μεταχειρίστηκαν στο «Δράκο». Επιφανειακά, ψεύτικα, σε μια συμβατική και απίθανη ατμόσφαιρα, με ήρωες φτιαχτούς.

«Τό Κορίτσι με τα μαύρα» δεν είναι μια ταινία που θα καταπλήξει με τη σκηνοθεσία της, που θα είναι άρκετα προσεγμένη από τον κ. Κακογιάννη. Αλλά έχει περισσότερο ελληνικό χρώμα. Είναι μια νησιώτικη ήρωα, γραμμένη από τον ίδιο, που υιοθέτησε σχεδόν ολοκληρωμένη, στην «Υδα». Η τεχνική της όμως επεξεργασία έγινε στο Παρίσι. Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστούν η Έλλη Λαμπέτη, ο Δημήτρης Χόρν, η Νίτσα Ζαφειρίου, ο Στέφανος Στατηνός κι ο Γιώργος Φούντας. Εκείνο όμως που κάνει την ταινία αυτή αξιοσημείωτη, είναι η δημιουργία της Έλλης Λαμπέτη, η οποία είναι καταπληκτική και θα γίνει άρκετα γνωστή έξω από τα σύνορα της Ελλάδας. Γι' αυτήν και μόνο τη δημιουργία, η Επιτροπή βρήκε πως έπρεπε η ταινία αυτή να σταλεί στο εσωτερικό ακόμη κι αν δεν είχε άλλα προσόντα. Αλλά όταν θα διαβάσουμε οι γυναικείες αυτές, «Τό κορίτσι με τα μαύρα» θα παίζεται στους ελληνικούς κινηματογράφους, όποτε θα μπορεί ο καθένας να κάνει τη σύγκριση με την άλλη, το «Δράκο».

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΗΤΕ

Λεγεῶνες Ἡρώων

Ο ΤΙΤΛΟΣ ίσως να ξενίστη μερικές αναγνώστρες. Κι όμως δεν πρόκειται για καμιά πολεμική ταινία, αλλά για μια ιστορία γεμάτη ανθρωπιά, ψυχικό μεγαλείο και συγκίνηση που θα φέρη τόσο το γέλιο όσο και το δάκρυ σε γυναίκες κι άνδρες.

Είναι η τελευταία δημιουργία του διασημού σκηνοθέτη Τζόν Φόντ, που έχει δραστηριοποιηθεί ως τώρα με τέσσερα δραβεία Όσκαρ για παλαιότερες επιτυχίες του. Περιγράφει την ιστορία ενός φτωχού νεαρού μετανάστου που φτάνει στην Αμερική να δουλέψει. Και σαν τους πιο πολλούς μετανάστες αρχίζει από γκαρσόνι στη Στρατιωτική Σχολή του Γουέστ Πόιντ που είναι η αμερικανική σχολή Ευελπίδων. Μα ο μισθός που παίρνει δεν έφτανε να καλύψει τις ζημιές από τα πιάτα που έσπανε και στο τέλος αναγκάστηκε να καταπαγή στο στρατό για να γλυτώσει. Έτσι αρχίζει η στρατιωτική σταδιοδρομία του Μάρτιν Μάχερ, μια σταδιοδρομία που δεν μοιάζει όμως με καμιά άλλη.

Ερωτεύεται και παντρεύεται μια πατριώτισσα του, φέρνει τους δικούς του από την Ιρλανδία. Χάνει το παιδί του μόλις γεννήθηκε κι αφιερώνει τη ζωή του στα παιδιά της σχολής. Τους μαθαίνει πώς να ζουν, να παίζουν, να πολεμούν, να ερωτεύονται. Μαζί τους ήταν όλη μέρα στη σχολή κι η καρδιά του τους συντροφεύει στη μάχη. Πενήντα χρόνια έζησε εκεί, πενήντα κληρονομίες πέρασαν από τα χέρια του. Όλοι οι μεγάλοι στρατηγοί που νίκησαν στους πολέμους και δόξασαν τα συμμαχικά όπλα κάτι χρωστούν σ' αυτόν. Στο τέλος χάνει όλους τους δικούς του και μένει ολομόναχος. Μα δεν είναι μόνος. Περιποιηθεί από τόσα παιδιά που του αναπληρώνουν την οικογένεια που έχασε κι οι ένδοξοι παλαιοί φίλοι του του απονέμουν τιμές.

Η ιστορία αυτή είναι αληθινή κι ο άνθρωπος αυτός ζή. Ο Τζόν Φόντ έκανε μια μεγάλη ταινία πάνω στη ζωή του αυτού αυτού ανθρώπου, τη γεμάτη τραγωδίες και χαρές, μια ταινία που δεν έχει αντίπαλό της. Αφίνει μια δαβεία συγκίνηση στη ψυχή με τις τρυφερές και τις δραματικές στιγμές της. Είναι ίσως η πρώτη ταινία σε Σινεμασκόπ που έχει τόση ανθρωπιά και λεπτότητα, τόση απλότητα και μεγαλείο. Ο Τζόν Φόντ προσθέτει άλλη μια επίτευξη στις τόσες μεγάλες δημιουργίες του κι οι βασικοί πρωταγωνιστές του Τάυρον Πάουερ και Μόρνη Ο' Χάρα κατακτούν από την πρώτη στιγμή το θεατή.

Η ταινία αυτή είναι μια ταινία που πρέπει να δητέ.

● «Φθινοπωρινά φύλλα» είναι ο τίτλος ενός τραγουδιού που είχε μεγάλη επιτυχία στην Αμερική. Τόσο ο τίτλος όσο και το θέμα γυρισμένων σε ταινία στην οποία πρωταγωνιστούν η Τζόαν Κρόουφορντ, με τον Κλίφ Ράμπερτον.

● Η έπομένη ταινία του διασημού σκηνοθέτη Ντρίβιντ Λην που μας έδωσε τις ταινίες «Διακοπές στη Βενετία» και «Συντομή συνάντησης» θα είναι η «Γέφυρα του ποταμού Κδάι». Παραγωγή της ταινίας θα είναι ο Σάμ Σπίνγκελ ο οποίος είχε γυρίσει και «Τό λιμάνι της αγκυρίας». Τα δύο αυτά ονόματα υπόσχονται πολλά.

● Ο θόρυβος γύρω από την συνεργασία Λάρενς Ο'Λίβιε και Μαρίλιν Μονρόε δεν σταματά και το κουτσομπολιό δίνει και παίρνει...

● Ο ευνοούμενος καρδιάρης και φίλος της Κίμ Νόβακ είναι ο Μάικ Κρήν.

ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ

Η νέα Ρίτα Χάινγουορντ ή μέλλουσα Γκρέτα Γκάρμπο;

ΑΝ ο χαρακτηρισμός αυτός φαίνεται ίσως πολύ τολμηρός για ένα νέο αστέρι, είναι όμως αλήθεια πως έτσι τη χαρακτηρίσαν έμπειροι δημοσιογράφοι που την πλησίασαν στο Χόλλυγουντ. Αλλά το αν θα γίνει μια νέα Γκρέτα Γκάρμπο ή όχι, φαίνεται ίσως ακόμη αμφίβολο σε πολλούς, είναι όμως βέβαιο πως η Κίμ Νόβακ πήρε οριστικά τη θέση της Ρίτας Χάινγουορντ.

Από τον καιρό που η Ρίτα παντρεύτηκε με τον Άλφ Χάν, το στούντιο θέλησε να βρη μια αντικαταστάτρια της. Πολλές προσπαθήσαν να τυποποιηθούν και να τις εμφανίσουν σαν Χάινγουορντ αλλά ακόμη και η Μαρίν Κέσλ, που της έμοιαζε κι εξωτερικά πολύ, δεν κατάφερε να πάρη τη θέση της Ρίτας. Άς μην ξεχνάμε πως όσο και να δοθούν πολλοί παράγοντες, χρειάζεται κι ο ήθος να διαδεχτεί μια μικρή φλόγα μέσα του που όταν αυτή λείπει, δεν γίνεται τίποτα.

Η επιστροφή της Ρίτας στο Χόλλυ-

γουν μετά το διαζύγιό της με τον Άλφ Χάν, σταμάτησε και τις έρευνες των παραγωγών. Προσπαθούσαν τώρα να ξαναεπιβάλουν την παλιά Ρίτα που, αλλιώς, δεν ήταν η ίδια όπως όταν άφησε τα ίδια αυτά στούντιο...

Μα η Ρίτα δεν κάθισε φρόνιμα, όπως ξέρουμε. Μόλις τελείωσε την περίφημη «Σαλώμη» όπου ξαναβρήκε τον εαυτό της, παντρεύτηκε τον Ντρίκ Χάινς κι άρχισαν οι περιπέτειες και τα καπρίτσια της. Μια μέρα εγκατέλειψε το στούντιο και στη μέση το γύρισμα μιας μεγάλης ταινίας της Κολούμπια «Ο Ίωσφ και οι αδελφοί του». Για την ταινία αυτή το στούντιο είχε προπολογισμό να ξεδώσει το μεγαλύτερο ποσό που διετέθη ως τότε σε ταινία. Η ταινία δε αυτή έπρεπε να ήταν έτοιμη από πέρυσι. Τα εξωτερικά πλάνα της έγιναν γυριστά όλα πριν δυο χρόνια από τον Γουίλιαμ Ντίτερλε στην Αίγυπτο. Αλλά η Ρίτα αδιαφόρησε για όλα αυτά.

Το στούντιο έκανε διάφορες προτάσεις σε άλλα μεγάλα αστέρια για να πάρουν το ρόλο της πριγκίπισσας Τζουλιέτα στην ταινία. Στις Σούζαν Χάινγουορντ, Χέντυ Λαμάς, Γκρέτα Κέλλυ, ακόμη και στη Τζίνα Λολουμπρίκινα. Αλλά άλλες δεν βρέθηκαν κατάλληλες για το ρόλο στη δοκιμή, και άλλες ήταν κλεισμένες με συμβόλαια.

Έν τώ μεταξύ, ένα καινούριο αστέρι ανέλαβε μέσα στα ίδια αυτά στούντιο. Μια σάρκα, η Κίμ Νόβακ, με κτυπητή ομορφιά και προκλητικό σώμα. Της έδωσαν ρόλους σε μικρές ταινίες, πρωταγωνίστησε άρκετα σε μέτριες, «Ο Δολοφόνος θάρρος άποψε», «Διακοπές στο σπίτι του ανθρώπου μου» και «Εγκλημα στο Ρένον», που θα δούμε προσεχώς κι' εδώ. Οι εμφανίσεις της είχαν επιτυχία και τους ρόλους της τους απέδωσε μ' άρκετη ευσυνειδησία. Την έδωσαν μετά να πρωταγωνιστήσει μαζί με τον Γουίλιαμ Χόλντεν στην ταινία «Πίσιον» και το παίξιμό της έκανε αίσθηση. Η ταινία αυτή φέρεται ως υποψήφια για το Όσκαρ και παίζεται έξω με καταπληκτική επιτυχία. Κατόπιν πρωταγωνίστησε στην ταινία «Η ιστορία του Έντν Ντάστιν» (του μεγάλου μουσικού) μαζί με τον Τάυρον Πάουερ κι' έδειξε πως έχει και δραματικό ταλέντο. Βλέποντας τις επιτυχίες της ταίριαζε «Ηνωμένοι Καλλιτέχνες», ζητούσαν από την Κολούμπια να τη δανειστή για μια μόνο ταινία. Έτσι, πρωταγωνίστησε μαζί με το Φράνκ Σινάτρα και την Έλννορ Πάρερ στην ταινία «Ο άνθρωπος με το χρυσό χέρι» την οποία σκηνοθέτησε ο Όττο Πόιμγκερ και η οποία λέγεται πως είναι μια από τις καλύτερες ταινίες που γυρίστηκαν τελευταία. «Ηδη, ανήγγειλε το στούντιο, ότι το ρόλο της Τζουλιέτα θα τον ερμηνεύσει η Κίμ Νόβακ.

Οποιαδήποτε άλλη θα ήταν πολύ ευχρηστική ή μάλλον μεθυσμένη από τη γρήγορη και μεγάλη αυτή επιτυχία. Αλλά η Κίμ είναι ένας άνθρωπος με περιεχόμενο και θέλει να σταθεροποιηθεί αυτή την άνοδο, με την αξία της και βελτιώνοντας τον εαυτό της. Διαβάει πολύ τις ελεύθερες ώρες της και παρακολουθεί εντατικά όλες τις ταινίες των συναδέλφων της. Διαβάει προσεκτικά κάθε ρόλο πριν τον δεχτεί και το μυστικό της άνοδου δεν βρίσκεται ειδικό. Τελευταία άρκετες να πρωταγωνιστήσουν σε μια ταινία που θα γυριζόταν από ένα μεγάλο θεατρικό έργο.

«Τό έργο αυτό δεν έχει κανένα νόημα, είναι ολότελα άδεια. Περίμενα κάτι άλλο. Δυστυχώς δεν μπορώ να παίξω σε κάτι που νομίζω πως δεν αξίζει τον κόπο». Ύστερα από τις δηλώσεις της αυτές, σκέφτηκε μερικοί πως ίσως να μην μπορώ στα τους καμιά μέλλουσα Γκρέτα Γκάρμπο ή τουλάχιστον μια πολύ μεγάλη καλλιτέχνη. Το μέλλον θα το δείξει αυτό. Αλλά κι' εκεί να σταθ η Κίμ Νόβακ, επέτυχε ότι δεν μπόρεσαν άλλες σε τόσο καιρό.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

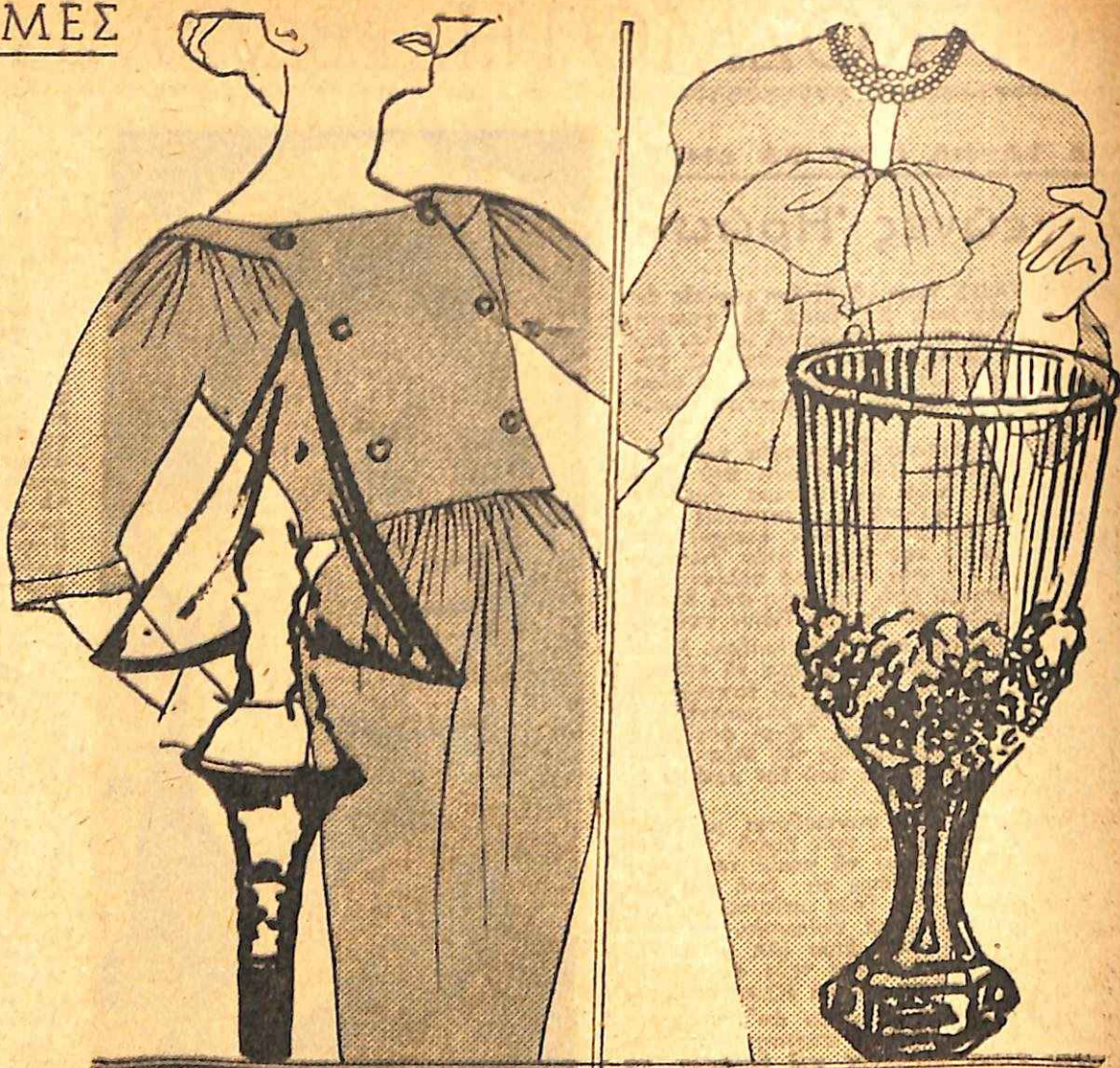
● Οι ιδέες — σύμβολα : 'Η γραμμή του θέλου, της κύλι-
κος και του χώνιου. 'Η γραμ-
μή «δμορφή κυρία».

● Οι Γάλλοι δημιουργοί της Μό-
δας, βρίσκουν όπως πάντα καλλι-
τεχνικούς και εντυπωσιακούς τρό-
πους να εκφραστούν. Φέτος λανσά-
ρουν τέσσερις νέες κύριες γραμμές,
γιατί φυσικά υπάρχουν και παρα-
κλάδια... όλοι σχεδόν και ορατά-
δες. Οι κύριες γραμμές λοιπόν εί-
ναι το θέλος που λανσάρεται ο Ντιόσ,
η κύλις του Φάτ, το «χώνι» της
Λανβέν Καστίλο και η «δμορφή κυ-
ρία» του Μπαλμαίν.

Ο ΝΤΙΟΡ: 'Η γραμμή του θέλου
θέλει γυναίκα, εξαιρετικά λεπτή,
σας βοηθάει όμως και να φανήτε
τις αδυνατίες αν κατ' αρχήν είθετε
λεπτή. Το μυστικό είναι ότι τονί-
ζεται ιδιαίτερα το πάνω μέρος
του σώματος με πλούσια μανίκια
ζαπωνέ ή και όχι ζαπωνέ, με φάρ-
δη και σούρες στους ώμους, με κά-
τι τέλος πάντων που να ανοίγει το
πάνω μέρος του μπουστου. 'Η θού-
στα κατ' αρχήν ίσια, χωρίς να ά-
ποκλείονται και οι φαρδιές. 'Ι-
διαίτερο χαρακτηριστικό της γραμ-
μής - θέλος: το μπολερο «καρσάκο».
ΦΑΤ: 'Η γραμμή του Φάτ ανανει-
κνύει τις καμπυλότητες. Οι ώμοι
είναι μαλακοί, στρογγυλοί. 'Η μέ-
ση στη θέση της, οι γοφοί μάλλον
τονισμένοι. 'Η μόδα αυτή πηγαί-
νει ωραία στις γυναίκες με τις
καλές αναλογίες του σώματος.

ΤΟ ΧΩΝΙ του οίκου Λανβέν Κα-
στίλο, συμβολίζει τη μοντέρνα τά-
ση που θέλει τη μέση ψηλά, κάτω
απ' το στήθος. Από εκεί και κάτω
χύνεται το φόρεμα απότομα και
τυλίγει όλο το σώμα σαν ένα χώνι.
Ο ΜΠΑΛΜΑΙΝ πήρε τις εμπνεύ-
σεις του από το 1900 και δημι-
ούργησε τον τύπο «δμορφή κυρία».
Είναι μια μόδα με πολλή θηλυκό-
τητα, μέση λεπτή, τα φάρδη μάλ-
λον προς τα πίσω, το στήθος ψη-
λά. Τα κοπέλα κυρίως θυμίζουν
ιδιαίτερα την εποχή εκείνη. Λένε
μάλιστα ότι η μόδα αυτή θα ξανα-
φέρει τα χαριτωμένα ομπρελίνα.

● Αυτά τα όλη σχετικά με τις
γραμμές και τις γενικές τάσεις
της μόδας. Κατά τα άλλα παρα-
τηρούμε ότι το μέκος μένει ανάλ-
οιωτο και οι φούστες φοριούνται
τόσο στενές όσο και φαρδιές. Πο-
λύ μοντέρνες μάλιστα οι μετρίους
φάρδους, ιδίως στα ντε - πίες. Τα
χρώματα που θα επικρατήσουν εί-
ναι το κίτρινο, το κόκκινο, ώρι-
σμένοι τάνοι παστέλ του μπλέ, το
ροζ και το αιώνιο μαύρο. 'Ενα χρώ-
μα πού... ανενσάρθη κυριολεκτικά ά-
πό το ντουλάπι όπου κοιμόταν τα
τελευταία χρόνια, είναι το μπλέ
μαρέν. Θα δούμε φέτος χίλιους-δυό
ανοιξιάτικους συνδυασμούς με
μπλέ - άσπρο. Είναι το χρώμα που
θα κυριαρχήσει, την ανοίξει τουλάχισ-
τον. 'Ο οίκος Πατού πύονσε έ-
πίσης το μπλέ, το άσπρο, το κο-
ραλί και το φωτεινό μπλέ. Τις μό-
δας επίσης το δυνατό ρόζ «Γκω-
γκέν». 'Αλλες ενδιαφέρουσες λεπτο-
μέρειες: Οι φούστες που είναι κον-
τές εμπρός και μακρύτερες πίσω
(στα άμπιγιέ φορέματα), τα δια-
φορα ντραπέ, ζώνες, πελαινάκια,
γιακάδες κ.ά. Οι πολλές ποικιλίες
των μπολερό, στις οποίες ο κάθε
ράφτης δίνει και άλλο όνομα.
Σ' αυτά προσθέστε τη νταντέλα
'Αγγαίζ, που φοριέται πολύ κα-
θώς και όλων των ειδών τους φιάγ-
κους και τα σχετικά κορδελάκια.

ΡΙΓΕ ΠΟΥΛΟΒΕΡ για τις ανοιξιάτικες ημέρες

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί Κασιμιρέ, σε χρώμα γκρι
ανοικτό. 150 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε
χρώμα πράσινο ανοικτό. (Οι χρωματισμοί αλλάζουν
σύμφωνα με το τι σας αρέσει ή τι σας χρειάζεται).
Βελόνες Νο 2½. 1 φερμουάρ 18 εκατ.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. πλέξετε 18π
έπι 25 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα κα-
λή, 1 βελόνα ανάποδη.

● ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες σας
9π με το ανοικτό πράσινο
μαλλί και πλέξετε ζέρσευ έ-
ναλλάξ. 4 βελόνες με πράσι-
νο και 4 βελόνες με γκρι.
Τους 3 μεσαίους πόντους θα
πλέκετε πάντοτε με πράσινο.
Κάθε 2 βελόνες προσθέστε
από 1π πριν και μετά τους
3 μεσαίους πόντους έως το
ντεκαλέ. Συγχρόνως προσ-
θέστε και στις 2 άκρες του
πλεκτού κάθε 2η βελόνα από
2π (28 φορές). Κατόπιν κλεί-
στε και στις 2 άκρες του
πλεκτού κάθε 2η βελόνα από
1π (6 φορές), και * 1 φορά
1π, 1 φορά 2π * (6 φορές).
Κατόπιν από 2π (3 φορές)
και 1π (9 φορές). Πλέξετε

κατόπιν 60 βελόνες ίσια έ-
ξακολουθώντας μόνον με
τα μεσαία ανοίγματα. Κατό-
πιν κλείστε και στις 2 ά-
κρες του πλεκτού από 1π
κάθε 2η βελόνα (3 φορές)
και 1π * 1 φορά με 2 βελό-
νες και 1 φορά με 4 βελόνες
ανάμεσα * (αυτό έπι 6 φο-
ρές). Κατόπιν προσθέστε
και στις 2 άκρες κάθε 2η
βελόνα από 1π (3 φορές).
Στις σημείο αυτό σχηματίσε-
τε το ντεκαλέ κλείνοντας
τους μεσαίους 9π. Πλέξετε
τόρα το κάθε κομμάτι χωρί-
στα και αντικρουστά κατά
τον έξης τρόπο: Προς την
μεριά της μασχάλης κλείσε-
τε 1π * 1 φορά με 2 βελό-
νες ενδιάμεσα και 1 φορά με

4 βελόνες ενδιάμεσα (9 φο-
ρές). Προς τη μεριά του ντε-
καλέ κλείστε κάθε 2η βελό-
να από 1π (2 φορές). Πλέ-
ξετε κατόπιν 18 βελόνες ίσια
και ύστερα προσθέστε κάθε
2η βελόνα από 1π (5 φορές).
Κατόπιν κλείστε πάλι κάθε
2η βελόνα από 12π (8 φο-
ρές) και τους υπόλοιπους
πόντους σε 1 φορά. Στο κά-
τω μέρος του πουλόβερ ση-
κώστε 150π με το γκρι
μαλλί και αφού πλέξετε 2 εκ.
ζέρσευ με το γκρι μαλλί κλεί-
σετε όλους τους πόντους σε
1 φορά.

● ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας
9π με το πράσινο μαλλί και
πλέξετε με το ριγέ ζέρσευ ό-
πως και στο εμπρός, αλλά
στην πλάτη θα πλέξετε 20
βελόνες ίσια, αντί των 60,
που έπλέξατε στο εμπρός.
Κατόπιν κλείστε και στις 2
μεριές κάθε 2η βελόνα από 1π
(6 φορές) και κάθε 4η βελό-
να από 1π (3 φορές). Στο
σημείο αυτό χωρίστε το
πλεκτό στα 2 για το ανοί-
γμα της πλάτης, πλέκοντας
τον μεσαίο πόντο 2 φορές.
Πλέξετε το κάθε κομμάτι χω-
ριστά, προσθέτοντας 3 και-
νούργιους πόντους προς την
μεριά του ανοίγματος, για
το στρίψωμα. Από την με-
ριά αυτή, πλέξετε τους 5
πρώτους πόντους με πράσι-
νο. Μετά από αυτούς τους 5
πράσινους πόντους προσθέ-
στε 1π κάθε 2η βελόνα. 'Α-
πό την άλλη μεριά κλείστε
κάθε 4η βελόνα από 1π (9
φορές), 3π (2 φορές).
Κατόπιν κλείστε προς την
μεριά της μασχάλης κάθε 8η
βελόνα από 1η (4 φορές).
Στο σημείο αυτό σχηματίσε-
τε το πάρσιμο του λαιμού,
κλείνοντας προς το μέσον
κάθε 2η βελόνα από 5π (2
φορές), 2π (2 φορές), 12π
(8 φορές) και τους υπόλοι-
πους πόντους σε 1 φορά.
Συγχρόνως προς την μεριά
της μασχάλης εξακολουθή-
τε να κλείνετε από 1π * 1 φο-
ρά με 4 βελόνες και 1 φορά
με 2 βελόνες ανάμεσα * (4
φορές). Στο κάτω μέρος της
πλάτης σηκώστε 150π με το
γκρι μαλλί και πλέξετε τους
2 εκ. ζέρσευ. Κατόπιν κλεί-
στε τους πόντους.

Το ίδιο ισχύει και για τη
μπύρα. 'Ενα ποτήρι με-
γάλης περιεκτικότητας σε οινό-
πνευμα, αντιπροσωπεύει 200
θερμίδες. 'Ενα ποτήρι παχύ γα-
λα δεν προσφέρει παρά 83 θερ-
μίδες, συγχρόνως όμως και μια
μικρή ποσότητα άσβεστίου, που
είναι τόσο απαραίτητο στον ορ-
γανισμό. Κάθε γυναίκα, λοιπόν,
που κάνει δίαιτα για ν' αδυνα-
τίσει, έχει συμφέρον να πίνει
γάλα. Δραστήριο περισσότερο ά-
πό κάθε άλλο ρόφημα και έ-
πλουτος του σε βιταμίνες είναι
σημαντικός.

Αντίθετα, η γυναίκα που κά-
νει δίαιτα για ν' αδυνατίσει,
πρέπει να πίνει όσο το δυνατόν
λιγότερο νερό. Κατηγορηματι-
κό σ' αυτό το σημείο, ο δόκτωρ
Μπράουν συνιστά τον περιορι-
σμό του νερού (ή όλων των υγρών).

κατά τη διάρκεια της δίαιτας.
σε τρία ποτήρια την ημέρα αν
είναι δυνατόν: ένα το πρωί, ένα
το μεσημέρι κι' ένα το βράδυ.
Σύμφωνα με τα συμπεράσματά
του, ο περιορισμός του νερού
περιορίζει αυτόματα τη μεγάλη
όρεξη.

Φυσικά, αυτός ο περιορισμός
θα απαιτήσει μεγάλη προσπά-
θεια, δυνατό χαρακτήρα και...
κατόπιν των όσων προκύπτουν.
Τα κίνηματά της ποτά παραι-
νουν, πολύ περισσότερο όταν
είναι ζαχαρωμένα. Τα όρεκτικά
αντιπροσωπεύουν πολλές θερμι-
δες χωρίς βιταμίνες, μ' άλλα
λόγια συμβάλλουν στο σχηματι-
σμό του λιπώδους ιστού, χωρίς
να προσφέρουν ζωικά στοιχεία
ανάγκα για την καλή λειτουρ-
γία των οργάνων.

Τι πρέπει λοιπόν να πίνουν
οι γυναίκες για να γίνουν λε-
πτές; Λίγο ή καθόλου νερό, ό-
πως είπαμε. Κατά προτίμηση,
χυμό φρούτων, που σβύνει τη
δίψα προσφέροντας στον οργα-
νισμό πολλές βιταμίνες και λί-
γες θερμίδες.

ΘΕΛΕΤΕ ν' αδυνατίσετε;

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Θ Α ξέρετε βέβαια ότι δεν
είναι μόνο η στερεά τρο-
φή που δίνει στον οργα-
νισμό τις απαραίτητες θερμι-
δες, αλλά και τα κάθε είδους
ποτά. 'Ωστόσο, πρέπει να ξε-
χωρίζετε τις θερμίδες που αν-
τιπροσωπεύουν θρεπτικές ουσίες,
απ' αυτές που θρεμίζουν μόνο
τον οργανισμό.

'Ενα ποτήρι λεμονάδα ή από
χυμό φρούτων με ζάχαρη, αντι-
προσωπεύει 100 έως 200 θερμι-
δες, χωρίς να παχαίνει. Το τσάι
και ο καφές χωρίς γάλα και
ζάχαρη, δεν προσφέρουν καμιά
θερμίδα. 'Ενα φλυτζάνι καφές
όμως με γάλα και ζάχαρη, πε-
ριέχει 85 θερμίδες περίπου.
Φανταστείτε λοιπόν τι θα γίνει
αν μια γυναίκα έχει συνθίσει
να πίνει 4 έως 5 φλυτζάνια την
ημέρα! Αυτό δεν θα πη ότι πρέ-
πει να καταργηθεί το τονωτικό
αυτό ποτό, είναι όμως προτι-
μότερο, γι' αυτές που θέλουν ν'
αδυνατίσουν, να παίρνουν τον
καφέ τους χωρίς ζάχαρη ή, στην
ανάγκη, με ζαχαρίνη, που δεν
περιέχει καμιά θερμίδα.

Το κακάο είναι πολύ υγιεινό
κι' έχει μεγάλη θρεπτική αξία.
'Ενα φλυτζάνι κακάο ή σοκολά-
τα με γάλα, δίνει 200 θερμίδες
περίπου. Καλύτερα λοιπόν να
το καταργήσουν όσες θέλουν ν'
αδυνατίσουν.

Το ίδιο ισχύει και για τη
μπύρα. 'Ενα ποτήρι με-
γάλης περιεκτικότητας σε οινό-
πνευμα, αντιπροσωπεύει 200
θερμίδες. 'Ενα ποτήρι παχύ γα-
λα δεν προσφέρει παρά 83 θερ-
μίδες, συγχρόνως όμως και μια
μικρή ποσότητα άσβεστίου, που
είναι τόσο απαραίτητο στον ορ-
γανισμό. Κάθε γυναίκα, λοιπόν,
που κάνει δίαιτα για ν' αδυνα-
τίσει, έχει συμφέρον να πίνει
γάλα. Δραστήριο περισσότερο ά-
πό κάθε άλλο ρόφημα και έ-
πλουτος του σε βιταμίνες είναι
σημαντικός.

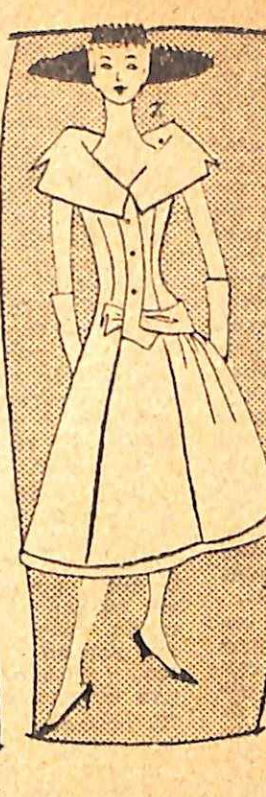
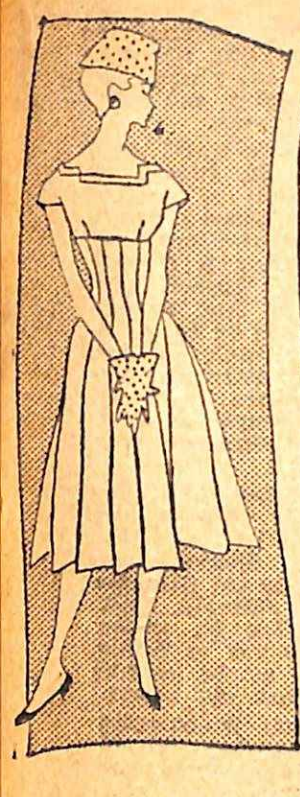
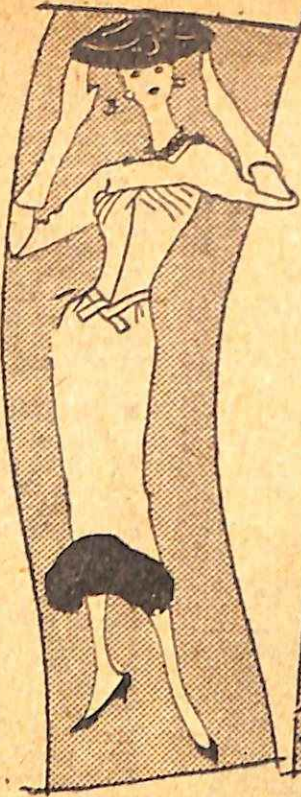
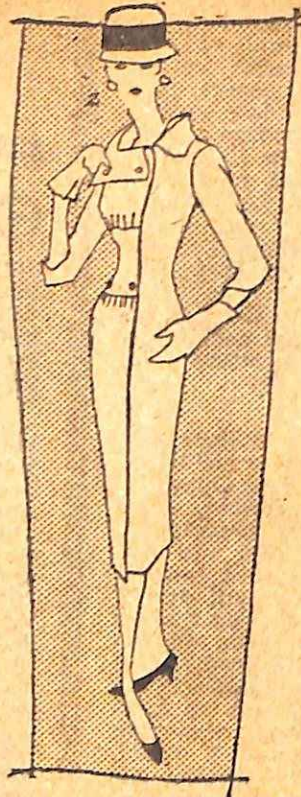
Αντίθετα, η γυναίκα που κά-
νει δίαιτα για ν' αδυνατίσει,
πρέπει να πίνει όσο το δυνατόν
λιγότερο νερό. Κατηγορηματι-
κό σ' αυτό το σημείο, ο δόκτωρ
Μπράουν συνιστά τον περιορι-
σμό του νερού (ή όλων των υγρών).

κατά τη διάρκεια της δίαιτας.
σε τρία ποτήρια την ημέρα αν
είναι δυνατόν: ένα το πρωί, ένα
το μεσημέρι κι' ένα το βράδυ.
Σύμφωνα με τα συμπεράσματά
του, ο περιορισμός του νερού
περιορίζει αυτόματα τη μεγάλη
όρεξη.

Φυσικά, αυτός ο περιορισμός
θα απαιτήσει μεγάλη προσπά-
θεια, δυνατό χαρακτήρα και...
κατόπιν των όσων προκύπτουν.
Τα κίνηματά της ποτά παραι-
νουν, πολύ περισσότερο όταν
είναι ζαχαρωμένα. Τα όρεκτικά
αντιπροσωπεύουν πολλές θερμι-
δες χωρίς βιταμίνες, μ' άλλα
λόγια συμβάλλουν στο σχηματι-
σμό του λιπώδους ιστού, χωρίς
να προσφέρουν ζωικά στοιχεία
ανάγκα για την καλή λειτουρ-
γία των οργάνων.

Τι πρέπει λοιπόν να πίνουν
οι γυναίκες για να γίνουν λε-
πτές; Λίγο ή καθόλου νερό, ό-
πως είπαμε. Κατά προτίμηση,
χυμό φρούτων, που σβύνει τη
δίψα προσφέροντας στον οργα-
νισμό πολλές βιταμίνες και λί-
γες θερμίδες.

ТА ФОРЕМАТА

1 Μ. Ρόκ. Κλειστάς
γιακάς ντραπέ «Έφε-
πλαστο όν». Φούστα
στενή. Τσέπες όρθιες
κουμπωτές, χωρίς ζώνη

2 Ρ. Λίζ. Ἀμπισσιμάν-
κορσελέ. Μεγάλος γυ-
ριστός γιακάς. Φόρε-
μα σταυρωτό. Κουμ-
πώνει με 8 κουμπιά.

3 φάπ. Κορσάζ ντοα-
πέ. ντεκολτέ τετράγω-
νο. Ἡ ζώνη κατεβαί-
νει ἐμπρὸς χαμηλὰ καὶ
δένει σὲ μονὸ δέσιμο.

4 Πιέο Κλαράνης. Τὰ
φάρδη μαζεμένα πίσω
μὲ ζώνη. Στὸ πλάϊ
κουμπιά. Ἐμπρὸς τὸ
φόρεμα ἴσιο, σκέτο.

5 Γκρίφ. Δυὸ πανὸ
ξεκινοῦν ἀπὸ τοὺς γο-
φοὺς καὶ ντουμπλάρον-
ται μὲ ἐμπριμέ. Ἐμ-
πριμέ φουρό, κασκὸλ.

6 ΡΙΔΙΕΡ. Γύρω-γύρω
πανò που άνεβαίνουν
ψηλά και άνοιγουν κά-
τω σέ πιέτες. Κοιρέ
ντεκολτέ με ποικιλία.

7 Γουόρθ. Φόρεμα
πρενσές με φύλλα. "Ε-
να ντραπὲ ἀγκαλιάζει
τοὺς γοφούς. Τῆς μό-
δας ὁ ἐβαζέ γιακάς.

15 Χέϊν. Γραμμή ντιρεκτουάρ. Μέση
πολύ ψηλά. Βαθείες πιέτες πίσω.

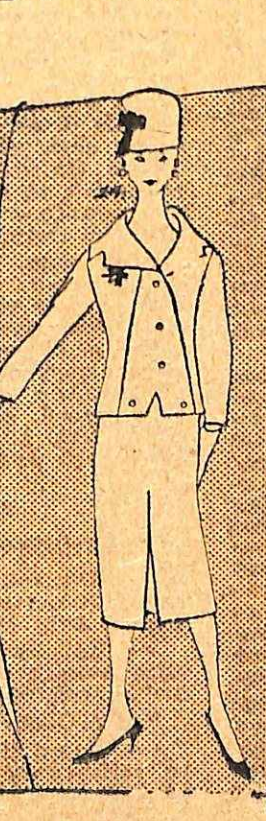
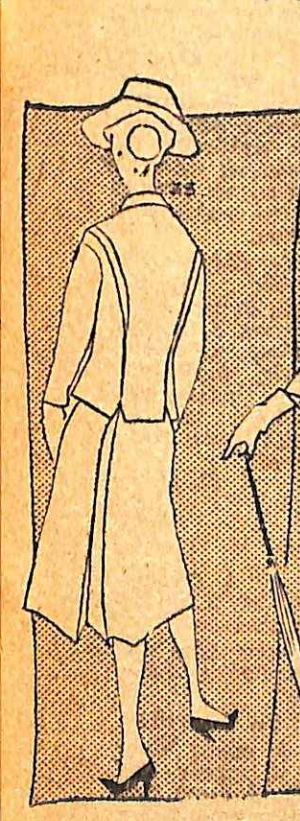
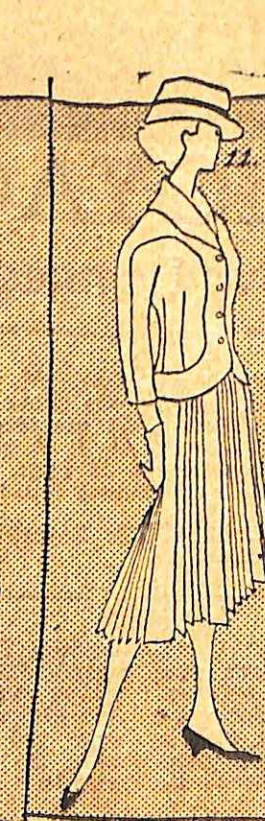
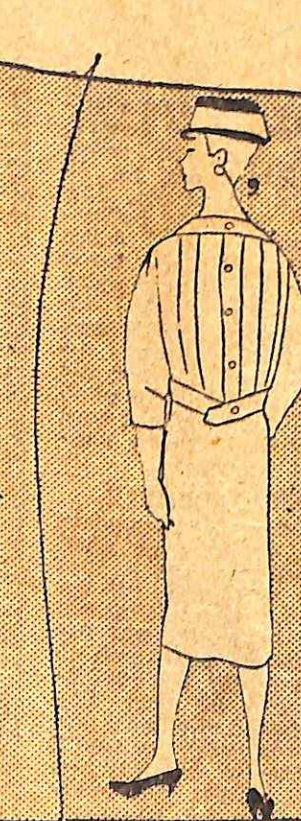
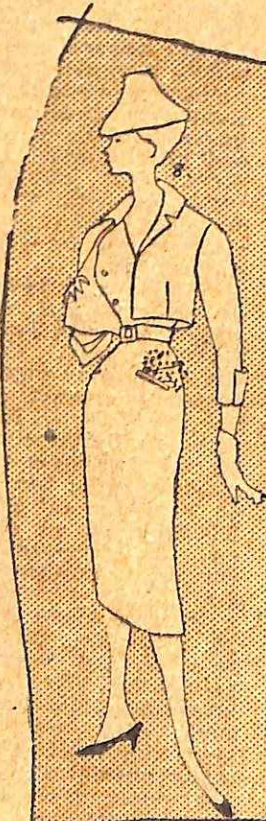
16 Πατού. Μεγάλος ντροπὲ γιακάς.
Τελειώνει στὸ κόψιμο τοῦ μπροστινοῦ.

17 Γκρέ. Γραμμή πρεν-
σές. Παλτό με φόδρα φαν-
ταιζι και μεγάλο ντεκολτέ

18 Χείρ. Φαρδεῖα μορ-
τενγκὰλ κρατᾷ πίσω τὴν
τάλια ψηλὰ καὶ συγκρα-
τεῖ ὁλόκληρο τὸ φάρδος.

ТА ТАГЕР

8 Μάγκυ Ρούφ. Ἡ τε-
λευταία λέξι τῆς μό-
δας, τὸ μπολερό. Ἐδῶ
γαρνίρεται μὲ τσέπες,
ρεβέρ, γιοϊκά, πέτα.

9 Καρντέν. Πολύ μον-
τέρονες οί πιεταρισμέ-
νες ζακέτες. Φαρδειά
μαρτενγκάλ πίσω καί
κούμπωμα στην πλάτη

10 Καρβέν, Φούστα έ-
λαφρά σουρωτή. Μπά-
σκα κοντή με κόψιμο
φονταϊζί. Λαιμός που
νά δείχνη τὸ ζιλέ.

11 Ραφαὴλ. Φούστα
πλισέ. Ἡ ζακέτα κό-
βεται με στρογγυλά-
δες. Προσέξτε τὴ μυ-
τερὴ μανικοκόλλησι.

12 Ρόκ. Φούστα με
πιέτες ἔμπρός. Ἡ ζα-
κέτα με πιέτες ἢ με
κοψίματα. Τὸ κού-
πωμα στοὺς γοφούς.

13 Ντεσέ. Φούστα με
4 φύλλα και 4 πιέτες.
'Η ζοκέτα έχει ψαλι-
διες κάτω και σουφλέ
ανοίγματα στην πλάτη

14 ΡΙΔΙΕΡ. Τσιγιέρ έμπνευσμένο από τὸ Υ. Φούστα με πιέτα έμπρός. Γιακάς έβαζε με μπλουτινιόσα από κάτω

ТА ПАЛАТА

19 Μονταίνυ. Κόψι-
μο - κορσελέ. με ένα
κουμπί. Φόδος μέτριο

20 Ντεσέ. Μικρή παρ-
τανγκάλ έμπρός. Ντε-
κολτέ μπατό μέ γισκά.

21 Σαγκαριντού. Με-
γάλος ντροπή γιακάς.
Τσέπες πολύ χαμηλά.

Εικόνα από την παιδική βιβλιοθήκη της Βιέννης.

ΓΟ «ΜΠΟΥΧΚΛΟΥΜΠ»

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ.— ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.— Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.— ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝ.— ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μία ενδιαφέρουσα ανταπόκριση από τη Βιέννη

Ο ΜΙΚΡΟΣ Χάνς έχει πληθώρα βιβλία μπροστά του. Τα φυλλομετρά έμβριθώς και κάθε τόσο στέκεται. Ζαρώνει τα φρυδάκια του και παρακολουθεί το κείμενο με το δάχτυλο, το κείμενο που το διαβάζει με τόση προσοχή, αν και δεν ξεχωρίζει τα στοιχεία. Η παρακαθήμενη του ή Γκρέτχεν διαβάζει ήδη με ευχέρεια, έχει μάλιστα και τις προσωπικές της προτιμήσεις, γι' αυτούς η γιά εκείνους τους συγγραφείς. Η Μαρίνχεν που είναι ήδη στην Δ' του Δημοτικού, ξεφυλλίζει το βιβλίο και σκέπτεται. Πρόκειται να γράψω την κριτική της. Όσο για τον Λούντβιχ, αυτός είναι γερό μυαλό, λέει η διδασκάλισσα, η κυρία Ρίρς. «Ποτέ δεν πέφτει έξω στην κριτική του και σοβαρό παιδί».

Μα ποιο δεν είναι σοβαρό παιδί, εδώ, στη Βιβλιοθήκη του Παιδιού της Βιέννης; Από τις δυο το απόγευμα που θ' ανοίξει η Βιβλιοθήκη προσέρχονται οι αναγνώστες με τα σκουφάκια και τις κόκκινες μυτούλες μ' ύψος σοβαρό «συγκληπτικό» να το πούμε; Δεν θα ήταν κυριολεκσία; «Ήσυχια και φρόνιμος» θα ήταν σαχλό. «Σαν μεγάλους» θα ήταν άσχαλο. «Ε, ως πούμε «χωρίς σκουντιές και τρικλοποδιές». Έμεις οι Έλληνες καταλαβαίνουμε τη σημασία της φράσεως.

Ο κάθε αναγνώστης έχει την κάρτα του, όπου αναφέρον-

ται τα στοιχεία του. Αυτήν την κάρτα θα την έχω ολόκληρη κάθε φορά τα βιβλία που διαβάζει. Η ημερομηνία που τα παρέλαβε για ανάγνωση, ο συγγραφέας, ο τίτλος και η κριτική. Πώς το κρίνει το βιβλίο ο μικροσκοπικός αναγνώστης; Στο σχολείο τον θαμολογεί ο δάσκαλος. Μα εδώ, θα βαθμολογήσει ο ίδιος του τον συγγραφέα. Θα μπορεί να του δώσει 5 που ισοδυναμεί με το δικό μας μπέν. Η 1, που σημαίνει άριστα, 10. Υπάρχει και βαθμός 2 και 4. Με το δικό τους λοιπόν τα μουντζαλωμένα δαχτυλάκια ξύνουν τις μπουκλες των μαλλιών. Χχχ, και να ήταν μόνον αυτό! Πρέπει να γράφει και το «γιατί». Γιατί τούτος εδώ ο πλαστομωτούλης Πέτερ έμηνευσε αυτό έκει το τόσο πλούσια εικονογραφημένο βιβλίο; Πρέπει να το γράψω.

Τα βιβλία είναι τοποθετημένα στα ράφια κατά «θαυμάδες». Στην πρώτη ανήκουν τα βιβλία με το ελάχιστο κείμενο και τις πολλές εικόνες, για τα μικρά που δεν ξέρουν ακόμα ή ξέρουν ελάχιστα να διαβάζουν. Έτσι, κάθε θαυμάζια αναλογεί σε ώριμη ηλικία και τελικά φτάνουμε για παιδιά 15 χρονών.

Μια πλευρά της βιβλιοθήκης την καταλαμβάνουν τα ξένα βιβλία. Βιβλία γαλλικά, αγγλικά, ολλανδικά, ιταλικά, ρουσι-

κα, βιβλία από την Αμερική. «Ελλάς», «Γκρίνλαντ», είναι γραμμένο σε μία μεριά και είναι δαλμένα στη σειρά πολλά σχολικά βιβλία και από τα εξωσχολικά «Η Ζαχαρούλα στην Αθήνα», «Το Άρκουδόπουλο», «Ο Φουντούκος», από τις εκδόσεις Δικαίου «Το Λαγουνάκι το τρελό».

Υπάρχουν δυο αίθουσες αναγνώσεως. Μία για τα μεγαλύτερα και μία για τα μικρότερα παιδιά, όπου τα πάντα, τραπέζια, καθίσματα, βιβλιοθήκες είναι ανάλογα με το μπόι του αναγνώστη. Δεν πηγαίνουν όμως τα τραπέζια, παρ' όλο που είναι ελαφρά και κανενός ή πολυθρόνα δεν δέχεται κλωτσιές «έτσι για τ' αστέια», από τον παρακαθήμενο. Ήρθε να διαβάσει ο κόντορεδουβούλης αναγνώστης. Χώνεται λοιπόν στην πολυθρόνα του και διαβάζει.

Και τί θα πληρώσουν οι γονείς που το παιδί τους έχει καθημερινό επί τρεις ώρες αυτήν την ώραία και φωτεινή αίθουσα στη διάθεσή του και όλα τα καλά βιβλία, όλων των εκδόσεων της Αυστρίας; Δέκα σελλίνια για ολόκληρο το χρόνο, είναι η έγγραφη. Επί πλέον, το κάθε μέλος της Βιβλιοθήκης μπορεί να αγοράσει από όποιον βιβλιοπώλη θέλει, τέσσερα βιβλία το χρόνο με έκπτωση 35%. Και ακόμα έχει κάθε χρόνο ένα δώρο: Ένα βιβλίο δωρεάν.

Η Παιδική αυτή Βιβλιοθήκη, το Μπούχκλουμπ όπως ονομάζεται, δεν είναι έκδοσης, δεν είναι βιβλιοπωλής, δεν είναι κομματικός οργανισμός. Το Μπούχκλουμπ έγινε με την συνεργασία των δασκάλων και έστράφηκε προς τους γονείς. Έγιναν χιλιάδες πληροφοριακές παραινήσεις στις συνελεύσεις των γονέων, εκυκλοφόρησαν κατά εκατοντάδες οι εγκύκλιοι και οι εκκλήσεις. Μέλη των ιδρυτών ήταν να δώσουν στη νεολαία το καλό βιβλίο, να την προστατεύσουν από το κακό ανάγνωσμα. Φυσικά οι γονείς δρόθηκαν σύμφωνοι. Έπιθυμούσαν κι αυτοί το καλό βιβλίο για το παιδί τους.

«Το καλό βιβλίο όμορφαίνει τη ζωή του παιδιού, αλλά και θα το βοηθήσει, θα το προετοιμάσει για το μέλλον. Το βιβλίο έχει μία ολόκληρη ιδιαίτερη σημασία σαν μέσο διαπαιδαγωγώσεως, γιατί θα ακολουθήσει το παιδί και πέρα ακόμη από το σχολείο, θα το συνοδεύσει στη ζωή του» λέει στο βιβλίο του «Το βιβλίο του παιδιού και η διαπαιδαγωγή» ο καθηγητής Ρίχαρντ Μπάμπεργκερ, που είναι ένας από τους ιδρυτές του Μπούχκλουμπ.

Τα πολεμικά και τα μεταπολεμικά χρόνια ήταν πάντα χρόνια παρακμής πνευματικής. Μιάς παρακμής που έπιδρα στο πνεύμα και το ήθος της νεολαίας. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος δεν ήταν κάτι το διαφορετικό. Από τα 1946 μέχρι τα 1948, όπου δεν υπήρχε χαρτί μήτε για τα σχολικά βιβλία και τετράδια, κυκλοφόρουσε μολταύτα κατά χιλιάδες αντιτύπων ή ρυπαρογραφία. Σκεφθείτε ότι μέχρι τα 1950 έφθασε το δηλητήριο αυτό της νεολαίας που ήταν και πάμφθονο, τις εκατό σειρές. Έκατο σειρές πάμφθονα φυλλάδια ρυπαρά κυκλοφορού-

σαν, ή μία σειρά ρυπαρώτερη από την άλλη, μας πληροφορεί «Το βιβλίο του παιδιού και η διαπαιδαγωγή» του καθηγητού Μπάμπεργκερ.

Για να καταπολεμηθεί αυτή η κατάσταση θα έπρεπε να δρεθούν άνθρωποι με καρδιά. Όχι ένα επισημοποιημένο περιοδικό που θα περιοριζόταν να παρουσιάζει άρθρα ή έμπειρο-στατισμένες απ' ύψους διηγήσεις. Χρειάζονταν ένας οργανισμός που να έρθει σε επαφή άμεσα με τους γονείς με όσο το δυνατόν περισσότερους γονείς, να αγκαλιάσει το παιδί, να κάνει γ' αγαπηθή το καλό βιβλίο, να το καταστήσει προσιτό, φθινό.

Φυσικά δεν είναι μόνο για τα παιδιά της Βιέννης το Μπούχκλουμπ. Τα μέλη του αριθμούνται σε αρκετές εκατοντάδες χιλιάδων και βρίσκονται σε όλη την Αυστρία. Κάθε παιδί, κάθε μέλος θα στείλει την κριτική του για το βιβλίο που διαβάσει, κι' ως κατοική στο έσχατο άκρο της χώρας. Ο δάσκαλος του, ο εξάιρετος Αυστριακός δάσκαλος, θα το οδηγήσει το παιδί, όπου και αν βρίσκεται στο σπίτι του, θα του δείξει το δρόμο που θα συναντηθεί με τον καλό φίλο, το καλό βιβλίο, θα το βοηθήσει να γίνει μέλος του Μπούχκλουμπ.

Ο τελευταίος «πόλεμος» του Μπούχκλουμπ έγινε τον περασμένο Σεπτέμβριο με την ευκαιρία ενός διεθνούς Συνεδρίου Παιδαγωγών εναντίον των Κόμινκς, των εκδόσεων με πολλές εικόνες και το ελάχιστο κείμενο. Κείμενο και εικόνες είναι κάκιστα, παρουσιάζονται πάντα η ζωή διαφόρων «ήρώων». Ηρώων της κλεψιάς, της γροθιάς, της βίας. Δεν έληφθη η απόφαση να απαγορευτούν οι εκδόσεις αυτές. Η πειθώ είναι το καλύτερο αντίδοτο. Θα πρέπει να πειστούν τα παιδιά τα ίδια, να μάθουν να ξεχωρίζουν την καλή από την κακή ανάγνωση.

Αυτό είναι, εν ολίγοις το Μπούχκλουμπ της Βιέννης. Στά γραφεία του, όγδοο Μπετζίρ, Φούρμανγκάσε 8, συνεργάζονται δάσκαλοι, παιδαγωγοί, συγγραφείς, διαδίδουν με επιμέλεια οτι χειρόγραφο τους σταλθεί, μέλημά τους είναι η καλή, η πρόποσα ανάγνωσης του παιδιού.

Π. Μ.

*

ΥΠΟΘΕΤΜΕΝΗ

Η Έλεντσα κι' η Ούραντα τσακώνονται. Η Έλεντσα φωνάζει στην Ούραντα:

— Έσύ δεν έχεις ούτε καν πραγματικούς γονείς! Σ' έχουν απλώς υιοθετήσει!

Και η Ούραντα απαντά: — «Ε, και τί μ' αυτό; Έμένα τονίχαστον οι γονείς μου με διάλεξαν. Ενώ οι δικοί σου αναγκάστηκαν να δεχτούν αυτό που τους έδωσε ο Θεός...»

•

ΖΗΤΗΜΑ ΒΑΡΟΥΣ

Ο Γιαννάκης κάθεται για πρώτη φορά στο σαλόνι με τους μεγάλους. Ξαφικά, ηπιδεί στο λαιμό ενός απ' τους νεαρούς καλεσμένους και τον ρωτάει:

— Είμαι κι' εγώ βαρύν πως ή μεγάλη μου αδελφή;

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΔΕΝ πιστεύω να είναι ό-ριστική ή διάλυσι των άραβώνων σου; ρώτησε ο Φράνκο.

— Είναι όριστική απάντηση κοφτά ο Ούγκο.

— Μία γιατί; Δεν καταλαβαίνω. Φαίνόσαστε τόσο τα-ριασμένοι. Έκείνη σ' αγαπούσε, ήταν μαζί σου καλή, στοργική. Έμεινε στο σπίτι σου μία βδομάδα για να περιποιη-θώ τη μητέρα σου τότε που ή-ταν άρρωστη.

Ο Ούγκο κούνησε το κεφάλι άόριστα.

— Όχι, δεν την ξεχνούσε εκείνη την εβδομάδα, γιατί αυτή ήταν ακριβώς η ατία της κα-ταστροφής. Ός τότε όλα πη-γαίνουν καλά. Ο Ούγκο και η Ίρέν ήταν ένα συνθησμένο έ-ρωτικό ζευγάρι. Συναντιόντου-σαν κάθε μέρα, έκαναν χίλια όνειρα για το μέλλον και εί-χαν κι' όλες όρισε την ήμερο-μηνία του γάμου τους.

Η ιστορία άρχισε με ένα τηλεφώνημα του Ούγκο μερι-κές εβδομάδες πριν προς την Ίρέν.

— Η μαμά είναι άρρωστη, της είπε στενοχωρημένος, ό γιατρός λέει πως πρόκειται για μία άπλη γριππη. Έκείνο ό-μως που με άπασχολεί είναι το ποιος θα την περιποιηθεί. Η ύπηρετρία έρχεται για λί-γες ώρες μόνο, κι' εγώ δεν ξε-ρω να φτιάξω ούτε ένα τσάι. Ούγκο, έχω μία ιδέα, τον διέκοψε η Ίρέν. Μου μένει μία εβδομάδα ακόμη από την ά-δειά μου. Θα έρθω να περ-ποι-ηώ τη μητέρα σου.

— Ίρέν, μιλάς σοβαρά; Μα αυτό είναι θαυμάσιο φώ-ναζε με ένθουσιασμό ο Ούγκο.

Τη δρöhe στην κουζίνα να φοράει μία ποδιά στη μέση της, και να έτοιμάζει το φα-γητό.

Μετά το φαί, πέρασαν στο σαλόνι κι' ενώ το ραδιόφωνο σκόρπιζε μία μακρινή μελωδία, ο Ούγκο αγκάλιασε την Ίρέν και της ψιθύρισε τρυφερά: Δεν σου φαίνεται άγάπη μου ότι είμαστε κι' όλας παντρεμένοι; Οί δείχτες του ρολογιού γύ-ριζαν γρήγορα.

— Και τώρα είναι ώρα για ύπνο, είπε σε λίγο εκείνη. Φίλησε τον Ούγκο και ση-κώθηκε.

Σε λίγο είδε ο Ούγκο να ανάβει το φώς της κουζίνας.

«Τί μπορεί να κάνει τέτοια ώρα;» άναρωτήθηκε.

Πλησίασε με περιέργεια κι' είδε την Ίρέν να σπάζει ένα αυ-γό, να βάζει μέσα μία κουτα-λιά λάδι, λίγο λεμόνι, ύστερα να τ' ανακατέβει.

— Ίρέν! φώναζε κατάπλη-κτος. Τί κάνεις τέτοια ώρα; Μαγειρεύεις;

— Δεν βλέπεις; του άπάν-τησε εκείνη γελώντας. Είναι μία μάσκα.

— Και... το κάνεις συχνά αυτό; έπεμεινε εκείνος.

— Κάθε Πέμπτη. Κάνει το πρόσωπο φωτεινό κι' έλαστικό. Σε λίγο ο Ούγκο έκανε κύ-τι που άσφαλώς δεν ταίριαζε σ' έναν τέχνητλαν, μά ο πει-ρασμός ήταν πιο δυνατός από τη θέλησή του. Έσκυψε μπρο-

στά στην πόρτα της Ίρέν και κύτταξε από την κλειδαρότρυ-πα. Μα τί είχε πάθει η Ίρέν του και είχε γίνει έτσι κίτρινη; Σα να είχε βγάλει τη χρυσή... «Α... ήταν εκείνη η καταραμέ-νη μάσκα.

Η ύπόλοιπη μέρα πέρα-σε χωρίς κανένα άπρόοπτο. Μόνο το βράδυ, τη στιγμή που χώριζαν, η Ίρέν είχε την ευ-γενική ιδέα να τον ρωτήσει αν κοιμάται καλά στο ντιβάνι του σαλονιού.

— Ναί, μονάχα το μαξιλά-ρι είναι κάπως χαμηλό...

— Θα σου φέρω το δικό μου. Το άπάντησε εκείνη πρόθυμα.

— Κι' εσύ;

— Έμένα δεν μου χρειαζε-ται. Μόνο... τα πόδια μου βάζω καμμία φορά στο μαξιλά-ρι. Ξέρεις, διευκολύνεται έτσι η κυκλοφορία του αίματος.

Ο Ούγκο δεν άπάντησε άλ-λα τα λόγια της Ίρέν τον εί-χαν πάλι ταράξει.

Μα εύτυχώς οι έπόμενες μέ-ρες πέρασαν ήσυχα. Οι παρα-ξενίες της Ίρέν φαίνονταν να έχουν πάρει τέλος, και το σπίτι με τους δυο έρωτευμένους

ξαναβρήκε πάλι την ειδυλλιακή του άτμόσφαιρα.

Αλλά ένα βράδυ, που η Ί-ρέν είχε άποσυρθεί στο δωμά-τιό της, ο Ούγκο άκουσε τη μητέρα του να του φωνάζει.

— Ούγκο, παιδί μου, του εί-πε, δεν μπορώ να κοιμηθώ. Άν τα κατάφερες να μου φτι-άξεις ένα χαμόμηλο χωρίς να ένοχλήσεις την Ίρέν...

Ένας λόγος όμως ήταν αυ-τό, για έναν άντρα που δεν έ-χει φτιάξει ποτέ στη ζωή του κάτι παρόμοιο. Έτσι ύστερα από τις πρώτες μάταιες προσ-πάθειες για να βρή την κατάλ-ληλη κατασκόδα ο Ούγκο κα-τέφυγε στο δωμάτιό της Ίρέν.

— Ίρέν, κοιμάσαι; ρώτησε σιγά, χτυπώντας διακριτικά την πόρτα.

— Τί είναι; τον ρώτησε έ-κείνη από μέσα.

— Ύστερα η πόρτα μισάνοιξε, μα ο Ούγκο δεν είδε το πρό-σωπο της Ίρέν. Μπροστά του στεκόταν ένα φάντασμα, με το πρόσωπο σκεπασμένο από έ-πιδερμίδα, με δυο φοβερές τρύ-πες στη θέση των ματιών. Ή-ταν η Ίρέν αυτή η κανένα μέ-λος της μυστικής οργανώσεως Κού-Κλου-Κλάν;

— Τί είναι πάλι αυτό; της φώναζε με άπόγνωση.

— Μερικά έπιθέματα με ροδόνερο... άκούστηκε η άγγελ-λική φωνή της κοπέλλας. Φρε-σκάρει, μαλακώνει το δέρμα.

Ο Ούγκο δεν έμεινε ν' ά-κούση άλλο, έτρεξε στο δωμά-τιό του, ξεχνώντας και τη μη-τέρα του και το χαμόμηλο.

*

Την έπομένη το πρωί, όπως ήταν άύπνος και έκνευρισμένος έξέχασε να πάρη τα κλειδιά του γραφείου του. Ύστερα από έ-να γερό καυγά με τον πρό-στάμενό του, πήδηξε σ' ένα ταξί και γύρισε στο σπίτι.

Του άνοιξε η ύπηρετρια. Τα και βλέπει την Ίρέν έσπλω-μένη στο ντιβάνι, άκίνητη σαν άγαλμα. Στο μέτωπο, στο πη-γούνι, στα μάγουλα, στην ά-κρη της μύτης, είχε κάτι μι-κρά στρογγυλά πραγματάκια.

— Τί είναι πάλι αυτά;

— Ω Θεέ μου... Φετούδες από καρότα...

Ο Ούγκο θυμήθηκε ξαφνι-κά ότι την έπομένη ήταν Πέμ-πτη. Η σειρά της μαγειρεύας. Μετά, δε θυμόταν πια τί άκο-λούθησε. Θυμόταν μόνο πως η μητέρα του είχε σηκωθεί με το νυχτικό της και παρακολουθού-σε κατάπληκτη τη σκηνή, και πως η Ίρέν έφυγε χτυπώντας πίσω της την πόρτα.

Ο Ούγκο κύτταξε τον Φράν-κο που περίμενε άναπόμονα ν' άκούση τις έκμυστηρεύσεις του φίλου του, μα δεν του εί-πε τί-ποτα. Ήταν σίγουρος, πως ούτε αυτός, ούτε άλλος κανείς θα μπορούσε ποτέ να κατα-λάβει. ΒΕΡΑ ΒΑΝΤΕΛ

Οι κοίσι της στέγης αναγκάζει, πολύ συχνά, τα νέα άντρώνα, να συγκατοικούν με τα πεθερικά. Δημιου- γούνται τότε «προστροβές», γιατί αλλοιώς σκέπτονται οι νέοι κι' αλλιώς οι γέροι. Τα κακό θα έλεπε, άσφαλώς, αν μπορούσαν οι μέν, να μαντέψουν τις σκέψεις των δε. Για να μη κουραζώνται, όμως, άς τις διαβάσουν... έτοιμες εδώ:

ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΗΣΙ

ΟΙ ΝΕΟΙ

● Δεν κοτάμε να μετακινήσουμε ένα έπιπλο. Χαλούν τον κόσμο.

● Η πεθερά μου δίνει πάντα δίκιο στον άν- τρά μου. Με ζηλεύει.

● Παίζουν διαρκώς με τα παιδιά, μα όταν τους ζητήσουμε να τα κρατήσουν για να πά- με στον κινηματογράφο, γκρινιάζουν.

● Η πεθερά μου θέλει να μου επιβάλει το δι- κό της τρόπο μαγειρέματος και νοικοκυριού.

● Δεν καταλαβαίνουν ότι ένα σύγχρονο σπι- τι πρέπει ναχη άνέσεις.

● Δεν μπορούμε να φέρουμε ούτε φίλους πια στο σπίτι.

● Γίνεται δράμα όταν γυρίσουμε πέντε λε- πτά άργότερα.

● Αυτοί θα είχαν όρεξι να κόψουμε δέκα ώρες στο τραπέζι.

● Δεν είμαστε ποτέ μόνοι.

● Λογαριάζουν χωρίς να ξεδεύουν.

● Ξεχνούν ότι υπήρξαν νέοι.

● Θάλεγε κανείς ότι θέλουν να τα πάρουν όλα μαζί τους.

● Μόλις άνοιξω το ραδιόφωνο ή πεθερά μου το βγνεί. Δεν της άρέσουν βλέπεις παρ ά παλιές καινάδες.

● Μας κοπανάνε όλη την ώρα πως έκαναν τα πάντα για μας.

● Δεν καταλαβαίνουν ότι όλα άλλαξαν.

● Δεν μπορούμε να τους κάνουμε να κατα- λάβουν τίποτα.

● Δεν σκέπτονται παρ ά τον έαυτό τους!

ΟΙ ΓΕΡΟΙ

● Αυτό μας έλεπε στην ηλικία μου ν' άλ- λάξω το σπίτι για χατήρι τους.

● Η νύφη μου μ' έμποδίζει ν' άγαπώ το γυιό μου. Με ζηλεύει.

● Μας άφίνουν να προσέχουμε τα παιδιά τρεις φορές την εβδομάδα και πηγαίνουν ό Θεός ξέρε πού...

● Οί σημερινές κοπέλλες δεν ξέρουν να δι- ευθύνουν ένα σπίτι.

● Άν τους άκούγαμε, θα ξεδεύαμε όλη την περίουσία μας σε ηλεκτρικές μηχανές.

● Άν τους άφίναμε, θα κάναμε το σπίτι δι- μασίο χώρο.

● Δεν ξέρουν τί θα πη ακρίβεια!

● Είναι ζήτημα αν προλαβαίνουν να φάνε.

● Έχουν πάντα ύψος σα ναμαστε περιττό.

● Ξοδεύουν χωρίς να λογαριάζουν.

● Φέρνονται σαν παιδιά.

● Όσα κι' αν τους δώσης, ποτέ δεν είναι άοικτά.

● Μόλις άνοιξω το ραδιόφωνο, ή προσκομένη ή νύφη μου το σταματάει. Δεν της άρέσει παρ ά η τζάζ!

● Ξεχνούν εύκολα ότι κάναμε τα πάντα γι' αυτούς.

● Στην εποχή μας δεν θα ήταν άνεκτό αυτό.

● Δεν μπορούμε να τους κάνουμε να παρ- δούν τίποτα.

● Δεν σκέπτονται παρ ά τον έαυτό τους!

ΤΑ ΛΕΜΟΝΙΑ

ΣΚΟΡΠΙΖΟΥΝ ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΟΥ

Ένας ωραίος καρπός του

τόπου μας για πάρα πολλές χρήσεις

ΤΟ ΛΕΜΟΝΙ μπαίνει παντού. Θα το βρήτε στα όρεκτικά, στις σούπες, σε πολλά φαγητά, σε σαλάτες, σε γλυκίσματα, σε ποτά και σε αναψυκτικά. Ο χυμός του με παγωμένο νερό και λίγη ζάχαρη μας δροσίζει και καταπραύνει τη δίψα τις ζεστές μέρες του καλο-

ΤΟ ΛΕΜΟΝΙ ΣΤΟ ΨΑΡΙ

Ρίχνετε 1 κουταλιά σούπας λεμονιού και 1 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό άλατι σε κάθε 300 δράμια νερό. μέσα στο οποίο θα βράσετε ψάρια. Οι κροκέτες από ψάρι γίνονται νοστιμότερες εάν προσθέσετε λίγο λεμονιού.

Γαρνίρετε το ψάρι με τέταρτα λεμονιού. Κόβετε ωραία λεμόνια στα δύο, αφαιρείτε το εσωτερικό των και τα γεμίζετε με μαγιονέζα, σολάτα ρωσική ή «σως ταρτάρ». Πολύ νόστιμη γαρνιτούρα για ψάρι βραστό.

ΤΟ ΛΕΜΟΝΙ ΣΤΟ ΚΡΕΑΣ

Γαρνίρετε τις μποιζόλες ή οποιοδήποτε κρέας σχάρας με φέτες λεμονιού, τυλιγμένες σε ψιλοκομμένο μαϊντανό. Μοιράζετε κομμάτια κρέατος, πιπτε- κια, σουδάκια κ.λ.π. σε ένα μίγμα από 1/4 φλυτζ. τσαγιού χυμό λεμονιού, 1/3 φλυτζάνι τσαγιού λάδι, 1 κουταλιά τριμμένο κρεμμύδι και 1 κουταλιά «Γουστερ-σώς», εάν τη συνήθιζετε. Αφίνετε το κρέας να σταθεί σ' αυτό το μίγμα επί 2 ή 3 ώρες και κατόπιν το ψήνετε. Ρίχνετε στα κρέατα σχάρας πριν τα σερβίρετε λίγο φρέσκο βούτυρο ανάμικτο με χυμό λεμονιού και ελάχιστο κόκκινο πιπέρι.

ΤΟ ΛΕΜΟΝΙ ΣΤΑ ΟΡΕΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΣΑΝΤΟΥ-Ι-Σ

1. Δουλεύετε 2 κουταλιές χυμό λεμονιού μέσα σε 75 δράμια τυρί - κρέμα και προσθέτετε λίγο ψιλοκομμένο κάρδαμο ή μαϊντανό και μια κουταλιά ψιλοκομμένη πράσινη πιπεριά, ψιλοκομμένες έλνες, σέλινο ή καρύδια κοπανισμένα. Απλώνετε το μίγμα επάνω σε κρακιεράκια ή σε σάντουιτς.

2. Προσθέτετε στο βούτυρο που θα χρησιμοποιήσετε για σάντουιτς λίγο χυμό λεμονιού και ελάχιστο άλατι.

ΣΤΙΣ ΚΟΜΠΟΣΤΕΣ ΉΡΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ

Στα δομάσκινα ή σικά, ταιριάζει πολύ λίγο ξύσμα και χυμός λεμονιού.

ΣΤΙΣ ΜΑΡΜΕΛΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΤΟΥ ΚΟΥΤΑΛΙΟΥ

Με λίγο χυμό λεμονιού οι μαρμελάδες γίνονται νοστιμότερες και τα γλυκά του κουταλιού διατηρούνται και δεν ζαχαρώνουν.

ΣΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΣΑΛΑΤΙΚΑ

Μαρούλι, κ.λ.π. Για να τα φρεσκάρετε,

καιριο. Υπάρχει σ' αυτόν άφθονη ή θιταμίνη C, διαγείρει την όρεξη και ωφελεί στα κουρασμένα νεύρα. Ο δέ φλοιός του δίνει το ωραίο άρωμά του σε πολλά γλυκίσματα γίνεται γλυκό, μαρμελάδα και κόντιτο. Ακόμη και η «άχρηστη» λεμονόκουπα κάνει θαύματα στα στεγνά και σκληρά χέρια της νοικοκυράς για το οποίο δεν πρέπει να λείπη ποτέ από το σπίτι. Λεμόνια υπάρχουν εύτυχώς όλο το χρόνο και διατηρούνται πολύ καλά σε δροσερό μέρος.

ρίχνετε λίγο χυμό λεμονιού σε νερό κούο και τ' αφίνετε μέσα σ' αυτό το νερό ως την ώρα που θα τα σερβίρετε.

Τα λεμόνια πρέπει να πλένονται πάντα, πριν κοπούν. Εάν πρόκειται να χρησιμοποιήσετε μισό μόνο λεμόνι, το άλλο μισό το τυλίγετε σε λαδόχαρτο ή το βάζετε σε ένα πιτσάκι. Το κομμένο μέρος προς τα κάτω και το διατηρείτε μέσα στο ψυγείο.

Μισό λεμόνι στιμμένο μέσα σε μισό

ΣΤΙΣ ΣΑΛΤΣΕΣ

ΣΑΛΤΣΑ «ΜΑΙΤΡ ΝΤ' ΟΤΕΛ»

Υλικά:

1/4 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή μαργαρίνη Βιτάμ

1 κουτ. σούπας ψιλοκ. μαϊντανός

1/2 κουτ. τσαγιού (κοφτό) άλατι

Ελάχιστο πιπέρι καγιέν

4 κουταλ. τσαγιού χυμός λεμονιού

Εκτέλεσις:

Δουλεύετε μέσα σε ένα μπλνλ το βούτυρο ή τη μαργαρίνη και προσ-

θέτετε, ενώ ανακατεύετε συνεχώς, το

μαϊντανό, το άλατι, το πιπέρι και

λίγο-λίγο το χυμό λεμονιού.

Σερβίρετε τη σάλτσα με κρέας ή

ψάρι σχάρας, ή με βρασμένα λαχα-

νικά.

ΣΑΛΤΣΑ «ΟΛΑΝΤΑΙΖ»

Υλικά:

2 κροκάδια αυγών

Ελάχιστο άλατι

1 πρέζα πιπέρι καγιέν

1/2 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο λυωμένο βούτυρο

1 κουταλ. σούπας χυμός λεμονιού

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε επί 10 λεπτά τα κρο-

κάδια των αυγών και προσθέτετε το

άλατι και πιπέρι. Ρίχνετε, λίγο-λίγο, 3 κουταλιές από το βούτυρο,

ενώ χτυπάτε το μίγμα συνεχώς. Κα-

τόπιν προσθέτετε το υπόλοιπο βού-

τυρο αλληλοδιαδόχως με το χυμό λε-

μονιού.

Σερβίρετε τη σάλτσα με ζεστά

σπαράγγια, πρόκολα, λάχανο, ψάρι,

αυγά ποσέ κλπ.

ΛΑΔΟΛΕΜΟΝΟ

Υλικά:

3/4 φλυτζ. τσαγιού λάδι

4 κουταλ. σούπας χυμός λεμονιού

3/4 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) άλατι

Ελάχιστο πιπέρι, μαύρο ή κό-

κκινο

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε όλα τα υλικά και

χτυπάτε το μίγμα με σύρμα. Το ρί-

χνετε σε σαλάτες και σε ψάρι.

ποτήρι νερό ωφελεί

πάντα ύστερα αμέσως

από το γεύμα, κυρίως

τους παχυσαρκούς.

ΣΟΥΠΑ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ

Υλικά:

3 αυγά, χτυπημένα

1 κουτ. τσαγιού (κοφτό) άλατι

2 κουτ. σούπας χλιαρό νερό

5 κουτ. σούπας χυμός λεμονιού

6 φλ. τσαγιού ζωμός κρέατος

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε τ' αυγά, το άλατι, το νε-

ρό και το χυμό λεμονιού. Ρίχνετε λίγο-λίγο το ζωμό ζεστόν, ενώ ανακατεύετε συ-

νεχώς. Ζεσταίνετε τη σούπα, χωρίς να την

αφήσετε να πάρη βράσι.

Σ η μ.—Βράζετε, εάν θέλετε, πρώτα με

το ζωμό 2 έως 3 κουταλιές ρυζι και κατό-

πιν προσθέτετε το αυγόλεμονο.

Στά γλυκίσματα

«ΣΑΡΛΟΤ» ΛΕΜΟΝΙΟΥ

Υλικά:

3/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη

2 1/2 κουταλ. σούπας (κοφτές) κόρν-φλάουρ

Ελάχιστο άλατι

1 κροκάδι αυγού

3/4 φλυτζ. τσαγιού νερό

3 κουταλ. σούπας χυμός λεμονιού

1 κουταλ. σούπας (κοφτή) φρέσκο βού-

τυρο

1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα σαντιγύ

1/2 φλυτζ. τσαγ. ινδική καρύδα τριμμένη

Μερικά μπισκότα σοδαγιαάρ

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το κόρν-φλά-

ουρ και το άλατι. Προσθέτετε το κροκάδι,

το νερό και το χυμό λεμονιού. Βάζετε το

μίγμα επάνω από νερό που βράζει (μπαινί-

μαρί) και το ανακατεύετε ώσπου να πήξη.

Το αποσύρετε από τη φωτιά και προσθέ-

τετε το ξύσμα λεμονιού και το βούτυρο.

Κρυώνετε την κρέμα και προσθέτετε με

προσοχή την κρέμα σαντιγύ και την καρύ-

δα, ενώ ανακατεύετε ελαφρά.

Βουτυρώνετε μια μικρή φόρμα και σκε-

πάζετε τον πυθμένα και τα τοιχώματα με

μπισκότα σοδαγιαάρ. Κατόπιν βάζετε μέ-

σα σε σειρές κρέμα και μπισκότα. Τελειώ-

νετε με μπισκότα. Βάζετε το γλυκίσμα

στο ψυγείο και το αφίνετε επί 6 έως 8 ώ-

ρες. Κατόπιν το βγάζετε από τη φόρμα.

ΤΟΥΡΤΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

Ετοιμάζετε την κρέμα όπως περιγράφε-

ται στη συνταγή «Σαρλότ λεμονιού», χω-

ρίς να προσθέσετε μέσα τη σαντιγύ και

την καρύδα.

Βάζετε σε μια πιτσέλα μια σειρά από

μπισκότα σε σχήμα τετράγωνο ή ορθογώ-

νιο και απλώνετε επάνω τη μισή κρέμα. Τη

σκεπάζετε με μπισκότα και απλώνετε έ-

πάνω σ' α-
τά την υπό-
λοιπη κρέμα.
Βάζετε μια
σειρά ακόμη
μπισκότα.
Γαρνίρετε τη
τούρτα με τη
κρέμα σαντιγύ και
την πασπαλίζετε με
την καρύδα.

ΓΛΑΣΟ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

(Για τούρτες, κέικ και

πάστες)

Υλικά:

1/2 φλυτζ. τσαγιού φρέ

σκο βούτυρο

2 φλυτζ. τσαγιού κο-

σκινισμένη άχνοζά-

χαρη

Ελάχιστο άλατι

1 έως 2 κουταλ. τσαγιού χυ-

μός λεμονιού

1/2 κουτ. τσαγ. ξύσμα λεμονιού

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε το βούτυρο και ρί-

χνετε, λίγο-λίγο, τη ζάχαρη.

Κατόπιν προσθέτετε το άλατι.

Το χυμό λεμονιού, σταγόνα-στα-

γόνα και το ξύσμα, ενώ εξακο-

λουθείτε το χτύπημα. Απλώνετε

το γλάσο επάνω σε τούρτα, πά-

στες, και σε κέικ.

ΤΡΙΓΩΝΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

Υλικά:

1/4 φλυτζ. τσαγιού χυμός λεμονιού

1/2 φλυτζ. τσαγιού σταφίδα ξανθή

1/2 φλυτζ. τσαγ. καθαρισμένα και ψιλο-

κομμένα ηνλα

1 φλυτζ. τσαγιού καρύδια ψιλοκομμένα

2 κουτ. σούπας μαρμελάδα πορτοκαλί

1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη

1 πρέζα άλατι

1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) κανέλα

1/2 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) γαρύφαλα

1/4 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο

Για τη ζύμη:

2 1/4 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο άλεύρι

3/4 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη

1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) άλατι

5 κουταλ. σούπας περίπου κρύο νερό

Εκτέλεσις:

Ζεματίζετε τη σταφίδα, τη στραγγίζετε

και την περνάτε από μηχανή. Προσθέτετε

τα υπόλοιπα υλικά και ανακατεύετε καλά

το μίγμα. Ετοιμάζετε τη ζύμη:

Κοσκινίζετε το άλεύρι, το μετράτε με

κανονικό φλυτζάνι τσαγιού και το ξανακο-

σκινίζετε με το άλατι. Προσθέτετε τη φυ-

τίνη και τρίβετε το μίγμα με την άκρη των

δαχτύλων. Ρίχνετε το νερό, κουταλιά-κου-

ταλιά, ενώ ανακατεύετε με ένα πηρούνι.

Μαζεύετε τη ζύμη με τις παλάμες σας, τη

ζυμώνετε ελαφρά και την τυλίγετε μέσα σε

ένα λαδόχαρτο. Αφίνετε να σταθεί σε ψυ-

γείο, ή σε δροσερό μέρος επί 1/2 ώρα. Κα-

τόπιν την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 1)3

έκατοστόν, και το κόβετε σε μικρά τετρά-

γωνα με πλευρά 10 περίπου εκατοστών.

Βάζετε από μια κουταλιά γέμιση επάνω

σε κάθε τετράγωνο, βρέχετε τοιγύρω τις

άκρες με λίγο νερό και το διπλώνετε εις

τρόπον, ώστε να σχηματισθ τρίγωνο. Πιέ-

ζετε τις δύο πλευρές με τα δάχτυλά ενός

πηρουνιού και τυπάζετε την επιφάνεια σε

μερικά μέρη για να φεύγη ο ατμός κατά

το ψήσιμα.

Βάζετε τα τρίγωνα σε βουτυρωμένο τα-
ψί, τ' αλείφετε με λίγο γάλα εδάπορε ά-
διάλυτο και τα ψήνετε σε δυνατό φούρνο
(450ο Φαρενάιτ) επί 20 έως 25 λεπτά.

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

(Οικονομικά)

Υλικά:

2 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο άλεύρι

1/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη

1/4 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) σόδα

1/4 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) άλατι

1 κουταλ. τσαγ. (κοφτό) ξύσμα λεμονιού

1 κουταλ. τσαγ. (κοφτό) ξύσμα πορτο-

καλιού

1)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη

3 κουταλιές σούπας χυμός λεμονιού

1/2 φλυτζ. τσαγιού περίπου γάλα

Εκτέλεσις:

Κοσκινίζετε μαζί το άλεύρι, τη ζάχαρη,

τη σόδα και το άλατι. Προσθέτετε το ξύ-

σμα λεμονιού και πορτοκαλιού και το βού-

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ ΜΑΓΕΙΡΙ-
ΚΗΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
Συνταγές της κ. Χρ. Παραδείση

τυρο ή τη φυτίνη. Τρίβετε το μίγμα έως δ-
του γίνη ψιχουλάστο. Αναμιγνύετε το χυ-
μό λεμονιού και το γάλα και το ρίχνετε,
λίγο-λίγο, στο μίγμα του αλεύρου, ενώ
το ανακατεύετε με ένα πηρούνι. Μαζεύετε
τη ζύμη και τη ζυμώνετε ελαφρά επάνω
σε αλευρωμένο σανίδι. Την ανοίγετε σε
φύλλο χονδρό πάχους 1 1/2 εκατ. και την κό-
βετε σε μικρούς δί-
σκους.

Βάζετε τα μπι-
σκότα σε βουτυρω-
μένη λαμαρίνα και
τα ψήνετε σε δυνα-
τό φούρνο (450ο
Φαρενάιτ) επί 12
έως 15 λεπτά.

ΠΑΝΤΣΠΑΝΙ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

4 αυγά

1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη

1/4 φλυτζάνι τσαγιού νερό κρύο

1 κουταλ. τσαγιού χυμός λεμονιού

1 κουταλ. τσαγιού κοφτό ξύσμα λεμονιού

1 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο άλεύρι

3/4 κουτ. τσαγ. (κοφτό) μπέικιν - πάουντερ

Ελάχιστο άλατι

Χτυπάτε τα κροκάδια των αυγών επί 10

λεπτά και ρίχνετε λίγο-λίγο τη ζάχαρη,

ενώ εξακολουθείτε το χτύπημα.

Αναμιγνύετε το νερό, το χυμό και το

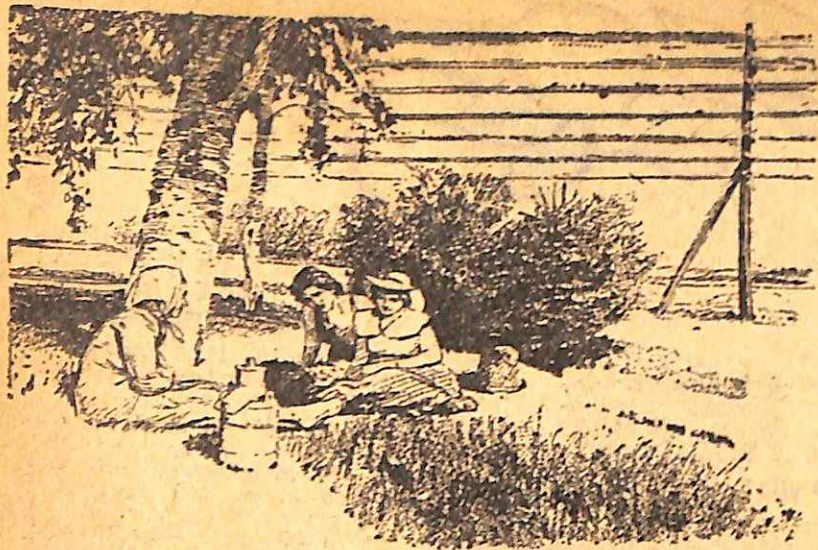
ξύσμα λεμονιού και το ρίχνετε στο μίγμα

των κροκαδιών αλληλοδιαδόχως με το α-

λεύρι. Δηλ. κοσκινίζετε το 1)3 του αλεύ-

ρου επάνω από το μίγμα των κροκαδιών,

ρίχνετε το 1)3 από το νερό κ.ο.κ., ενώ α-

© 'Η γυναίκα κάθισε στο χορτάρι μαζί μου...

Η ΕΥΑΙΣΘΗΤΗ ΧΟΡΔΗ

ΣΤΟ δρόμο που πάει προς το χωριό μ' έφτασε μια μεσοκοπή γυναίκα, φορτωμένη μ' ένα δοχείο γάλα.

— Είσατε παραθερίστριες; μ' άρρωσε, αφού μ' άρρωσε πρώτα, μ' όλο που δεν μ' άρρωσε.

— Όχι, πηγαίνουμε σε κάτι φίλους μας, απάντησα, ενώ η Γαλότσα την ρώτησε αν το χωριό ήταν ακόμα μακριά.

Πολύ κοντά, απάντησε η γυναίκα χαμογελώντας. Τρία χιλιόμετρα απ' το ποτάμι και πέρα.

— Κι' ως το ποτάμι;

— Ός το ποτάμι, δυό.

— Θέλετε να ξεκουραστούμε λίγο; πρότεινα εγώ.

— Η γυναίκα κάθισε στο χορτάρι μαζί μας, στη σκιά ενός δέντρου.

— Θα κάνετε καλύτερα να πάτε με το αυτοκίνητο, είπε. 'Απ' εδώ περνούν πολλά φορτηγά...

— Ναι, αλλά δεν κάνει να τραντάζεται αυτόν τον καιρό, απάντησα δείχνοντας τη φίλη μου.

— Η γυναίκα κύτταξε την Γαλότσα και κούνησε το κεφάλι της.

— Τό πρώτο; ρώτησε.

— Ναι, το πρώτο, απάντησε η Γαλότσα.

— Η γυναίκα άνοιξε το δοχείο της, έριξε μιά ματιά στο έσωτερικό του, κι' ύστερα άδειασε λίγο γάλα στο καπάκι του.

— Πιές, είπε. Είναι φρέσκο. Δυστυχώς δεν έχω πολύ.

— Η Γαλότσα με κύτταξε αναπόφασιστη.

— Πιές, επέμενε η γυναίκα. Μη φοβάσαι, είναι καλό.

— Μά δεν φοβάμαι, απάντησε η Γαλότσα κοκκινίζοντας.

— Τό βλέπω!... Έκανε η γυναίκα γελώντας. 'Αλλά είναι φυσικό. Στην κατάσταση που βρίσκεσαι πρέπει να φυλάγεις.

— 'Αχ! αυτή η κατάσταση! φώναζε η Γαλότσα, πίνοντας το γάλα της. Βαρέθηκα πιά. Κι' έξ' άλλου, γιά ποιο λόγο, ελ' αυτό;

— Τί θα πη «γιά ποιο λόγο»;

— φώναζε αυστηρή η γυναίκα.

— Μά φυσικά... Είμαι νέα ακόμα, θέλω να ζήσω τη ζωή

μου. Τώρα θ' αρχίσουν τα παιδιά, τα μπιμπερό, η αγρύπνια...

— Γαλότσα! φώναξα προσπαθώντας να την συνεφέρω. Γιατί έκνευρίζεις; 'Όλες περνάμε απ' αυτή τη δοκιμασία.

— 'Εγώ όμως δεν θέλω! ξεφώνησε η Γαλότσα. 'Αν δεν επέμενε ο Βόρις, ποτέ δεν θα...

— 'Ο Βόρις είναι ο άντρας της; με ρώτησε η γυναίκα.

— Ναι, απάντησε η Γαλότσα. 'Αλλά τί τον νοιάζει αυτόν; Αυτός έχει τη δουλειά του, ενώ εγώ θ' υποφέρω. Δεν λέω, αγαπάω τα παιδιά, αλλά μόνον όταν είναι μεγάλα. 'Αχ, αν είχα ένα τριών χρονών!...

— Κουταμάρες! μουρμούρισε η γυναίκα.

— 'Υστερα σηκώθηκε και τακτοποίησε το φορέμα της.

— Θα ξεκουραστήτε ακόμα, ρώτησε, ή θά προχωρήσετε;

— Πάμε! είπα.

— Η Γαλότσα σηκώθηκε μαζί μου και ξεκίνησαμε. Καθώς προχωρούσαμε αμίλητες, ένα άμαξι μ' έφτασε. 'Ο σωφέρ φρενάρησε απότομα κι' άνοιξε την πόρτα.

— Καλημέρα Μαρία Μιρόνοβνα, φώναξε. 'Ανέβα να σε πάω στο χωριό.

— Εύχαριστώ, απάντησε η Μιρόνοβνα. Θα πάω με τα πόδια.

— Στην πραγματικότητα, τίποτα δεν την εμπόδιζε να πάη στο χωριό με το αυτοκίνητο. 'Αλλά εξακολουθούσε το δρόμο της με το μετρημένο δέμα της κι' αμίλητη.

— 'Εμεινε πίσω, είπε ξαφνικά σταματώντας.

— Πράγματι, η Γαλότσα είχε μείνει πίσω, αλλά σε λίγο φάνηκε στη στροφή του δρόμου, περπατώντας ευσταθώς.

— Πήγαινε απ' το μονοπάτι, της φώναζε η Μιρόνοβνα. Τό έδαφος είναι μαλακώτερο.

— 'Υστερα, όταν η Γαλότσα πλησίασε, γύρισε και με κύτταξε.

— Είπες ότι όλες οι γυναίκες περνούν απ' αυτή τη δοκιμασία, είπε. 'Ε, λοιπόν, όχι! 'Οχι όλες. 'Εγώ, παραδείγματός, χάρην, λαχταρούσα ένα παιδί κι' έκανα τ' ό,τι γιά να τ' άποκτήσω. Μάταια!...

— Δεν έχεις παιδιά; ρώτησε η Γαλότσα.

— Ναι, έχω ένα γυό, τόν Βάσια. Μόνο που είναι θετός... Σώπασε λίγο κι' εξακολούθησε:

— 'Υπόφερα πολύ εξ αιτίας του. Τώρα είναι έντεκα χρονών. Είναι καλός στα γράμματα και θέλει να γίνει μηχανικός...

— Όταν ο καθηγητής του γυναικολογικού ινστιτούτου μού είπε ότι δεν επρόκειτο να αποκτήσω παιδί, απελπίστηκα. Είχα δουλέψει σ' όλη μου τη ζωή, είχα υποφέρει, κι' όμως δεν επρόκειτο να γευτώ τη μεγαλύτερη χαρά της γυναίκας.

Δεν ήταν τρομερό; 'Ο καθηγητής θέλησε να με παρηγορήσει. «Μην απελπίζεσαι, μού είπε. Τό να δώσεις τη ζωή σ' ένα παιδί είναι κάτι. 'Αλλά και τ'ό ν' αναθρέψεις ένα παιδί είναι κι' αυτό κάτι. Μπορείς να τ'ό κάνεις...». Αυτά τ'ά λόγια μού έκαναν μεγάλη εντύπωση, κι' από τότε άνειρευόμουν να υιοθετήσω ένα παιδί, μιά κορούλα.

— Κι' ο άντρας σου; ρώτησα.

— Γιά πολύ καιρό δεν τού είχα πη τίποτα, απάντησε η Μαρία Μιρόνοβνα. Δεν ξέρω γιατί: από φιλότιμο ή επειδή δεν ήθελα να χάσω κάθε ελπίδα; 'Αργότερα έμαθα ότι και αυτός σκεπτόταν τ'ό ίδιο πράγμα. Μιά μέρα όμως ήρθε να μ' άπισκεφθή η αδελφή μου Πάνια. Και καθώς φέραμε τη συζήτηση στα παιδιά, μ' άρρωσε: «Γιατί δεν υιοθετείτε ένα παιδί να τ'ό αναθρέψετε σαν δικό σας, γιά την ευτυχία σας»;

— 'Η Πάνια είπε αυτά τ'ά λόγια τόσο απλά, σ'ά να διάβαζε τις σκέψεις μας. Λίγο αργότερα πήγαμε με τόν άντρα μου στο ορφανοτροφείο.

Είχα τακτοποιήσει όλα στο σπίτι, είχα πλύνει, είχα αλλάξει τις κουρτίνες, είχα αγοράσει ένα σωρό παιχνίδια. Και καθώς προχωρούσαμε, δεν έπαυα να μιλά στον άντρα μου γιά την κορούλα μας. 'Εκείνος μ' άκουγε γελώντας. «Γιά μένα είναι τ'ό ίδιο, έλεγε. 'Αν θέλεις κόρη, άς πάρουμε κόρη...»

— 'Η Μαρία Μιρόνοβνα αναστενάξε βαθεία και σώπασε.

— Κι' ύστερα; ρώτησε η Γαλότσα.

— 'Υστερα... Τίποτα δεν έγινε όπως σκεπτόμουν. Όταν φτάσαμε στο ορφανοτροφείο, ένα σωρό παιδάκια, καθαρά και χαρούμενα έπαιζαν στην αυλή. Κανένα δεν εξέπληξε ή έπίσπεψέ μας. 'Εκείνον τόν καιρό ήταν πολλοί αυτοί που πήγαιναν να υιοθετήσουν ορφανά πολέμου. Προχωρούσαμε λοιπόν στο διάδρομο, μιλώντας με τη διευθύντρια, όταν ξαφνικά ένα παιδάκι έτρεξε προς τόν μέρος μου, φωνάζοντας: «Μαμά! Μαμά!»

— 'Αρπάξε τη φούστα μου με τ'ά χεράκια του, και ζήτησε να τ'ό πάρω στην αγκαλιά μου. «Κάνεις λάθος, Βάσια, τού είπε η διευθύντρια, δεν είναι ή μαμά σου». «Ναι, είναι ή μαμά μου!» φώναζε τ'ό παιδί κλαίγοντας. Τά είχα χαμένα και δεν μπορούσα να ξεκολλήσω τ'ά χεράκια του από τή φούστα μου. «Θά είχες αντίρρηση να πάρουμε αυτό τ'ό παιδί;» μού είπε ξαφνικά ο

άντρας μου. «Μά είχαμε αποφασίσει να πάρουμε ένα κοριτσάκι», απάντησα διστακτικά. «Και τί σημασία έχει αν θά είναι αγόρι ή κορίτσι; έπεισε ο άντρας μου. Αυτό τ'ό χρειάζομαστε, είναι ν' αναθρέψουμε έναν άνθρωπο...» 'Ετσι πήραμε τόν Βάσια. 'Από τότε ο άντρας μου περνούσε όλες τις ελεύθερες ώρες κοντά του, τόν φροντίζε, έπαιζε μαζί του. 'Αλλά τ'ό παιδί έρχοταν π'άντα σ' έμένα. Κι' εγώ τ'ό χαιδεύα, τού γαμογούσα, τού έδινα να φάη, χωρίς όμως να νοιάζομαι καμιά συμπάθεια, ίσως καμιά στοργή. Κάποτε έφτασα στο σημείο να χάσω τήν αυτοκυριαρχία μου. 'Αρχισα να μιλώνω τ'ό παιδί με τ'ό παρασηκρό, κι' εκείνο έτρεχε στ'όν πατέρα του γιά να τ'ό παρηγορήσει. «Τί έπαθες και τού έρεσαι τόσο σκληρά;» μού έλεγε ο άντρας μου. Και τότε άρχισα να τ'ό παραχαϊδεύω, αλλά κι' αυτό δεν ήταν καλό. «Τί σου ήρθε και τ'ό παραχαϊδεύεις έτσι;» μού έλεγε πάλι ο άντρας μου, και μού φαινόταν ότι κάττω απ' αυτά τ'ά λόγια κρυφά μιά μομφή: «'Αν ήταν δικό σου παιδί, θά ήξερες να τ'ό αναθρέψεις». 'Ετσι πέρασε ένας χρόνος...

Στό μεταξύ είχαμε φθάσει στο ποτάμι και καθήσαμε πάλι γιά να ξεκουραστούμε. 'Η Μαρία Μιρόνοβνα είχε ασπασί κι' είχε στριβίξει τ'ό σανόνι της στα δυό της χέρια.

— Και τώρα; ρώτησε η Γαλότσα.

— Τώρα άλλαξαν όλα, απάντησε η γυναίκα. Νομίζεις πώς είναι εύκολο να οργανώσης τήν οικογενειακή σου ζωή; Πήγα στην Πάνια κι' έμεινα εκεί μιά δομάδα. 'Υστερα ξαναγύρισα στο σπίτι. Σ' έλο τ'ό δρόμο ήμουν άνησυχη: πώς θά με δεχόταν ο Βάσια; Ξαφνικά τί είδα μόλις μπήκα στην αυλή; Δεν πίστευα σ'ά μάτια μου: μόλις με είδε, τ'ό άγοράκι μας έτρεξε κι' έπεσε στην αγκαλιά μου φωνάζοντας: «'Η μαμά! 'Ηρθε ή μαμά μου!»

Δεν ξέρω τί μ' έπιασε τότε. Τό έσφιξα πάνω μου, τ'ό φιλούσα, έκλεγα, γελούσα, λες και τ'ό είχα γλυτώσει από κάποιο μεγάλο κίνδυνο. Κι' όλα μέσα μου τραγουδούσαν, όπως σ' ένα άνοιξιότικο προώνο. Από εκείνη τήν ήμέρα τίποτα δεν άγαπάω περισσότερο από τόν Βάσια.

— 'Η Μαρία Μιρόνοβνα κύτταξε τήν Γαλότσα χαμογελώντας.

— Νά, αυτή είναι ή ζωή, πρόσθεσε. Κι' έσύ παραπονιέσαι γιά τήν τύχη σου...

Καθήσαμε λίγο ακόμα στην άκροποταμιά, κι' ύστερα η Μαρία Μιρόνοβνα σηκώθηκε και μ' άφησε, αφού μ' άρρωσε κάλεσε να τήν έπισκεφτούμε στο σπίτι της. Γιά λίγα λεπτά η Γαλότσα τήν κύτταζε καθώς άπομακρυνόταν 'Υστερα σηκώθηκε και τ'άναξε τ'ό φορέμα της.

— Πάμε, είπε. 'Όταν θά φτάσουμε θά στείλω άμέσως ένα γράμμα στ'όν Βόρι...

ΕΥΓΕΝΙΑ ΒΑΣΣΙΟΥΤΙΝΑ

«Ένα τρυφερό αισθηματικό διηγημάκι»

28

Α

Β

Γ

Δ

Ε

ΣΧ.1

ΣΧ.2

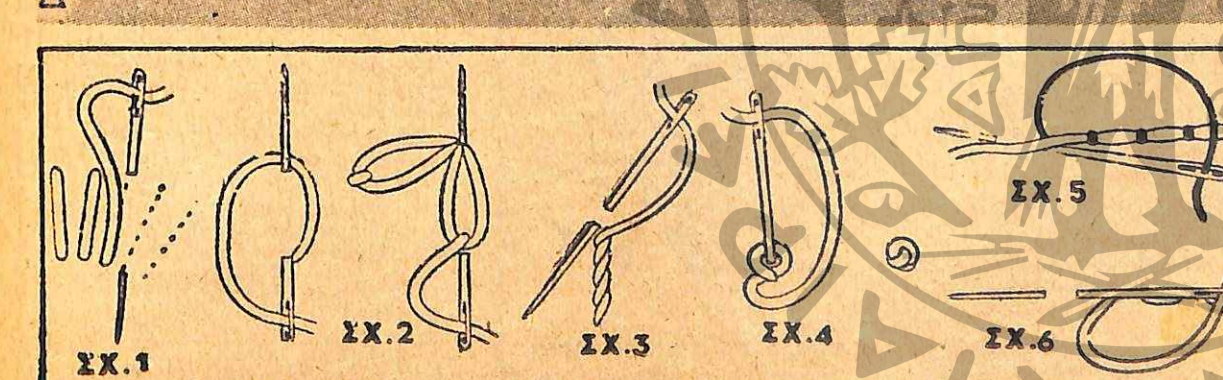
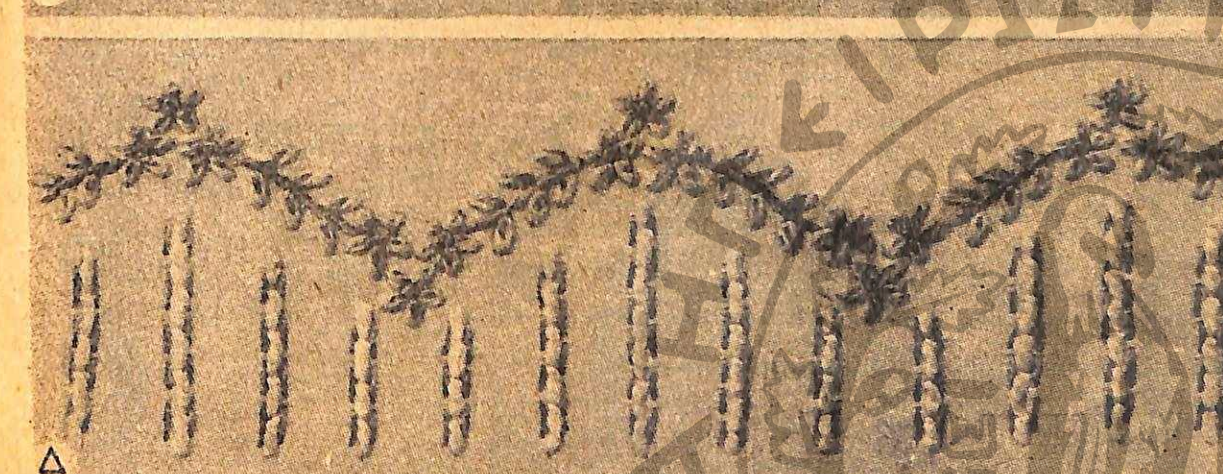
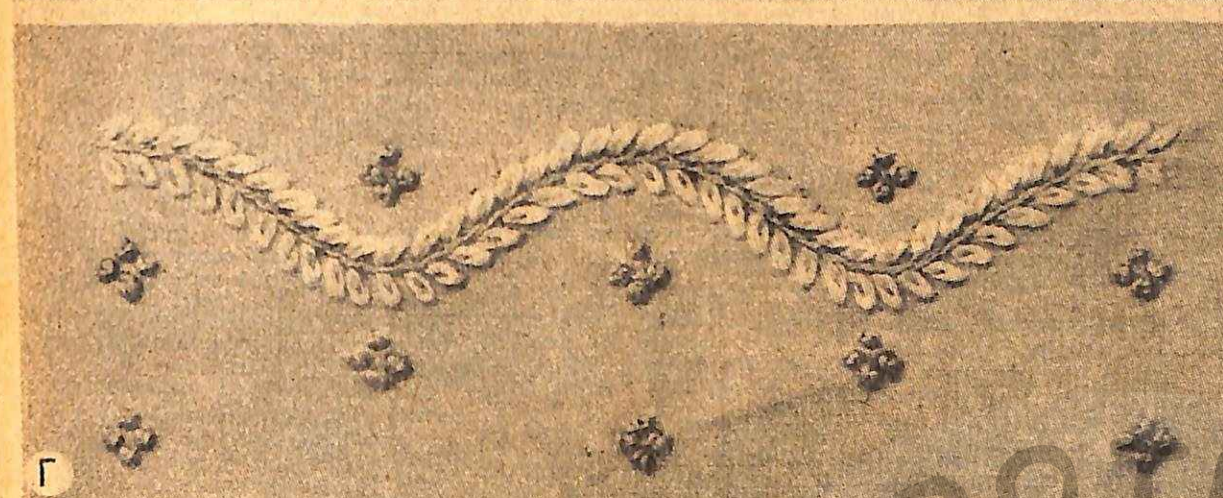
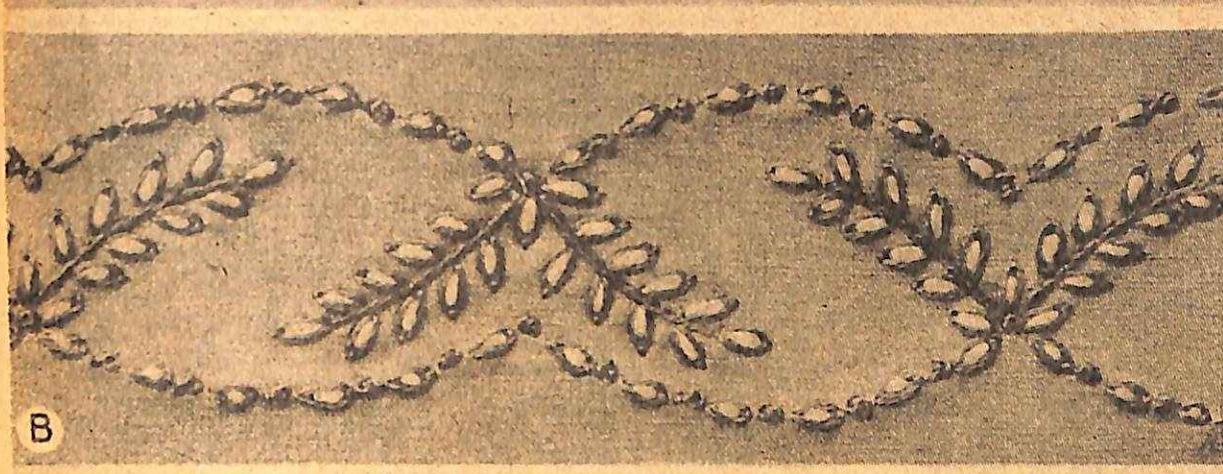
ΣΧ.3

ΣΧ.4

ΣΧ.5

ΣΧ.6

29

ΤΟΚΕΝΤΗΜΑ

της D.M.C.

Α ΓΙΡΛΑΝΤΑ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Θά χρησιμοποιήσετε μολνιέ Ντε-Μι-Σε (είδος 25) εκρού και ροζ 353. Τά πέταλα της μαργαρίτας θά τ'ά κεντήσετε με στρογγυλή βελονιά (σχ. 2) σε τέσσερις κλωστές χρώματος εκρού. Κάθε πέταλο θά τελειώνη στην άκρη με μιά μικρή βελονιά που γίνεται με τέσσερις ροζ κλωστές. Οι κόμποι στο κέντρο τ'όν λουλουδιών γίνονται με τέσσερις κλωστές ροζ (σχ. 4). Τά φύλλα με στρογγυλή βελονιά (σχ. 3) κεντώνται με ριζοβελονιά (σχ. 3) κεντώνται με τέσσερις κλωστές σε χρώμα εκρού.

Β ΓΙΡΛΑΝΤΑ ΦΟΙΝΙΚΟΕΙΔΟΥΣ

Κεντήστε με μολνιέ Ντε-Μι-Σε (είδος 25) υπλάν Νο 813 και λευκό.

Αρχίστε τ'ό κέντημα από τ'ά φύλλα με στρογγυλή βελονιά (σχ. 2) σε χρώμα μπλε, τρεις κλωστές και περάστε σε κάθε ένα μιά μεγάλη βελονιά (σχ. 1) με τρεις λευκές κλωστές. Κεντήστε κατόπιν τ'ά κλαδιά με τρεις κλωστές σε ριζοβελονιά, τέλος οι κόμποι γίνονται όπως τ'ό σχ. 4 με υπλάν κλωστή.

Γ ΓΙΡΛΑΝΤΑ ΜΕ ΜΙΚΡΑ ΠΟΥΑ

Χρησιμοποιήστε μολνιέ Ντε-Μι-Σε (είδος 25) ροζ Νο 353 και άσπρο. Τά πουά κεντώνται με κόμπους (σχ. 4) σε χρώμα ροζ. Τό κλαδί με ριζοβελονιά (σχ. 3) σε ροζ. Τέλος τ'ά φύλλα της γιρλάντας είναι κεντημένα με στρογγυλή βελονιά σε χρώμα λευκό και με μιά μεγάλη βελονιά (σχ. 1) στο κέντρο σε χρώμα ροζ.

Δ ΓΙΡΛΑΝΤΑ ΜΕ ΑΝΘΑΚΙΑ

Αυτή ή γιρλάντα είναι κεντημένη με μολνιέ Ντε-Μι-Σε (είδος 25) σε χρώμα υπλάν Νο 799 και με κοτόν περόλε άσπρο και υπλάν Νο 828. Οι καθετες γραμμές είναι κεντημένες με φουσκοτές βελονίες (σχ. 5) με τ'ό λευκό κοτόν περόλε. Στά πλευρία θά κεντήσετε διακεκομμένες βελονίες (σχ. 6) με δυό κλωστές από τ'ό μπλε μολνιέ. Τά φύλλα και τ'ά πέταλα κεντώνται με δυό μεγάλες βελονίες (σχ. 1) με τ'ό υπλάν κοτόν περόλε και με μιά βελονιά στο κέντρο με δυό κλωστές από τ'ό μπλε μολνιέ. Στό κέντρο τ'όν λουλουδιών φτιάξτε ένα κόμπος (σχ. 4). Τά κλαδιά θά γίνουν με ριζοβελονιά από δυό κλωστές τού υπλάν μολνιέ.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΒΑΣΣΙΟΥΤΙΝΑ

29

Η ΠΟΡΤΑ άνοιξε και μπήκε μέσα στο γραφείο του υποδιευθυντού της εταιρίας η καινούργια γραμματέας του, κάποια Μαρία Τσέλλα, συνοδευόμενη από τη γραμματέα του γενικού διευθυντού. Έγιναν οι απαραίτητες συστάσεις και η γραμματέας του διευθυντού έφυγε κλείνοντας σιγά - σιγά την πόρτα.

Ο υποδιευθυντής Φάμπιο Μαρτσέλλι έριξε μια ματιά στην καινούργια γραμματέα του. Ήταν ψηλή, ξανθεία, με γκριζα μάτια κι' ωραίο σώμα. Όταν όμως τα μάτια του έπεσαν πάνω σε μια απόκρουστική ούλη που διέσχισε το πρόσωπό της, απ' την άκρη του ματιού μέχρι το αυτί, ανατρίχιασε. «Ε, όχι δά!», σκέφτηκε. «Όχι και σημάδεμένη. Έγώ τρώαζα να γλυτώσω από εκείνη την κακομούτσηνη σοδαρή δεσποινίδα τών... πενήντα! Μέσα σ' ένα γραφείο χρειάζεται μια ωραία, ευχάριστη κοπέλλα που να σου δίνει λίγη χαρά, λίγο κέφι». Την παρεκάλισε να καθήσει, ενώ από μέσα του έλεγε: «Αυτή θα φύγει από δω μέσα. Άς την πάρω ο διευθυντής, αν του άρεση».

Σιγά - σιγά όμως άρχισε να γεννιέται μέσα στο μυαλό του Φάμπιο η ιδέα πως κάπου την είχε γνωρίσει αυτήν την κοπέλλα και προσπαθούσε να θυμηθεί πού. Το θυμήθηκε ύστερα από μια εβδομάδα, καθώς την κτύπαζε από το γραφείο του. Το θυμήθηκε και ανατρίχιασε. Ήταν η κοπέλλα εκείνης της βραδυάς!...

Εκείνη τον είχε αναγνωρίσει: «Όχι, αδύνατο. Ήταν σκοτάδι εκείνο το βράδυ. Και όμως...

— Ζήτη μόνη, δεσποινίς ; τη ρώτησε ξαφνικά.
— Μάλιστα, κύριε υποδιευθυντά.

— Πολύ λυπηρό αυτό. Μια γυναίκα όμως δεν μπορεί να ζει αιώνια μόνη. Γιατί δεν παντρευτήκατε;

— Σε ποιόν θ' αρέσω μ' αυτή... μ' αυτή την ούλη;
Ο Φάμπιο αισθανόταν να τον πνίγουν δασανιστικές τύψεις. Άνεκάλυπτε τώρα πως αυτός ήταν υπεύθυνος για τη δυστυχία αυτής της κοπέλλας.
— Πότε έγινε αυτό; ρώτησε τη Μαρία.

Εκείνη άσυναίσθητα έβαλε απαλά το χέρι πάνω στην ούλη.

— Έδω και δεκατρία χρόνια, απάντησε.

Τώρα ήταν απολύτως βέβαιος. Έδω και δεκατρία χρόνια... Τότε ήταν!

Έδω και δεκατρία χρόνια, στα 1943. Ήταν πόλεμος τότε. Η μητέρα του ήταν άρρωστη και οι ανάγκες της ζωής τον είχαν υποχρεώσει να μπει υπάλληλος σ' ένα γκαράζ. Ήταν μια δουλειά που δεν του άρεσε, αλλά απαιτημιονόταν με το να καμαρώνει τα ωραία αυτοκίνητα. Το όνειρό του ήταν ν' ανεβεί μια μέρα σε κανένα απ' αυτά και ν' άρχισαν να τρέχουν, να τρέχουν... Ένα βράδυ, όμως, που είχε μείνει μόνος μέσα στο γκαράζ, το όνειρό του έγινε πείρασμός. Άνεβηκε σε μια πολυτελέστατη κουρσά, άφου κλείδωσε το γκαράζ, ξεκίνησε με κάποια δυσκολία, γιατί δεν ήξερε να οδηγεί καλά, βγήκε απ' την πόλη και πράχωσε σ' ένα μεγάλο έσο-

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΒΡΑΔΥΑΣ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

χικό δρόμο. Ένοιωσε την ήδονη της ταχύτητας κι' έτρεχε, έτρεχε...

Ξαφνικά, στο φώς των προβολών είδε εκείνην μπροστά του... Ήταν ωραία, ψηλή και ξανθεία. Ήταν η Μαρία Τσέλλα! Τώρα το ήξερε καλά πως ήταν εκείνη... Έρχοταν με το ποδήλατό της και το φώς των προβολών την είχε θαμπώσει. Κι' εκείνος, επειδή ήταν έφημος ο δρόμος, προχώρησε περισσότερο απ' την άριστη μεριά παρά απ' τη δεξιά.

Ο Φάμπιο δεν πρόλαβε να σταματήσει και δεν κατόρθωσε να την αποφύγει. Χτύπησε το ποδήλατο με την πίσω ρόδα και η τρομαγμένη φωνή της Μαρίας τον έκανε να φρενάρει λίγα μέτρα παρακάτω. Κατέβηκε από τ' αυτοκίνητο βέβαιος πως είχε σκοτώσει την κοπέλλα. Εύτυχώς την είδε να σηκώνεται τρικλίζοντας και να πιάνει το πρόσωπό με τα χέρια της. «Όποτε δεν είχα σκοτώθω. Εκείνος έπρεπε τώρα να φύγει, να φύγει όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Αν τον έπιαναν θα είχε μεγάλες φασαρίες. Κι' έφυγε...

Και να την τώρα πάλι μπροστά του. Θυμόταν πολύ καλά το πρόσωπό της και τώρα έβλεπε καθαρά τι της είχε συμβεί εκείνο το βράδυ.

«Άρχισαν να τον πνίγουν οι τύψεις, κι' ένας παράξενος φόβος εφιαλτικός. Άν η Μαρία τον είχε αναγνωρίσει μπορούσε να δημιουργήσει κανένα σκάνδαλο που θα κλονίσει κάπως την ανώτερη κοινωνική του θέση. Και ύστερα... Ύστερα, είχε καταστρέψει τη ζωή αυτής της κοπέλλας, που ήταν μόνη και λυπημένη και που δεν χαμογελούσε σχεδόν ποτέ.

Για να εξιλεωθεί άρχισε να την προσκαλή να βγουν μαζί, προσπαθώντας να τη διασκεδάσει, να της προσφέρει λίγη χαρά. Έβγαίνει συχνά μαζί της και περνούσαν αρκετές ώ-

ρες κουβεντιάζοντας σαν δυο καλοί φίλοι. Η Μαρία, ωστόσο, έδειχνε πως ένοχλείται κάπως απ' την καλωσύνη και την ευγένειά του. Κι' όταν της έστειλε την Πρωτοχρονιά ένα χρυσό δραχμόλι, εκείνη του το χεστόρεψε.

— Δεν υπάρχει κανένας λόγος, του είπε, να μου κάνετε ένα τόσο ακριβό δώρο και δεν υπάρχει κανένας λόγος να το δεχτώ εγώ.

Κι' επειδή ο Φάμπιο επέμενε, τον κτύπησε μέσα στα μάτια και συμπλήρωσε:

— Ούτε τον οίκτο σας μπορώ να δεχτώ.

Το επόμενο Σάββατο της ζήτησε να βγούνε μαζί αλλά εκείνη δεν δέχτηκε με δικαιολογία πως έχει κάποια δουλειά. Ο Φάμπιο διεπίστωσε πως του είχε πη ψέματα και αυτό τον στενοχώρησε πολύ. Χωρίς να το καταλάβει είχε συμπληώσει σιγά - σιγά αυτή την κοπέλλα και οι τύψεις που τον έπνιγαν για τη δυστυχία της τών έκαναν να της φέρνεται σαν έρωτευμένους.

Μια Κυριακή πήγε να δρθή τη Μαρία Τσέλλα στο σπίτι της. Στο γραφείο δεν μπορούσε να της μιλήσει. Μόλις τον είδε εκείνη, έγινε άσπρη σαν το πανί.

— Θέλετε τίποτε, κύριε υποδιευθυντά; τον ρώτησε.

— Είναι ανάγκη να σου μιλήσω, Μαρία, απάντησε εκείνος.

Τον έβαλε να καθήσει στο δωματιάκι της και πριν άρχισι εκείνος να μιλήσει, του είπε: — Κύριε υποδιευθυντά, σταθήκατε πάντα πολύ καλός μαζί μου. Γι' αυτό δεν πρέπει να με παρεξηγήσετε γι' αυτό που έκανα. Τό έκανα γιατί νομίζω πως είναι το καλύτερο και για τους δυο μας.

— Τι έκανες; τη ρώτησε παραξευμένους.

— Πώς; Δεν ήρθατε γι' αύ-

τό; Ύπέβαλα την παραίτησή μου.

— Δεν ήξερα τίποτα για την παραίτησή σου.

Δίστασε μια στιγμή. Στο τέλος αποφάσισε να της μιλήσει. Άλλά πριν άρχισι της έκανε μια δειλή ερώτηση:

— Σε παρακαλώ, Μαρία, πές μου, πως τραυματίστηκες;

— Τι σάς ενδιαφέρει, κύριε υποδιευθυντά, η τραγωδία μου; Νά. Με χτύπησε ένα δοκάρι τόν καιρό του πολέμου. Οι δικοί μου σκοτώθηκαν όλοι. Σ' εκείνον τόν δομαρικό. Εγώ όμως σώθηκα.

Ο Φάμπιο τινάχτηκε από τη θέση του.

— Πώς; είπε. Ένα δοκάρι;

Την κτύπησε κι' αίσθανόταν τον εαυτό του να ελευθερώνεται από ένα τρομερό βάρος. «Όποτε δεν ήταν εκείνος υπεύθυνος για τη δυστυχία της. Η Μαρία δεν ήταν η κοπέλλα εκείνης της βραδυάς. Είχε κάνει λάθος και τώρα ήταν απολύτως ελεύθερος. Δεν ήταν πια υποχρεωμένος να την παντρευτεί. Τώρα μπορούσε να τηλεφωνήσει σε καμιά απ' τις φιλενάδες του, τη Βερνίκη ή τη Λάουρα ή δεν ξέρω ποιαν άλλη, και να την προσκαλέσει να βγούνε μαζί. Κι' όμως σιγά - σιγά ένοιωσε πως καμιά από αυτές δεν άξιζε και πολλά πράγματα. Τέλος πάντων! Θα πήγαινε να χορέψει σε κανένα κέντρο και θα γνώριζε καμιά άλλη κοπέλλα, νέα, δροσερή και χωρίς ούλη».

Σήκωσε τα μάτια του και κτύπησε την ούλη της Μαρίας. Μέχρι εκείνη την ημέρα του φαινόταν πως είναι φριχτή, αλλά τώρα δεν του έκανε μεγάλη εντύπωση. Άλλωστε, με μίαν αισθητική έγχείρησι, το σημάδι αυτό μπορούσε να εξαφανιστεί. Έτσι δεν είναι; Όποτε... όποτε δεν υπήρχε κανένας λόγος να μην του άρεση!

— Όποτε δεν σε χτύπησε κανένα αυτοκίνητο, κάποια νύχτα που πήγαίνες με το ποδήλατο; μουρμούρισε με κάποια αμφιβολία.

— Εγώ, απάντησε η Μαρία. Μα βέβαια, μου συνέβη κάτι τέτοιο. Έγινε τον ίδιο χρόνο του δομαρικού.

Ακριβώς τρεις μήνες προηγουότερα. Δεν είχα πάθει όμως τίποτα το σοβαρό. Έσείς πως το ξέρετε;

— Τό είχα μάθει απάντησε εκείνος σατισμένος.

Η καρδιά του Φάμπιο άρχισε να χτυπά δυνατά. Η Μαρία ήταν λοιπόν η κοπέλλα εκείνης της βραδυάς... Δεν υπήρχε τώρα καμιά αμφιβολία.

— Μαρία, της είπε. Θα ήθελες, για την αγάπη μας, να κάνεις μια πλαστική έγχειρησι στο πρόσωπό σου;

Η κοπέλλα τινάχτηκε.

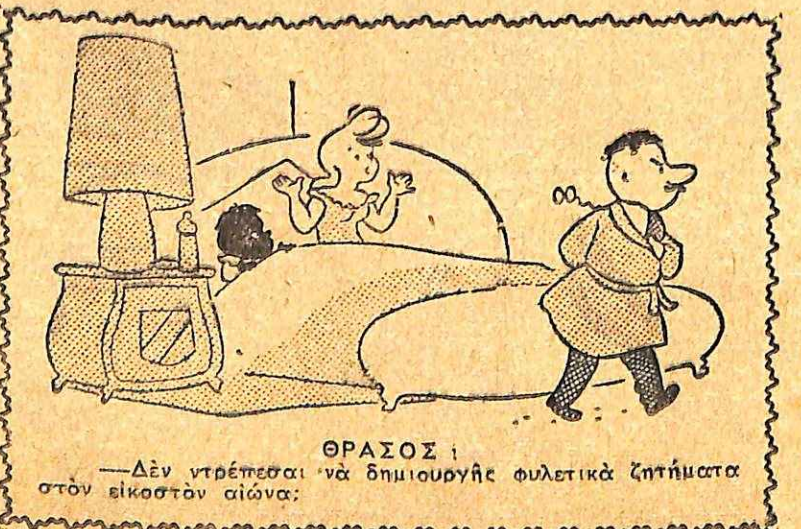
— Γι' αγάπη σας;

— Ναι. Δεν με πειράζει αν δεν την κάνεις, αλλά θέλω, θα ήθελα...

Έφερε τα χείλια του πάνω στα δικά της. Μια απέραντη χαρά φώτισε τα μάτια της Μαρίας. Ο Φάμπιο καί θελήσει να της πει, αλλά εκείνη τον σταμάτησε.

— Όχι, μη μου πής τίποτα άλλο, τόν παρακάλεσε. Θα μου τ' πής όλα αργότερα, όταν φύγει αυτό το σημάδι από το πρόσωπό μου και ξαναγίνω ωραία, όπως με θέλεις εσύ!

ΕΛ. ΤΖΕΛΟΡΙ

ΘΡΑΣΟΣ :

—Δεν ντρέπεσαι να δημιουργήεις φυλετικά ζητήματα στον εικοστόν αιώνα;

ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ • ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ • ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ • ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

12^{ος} Οί πρώτες βοήθειες

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΤΗ ΑΣΦΥΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΝΕΕΙ: Δεν πρέπει να εφαρμόσετε τεχνητή αναπνοή όταν ο παθών εξακολουθεί να αναπνέει, είτε έχει λιποθυμήσει, είτε όχι. (Τό αν αναπνέει, θα μπορέσετε να το καταλάβετε από το αν σχηματίζεται μπρος στη μύτη του έλαφρός άχνός, αν τού βάλετε έναν καθρέφτη μπρος στους ρώθνες).

ΑΝ ΕΧΗ ΧΑΣΕΙ ΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ: • Θερμάνετέ τον. • Ξαπλώστε τον κάτω από ζεστά σκεπάσματα για να αναπαυτεί και δώστε του, αν είναι δυνατόν, να εισπνεύσει οξυγόνο, περιμένοντας το γιατρό.

ΑΝ ΔΙΑΤΗΡΗ ΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ: • Θερμάνετέ τον. • Ξαπλώστε τον κάτω από ζεστά σκεπάσματα κι' άφήστε τον ν' αναπαυθεί, περιμένοντας το γιατρό.

ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΤΗ ΑΣΦΥΕΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΝΑΠΝΕΕΙ: Σταξέτε μια σταγόνα ξύδι κάτω από τους ρώθνες του, μήπως και επανέλθει έτσι η αναπνοή του. Άν έχετε και άλλον κοντά σας για βοήθη, ό ένας άς τού κάνει τεχνητή αναπνοή, ενώ ο άλλος θα προσπαθή να τόν ζεστάνει.

ΜΗ ΔΙΝΕΤΕ ΠΟΤΕ Σ' ΕΝΑΝ ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΠΙΝΗ. ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΠΙΝ ΚΑΙ ΝΑ ΠΝΙΓΗ

Πώς μπορείτε να ζεστάνετε ένα άνθρωπο που υπέστη άσφυξία: με αντιδίες σε όλο του το σώμα με το χέρι, με δούρτσες της τουαλέτας ή με στεγνή πετσέτα, καθώς με ξύδι ή οινόπνευμα. • με θερμοφόρους ή με ζεστά τουβλά ή κεραμύδια (τυλιγμένα απ' έξω, ώστε να μη δημιουργήσουν έγκαυμα). Έπιμείνετε περισσότερο στον τράχηλο. (Για να ζεσταθεί γρήγορα ένα τουβλό ή κεραμύδι, χύστε επάνω λίγο οινόπνευμα και ανάψτε το). • με χαστούκια ή με σιναπισμούς στα πόδια • με ζεστές κουβέρτες. • Άν έξέρετε να κάνετε ενέσεις και διαθέτετε άμπουλες με καμφορέλαιο, κάνετε του στο μηρό μια ένεσι 10 κυβ. έκαπ.

Η τεχνητή αναπνοή

Μη χάνετε την ύπομονή σας και το θάρρος σας: υπάρχουν περιπτώσεις παθόντων από άσφυξία, που επανήλθαν στη ζωή ύστερα από πολλή ώρα έφαρμογής τεχνητής αναπνοής. Πρέπει όμως κυρίως να κάνετε γρήγορα, να ενεργήσετε δραστήρια και συχνά επί πολλές ώρες. Μην εγκαταλείψετε την τεχνητή αναπνοή, παρά μόνον όταν ο γιατρός διαγνώσει το θάνατο.

1Η ΚΙΝΗΣΙΣ

Άπό τη γονατιστή θέση, με τούς δροχίονες τεντωμένους, σκύψτε προς τα εμπρός, ριγνώντας το βάρος σας πάνω στα χέρια σας, όργα, και συμπιέστε την περιοχή τών νεφρών του παθόντος με όλο σας το βάρος.

Η πίεσι πρέπει να είναι κατακόρυφη και όχι πλάγια.

2Η ΚΙΝΗΣΙΣ

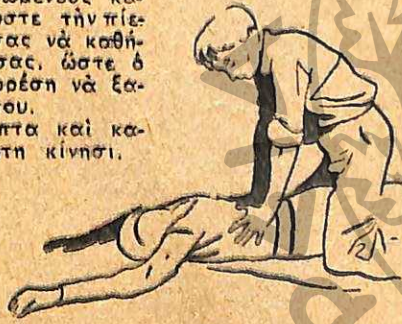
Χωρίς να μετακινήσετε τα χέρια σας και με

τούς δροχίονες πάντα τεντωμένους καλά, ανασηκώστε και χαλαρώστε την πίεσι, αφήνοντας τα όπισθιά σας να καθήσουν πάνω στα τακούνια σας, ώστε ο θώραξ του παθόντος να μπορέσει να αναπάρη τόν άρνηκό όγκο του.

Περιμένετε 2—3 δευτερόλεπτα και κατόπιν ξανσηκώστε την πρώτη κίνησι.

Ο ρυθμός τών κινήσεων πρέπει να είναι άνάλγος με το ρυθμό της αναπνοής σας, δηλαδή 12 με 14 φορές το λεπτό. Μη δισκόψετε την τεχνητή αναπνοή πριν έρθει ο γιατρός.

Όταν εμφανισθούν οι πρώτες αναπνευστικές αντιδράσεις στον παθώντα, συνεχίστε ύπομονητικά την τεχνητή αναπνοή, συγχρονίζοντας όμως τις κινήσεις σας με τις φυσικές κινήσεις αναπνοής που άρχίζει να κάνει ο παθών: προσέξτε να μη δυσκολεύετε, αλλά να υποβοηθήτε και σεις τις κινήσεις του αυτές.

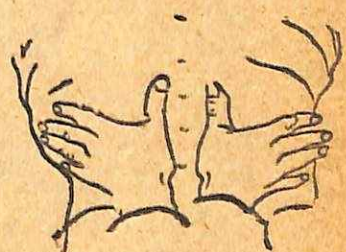
Η τεχνητή αναπνοή

Άν είναι δυνατόν, εφαρμόστε την τεχνητή αναπνοή με σύγχρονη χρήση οξυγόνου, δηλαδή δίνοντας συγχρόνως στον παθώντα να εισπνέει οξυγόνο. (Αυτό βέβαια, στην περίπτωση, που θα έχετε πρόχειρο οξυγόνο, ή την δυνατότητα να προμηθευτήτε από κάποιο κοντινό γκαράζ ή έργαστήριο). Θα βάλετε μπρος στο πρόσωπο τού παθόντος την άκρη τού σωλήνος που φεύγει από τη μπουκάλα και θα κανονίσετε ώστε το οξυγόνο να βγαίνει φυσάλιδα - φυσάλιδα. (Αυτό θα τόν κανονίσετε δουτώντας την άκρη τού σωλήνος μέσα σ' ένα ποτήρι με νερό). Θα καλύψετε ύστερα όλοκληρο το πρόσωπο — και μαζί και τού σωλήνος — μ' ένα καπέλο, μια κουκούλα, μια μεγάλη χαρτοσακούλα, ώστε το οξυγόνο από τού σωλήνα να βγαίνει μπρος στη μύτη τού παθόντος. Εφαρμόστε κατόπιν την τεχνητή αναπνοή.

• Ξαπλώστε τόν παθώντα μπρούμυτα στο στερεό έδωφος ή σε μια σανίδα, τραπέζι κλπ. και γυρίστε του το κεφάλι προς τού ένα πλευρό. Ώστε να διευκολυνθεί η αναπνοή. Βάλετε ένα πανί ανάμεσα στο κεφάλι και τού βόπεδο, ώστε να αποφύγετε την έπαιψη τού προσώπου με τις σκόνες ή άκουμπήστε τού κεφάλι πάνω στην ανάποδη τού ενός χεριού τού παθόντος (ίδε σχήμα). Για να διατηρηθεί άνοιχτό τού στόμα, βάλετε ανάμεσα στα δόντια ένα φελλό, ένα ξύλο κ.λ.π.

• Γονατίστε, στο ύψος τών γοφών τού παθόντος. Άκουμπήστε τα χέρια σας καλά άνοιγμένα, με τούς αντίχειρες τεντωμένους κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης και τα άλλα δάχτυλα κάτω από τα τελευταία πλευρά, ενώ οι καρποί σας άκουμπούν σχεδόν ό ένας με τόν άλλο.

Εφαρμόστε κατά πρότυπο τη μέθοδο Σάιφερ, που σάς δείχνουμε έδω. Είναι λιγώτερος κουραστική από τις άλλες μεθόδους και μπορεί να συνεχίσει επί πολλή ώρα την έφαρμογή της ό ίδιος ο άνθρωπος.

Τα τραύματα

Είτε πρόκειται για άπλο μώλωπα, είτε για τραύμα (με ή χωρίς αιμορραγία), στην περιποίησή του είναι απαραίτητη μεγάλη καθαριότητα. Πρέπει πάντοτε, πριν ετοιμάσετε τα υλικά έπίδεσής, να πλύνετε καλά τα χέρια σας σε τρεχούμενο νερό, και να τ' ξαναπλύνετε κατόπιν — άφου ετοιμάσετε τα υλικά — θουρτίζοντας τα νύχια. Κατόπιν, χωρίς να σκουπίσετε τα χέρια σας, δρέξετέ τα με οινόπνευμα.

ΑΝ ΤΟ ΤΡΑΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΦΡΟ

Καθαρίστε τ' άπ' τού κέντρο προς τις άκρες με μπαμπάκι και άντισηπτικό ύγρο.

ΑΝ ΤΟ ΤΡΑΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΟ

Μην τόν πειράζετε. Καθαρίστε μόνο τα γύρω - γύρω με μπαμπάκι και άντισηπτικό ύγρο.

Ξεβγάλτε ρίχνοντας καί εύθειαν επάνω στην πληγή δρασμένο νερό (που έχει κρύώσει). Με ένα ταμπάκι άπολυμασμένο στη φλόγα, αφαιρέστε άπό τού τραύμα τ' άποχέδαικα ή άλλα ξένα σώματα που τυχόν θά έχη.

Κάνετε ένα προσωρινό προστατευτικό έπίδεσμο, με μια γάζα ή άλλο καθαρό πανί, χωρίς να έπιχειρήσετε περισσότερα πράγματα στην πληγή, ούτε να βάλετε επάνω ό, τιδήποτε.

Βάλετε επάνω ένα κομμάτι γάζα με λευκοπλάστη ή άλλον προσωρινό έπίδεσμο τύπου «Τεσσόπλάστ».

Μεταφέρετε άμέσως τόν τραυματία στον πλησιέστερο σταθμό Α' Βοηθειών ή γιατρό, για να τού καθορίσουν τού τραύμα.

Ο ΥΠ' ΑΡ. 1 ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΠΛΗΓΗΣ: Η ΜΟΛΥΝΣΙΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1956

• Τί θα φορεθῇ φέτος. • Τὰ κυριώτερα σημεῖα πού πρέπει νὰ προσέξετε: Ἡ μέση ἀνεβαίνει ψηλά. — Τὰ καπέλα μεγαλώνουν. — Πολλοὶ ντραπέ, γιακάδες. — Φιόγκοι, μπολερό, ζακέτες κοντές. — Μάκρος τῆς φούστας ἀναλλοίωτο.

1 Ἡ μέση τοποθετεῖται ἀμέσως κάτω ἀπὸ τὸ στήθος, πράγμα πού θυμίζει ἐποχὴ διευθυντηρίου. (Αὐτὸ θὰ ἐννοοῦμε ὅταν θὰ λέμε «ντιρέκτουάρ»). Τὸν ὅρο θὰ τὸν ἀκούσετε πολὺ συχνά φέτος. Τὸ μοντέλο πού βλέπετε εἶναι ἓνα ἀπογευματινὸ φόρεμα - ντε πιές τοῦ Ντιόρ. Ἐλαφρὸ ντραπέ καὶ διακοσμητικὸ φιουγκάκι.

2 Τέλια μακρὰ. Ντραπέ πλούσιο σὲ ὅλο τὸ Μοντέλο Γουόρθ. Μοντέρνα ἐκδοχὴ κλασικοῦ ταγιέρ. Ὅπως βλέπετε, παρουσιάζεται κατὰς τὴν ἀποδοχὴν κλασικὴν. 3 Ὅπως βλέπετε, παρουσιάζεται κατὰς τὴν ἀποδοχὴν κλασικὴν. 4 Τὰ μικρὰ καπελάκια γαρνίρονται φέτος πολὺ μὲ φιόγκους ἢ ἀκόμη καὶ μὲ μιά σκέτη ἄλλα φαρδεῖα κορδέλα. 5 Καπέλο κάπως μεγαλύτερο μὲ στρογγυλὸ γυριστὸ μπόρ. Γαρνίρεται ἐπίσης χαριτωμένα, μὲ ἓνα φιουγκάκι. 6 Πολὺ μοντέρνος ὁ πλούσιος ντραπέ γιακάς τοῦ Πιέρ Μπολμαίν. Εἶναι ξεχωριστὸς καὶ βγαίνει ὅποτε θέλετε. 7 Τὸ μοντέλο πού βλέπετε εἶναι ἀπὸ τὰ ἀντιπροσωπευ-

τικὰ τῆς φετινῆς μόδας. Τὸ κοντὸ μπολερό βγαίνει καὶ ἐμφανίζει ἀπὸ μέσα ἐντελὴς σκέτο ντεκολτέ μπουστό. Φούστα - φουρὸ ἀπὸ μέσα, καὶ ἀπ' ἐξῶ πανό. Πολλὲς φορὲς βγαίνουν τὰ πανό αὐτά, ὅποτε ἔχουμε ἓνα ἐντελὴς σκέτο φόρεμα - φουρὸ, πού γαρνίρουμε ὅπως θέλουμε. 8 Μοντέλο Ραφέλ. Ἄλλος τύπος ταγιέρ κλασικοῦ. Τὸ κυρίως μοντέρνο τοῦ σημείου: δὲν εἶναι πολὺ ἐφαρμοστό. 9 Ζὰν Λαφωρί. Ντε - πιές μὲ πρωτότυπο ντεκολτέ, πού στὸ γύρισμά του ἐμπρός, σχηματίζει τσέπες. Τὸ ντε - στὸ γύρισμά του ἐμπρός, ὅπως εἶναι ἀκόλυπτο ἢ μὲ κολιέ. 10 Ζὰν Ντεσέ. Καὶ πάλι τὰ ντραπέ. Ἐδῶ μιά ντραπέ πελερίνα συμπληρώνει τὸ σκέτο ντεκολτέ τοῦ φορέματος. 11 Ταγιέρ τοῦ Λαφωρί μὲ ξεχειλωτὸ γιακά. Προσέξτε τὴν πολὺ κοντὴ μπάσκα καὶ τὴ φαρδουλὴ μέση. Τσέπες δίνουν τὴ γραμμὴ τοῦ γιακά. Τὸ καπέλο θυμίζει 1900. 12 Τὸ ταγιέρ αὐτὸ εἶναι κόπρια κλασικὴ σφογ'δα. Εἶναι σκέτο μὲ μανικὸκόλλησι. Ἐχει ὅμως ἐλαφρὸ ξεχειλωμα στὸ γιακά καὶ μέση ὅχι σφιγμένη. Αὐτὸ ἐπίσης πού τοῦ δίνει ἓνα πολὺ μοντέρνο τόνο, εἶναι ἡ ἐργασία μὲ τὰ διπλὰ γαζιὰ στὸ κάτω μέρος τῆς μπάσκας. Τετὲς καπέλου πολὺ μεγάλου. Διακόσμηση σουρωτῆς κορδέλας. 13 Ζακετάκι - μπολερό ἀσορτί μὲ τὸ φόρεμα. Σύνολο ἀμπιγιέ. Ἀπὸ τὰ μπροστίνια βγαίνουν δυὸ ἄκρες πού δίνουν μόνον δέσιμο πίσω, πού εἶναι πολὺ τῆς μόδας.

37

Ο μικρός τσομπάνος

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821

ΤΟ σκοτάδι απλώνεται πάνω στα ρουμелиώτικα βουνά. Είναι καλοκαίρι μα κάνει άκοιτη ψύχρα. Με την κάπρα ριγμένη απάνω του το μικρό τσομπανόπουλο σαλαγιάει αργά-αργά τα πρόβατά του σε μία πλαγιά του Βελουχιού. Τον λένε Κωσταντή κι είναι δεν είναι δώδεκα χρονών. Η φύσις γύρω μοσχολοιάζει ελάτι κι' απάνω στον ούρανο σπιθίζουν χιλιάδες αστέρια. Βοσκώστε στον πρώτο χρόνο του μεγάλου απελευθερωτικού αγώνα κι' η Ελλάδα ολόκληρη δόσκει στα έρματα. Στα βουνά και στους κάμπους, στη στεριά και τη θάλασσα, άντρες, γυναίκες και παιδιά πολέμανε για τη λευτεριά τους. Γι' αυτό και τα πρόβατα του Κωσταντή δεν έχουν κουδούνια. Για να μην τραβήξουν την προσοχή του έχθρου. Και το μικρό τσομπανόπουλο τα θάλασε και τα βοσκάει τη νύχτα. Το μάτι του είναι συνηθισμένο στο σκοτάδι και μπορεί και τα παρακολουθεί χωρίς να τα χάσει. Έξ' άλλου δεν είναι πολλά. Καμμία τριανταριά. Άλλοτε ήταν περισσότερα. Μα πιασινολόγοι 'Αρβανίτες του τα πήρανε. Τώρα ο Κωσταντής είναι μοναχός προστάτης στο σπίτι του. Ο πατέρας του σκοτώθηκε, δύο αδελφία του το ίδιο. Κι' έχουν μείνει η μάνα του και η αδελφή του. Η αδελφή του η Μαρία είναι μικρούλα ακόμα, έξη χρονών, κι' η μάνα του μοναχή της πολέμανε στο χωράφι, ενώ αυτός, ο Κωσταντής, κυττάει τα πρόβατα.

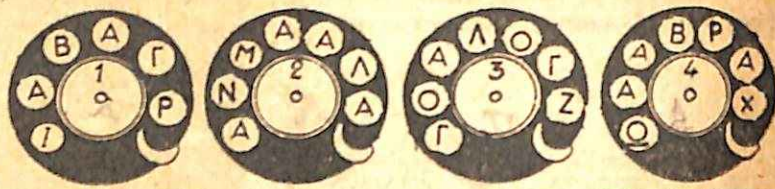
Η νύχτα προχωρεί ήσυχα και γαλήνια. Ξαφνικά, ο Κωσταντής, αντιλαμβάνεται μακρούς, εκεί που ξεκινάει η ράχη, κάτι σκιές να κινούνται. Στην αρχή δυο-τρεις, κατόπι πολλές, που όλο και πληθαίνουν. Οι σκιές αυτές είναι ύποπτες. Ο Κωσταντής καρφώνει τα μάτια του προς τα εκεί. Δεν μπορεί να είναι Έλληνες. Τι θέλουν τέτοια ώρα στο βουνό και γιατί προχωρούν με τέτοια προσοχή; Περνούν ακόμα μερικές στιγμές. Τό πληθος αυτό των ανθρώπων έχει κατευθυνθεί για το χωριό του Κωσταντή. Δεν ακολουθούν το δρόμο, που είναι πολύ πιο κάτω, μα γιά εκεί τραβάνε. Αυτό είναι άλλο φάνερο. Θάνατο 'Αρβανίτες που πάνε για γιοιουρούσι στο χωριό. Η καρδιά του Κωσταντή γτυπάει γρήγορα. Το ασκημένο αυτί του παίρνει μίαν αρβανίτικη βλαστήμια. Καμμία αμφιβολία πιά. Είναι 'Αρβανίτες που έρχονται να κλέψουν και να σκοτώσουν. Ο Κωσταντής σκέπτεται τη μάνα του, την αδελφή του, τους συγχωριανούς του. Πρέπει να τρέξει να τους ειδοποιήσει. Μα το πράμα δεν είναι εύκολο. Να κατέβει στο δρόμο δεν μπορεί. Θα τον δουν οι έχθροι και θα του την ανώσουν. Μόνο αν ανέβει ψηλά ως την κορφή της ράχης και ορβηλαση κατόπι από την άλλη μεριά, μπορεί να φτάσει απαρτίρη-

τος στο χωριό. Μα εκεί επάνω είναι κάτι κοφτερά βράχια που οι χωρικοί και οι τσομπάνηδες τ' αποφεύγουν, όχι μονάχα την νύχτα, αλλά και την ημέρα, γιατί είναι εύκολο να τσασκιστεί κανένας σ' αυτά και να σκοτωθεί. Μα δεν υπάρχει γιά τον Κωσταντή άλλος δρόμος. Χωρίς να συλλογιστεί τα πρόβατά του —που εύτυχτα έχουν χωθή ανώμενα σε κάτι ψηλά πουρνάρια στο γύρισμα της πλαγιάς— αρχίζει το τσομπανόπουλο ν' ανηφορίζει σκυφτό. Πρέπει να κάνει πολύ γρήγορα, γιατί από εκεί που θα πάει η απόστασι είναι μεγαλύτερη και πρέπει να φτάσει πριν από τους 'Αρβανίτες. Κάποια πέτρα όμως κατοκυλάει. Οι έβροχοι την παίρνουν χαμπάρι. μερικοί ξεκόβουν από τους άλλους και αρχίζουν να τον κυνηγάνε. Δεν πυροβολούν γιά να μην ακούσουν στο χωριό. Ο Κωσταντής τρέχει όσο μπορεί, μα σε λίγο φτάνει στα μυτερά βράχια και δεν μπορεί να προχωρήσει γρήγορα. Πρέπει να προσέχει γιά να μη σκοτωθεί. Δέ σκέπτεται τον εαυτό του, αλλά τη μάνα του, την αδελφή του, τους συγχωριανούς του. Οι πέτρες είναι σα μαχαίρια και του σκίζουν τα πόδια και τα χέρια. Ο Κωσταντής πετάει την κάπα που τον εμποδίζει. Σκαρφαλώνει τώρα πάνω στα ψηλά βράχια.

Στάσου, ώρα, τού φωνάζουν οι 'Αρβανίτες από κάτω. Στάσου, ώρα, γιατί θα σου ρίξουμε. Μα ο Κωσταντής δεν σταματάει ούτε λεπτό. Πρέπει να φτάσει εγκαίρως στο χωριό. Κι' ανεβαίνει όλο ψηλότερα, όλο ψηλότερα. Νά, έφτασε στην κορυφή. Είναι εξαντλημένος. Μα δεν κάθεται να ξεκουραστεί. Απ' τον τούτη τη μεριά το βουνό είναι πιο ύψαλό. Το τσομπανόπουλο καρφωρίζει. Τρέχει, τρέχει... Και μα μακριά βλέπει τα σπίτια του χωριού. Μόλις φάνε αρχίζει να χτυπά μ' όση δύναμη τούχει απομείνει σ' όλες τις πόρτες.

Σηκωθείτε, έχουν οι 'Αρβανίτες! ουρλιάζει. Και πάει παραπέρα και πάει τα ίδια. Σε λίγο όλο το χωριό ξεσηκώνεται στο πόδι. Τα γυναικόπαιδα τραβάνε γιά το δάσος, όπου είναι μια μεγάλη σπηλιά, οι άντρες πιάζουν τα υψώματα με τα ντουφέκια τους. Κι' όταν σπάνουν οι 'Αρβανίτες έπειτα από λίγο τους υποδέχονται τα ελληνικά βόλια και τους θερίζουν. Όσοι μείναν έφυγαν άτακτα προς τα πίσω.

Ο Κωσταντής είχε σώσει το χωριό. Την άλλη μέρα έγινε συγκέντρωση στην πλατεία κι' εκεί ο γέροντας του χωριού, υποστά σε όλους τους χωρικούς, ευχαρίστησε τον Κωσταντή και τον ανακήρυξε σωτήρα. Και σαν δώρο τούδωσε ένα ασχημένο καρυοφίλι, που το τσομπανόπουλο έβασε με περηφάνια πηγή να πολεμήσει κι' έγινε ένα έκαουστό παλληκάρι με το άσφαστο θάρος του.

ΕΝΔΟΞΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

Στις πλάκες αυτές των τηλεφώνων δεν υπάρχουν αριθμοί, όπως βλέπετε, αλλά γράμματα. Σε κάθε πλάκα, τα γράμματα σχηματίζουν μία ένδοξη ονομασία από τη μεγάλη 'Επανάστασι του 1821. Δεν θα κοπιάσετε πολύ να τις βρήτε αν βάλετε στην κανονική τους σειρά τα γράμματα.

ΣΙΑΦΡΟΔΡΟΜΟΣ

Παίρνοντας ένα γράμμα από κάθε λέξη, θα σχηματίσετε μία άλλη λέξη, που αποτελεί εκείνο γιά το οποίο αγωνίστηκαν οι Έλληνες κατά το 1821. Τα γράμματα που ' αναζητήσετε έχουν κάποια σειρά:

Έπανάστασις
Έλληνικός
Φλέσας
Σκυφάς
Έλεύθερος
Έταιρεία
Μπότσαρης
Καπετάνιος
Εικοσιένα

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Διαβάστε την ακόλουθη επιγραφή. Γιά να σας διευκολύνουμε σας λέμε ότι είναι στίχοι του Ρήγα Φεραίου. Και φυσικά, όταν πρόκειται γιά στίχους του μεγάλου δάρδου της 'Εθνικής 'Εξεγέρσεως του 1821, είναι περιττό να προσθέσουμε, πως το περιεχόμενο τους αναφέρεται στην έννοια της 'Ελευθερίας. 'Αλλά... αρκετά σας βοηθήσαμε! Διαβάστε, τώρα, την επιγραφή:

Κ Σ Ω Η Ζ Ν Τ Α Β Η
Α Α Ρ Ρ Ο Α Α Λ Ι Κ
Λ Ι Α Ε Η Ρ Χ Κ Α Α
Υ Μ Σ Ο Π Α Ρ Σ Κ Λ
Τ Α Ε Υ Α Σ Ο Α Α Υ
Ε Ρ Λ Ε Ρ Α Ν Ι Φ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΑ

Μικροί μου φίλοι. Γιά μας τους Έλληνες ή 25η Μαρτίου είναι μια μεγάλη ημέρα. Οι πρόγονοί μας ξεκίνησαν τότε γιά ν' αποτινάξουν τον ξενικό ζυγό και να γίνουν πάλι ελεύθεροι. Κι' έκαναν έναν αγώνα τολμηρό, που κράτησε πολλά χρόνια. Έναν αγώνα τολμηρό και άγιο. Μα ήταν λιοντάρια πραγματικά οι πρόγονοί μας. Τιποτα δεν μπορούσε να τους σταματήσει. Και πολέμησαν με όλα τα μέσα που είχαν, όχι μονάχα με τα λιανοντούρεκα αλλά ακόμα και με τις πέτρες και με τα χέρια και με τα δόντια. Κι' έγραψαν σελίδες που θα φωτίζουν αιώνια την ιστορία του λαού μας. Και στο τέλος κατώθησαν τους αγώνες του Καραϊσκάκη, γιά την απελευθέρωσι της Ελλάδας. Αιώνια είναι η ευγνωμοσύνη μας. Χάρης στη θυσία τους είμαστε σήμερα ελεύθεροι και ναυρόμαστε τη ζωή. Δεν πρέπει ποτέ, παιδιά μου, να ξεχνάμε ότι το μεγαλύτερο αγαθό στον κόσμο είναι η ελευθερία και γι' αυτήν πρέπει να είμαστε πάντοτε έτοιμοι να αγωνιστούμε και να παλεύουμε.

Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

«Η κοιλιά του παίζει ΚΑΡΑ'ΙΣΚΑΚΗ!»

Ξέρετε από πού βγήκε η φράσι «η κοιλιά του παίζει ΚΑΡΑ'ΙΣΚΑΚΗ», δηλαδή είναι πεινασμένος; Είναι μια παρωδία της άλλης φράσεως: «η κοιλιά του παίζει λύρα ή ταμπούρα». Πώς όμως έγινε η παρωδία; Ακούστε το. Μέχρι το 1860, στην οδό Αιόλου, κοντά στη Χρυσοσπηλιώτισσα, έβλεπε κανείς ένα γέρο, αδύνατο και κακοκαλιάρη, που φορούσε κουρελισμένη φουτανέλλα και σιδεμένο ν' ένα βρώμικο μαύρο μαντήλι. Ο γέρος αυτός ήταν στρατιώτης του Καραϊσκάκη και είχε χάσει το φως του σε μια μάχη. Καθόταν λοιπόν κοντά στη μαρμαρένια βρύση που υπήρχε τότε εκεί και έλεγε τραγουδία πατριωτικά πεντά-ο κόσμος του έριχνε πεντάρες. Το πιο αγαπημένο του τραγούδι ήταν το «Τρία παυλάκια γουδί ήταν το κάστρο της 'Ακρόπολης, όπου γινόταν λόγος γιά θήνας, όπου γινόταν λόγος γιά τους αγώνες του Καραϊσκάκη, γιά την απελευθέρωσι της Ελλάδας. Όταν το τραγουδούσε αυτό το δάκρυα έτρεχαν από τα τυφλά μάτια του πειναλέου αγωνιστή. Κι' ο κόσμος που τον άκουγε να τραγουδούσε γιά να μάθει ηρωικές πεντάρες και να πείσει τους άλλους να πάει να φάει, έλεγε πως «η κοιλιά του παίζει ΚΑΡΑ'ΙΣΚΑΚΗ» κατά το «η κοιλιά του παίζει ταμπούρα». Από τότε διαδόθηκε σ' ολόκληρη την Ελλάδα, κατόπιν απ' τη μακεδονία, την άλλη άκρη της χώρας, έτρεχε ως τα σήμερα «η κοιλιά του παίζει ΚΑΡΑ'ΙΣΚΑΚΗ».

Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΤΡΙΑΔΑ

Συναρπαστική περιπέτεια γιά τους μικρούς αναγνώστες μας

2= Όπως είπαμε στο προηγούμενο φύλλο οι τρεις φίλες, η Μπέττυ Ρόλαν, η Τζόαν Ντερεντ και η Πέττυ Ουέστ, φορώντας κουκούλες και μάρκες πήγαν στη σπηλιά γιά να συναντήσουν τον άγνωστο που τους είχε στείλει το μήνυμά. Ο άγνωστος αυτός είχε υπογράψει το χαρτί: «Ο τέταρτος της Τριάδας».

Η ύποθεσι είχε πολύ μυστήριο, μα οι τρεις φίλες ήταν θαρραλέα κορίτσια, που είχαν βάσει σαν πρόγραμμα της ζωής τους το χτύπημα κάθε αδικίας. Σαν όμως μπήκαν στη σπηλιά κι' άκουσαν μέσα στο σκοτάδι μια φωνή να τις καλωσορίζει δεν μπόρεσαν να μην ανατριχιάσουν. 'Ωστόσο, όταν τα μάτια τους συνήθισαν στο σύσκαμπο, μπόρεσαν να διαπιστώσουν ότι ο άγνωστος στεκόταν σε μία εσωχή του βράχου και ότι φορούσε, όπως αυτές, κουκούλα και μάσκα. 'Από τη φωνή του δε κατάλαβαν ότι έπρεπε γιά αγόρι. Και όχι μονάχα αυτό, αλλά ότι μπορούσαν και να του έχουν εμπιστοσύνη. Η φωνή του Τέταρτου της Τριάδας είχε έναν τόνο πειστικό και καθησυχαστικό.

Ο άγνωστος κάλεσε τις τρεις κοπέλλες να καθίσουν σε κάτι πέτρες που ήταν μέσα στη σπηλιά και κάθισε και αυτός. Τότε η Τζόαν ρώτησε:

— Πώς είσαι και γιάτί μας κάλεσε να έρθουμε στη σπηλιά;

— Προς το παρόν δεν μπορώ να σας πω τ' όνομά μου, απάντησε ο άγνωστος. Πρέπει να τηρήσω την ανωνυμία μου. Έχω μάρκε τη δράσι σας στο σχολείο του Σαιν Κίτο και τώρα θέλω να ζητήσω τη βοήθειά σας γιά ένα ζήτημα που έχει ζωτική σημασία γιά το μέλλον του σχολείου του νησιού.

Το μέλλον του σχολείου του νησιού! αναφώνησε η Μπέττυ.

Πώς μπορούμε να σε βοηθήσουμε; ρώτησε η Πέττυ.

Οι τρεις μαθήτριες και το άγνωστο αγόρι ενώ κουβεντιάζαν, δεν αντιλήφθηκαν ότι μια άλλη κοπέλλα, χωρίς κουκούλα και μάσκα αυτή, κρυμμένη σ' ένα κοίλωμα του βράχου άκουγε αυτά που έλεγαν. Η κοπέλλα αυτή σκεπτόταν:

«Ζητάει τη βοήθειά τους. Πρέπει να ειδοποιήσω τον Στήβεν. Πρέπει να ενεργήσω με ταχύτητα».

Ταυτόχρονα η κοπέλλα αυτή έβγηκε από τη σπηλιά κι' έφυγε τρέχοντας. Ήταν βέβαιο ότι είχε παρακολουθήσει η το άγνωστο αγόρι ή τη Σιωπηλή Τριάδα, κι' ότι είχε αντίθετα σχέδια από τα σχέδια του Τέταρτου της Τριάδας.

Στο μεταξύ οι τρεις φίλες περιμέναν να μάθουν πως θα μπορούσαν να βοηθήσουν το άγνωστο αγόρι ώστε να σωθεί το σχολείο τους. 'Εκείνο σκεπτόθηκε και χωρίς ν' απαντήσει στην ερώτησι της Πέττυ κάλεσε τις τρεις φίλες να τον ακολουθήσουν.

— Έλάτε μαζί μου. τους είπε, και θα σας εξηγήσω. Οι τρεις νέες δεν έφεραν αντίληψη. Όλα στο αγόρι αυτό

τους ενέπνεαν εμπιστοσύνη. Δεν προχώρησαν πολύ και σταμάτησαν σε ένα άνοιγμα του βράχου που έδειχνε προς τη θάλασσα. 'Από εκεί οι κοπέλλες είδαν, όχι πολύ μακριά στο πέλαγος, ένα περίεργο οικοδόμημα που πρόδενε μέσα από το νερό. 'Ορθώνονταν ίσιο προς τον ούρανο κι' έμοιαζε με φάνο ήταν μυτερό και είχε μερικούς πυργίσκους. Το άλλοκοτο αυτό οικοδόμημα το έλεγαν στην περιοχή «Τυφλό Πύργο» γιάτί, από πολύν καιρό, όλες του οι φανερές είσοδοι είχαν κλειστή και κλειστή. 'Από πουθενά δεν μπορούσε κανείς να μπει μέσα. Ο «Τυφλός Πύργος» δεν είχε επίσης μπεταράθυρο μήτε πολεμίστρες. Ήταν, πραγματικά, ένας πολύ μυστηριώδης πύργος. Δείχνοντας αυτό το οικοδόμημα το αγόρι

● —Θέλω να με βοηθήσετε να σώσω το σχολείο σας από ένα φοβερό κίνδυνο! είπε το άγνωστο αγόρι στα τρία κορίτσια.

● Μια κοπέλλα κρυφάκουε όσα έλεγε το άγνωστο αγόρι και η Σιωπηλή Τριάδα.

γού. Γιά μας αυτό δεν είναι τίποτα. — Δεν θα μάς πής όμως ποιος είσαι και πως σε λένε; πρόσθεσε η Μπέττυ.

— Αυτό, κορίτσια της Σιωπηλής Τριάδας, δεν μπορώ να

— Θα με συναντήσετε εδώ, στο ίδιο μέρος.

— Σύμφωνα.

Οι τρεις κοπέλλες της Σιωπηλής Τριάδας εξαίρεσαν το άγνωστο αγόρι, που χωρίς να έδουν γιάτί, το εθαύμαζαν μέ-σα τους, και έφυγαν από τη σπηλιά. Μόλις βγήκαν στο έσφατο, έβγαλαν άμέσως τις μάρκες τους και τις κουκούλες τους, τις έβαλαν στο καλάθι που είχαν αφήσει έξω από τη σπηλιά και τραβήξαν γιά το σχολείο.

Όταν έφτασαν απάνω, άφησαν το καλάθι στο δωμάτιό τους, έκουσαν καλά στη ντουλάπα τους τις κουκούλες και τις μάρκες και πήγαν στη βιβλιοθήκη. Δεν είχαν καιρό γιά χάσιμο, αφού είχαν υποσχεθεί στο άγνωστο αγόρι ότι την επόμενη θα του πηγαίνουν το σχεδιάγραμμα του Τυφλού Πύργου. Βρήκαν όμως την πόρτα της βιβλιοθήκης κλειστή. Μια επιγραφή απ' έξω έγραφε: «Η βιβλιοθήκη είναι ανοιχτή μόνον την Παρασκευή και το Σάββατο».

Στην αρχή οι τρεις κοπέλλες ένοιωσαν μίαν απογοήτευσιν.

— Δεν πάμε να ζητήσουμε το κλειδί της βιβλιοθήκης από τη διευθύνσι; είπε η Πέττυ.

— Όχι, γιάτί αυτό μπορεί να γεννήσει ύποψεις, παρατήρησε η Μπέττυ.

— Τότε δεν μένει παρά να υπούμε στη βιβλιοθήκη από το παράθυρο, είπε η Τζόαν.

— Πώς θα υπούμε από το παράθυρο; ρώτησε έκπληκτη η Μπέττυ. Η βιβλιοθήκη βρίσκειται πολύ ψηλά.

— Θα περάσουμε από το πεζούλακι που είναι γύρω γύρω στον τοίχο, απάντησε η Τζόαν.

Οι άλλες δυο νέες βρήκαν το σχέδιο καλό και αποφασίσαν να το κάνουν σ' εφαρμογή. Ο κληρος έπεσε στην Μπέττυ. Οι τρεις φίλες πήγαν γρήγορα στην αίμαρα τους που βρίσκονταν στο ίδιο πάτωμα και στην ίδια πλευρά του κτιρίου με τη βιβλιοθήκη. Εκεί η Μπέττυ φόρεσε τη μάσκα και την κουκούλα της και χωρίς να χάσει και-οδ δρασκέλισε το παράθυρο και βγήκε στο πεζούλακι. Το ένχειρημα ήταν πολύ επικίνδυνο. Μα η Μπέττυ δεν φοβόταν.

— Καλή τύχη της εύχθη-καν οι άλλες δυο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

● —Θέλω να μου φέρετε το σχεδιάγραμμα του Τυφλού Πύργου!

είπε προς τις τρεις κοπέλλες:

— Τον βλέπετε αυτόν τον πύργο; Στη βιβλιοθήκη του σχολείου σας υπάρχει ένα πα-λίο σχεδιάγραμμα του. Αυτό το σχεδιάγραμμα το θέλω. Μου είναι απαραίτητο γιά να μπορέσω ν' αντιμετωπίσω τους έχθρους του σχολείου σας. Τι λέτε, θα μπορούσε να το πάρετε αυτό το σχεδιάγραμμα και να μου το φέρετε; Σας έ-πανολαυθάνα ότι μου χρειάζε-ται απολύτως.

— Ναι, είπαν στο αγόρι, θα μπορούσαμε να πάρουμε το σχεδιάγραμμα του Τυφλού Πύ-

το κάνω αυτή τη στιγμή.

— Τι θα το κάνεις το σχε-διάγραμμα; ρώτησε η Πέττυ.

— Ούτε αυτό μπορώ να σας πω. Μη με ρωτάτε περισσότερα. Σας επαναλαμβάνω μονά-χα ότι πρόκειται γιά το μέλλον του Σχολείου του Νησιού.

— Καλά, είπε η Τζόαν, δεν έπιμένουμε.

— Θα μου φέρετε, λοιπόν, το σχεδιάγραμμα; είπε η Τζόαν.

— Ναι, θα σου το φέρουμε.

— Πότε;

— Αύριο κιόλας.

● Η Μπέττυ δρασκέλισε το παράθυρο και βγήκε στο πεζούλι, γιά να πάει στη βιβλιοθήκη.

Ο ΑΤΥΧΟΣ ΕΡΩΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΝΤΩΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΥΨΗΛΑΝΤΗ

ΟΙ όλοι, τον καιρό του 'Αγώνος, είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τη Μαντώ Μαυρογενούς, έχουν περιγράψει, με τα ζωηρότερα χρώματα, όχι μόνο την ανδρεία, την παλληκαριά και τα ξεαίσια εθνικά φρονήματα της χαρακτηριστικής αυτής ηρώδας της 'Επανάστασης, αλλά και τη χάρη και τα γυναικεία της θέληση. Στο έργο του «Εικόνες εκ της συγχρόνου 'Ελλάδος», ο Δάσκαλος Νικόλαος Θωμαΐζης, που την εγγνώρισε, την περιγράφει ως εξής: «Η Μαντώ Μαυρογενούς ήτο ύψηλή, λεπτή, λυγρή, με χαρίεσσαν κίνησιν· είχε μαύρην στίλβουσαν κόμην μαύρους, λαμπόντας οφθαλμούς, με θάλαμα γλυκύ και νοήμον, κατατομὴν ἐλληνικὴν, στομάχι μικρόν και φιλομεδέας, χοροῖαν ὑποπόδιον. Ἐν ἔτει 1830 ὅτε θὰ εἶχεν ἡλικίαν ὡς 30 ἐτῶν, ἡ καλλονὴ της εἶχεν ἤδη παρῆλθει, ἀλλ' ἡ χάρις, τὸ ἀξίωμα στον τῶν τρόπων της καὶ τὸ πνεῦμα τὴν ἑκαμνον ὥραιαν, ὅσον και εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δόξης της». Καὶ ὁ Δημ. Βικέλας, στὸ βιβλίο του «Λοκὴς Λάρας» περιγράφει με ζωηρὲς ἐκφράσεις τὴν ὁμορφιά, τὴ χάρη, καὶ τὴ γλυκύτητα τῶν τρόπων τῆς Μαντῶς.

Ὁ ποιητὴς Διονύσιος Σολωμὸς.

Ἔρως καὶ πόλεμος!

διὰ τῆς Μαντῶς νὰ σκιρτήσῃ καὶ νὰ τοῦ ἀφοσιωθῇ δὲν ἦταν γοητευτικὸς στὴν ἐμφάνισι. Πραγματικὰ, ὁ Δημήτριος 'Υψηλάντης ἦταν μικρόσωμος, καχεκτικὸς, πρόωρα φαλακρὸς, ἀσχημὸς, ἡ φωνὴ του ἦταν ἑρρινὴ καὶ ἀχρωμάτιστη. Μὰ ὁ νεὸς αὐτὸς (τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν 28 ἐτῶν). ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνιόντερος ἡγέτας τοῦ 'Αγώνος—σαν τὸ Μάρκο Μπότσαρη, τὸ Μισοῦλη, τὸν Κανάρη, ἢ τὴν ἴδια τὴν Μαντῶ Μαυρογενούς, διέθετε ἀπεραντα ψυχικὰ χαρίσματα. Ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ, στὴ ψυχὴ τους δὲν εὗρισκε θέσι ὁ ἀτομικισμός· δὲν ὑποχωροῦσαν ἐμπρὸς στὸ ἐθνικὸ συμφέρον, τὰ πάντα καίγονταν καὶ διαλύονταν ἀπὸ τὴ φλόγα τῆς φιλοπατρίας. Ὁλόψυχα ἀφοσιωμένος στὸν 'Αγώνα, ὁ Δημήτριος 'Υψηλάντης ἐφθασε στὴν ἑλλάδα λίγο μετὰ τὴν κήρυξί τῆς 'Επανάστασης, σταλμένος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του, τὸν 'Α-

Μαυρονιάτιστα τοῦ 1800.

λέξανδρο 'Υψηλάντη, γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγία τοῦ αγώνος. Ἡ Μαντῶ καὶ ὁ Δημήτριος 'Υψηλάντης συναντήθηκαν στὸ Ναύπλιο, κατὰ μίαν ἐκδοχὴ, κατ' ἄλλην ὁμως στὰ πεδία τῶν μαχῶν, στὴ Φωκίδα. Οἱ χαρακτηριστικὰ καὶ οἱ σκέψεις των ἦταν σύμφωνες καὶ τὰ δανικά των ἦταν κοινὰ, εὐγενεῖα καὶ ὕψηλα. Τὸ ὄνομα τοῦ 'Υψηλάντη, ἡ φιλοπατρία του, τὸ ἀτρόμητο θάρρος του, θάμπωσαν τὴ φαντασία τῆς Μαντῶς. Σ' ἕνα γράμμα της πρὸς τὴς γυναῖκες

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΡΙΕΣ ΜΕ ΤΑ ΔΡΕΠΑΝΙΑ!

ΟΤΑΝ τὰ τέλη Μαΐου 1826, μετὰ τὴν πτώσι τοῦ Μεσολογγίου ὁ Ἰμπραὶμ με τοὺς Αἰγυπτίους τοῦ ἐφθασε στὰ σύνορα τῆς Μάνης, ἀφοῦ καθυπέταξε ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν ὑπόλοιπη Πελοπόννησο, ἐστεῖλε στὸ Γεωργάκη Μαυρομιχάλη μὴνυμα καλώντας τὸν νὰ δηλώσῃ ὑποταγὴν, μαζί με τοὺς ἄλλους προκρίτους τῆς Μάνης. Ἀλλοῶς, ἀπειλοῦσε, θὰ κατέστρεφε τὴ Μάνη καὶ τοὺς κατοίκους της. Τὸ ἀπαντητικὸ γράμμα ποὺ τοῦ ἐστεῖλαν ὁ Μαυρομιχάλης καὶ οἱ ἄλλοι πρόκριτοι ἐπὶ πλὴρ καὶ ἀπερίττο, στερημένο ἀπὸ κάθε ἐξζητημένη ἡρωϊκὴ φράσι, ἦταν ἀντάξιο τοῦ πνεύματος ποὺ κυριαρχοῦσε στὸν 'Αγώνα: «Ἐλάθωμεν τὸ γράμμα σου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδαμεν νὰ μᾶς φοβερίζῃς ὅτι, ἂν δὲν σοῦ προσφέρωμεν τὴν ὑποταγὴν μας, θέλεις ἐξολοθεύσεις τοὺς Μανιάτες καὶ τὴν Μάνην· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς σὲ περιμένομεν με ὅσας δυναμίεις θελήσῃς. » Οἱ κάτοικοι τῆς Μάνης, γράφομεν καὶ σὲ περιμένομεν. Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν ἀπάντησι αὐτὴν, 7.000 Αἰγύπτιοι, πεζοὶ καὶ καβαλάρηδες, προήλασαν πρὸς τὰ σύνορα Μεσσηνίας καὶ Μάνης. Ἐκεῖ, στὸ στενὸ τοῦ 'Αλμυροῦ, στὴν ὄχρη τοποθεσίᾳ τῆς Βέργας, τοὺς ἐπρόσμεναν χίλιοι περίπου Μανιάτες ποὺ, ὕστερα ἀπὸ τριήμερον αγώνα, ἔτρεψαν τοὺς στρατιώτες τοῦ Ἰμπραὶμ σὲ φυγὴ καὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Καλαμάτα. Ἐνῶ οἱ στρατιώτες τοῦ Ἰμπραὶμ μάταια ἀγωνίζονταν νὰ κάμψουν τὴν ἡρωϊκὴ ἀντίστασι τῶν Μανιατῶν, ὁ Αἰγύπτιος στρατη-

Πῶς πολεμοῦσαν οἱ γυναῖκες τῆς Μάνης

γὸς ἐστεῖλε με πλοῖα 1.500 ἄνδρες νὰ ἀποβιβασθοῦν στὰ παρόδια τῆς Μάνης, ποὺ θὰ ἦταν ἀνυπεράσπιστα. Πραγματικὰ, οἱ Αἰγύπτιοι ἀπεβίβασθησαν στὸν ὄρμο τοῦ Διόρου καὶ προχώρησαν πρὸς τὴν Τσιμνίδα (τὴ σημερινὴ Ἀρεοπολί). Βλέποντας τοὺς εἰσβολεῖς, οἱ λίγοι χωρικοὶ τῆς περιοχῆς ἀρπάξαν τὰ ὅπλα κι' ἐτρεξαν νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν με ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς παπαδες. Οἱ γυναῖκες δρίσκειαν στοὺς ἀγροὺς καὶ θέριζαν. Μετὰ τὰ δρεπάνια στὰ χεῖράς, οἱ ἡρωϊκὲς Μανιάτισσες ἐσπευσαν στὸ πλευρὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ ὅλοι μαζί ὤρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἄλλοι κρατοῦσαν ὅπλα, ἄλλοι πέτρες καὶ οἱ γυναῖκες, ποὺ ἦταν καὶ οἱ περισσότερες, τὰ θειστικά τους ἐργαλεῖα. Μπρὸς στὴν ὀρμὴ τους, οἱ στρατιώτες τοῦ Ἰμπραὶμ δὲν ἐπεχείρησαν καν' ν' ἀντισταθοῦν. Φεύγοντας δρομαῖα καὶ διωκόμενοι ἀπὸ «τὰς δρεπανηφόρους γυναῖκας», ὅπως τὴς ἀναφέρει ἡ ἱστορικὴ τῆς 'Επανάστασης Σωτηρία Ἀλιμπέρτη, κατέφυγαν στὰ πλοῖα των, ἐνῶ πολλοὶ ἐπέσαν στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκαν. Ἀνάμεσα στὴς ἡρώιδες αὐτὲς τοῦ 'Αγώνος, ἡ ἱστορία διέσωσε τὸ ὄνομα τῆς Παναρίας Βοζίκη ποὺ, βλέποντας τὸν πατέρα της νὰ παλεῖ με τοὺς Αἰγυπτίους στὸ χωράφι, ὤρμησε πάνω τους καὶ μετὰ τὸ δρεπάνι τῆς τοὺς πῆρε τὰ κεφάλια...

Ἔγνων

**ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΑ
Κοσμήματα**
Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

- ★ Μαργαριτάρια
- ★ Γυάλινα κοσμήματα
- ★ Γυάλινα κουμπιά
- ★ Στολίδια Χριστουγεννιάτικων δένδρων
- ★ Πέτρες ἱμιτασιόν
- ★ Μεταλλικά ψευδοκοσμήματα

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 11 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ: 29.014
ΗΡΑΚΛΗΣ Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
ΜΙΔΟΥΛΗ 22 • ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ • ΤΗΛ: 492.791

ΜΕΧΡΙ το τέλος του 17ου αιώνα δεν υπήρχαν γιατροί άνδρες μαιευτήρες. Η πρακτική βοήθεια για τον τοκετό δινόταν αποκλειστικά από γυναίκες «μαμές». Πρώτη η κυρία ντε λα Βολλιέρ τολμήσε, το 1664 να επικαλεσθή τη βοήθεια ενός γιατρού για να γεννήσει.

«Αν και οι άνδρες δεν... γεννούν, αυτό δεν τους εμποδίζει να πούν την άποψή τους σχετικά με τον τοκετό. Πολυάριθμα γραπτά μας πληροφορούν ότι από την αρχαιότητα κι' όλος οι άντρες άσκούσαν τη μαιευτική τέχνη.

Ο Ίπποκράτης και ο Άριστοτέλης μιλούσαν συχνά γι' αυτό, όμως πρώτος απ' όλους ο Ρωμαίος γιατρός Κέλσος (στον αιώνα του Αυγούστου) μας δίνει τις πρώτες καθαρά επιστημονικού χαρακτήρος πληροφορίες. Βεβαιώνει ότι ο τοκετός μπορεί να γίνει πολύ εύκολα όταν το παιδί έρχεται με τα πόδια και συνιστά διαφόρους χειρισμούς για τη διευκόλυνσή του.

Το 1513 ο Εύχάριος Ροντιόν τυπώνει το πρώτο έγχειρίδιο για τοκετούς (η τυπογραφία ανέκαλυψε το 1436) με πληροφορίες και συμβουλές όμως μάλλον φανταστικές.

Ο Αμβρόσιος Παρέ (1510-1590) και οι μαθηταί του Γκυγιέμω και Μωρισώ είναι οι αληθινοί σύγχρονοι ιδρυταί της μαιευτικής τέχνης. Είναι αυτοί οι οποίοι πρώτοι καθιέρωσαν τις ανδρικές δυνατότητες στην τέχνη του τοκετού.

Αυτή η επανάσταση δεν έγινε χωρίς σοβαρή αντίδραση. Το 1708 έκυκλοφόρησε ένας λιβελλος του Χέκετ που θεωρεί «ντροπή στους άνδρες να ξεγεννούν γυναίκες».

Οι γιατροί αντεπιτίθενται και τελικώς οι άνδρες μαιευτήρες επιβάλλονται. Το 1773 μία σχολή τοκετού ιδρύεται στο Παρίσι και μία άλλη στο Λονδίνο. Ο χειρουργός του Λουδοβίκου ΧΥ Λοπεύρνο δημιουργεί δυο έδρες μαιευτικής. Τη μία στην Ίατρικη Σχολή και την άλλη στο Κολλέγιο Χειρουργικής. Η έφευρεση του εμβρυολογικού από τον Τσάμπερλαιν, τελειοποιείται από τους Λεβέρτ στη Γαλλία και Σμελί στην Αγγλία το 1752 δίνει μία καινούργια όψη και τελειότητα στη μαιευτική τέχνη και της ανοίγει εύρεις ορίζοντες.

“Ένα σοβαρό θέμα που συγκινεί κάθε γυναίκα

ΤΟΝ τελευταίο καιρό πολλαπλασιάζονται τα δημοσιεύματα για τον άνωδυνο τοκετό, σ' όλον τον ξένο, όχι μόνο ιατρικό μ'α και καθημερινό ή περιοδικό τύπο και τον ελληνικό επίσης. Το ζήτημα βρίσκεται στο προσκήνιο του πιο επίκαιρου ενδιαφέροντος, σε τρόπο ώστε η δημοσίευση του παρακάτω κατατοπιστικού άρθρου του διάσημου Γάλλου γυναικολόγου Συλβέτ Μωντί, από το περιοδικό μας, να αποτελεί ανταπόκριση από μέρους μας στο ενδιαφέρον του ελληνικού κοινού. Το άρθρο έχει μεταφράσει και διασκευάσει ο συνεργάτης μας κ. Νικ. Ι. Ζακόπουλος, ο οποίος και προσθέτει ώριμες συμπληρωματικές κατατοπιστικές πληροφορίες. Σημειώνουμε με την ευκαιρία ότι ο συνεργάτης μας από διετίας ήδη, στη σειρά των άρθρων «Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ», έχει ασχοληθή με το θέμα και νομίζουμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την άποψη που το πραγματεύεται, συνιστώντας ένθερμα την εφαρμογή της φλοιοσπληκτικής ή ψυχοσωματικής μεθόδου στην επίτυχία του άνωδυνου τοκετού.

ΤΟ ΧΛΩΡΟΦΟΡΜΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ

“Ο πόλεμος είχε αρχίσει στην Αγγλία το 1853, λίγο αφού η βασίλισσα Βικτωρία είχε φέρει στον κόσμο τον έβδομο γιου της, τον πρίγκηπα Λεοπόλδο. Για να απαλλάξει την πάσχουσα Αυγούστα από τους πόνους ενός κοπιαστικού τοκετού, ο γιατρός της Σίμφον της επρότεινε να την κοιμήσει με εισπνοές χλωροφορμίου. Η μέθοδος εντέλως καινούργια, είχε κι' άλλες φορές εφαρμοσθή κι' η βασίλισσα δέχτηκε τη πρόταση μέσα στο δωμάτιό της. Ήταν τόσο τρομερό άλλως τε μια βασίλισσα να περιφρονήσει τις διατάξεις της Βίβλου. Η αντίδραση της Αγγλικανικής Εκκλησίας δεν άργησε να εκδηλωθή και το μικρό σκάνδαλο δεν περιωρίστηκε παρά μόνο από το σεβασμό και το μυστικό που ωφέλητο στο βασίλικό στέμμα.

Ο ΠΑΠΑΣ ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΕΙ

Στο λόγο του της 9ης Ιανουαρίου ο Πάπας καθόρισε σαφέστατα τη θέση του. “Ενωούμε ως τοκετό χωρίς πόνο, τον φυσικό τοκετό, στον οποίο δεν χρησιμοποιείται κανένα τεχνητό πέσο, αλλά όπου θέτει κανείς σε κίνηση τις φυσικές ικανότητες της μητέρας. Αυτή η μέθοδος, είναι αληθινή, δεν έχει τίποτε το επίτημο.”

Ο Χριστιανισμός δεν είναι μ'α θρησκεία που επιβάλλει τον πόνο. Δεν ζητάει από τη μητέρα για κατήχη του Θεού και για ένα πνεύμα «έξοχου» να υποβάλλεται στους πιο μεγάλους πόνους της ζωής. Ο Πάπας χαιρετίζει την εμφάνιση της καινούργιας μεθόδου ή οποία επιτρέπει στη μητέρα, ελαττώνοντας σύγχρονες τις ώρες της, να συμμετέχει με πλήρεις τις αισθήσεις και τη συνείδηση, στο έργο της φύσεως, να βλέπει να γεννιέται το παιδί της χάρη στις δικές της συνειδητές προσπάθειες, να «γεννήσ» στην πιο πλήρη έννοια της λέξεως.

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΕΝΕΙ

“Η νέα μέθοδος, προσθέτει ο Πάπας, αφίνει στη γυναίκα που γεννάει πλήρη τη συνείδησή της, από την αρχή ως το τέλος, όπως επίσης και την πλήρη χρήση των δυνάμεων της ψυχικών δυνάμεων. Διάνοια, θέληση, ευαισθησία. Αυτή δεν εξαφανίζεται, ή τουλάχιστο κατ'

άλλους, δεν ελαττώνει παρά τον πόνο.

“Ο Πάπας εξηγείται:

“Όταν ο Θεός είπε: «Με λύπας θέλεις γεννά τέκνα» επιβάλλοντας αυτήν την ποιή, δεν απαγόρευσε στους ανθρώπους να αναζητήσουν και να χρησιμοποιήσουν όλον τον πλούτο της «δημιουργίας», να προχωρήσουν δίπλα προς ένα κατ'εξοχήν τον πολιτισμό, να κάνουν τη ζωή του κόσμου πιο υποφερτή και πιο ωραία. Ο Θεός δεν απαγόρευσε στις μητέρες να χρησιμοποιήσουν τα μέσα τα οποία κάνουν τον τοκετό πιο εύκολο και λιγώτερο επώδυνο. Ο τοκετός χωρίς πόνο — ο άνωδυνος λεγόμενος τοκετός — δεν καταργεί την προσπάθεια αυτή. Αντίθετα: Στη διάρκεια του ή γυναίκα συνεργάζεται αρμονικά με τη φύση, διατηρεί την ηρεμία της, την αυτοκυριαρχία της, μέσα σε ένα ηυξημένο συναίσθημα ευθύνης στο μεγαλείο της μητρότητας. Όλα αυτά δεν είναι παρά θετικές ηθικές αξίες εναντίον των οποίων δεν θα είχε τίποτε κανείς να πη. “Όλα αυτά είναι σύμφωνα με τη θέληση του Δημιουργού, ο οποίος είπε: «Η μητρότητα θα δώσει πολλές φροντίδες στη μητέρα».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΦΙΝΑ!

Οι αντίρρησης δεν άργησαν να φανούν. “Όσο περισσότερα μια γυναίκα υποφέρει στη διάρκεια του τοκετού, τόσο περισσότερο προσκολλάται στο παιδί της”.

Και φέρεται σαν παράδειγμα αμέσως το διάσημο πείραμα του μεγάλου ζωολόγου Ευγένιου Μαράι, που έκανε στις ελάφινες. Τα ζώα τα οποία γεννούν χωρίς τη βοήθεια κτηνάρου, περιποιούνται τα νεογνά τους και τα περιβάλλουν με επίμονες και εξυπνες φροντίδες. Αντίθετως, εκείνα που βοηθούνται κατά τη στιγμή της εξωθήσεως, αδιαφορούν εύκολα για τα μικρά τους. Μπορεί κανείς να φοβάται τέτοια αισθηματά αδιαφορίας και από μέρους της μητέρας; Η μελέτη της διδασκαλίας μας φέρνει καθημερινά και από μερικές διαφάνειες: “Η γυναίκα δεν είναι ελάφινα! Και τα εγκαταλείμμενα παιδιά (κι' ο Θεός ξέρει πόσα πολλά δεν είναι τέτοια στην εποχή μας) δεν ήρθαν στον κόσμο χωρίς πόνους. Αντίθετα: Δεν γνωρίζουμε ως

Ο ΑΝΩΔΥΝΟΣ ΤΟΚΕΤΟΣ

τώρα καμιά μητέρα που να γεννήσει με την καινούργια μέθοδο και να εγκατέλειψε το παιδί της στην κοινωνική πρόνοια!

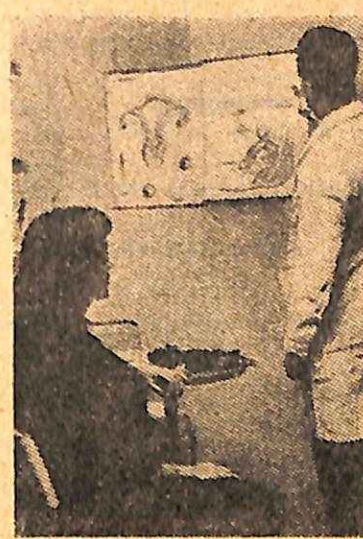
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΟΥΑ-ΙΤ-ΤΣΑΠΕΛ

“Ο γιατρός Ντικ Ρέντ είχε κατά τον χειμώνα του 1930 την πρώτη αποκάλυψη: έκείνου που θα μπορούσε να ονομασθή «άνωδυνος τοκετός» με τη γέννηση ενός παιδιού στο Ουαϊττσάπελ. Σ' αυτή τη λαϊκή συνοικία του Λονδίνου όπου δεν υπάρχουν ούτε τα μέσα ούτε καμιά ειδική εκπαίδευση και όπου η φτώχεια δεν μπορεί να διαταράξη τη φυσική κατάσταση των πραγμάτων, όλα δσα αργότερα ο δόκτωρ Ρέντ θα θεωρήσει σαν προϋποθέσεις του άνωδυνου τοκετού, υπήρχαν. Η μητέρα ήταν ήρεμη και με χαλαρά τα νεύρα. Είχε πλήρη εμπιστοσύνη στο γιατρό και πλήρη συνείδηση του ότι επρόκειτο να φέρη στον κόσμο ένα παιδί. Το παιδί ήρθε στον κόσμο στον καιρό του, χωρίς επιπλοκά και χωρίς πόνους.

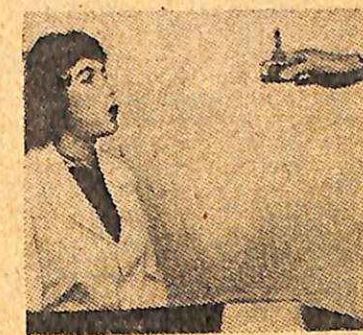
Όταν το 1933, ο γιατρός Ρέντ ενισχυμένος και από άλλες ανάλογες παρατηρήσεις έγραψε το πρώτο του έργο «Ο φυσιολογικός τοκετός», το παύγμα πέρασε εντέλως άπαρατήρητο. Η κοινή αγγλική γνώμη ήταν ακόμα επηρεασμένη από το «χλωροφόρμιο της βασίλισσας», που προκαλούσε εξασθένηση των πόνων του Γολγοθά της γυναίκας».

Ο ΦΟΒΟΣ. Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ!

“Η ιδέα πάνω στην οποία στηρίζεται ο δόκτωρ Ρέντ είναι έν τούτοις επαναστατική. Μία πράξη της φύσεως δεν μπορεί ποτέ φυσιολογικά να είναι επώδυνη. “Επομένως, έπειδή ο τοκετός είναι για τη γυναίκα ένα φαινόμενο «κατ'εξοχήν» μέσα στη δημιουργία της φύσεως, δεν μπορεί ποτέ να είναι από φυσικού του, επώδυνο. Το «επώδυνο θα ήταν έξω από την οικονομία της φύσεως. Για να υποστηρίξη τη θέση του ο δόκτωρ Ρέντ, αναφέρεται στις παρατηρήσεις των εθνολόγων και των εξερευνητών οι οποίοι λένουν ότι στους πρωτόγονους λαούς οι γυναίκες γεννούν χωρίς να πονούν καθόλου σχεδόν. Από πού λοιπόν προέρχεται το κακό; Από την ψυχολογία που κληρονομή-

“Επί 3 μήνες, αυτή έμαθε πώς να γεννήσει, ακολουθώντας ειδικά μαθήματα. Πρώτα μαθήματα: “Ο γιατρός της μαθαίνει με άπλους όρους, χάρη στα κατάλληλα σχήματα, το μηχανισμό του τοκετού.

“Ο βοηθός - γιατρός της διδάσκει κατόπιν τις πρακτικές ασκήσεις που θα εκτελέσει μόνη της επί 3 μήνες. Πρώτη άσκηση: Για να επιτύχη μία άναπνοη «άναμονής» πρέπει να γνωρίζη να κατευθύνη την έκπνοή της. Τα καλύτερα αποτελέσματα επιτυγχάνονται με το φύσημα της φλόγας του κερίου σε απόσταση μισού μέτρου από το πρόσωπο.

σαν από γεννά σε γεννά ότι, ο τοκετός είναι επώδυνο. “Ο τοκετός, λένε, είναι ή πιο δύσκολη ώρα της γυναίκας. Είναι ένα μαρτύριο που ή φύσις, επιβάλλει στη μητέρα αφήνοντας την ανίσχυρη στους ανπόφευκτους πόνους. Είναι αυτή ή ιδέα μεταδιδόμενη από γεννά

σε γεννά, που προκαλεί το φόβο των πόνων.

ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΩΝ

“Ο δο Ρέντ δίνει λοιπόν στον πόνο μία δάσι καθαρά ψυχολογική. Προς υποστήριξη των απόψεών του αναφέρεται, πέρα από τα σύνορα, στις εργασίες του Ρώσιου σοφού Παυλώφ επί των «έξαρτημένων αντανακλαστικών». Οι εργασίες αυτές, όλος ο κόσμος το γνωρίζει, είναι εξαιρετικά θαυμαστές. “Ο Παυλώφ παρουσιάζει σε ένα σκυλί ένα κομμάτι κρέας. Με δάσι ένα κληρονομικό αντανακλαστικό ο σκύλος εκκρίνει σάλιο. Σε κάθε παρουσίαση κρέατος χτυπάει και ένα κουδούνι. “Ο σκύλος εξακολουθεί κάθε φορά να εκκρίνη σάλιο. Το πείραμα επαναλαμβάνεται πολλές φορές. “Αργότερα ο Παυλώφ χτυπάει το κουδούνι χωρίς να παρουσιάσει κρέας. “Ο σκύλος, συνθιτισμένος από τις προηγούμενες φορές, εκκρίνει και πάλι σάλιο αν και δεν βλέπει κρέας. Νά, λοιπόν, που δημιουργήθη ένα άλλο αντανακλαστικό, όχι όπως το πρώτο έμφυτο και κληρονομικό, αλλά έπικτητο, το «έξαρτημένο» αντανακλαστικό.

Με αυτό έγινε μία σύνδεσις ανάμεσα στα ακουστικά κέντρα και τα κέντρα έκκρισεως σάλιου.

Είναι πολύς καιρός που έγιναν αυτές οι παρατηρήσεις. Χρειάστηκαν όμως πάρα πολλά χρόνια για να σκεφτούν οι έπιστήμονες να χρησιμοποιήσουν τις θεωρίες του Παυλώφ στον τοκετό. “Η διαδίκασία, εν τούτοις, φαίνεται πολύ άπλη.

“Αρκεί να παρουσιάσουμε τα αντανακλαστικά.

Το κτύπημα στο σκύλο εκκρίνει σάλιο. Μία αίσθησις ήπιας προκαλεί μ'α άλλη. Στη γυναίκα συμβαίνει ακριβώς το ίδιο. Αυτή συνδυάζει στο αντανακλαστικό «τοκετός» το αντανακλαστικό «πόνος». Όταν οι συσπάσεις της μήτρας αρχίζουν να γίνονται αισθητές, έπειθαίνει ο φόβος, αντίδρασις άμυνα προς τον πόνο. Αυτός ο φόβος προκαλεί μία τεταμένη μυϊκή σύσπασι (κράμπα), ή οποία γεννά με τη σειρά της πραγματικό πόνο.

“Η μέθοδος του δρος Ρέντ, την οποία ή σοβιετική σχολή του Βυκώφ και έπειτα των Βλε δόσκι και Νικολάγεφ επανέλαβαν και συμπλήρωσαν υπό το όνομα «ψυχο-προφυλακτική», μέθοδος, συνίσταται έπομένως στη διάσπασι των συνδέσεων που υπάρχουν ανάμεσα στις φυσιολογικές αισθήσεις των συσπώτων της μήτρας και στις αντίδρασεις του πόνου που προκαλείτο από τον έγκεφαλικό φλοιό.

“ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙ ΤΟΚΕΤΟΥ”

Για να υπερωικήση τους φόβους της, ή μέλλουσα μητέρα πρέπει να καταπολεμήση τον δημιουργημένο μέσα της ψυχικό πυρήνα του «φόβου» τροποποιώντας και αναθεωρώντας τις

Δεύτερη άσκηση: Το «λαχάνιασμα», είναι ή άναπνοη την οποία όφείλει να πραγματοποιή ή μέλλουσα μητέρα σε κάθε καινούργια συστολή της μήτρας. “Ο έπιταχυμένος ρυθμός θα της επιτρέψη να αποφυγη τον πόνο, με την όδυνό- νωσι των πνευμόνων.

Τρίτη άσκηση: “Η χαλάρωσις: Για να είναι ήρεμη και χαλαρή, άπαραίτητος όρος για την επίτυχία του άνωδυνου τοκετού, ή γυναίκα θα μάθη να χαλαρώνη τους μύς της.

Τέταρτη άσκηση: ή έκβολη: Είναι ή πιο όδυνηρη στιγμή του τοκετού. “Η γυναίκα συγκρατεί την άναπνοη της για να αποδώση τη μεγαλύτερη προσπάθειά της.

παλές της ιδέας. “Η εκπαίδευσις αρχίζει τρείς μήνες πριν από τον άναμένο-μενο τοκετό. Έχουμε παρακολουθήσει μία σειρά από τέτοια μαθήματα στην κλινική του γιατρού Χ...
43

ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΣ έπισημως, στις 9 Ιανουαρίου 1956 και μπροστά σε άκροατήριο από νέες μεθόδους του «τοκετού χωρίς πόνο» ο Πάπας της Ρώμης έβαλε, τέρμα σε μία διαμάχη ιατρο-θρησκευτική, ή οποία από ένα αιώνα τώρα χωρίς στα όλους τους καλώς σκεπτομένους διανοούμενους της γής: “Η γυναίκα μπορεί να στερηθή τους πόνους του τοκετού έστω και αν έρθη σε σύγκρουσι με τη Βίβλο που λέει: «Με λύπας θέλεις γεννά τέκνα»; Μπορεί άπάντησε ο Πάπας.

ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΞΕΡΗ ΚΑΛΑ

κάθε γυναίκα που πρόκειται να κάνει έναν ανώδυνο τοκετό

ΠΟΝΟΣ: 'Ανώμαλο αντανάκλαστικό που προκαλείται από το φόβο.

ΦΟΒΟΣ: Ψυχολογική εκδήλωση που κληρονομήθηκε από γενιά σε γενιά σαν παράδοσι.

ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΚΑ, ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΑ, ΑΝΤΙΣΠΑΣΜΩΔΙΚΑ: Φαρμακευτικά μέσα που αναι-

σθητούν τη γυναίκα όλικά ή μερικά.

ΕΜΒΡΥΟΛΟΓΟΣ: Χειρουργικό εργαλείο που βοηθάει τεχνητά την προσπάθεια.

Μερικές λέξεις χρησιμοποιούνται συχνά στο λεξιλόγιο του ανώδυνου τοκετού:

ΣΥΣΤΟΛΕΣ: Φυσιολογικές συσπάσεις της μήτρας.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ: Χαλάρωση ολοκληρωτική των μυών που επιφέρει ελάττωση της διεγέρ-

σεως και ευκολύνει τις προσπάθειες της μητέρας.

ΑΝΑΠΝΟΗ—ΛΑΧΑΝΙΑΣΜΑ: 'Αναπνοή επιπόλαιη και γρήγορη, ευκολύνουσα τις συστο-

λές των μυών της μήτρας και εξαφανίζουσα τελείως τους πόνους.

Η προσπάθεια συνίσταται στο να δώσουν στη μέλλουσα μητέρα μια σωστή και ουσιαστική διδασκαλία, σύμφωνα πάντοτε με τις πνευματικές της ικανότητες.

Διδάσκονται στην αρχή, σε δύο σειρές μαθημάτων, τι ακριβώς γίνεται στον οργανισμό τους στη διάρκεια της εγκυμοσύνης και του τοκετού. Απαιτείται ο γιατρός στην καλή του θέληση και τις καλές να αποβάλουν την προκατάληψη, σχετικά με τους φόβους τους για τους πόνους του τοκετού που από παρόδοσι έχουν πληροφορηθεί ή άδιστα μάθει, και τους οποίους δεν προκαλεί παρά ο φόβος και η κακή ενημέρωση αυτού που αισθάνονται κατά τις συστολές της μήτρας.

Σε μια δεύτερη σειρά μαθημάτων πώς να δραστηριοποιηθούν το μυϊκό τους σύστημα και πώς να αναπνεύσουν όπως χρειάζεται. 'Επί τρεις μήνες η γυναίκα επαναλαμβάνει σχεδόν καθημερινά αυτές τις ασκήσεις μυϊκών συσπάσεων — χαλάρωσης και αναπνοής σε τρόπο ώστε η διαδικασία των κινήσεων και της συμπεριφοράς κατά τη διάρκεια του τοκετού να τους γίνει κάτι το πολύ συνηθισμένο και απλό. Η μητέρα δεν πρέπει να αφήνεται ποτέ μόνη στη διάρκεια του τοκετού. Χωρίς την παρουσία του γιατρού μπορεί να καταληφθεί από κάποιο άγχος που δυνατόν να προκαλέσει την άποψη της μητέρας. Από την αρχή των συστολών ως το τέλος του τοκετού η επίβλεψη του γιατρού και του βοηθού του θα είναι συνεχής ώστε και η ηρεμία της επιτόκου να εξασφαλισθεί και τα λάθη στις κινήσεις, που ενδεχομένως θα γίνουν, να διορθωθούν.

Οι γυναίκες που είναι μοιρασμένες, από την άλλη μεριά μπορεί κανείς σήμερα να υποστηρίξει ότι ο ανώδυνος τοκετός είναι μια επιστημονική αλήθεια. Οι Γάλλοι γιατροί Λαμάρ και Βελέ οι οποίοι διέκριναν για αρκετό καιρό στη Σοβιετική 'Ενωση και οι οποίοι μετέφεραν και στη Γαλλία τη ψυχο-προφυλακτική μέθοδο, την έχουν πειραματισθεί σε πάνω από δύο χιλιάδες Γαλλίδες ως τώρα. Οι στατιστικές τους δίνουν 49% πλήρη επιτυχία και 26% μερική αποτυχία.

Ο Dr M... τον οποίο συναντήσαμε στην κλινική Μαρτινιάν, σκέπτεται ότι η νέα μέθοδος, έχει δυο καλά σημεία: την πρό του τοκετού γυναικική ή οποία κάνει πιο εύλογους τους μύς και την υποβολή ή οποία ελαττώνει το φό-

βο. Το συμπέρασμά του είναι: τοκετός χωρίς φόβο, αλλά όχι και τοκετός χωρίς πόνο.

Η κυρία Φ... μάλιστα στην κλινική Κλεμάρ είναι της ίδιας γνώμης: 'Η τρίμηνη γυμναστική επιταχύνει τον τοκετό βέβαια.

Οι γνώμες των μητέρων στις οποίες απευθυνθήκαμε είναι επίσης διαφορετικές: 'Η πιο έντονη διαφωνία είναι αναμφίβολα η γνώμη της κυρίας Φράνσις Κρεμιέ, γιατί μπόρεσε να μας αποδείξει ότι γέννησε πραγματικά χωρίς κανένα πόνο. Ο κ. Κρεμιέ είχε την εμπειρία να χορηγήσει τον ανώδυνο τοκετό της γυναίκας του. Και μπορεί κανείς έτσι να παρακολουθήσει από την αρχή ως το τέλος, τις μυϊκές και αναπνευστικές προσπάθειες, με την καθοδήγηση του γιατρού και του βοηθού του. Η μικρή Ναβαλία που γεννήθηκε μέσα σε μια ώρα και δέκα λεπτά, ζύγιζε κατά τη γέννησή της 3½ κιλά και ζυγίζει σήμερα 12.

Η κυρία Παρρέν από το Παρίσι την οποία ρωτήσαμε αν αισθάνθηκε τίποτε μας απάντησε: 'Βεβαίως, τα αισθάνθηκα όλα, όμως γέννησα εύκολα γιατί είχα μάθει πώς να αντιδρώ στον πόνο και πώς να εύ-

δο. Το συμπέρασμά του είναι: τοκετός χωρίς φόβο, αλλά όχι και τοκετός χωρίς πόνο.

Η κυρία Φ... μάλιστα στην κλινική Κλεμάρ είναι της ίδιας γνώμης: 'Η τρίμηνη γυμναστική επιταχύνει τον τοκετό βέβαια.

Οι γνώμες των μητέρων στις οποίες απευθυνθήκαμε είναι επίσης διαφορετικές: 'Η πιο έντονη διαφωνία είναι αναμφίβολα η γνώμη της κυρίας Φράνσις Κρεμιέ, γιατί μπόρεσε να μας αποδείξει ότι γέννησε πραγματικά χωρίς κανένα πόνο. Ο κ. Κρεμιέ είχε την εμπειρία να χορηγήσει τον ανώδυνο τοκετό της γυναίκας του. Και μπορεί κανείς έτσι να παρακολουθήσει από την αρχή ως το τέλος, τις μυϊκές και αναπνευστικές προσπάθειες, με την καθοδήγηση του γιατρού και του βοηθού του. Η μικρή Ναβαλία που γεννήθηκε μέσα σε μια ώρα και δέκα λεπτά, ζύγιζε κατά τη γέννησή της 3½ κιλά και ζυγίζει σήμερα 12.

Η κυρία Παρρέν από το Παρίσι την οποία ρωτήσαμε αν αισθάνθηκε τίποτε μας απάντησε: 'Βεβαίως, τα αισθάνθηκα όλα, όμως γέννησα εύκολα γιατί είχα μάθει πώς να αντιδρώ στον πόνο και πώς να εύ-

Ο ΑΝΩΔΥΝΟΣ ΤΟΚΕΤΟΣ

στον... κινηματογράφο!

Ο ανώδυνος τοκετός είναι της μόδας στα κινηματογραφικά στούντιο.

Το «Ζύντρεμ» του «Ερωτά» το οποίο έχει ως υπότιτλο «Θα γεννήσεις χωρίς πόνο», παρουσιάζει ένα τέτοιο ανώδυνο τοκετό.

Ο Σαν - Πάβ Λε Σανουά ετοιμάζει ένα ρομαντικό φιλμ με κύριο θέμα τον ανώδυνο τοκετό.

Η κινηματογραφική φάρμα «Επιστήμη και Τέχνη» εγγύρισε ένα φιλμ πάνω στην τέχνη του ανώδυνου τοκετού που προβλήθηκε ήδη σε πολλά καινούρια.

Ενα φιλμ του Καρλ Ντρέγιερ το οποίο προβλήθηκε τώρα στους μεγάλους κινηματογράφους του Παρισιού, δίνει την ευκαιρία στους θεατές να παρακολουθήσουν τον ανώδυνο τοκετό.

καλύπτει τη γέννηση του μικρού μου. Τα ίδια και η κυρία Σαίμτ Μαντέ ή οποία καίτοι δεν είχε πάρει μαθήματα γέννησε καλά με τη βοήθεια του γιατρού της που της έμαθε ποιές κινήσεις πρέπει να κάνει.

Η ομιλία του Πάπα καθόλου χασε τους φόβους των καθολικών μητέρων, σχετικά με το αντιθρησκευτικό νόημα του ανώδυνου τοκετού. Όμως το πρόβλημα το επιστημονικό παραμένει ακόμη. 'Εξορτάται η επιτυχία κυρίως από την ιδιότητα της φυσικής και της ψυχολογικής και ήθικης συγκρότησης της μητέρας.

ΣΥΛΒΕΤ ΜΩΝΤΙ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΣΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Η εφηβική ηλικία είναι η περίοδος κατά την οποία επιπλέον το αίσθημα της τιμής και της πίστης στο λόγο που δόθηκε. Αυτό το ιδανικό πρέπει να το διακρίνουν οι γυναίκες και οι παιδαγωγοί με λόγια και με έργα.

Το καλύτερο μέσο για να διακρίνουμε η να εξουθετεώσουμε τις κρίσεις της αβασίας ηλικίας, είναι η αντίθεση με αυτές τη γαλήνη και την ηρεμία, η απαντήσουμε στην ανυπομονησία με την υπομονή.

Μην αφήσετε ποτέ τα παιδιά σας να διαβάσουν τρώγοντας. Τίποτα δεν βλάπτει περισσότερο την ψήν. Και, ποτέ παντός, μη δίνετε σείς το κακό παράδειγμα.

Η γυμναστική και οι άλλες παιδικές δραστηριότητες τους εθίζουν, αλλά στον αθλητισμό και κυρίως στους αθλητικούς αγώνες δεν πρέπει να επιδίδονται, παρά όταν περάσουν την εφηβική ηλικία.

Είναι ωφέλιμο να αφιερώμε τις Κυριακές του χειμώνα στα μουσεία, στα τουριστικά κέντρα ή απλώς στα σερίφικα περιπάτους που θα συσφίξουν τους δεσμούς του σπιτικού σας.

Μάθετε από νωρίς τα παιδιά σας να έχουν απαιτήσεις από τον εαυτό τους. Εμπνεύσατέ τους την αποστολή για τις κοινοτικές, τις μετριοφάνες, το νόθος καταστάσεις. 'Ας μάθουν να αναγνωρίζουν και να αγαπούν τις πραγματικές αξίες.

Μη λέτε ποτέ στο παιδί σας που δεν εργάζεται καλά ή που είναι απειθαρχο: «Δεν θα καταφέρεις τίποτα στη ζωή σου!» Πολύ γρήγορα θα σας πιστέψει και από κείνη τη στιγμή θα υιοθετήσει τη ψυχολογία «του αποτυχημένου στη ζωή».

Στα 13 ή 14 χρόνια το πλήθος των ιδεών είναι τόσο μεγάλο, που το παιδικό λεξιλόγιο δεν αρκεί για να εκφράσει το παιδί αυτό που θα ήθελε να πει. 'Ετσι, πολλές φορές, όταν το παιδί δυσκολεύεται να εκφραστεί, το βλέπουμε να καταφεύγει σε στερεότυπες ονομασίες, ή ακόμα να μην έχει την ικανότητα να απορροφήσει τις φράσεις του. 'Οπότε, μην ανησυχείτε γι' αυτό. Είναι ένα στάδιο που γρήγορα θα παραχωρήσει τη θέση του σε άλλο.

Η σύγχρονη αιγυπτιακή ΤΕΧΝΗ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ.— ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ. ΕΣΠΟΥΔΑΣΑΝ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ.— ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΪ-ΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.— ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ των Αιγυπτίων καλλιτεχνών, που προσκάλεσε το 'Υπουργείο Παιδείας και μας έδειξαν αντιπροσωπευτικά δείγματα της τέχνης τους σε μια αίθουσα του Πολυτεχνείου, μας δίνει αφορμή να παρουσιάσουμε εν όψει της σημερινής καλλιτεχνικής κίνησης στην Αίγυπτο. Σε όρους έχουν ταξιδέψει τελευταία, μετεπαναστατικά στην Αίγυπτο, κι έχουν ενδιαφερθεί για τις πνευματικές της προόδους, είναι γνωστό πως ο τόπος αυτός έδειξε τα τελευταία χρόνια σημαντική άνθηση στις καλές τέχνες. 'Εργα τέχνης της νεώτερης αιγυπτιακής και ζωγραφικής κοσμούν τις κεντρικές πλατείες και τα κρατικά ιδρύματα, αίθουσες δημοσίων υπηρεσιών, λέσχες, μουσεία και κοντά σ' αυτά σε περιόπτη θέσι συγκατοικούν και προβάλλουν η καινούργια τέχνη με την παλιά, τη Φαραωνική, των 40 περίπου Δυναστειών, όπως και με την ευρωπαϊκή την τόσο εξελειγμένη.

Και δεν είναι μόνο τα μεγάλα τεράστια μουσεία της παλαιάς τέχνης, που διατηρεί η Αίγυπτος — το ελληνορωμαϊκό της 'Αλεξανδρείας, το Φαραωνικό του Καΐρου, το Μουσείο Κοπτικής Τέχνης κ. ά. Η Αίγυπτος διατηρεί ένα σπουδαίο Μουσείο στο Κάιρο, Μοντέρνας Τέχνης, στην κεντρικότερη πλατεία της την Πλατεία 'Ελευθερίας. Τρεις αίθουσες, δρόμοι, χώλ, γραφείο και άλλοι χώροι κατέχονται από πίνακες και γλυπτικά έργα. Είναι το μουσείο της Καινούργιας Τέχνης, της προπρότερου το διπύθνε ενός εξαίρετου Αιγυπτίου ζωγράφου, ο Ραγκχέμτ 'Αγιάντ που και η γυναίκα του ακόμα ήταν ζωγράφος. (Και μια λεπτομέρεια: Ο αδελφός του είχε παντρευτεί 'Ελληνίδα από τη Μακεδονία και στο σπίτι είχαν μάθει και πολλές λέξεις ελληνικές και χαϊρόντουσαν στις γνωριμίες 'Ελληνων). Στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, υπάρχουν στην πρώτη σειρά των οποίων ξεχωρίζουν η Θάλεια Φλωρά—Καραβία κι' οι Αιγυπτιώτες Μ. 'Αγγελόπουλος, Παπαζώρς και Μ. Μασάκης. 'Ενα τέτοιο μουσείο ωργάνωσε τελευταία και η 'Αλεξανδρεία που πλουτίζεται συνεχώς από αγορές καλλιτεχνικών έργων όλου του κόσμου. 'Εδώ ωργανώθηκε πέρσι τον Αύγουστο και η Μεσογειακή Καλλιτεχνική 'Εκθεση με την ευκαιρία των εορτών της 'Απελευθέρωσης και 23 περίπου μεσογειακά έθνη, μαζί κι' η 'Ελλάς, παρουσίασαν ένα σύνολο προηγμένης και σύγχρονης τέχνης. Κι' έπειθε ο λόγος για όμαδικές εκθέσεις αναφέραμε πως στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης του Καΐρου έβρεσαν πρό διμήνου πολλή

'Ελληνίδες ζωγράφοι από την 'Αθήνα.

*

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ της Αιγυπτιακής Τέχνης έγινε αλματικά τα τελευταία 20 χρόνια. Και χρωσιέται τόσο σε έθιμους ατόμων, όσο και στη δοθεία του Κράτους. 'Αρχισ κυρίως με όμαδικές σπουδές στο εξωτερικό, ιδιαίτερα στην 'Ιταλία, όπου είχε εγκαθιδρυθεί αιγυπτιακή 'Ακαδημία Καλών Τεχνών με διευθυντή Αιγύπτιο καλλιτέχνη και διδακτικό προσωπικό από αρίστους καθηγητές 'Ιταλούς. Η 'Ακαδημία αυτή προσέφερε πολλά

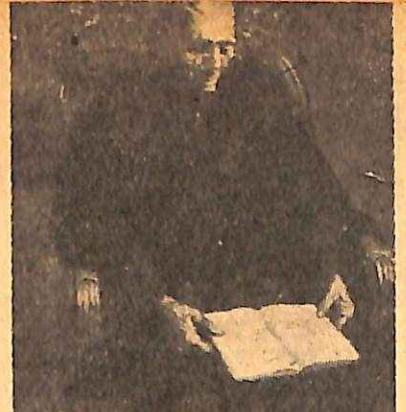
● ΕΜΜΑ ΓΚΑΛΥ ΑΓΙΑΝΤ: Πορταίτο.

● ΑΜΠΝΤΑΛΛΑ: «Κυρία Ταχία 'Αμπντάλλας».

στην Αίγυπτο, γιατί οι αποστολλόμενοι εκεί σπουδαστές εύρισκαν κάθε είδους μέσα, βοήθεια και άνεση για να μορφωθούν, να μάθουν και να δημιουργήσουν. 'Επειτα η απομύνηση, το περιβάλλον, η διδασκαλία, η Ρώμη που είναι υπερπλούσια σε τέχνη και μουσεία παλαιά, μεσαιωνικά και σημερινού πολιτισμού επέδρασαν τόσο, ώστε και εκείνοι ακόμα που δεν είχαν μεγάλο τα-

● ΓΚΑΣΠΙΑ ΣΙΡΡΥ: «Μητέρα και κόρη».

● ΕΜΜΑ ΓΚΑΛΥ ΑΓΙΑΝΤ: Πορταίτο.

λέντο ν' αναπτυχθούν και να δώσουν εργασία με ευρωπαϊκή απόχρωση. Η αλήθεια είναι πως υπάρχει ακόμη ξενική επίδραση, αλλά γενικά τα μεγάλα ταλέντα, αφομοίωσαν τις γνώσεις της Τέχνης, επέταξαν τις επιρροές και το έργο τους είναι προϊόν γνήσιας αιγυπτιακής ζωής και νοοτροπίας. Στη σειρά των πρώτων καλλιτεχνών της Αιγύπτου μεταξύ των οποίων πολλούς γνώρισαν και οι επισκέπτες της Αιγύπτιας—

● ΤΑΧΙΑ ΧΑΛΙΜ: «Γυμνά», άκουσερέλα.

της 'Εκθεσεως στο Πολυτεχνείο μας, όπως τους καθηγητές Μανουάρ Φαράγκ, Χασάν 'Ελ 'Αγκάτι, γλύπτες, Σαλάν 'Ελ Ντίκαμελ, αρχιτέκτονα, Σαίμτ 'Ελ Σαντρ, Χουσεΐν 'Αμπντέλ 'Αζέζ, Μουσταφά Χουσεΐν, Γουσεφ 'Αμπντέλ - Ραχμάν, περιλαμβάνονται και ο καθηγητής ζωγραφικής Μπικέρ, ο γλύπτης και ζωγράφος Σαγκίνι, ο 'Αμπντάλλας, ο καθηγητής Νάγκι (παντρεμένος με την Κυρία ποιήτρια και λογοτέχνη Λιλίκα Ταβερνάρη) που υπήρξε επί πολλά χρόνια διευθυντής της Αιγυπτιακής 'Ακαδημίας της Ρώμης και από τους θερμότερους οργανωτές της, οι αδελφοί 'Αντχάμ και Σέφ Ουάνλι, ζωγράφοι της 'Αλεξανδρείας, ο θεωρούμενος σήμερα ως θεμελιωτής της σύγχρονης αιγυπτιακής ζωγραφικής Μαχμουτ Σαίμτ, ο Ρουσάφ 'Ισάκντερ και άλλοι. Σε τούτους πρέπει να προστεθούν και πολλές γυναίκες που κυριαρχούν στο καλλιτεχνικό στερέωμα της νέας αιγυπτιακής τέχνης όπως η Ταχία Χαλίμ ζωγράφος και σύζυγος του 'Αμπντάλλας, η Γκασμπία Σίρρυ που θεωρείται κορυφαία, η ιταλικής καταγωγής Σλίμα Γκάλυ 'Αγιάντ (σύζυγος του ζωγράφου Ραγκχέμτ 'Αγιάντ) κ.ά.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

απ' όλο τον κόσμο

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ Μπέθ Ρός, ειδικευμένη στην κατασκευή σουτιέν και κορσέδων, έπεσκέφθη τελευταία την Ευρώπη, για να μελετήσει την ομορφιά και τα σώματα των Ευρωπαίων γυναικών.

Να η γνώμη που εξέφρασε για μερικές απ' αυτές: Οι 'Ιταλίδες και ειδικότερα οι γυναίκες της Ρώμης, έχουν το προκλητικότερο στήθος όλου του κόσμου. Είναι όμως άπαρκτητο γι' αυτές να φορούν σουτιέν.

Οι Γαλλίδες χρησιμοποιούν τις περισσότερες κρέμες από όλες τις άλλες γυναίκες, ίσως γιατί δεν έχουν φυσική ομορφιά.

Οι Σκανδιναβικές έχουν μία γραμμή που τις κάνει να μοιάζουν με 'Αμερικανίδες μαθητρίες κολλεγίου.

Οι 'Ολλανδέζες είναι... υπερβολικά καλοδουλεμένες. Οι 'Αγγλίδες έχουν κομψή σιλουέτα, αλλά έχουν και την κακή συνήθεια να αγοράζουν φορέματα έναν αριθμό μεγαλύτερα από το κανονικό.

Κατά την κυρία Ρός, η 'Αμερική είναι το μόνο μέρος του κόσμου, που μπορεί να δει κανείς μία κοπέλα στο δρόμο και να καταλάβει ποια είναι η πραγματική γραμμή του σώματός της.

Η κυρία Μπουνέ, σύζυγος του πρώην πρεσβευτού της Γαλλίας στην 'Αμερική, αφού ανέλαβε τα καθήκοντα της Γαλλίας στην Κρίστιαν Ντιόρ, υπαγόρευσε τον δέκαλο του καλού ντυσίματος:

1. 'Αγοράζε, δ.τι σου χρειάζεται. Μην αγοράζεις μόνο και μόνο από ευχαρίστηση να κόψεις ψάμια.

2. 'Αγοράζε, δ.τι σου πηγαίνει, κι' όχι δ.τι σου αρέσει, βλέποντας το πάνω στις φίλες σου.

3. Μην ακολουθείς πιστά τις υπαγορεύσεις μιας νέας μόδας. Οι υπερβολές είναι πάντοτε πολύ προσωρινές.

4. Μη φορτώνεις τον εαυτό σου με κοσμήματα.

5. 'Αν παχύνεις, φρόντισε αμέσως να 'εξαοδής την παλιά σου σιλουέτα.

6. Τόνιζε τα προσόντα σου. 'Αν έχεις στενή μέση, να την επιδεικνύεις. 'Αν οι γοφοί σου είναι στενοί, να φοράς μόνον εφάρμοστες φούστες.

7. Μην φορής γυναικικά, αν έχεις σκοπό να δώσεις όπωσδήποτε ένα καπέλο με λουλούδια. Η γούνα είναι μόνη της αρκετά πλούσια.

8. Στο ντύσιμό σου να είσαι απλή την ημέρα και μεγαλοπρεπής το βράδυ.

9. 'Εχε για τα ρούχα σου τη μεγαλύτερη φροντίδα.

10. Διέλεγε ένα άξεστον άρ, με δση μπορείς μεγαλύτερη προσοχή. Δεν έχετε παρά να ακολουθήσετε τους κανόνες, της κ. Μπουνέ, μιας ειδικού για τη γυναικεία ομορφιά.

ΟΤΑΝ ΥΠΗΡΧΑΝ «ΘΕΟΙ» ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ ΡΕΑ ΚΑΙ ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Ο ΚΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΕΤΡΩΓΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ.— ΠΩΣ Η ΡΕΑ ΕΣΩΣΕ ΤΟΝ ΔΙΑ.— Ο ΖΕΥΣ ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΣΠΗΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.— ΤΟΝ ΑΝΑΤΡΕΦΑΝ ΟΙ ΝΥΜΦΕΣ.— Η ΚΑΤΣΙΚΑ ΑΜΑΛΘΕΙΑ ΤΟΥ ΕΔΙΝΕ ΤΟ ΓΑΛΑ ΤΗΣ.— ΟΛΑ Τ' ΑΓΡΙΜΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΑΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΥΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ.— Η ΜΑΧΗ ΔΙΑ ΚΑΙ ΤΙΤΑΝΩΝ

ΓΥΡΩ στη γέννηση του Δία που ήταν ο πιο μεγάλος θεός της ελληνικής αρχαιότητας, σχηματίστηκαν κατά την προϊστορική περίοδο πολλές παραδόσεις που έχουν την καταγωγή τους στην Κρήτη και στην ανατολική Μεσόγειο. Κατά την επικρατέστερη όμως παράδοση που διασώθηκε στους ιστορικούς χρόνους, ο Δίας ήταν παιδί του Κρόνου και της Ρέας. Από το γάμο του Κρόνου και της Ρέας γεννήθηκαν πολλά παιδιά αλλά μόλις γινόντανε τσάπαιεν ο πατέρας τους ο Κρόνος και τα καταβρόχιζε. 'Η Ρέα κλαίοντας τον παρακαλούσε να μην τρώει τα παιδιά του.

— Πολυχρεμένη, βασίλισσα του ούρανού και της γης, μην κάνεις αυτό το μεγάλο κακό. Γκιάδια σου, είναι, άφησέ τα να χαρούν κι' αυτά τη ζωή. Κακό δεν μπορούν να σου κάνουν. Είσαι παντοδύναμη και κανένας θεός ή άνθρωπος δεν μπορεί να σου πάρει την εξουσία. Λυπήσου με. Είναι σπλάχνα μου και τα πονώ. Θέλω να τα αναθρέψω και να τα χαρώ. Γιατί λοιπόν είσαι σκληρός πατέρας και γιατί δεν κρατάς το λόγο σου; Θυμάσαι όταν πλαιγάζουμε και γεύεσαι τον άσπρο κόρμιό μου, μου λες πως δεν θα το ξανακάνεις και το παιδί που θα γεννηθεί από την ένωση μας, κορίτσι ή αγόρι, θα τ' αφήσεις να ζήσει. Μα μόλις το ίδης να βγαίνει από την κοιλιά μου κι' ακούσης το πρώτο κλάμα του, το καταβρόχιζεις....

Ο Κρόνος στα λόγια αυτά της πονεμένης μάνας έδινε πάντα την ίδια απάντηση.

— Ξέρω πως θα μου πάρουν τη θεϊκή βασίλειά. Έτσι είναι γραφτό και όσο ζω δεν θ' αφήσω από το σπέρμα μου να γεννηθούν οι δολοφόνοί μου....

— Όπως λέει ο 'Ησίοδος: «Έτρομε ή καρδιά του μην κανένας, άλλος απ' αυτόν, απ' τα δαδασμένα τ' Ούρανο τ' αγγόνια, πάρε με» στους 'Αδανούς του Βασιλῆα (Θεού) κ' αξίωμα. Γιατί είχε μάθει απ' τη Γη κι' απ' τον γεμάτο άστρο ούρανο πως του ήταν πεπρωμένο κάποτε να νικηθεί απ' το παιδί του και άς ήταν παντοδύναμος...».

Η Ρέα μία που τα παροκάλια της δεν περνούσαν, σοφίστηκε ένα τέχνασμα για να ξεγελάσει τον άντρα της, Κρόνο. Μόλις κατάλαβε πως ήταν «σε ενδιαφέρονσα κατάσταση» δεν είπε τίποτα στον Κρόνο, αντίθετα έδωσε σφίχτα την κοιλιά της για να μη καταλάβει ο άσπλαχνος άντρας της πως ήταν έγκυος. Όταν λοιπόν ήρθε η ώρα να γεννηθεί με τα πρώτα κοιλιοπόνια, κρατήθηκε και άμα νύχτωσε έφυγε κρυφά απ' το παλάτι και πήγε στην πλούσια πόλη της Κρήτης που λεγόταν Λύκτος. Έκει σ' ένα άπομερο μέρος γέννησε το Δία που τον παράλαβε η Γη και τον έκρυψε σ' ένα σπήλαιο που το σκέπαζαν μεγάλα δάση. Ύστερα γυρίζοντας στο θεϊκό παλάτι άρχισε να δαγάζει φωνές και να λέει πως είναι ώρα να γεννηθεί. Είχε όμως τυλίξει ένα βράχο με σπάργανα και τον παρουσίασε στον Κρόνο λέγοντας:

— Πολυχρεμένη βασίλισσα γέννησα πάλι ένα αγόρι, πότε έβρινα έγκυος δεν το κατάλαβα. Μα ξαφνικά μ' έπιασαν οι πόνοι και γέννησα. Πάρτο λοιπόν!

Ο Κρόνος κατά τη συνήθειά του άρπαξε το βράχο που ήταν τυλιγμένος με σπάργανα και τον κατάπιε.

Το παιδί που γέννησε στη Λύκτο ή Ρέα το αναθρέμαν μέσα στο σπήλαιο πολλές νύμφες και η 'Αδράστεια έπαιζε στα πρώτα χρόνια το ρόλο της παραιμάνας. Όλα τα όντα του δουνού, λέει η μυθολογία, ά-

δες και κράτησε μία που είχε το πιο παχύ γάλα. Την έλεγαν 'Αμάλθεια. Η γίδα αυτή μεταμορφωνόταν σε νεράιδα και έπαιρνε στην αγκαλιά της το Δία και τότε χόρευε όταν έρχονταν κοντά στο σπήλαιο άνθρωποι. Όταν πάλι ήταν έρημια γινόταν γίδα και έβαζε το Δία να θυζαίνει απ' τους μαστούς της.

Αμα μεγάλωσε ο Δίας από ευγνωμοσύνη στην παραμάνα του που τον έθρεψε με το γάλα της, κρατούσε το κέρατό της. Μυθολογούν μάλιστα πως το «κέρατο της 'Αμάλθειας» το έκανε ποτήρι και μ' αυτό κερνούσε τις νύμφες που τον συντρόφευαν όταν έγινε παλληκάρι.

Άλλη όμως παράδοση, λέει, πως ο Δίας δε τράφηκε από το γάλα της 'Αμάλθειας αλλά με αμβροσία και με νέκταρ. Περιστερία απ' τα πέρατα του 'Ωκεανού κάθε μέρα του έφερναν αμβροσία, ενώ ένας άετός έβγαλε από ένα βράχο νέκταρ και το έφερε στο σπήλαιο για να το πιει ο Δίας που θα γινόταν μία μέρα ήγεμόνας όλων των θεών.

Η παράδοση αυτή φαίνεται πως ανήκει στην ασιατική μυθολογία, γιατί οι Κρήτες πίστευαν πως ο Δίας τράφηκε από την 'Αμάλθεια. Λέγανε μάλιστα πως νεαροί πολεμιστές που λέγονταν Κουρήτες φύλαγαν το Δία στο σπήλαιο κι' όταν έκυλιανε χτυπούσαν τις χάλκινες ασπίδες τους για να μην ακούσει ο Κρόνος τα κλάματα του παιδιού του και έρθει στο σκοτάδι.

Από κείνο όμως που φοβόντανε ο Κρόνος δεν γλύτωσε. Αμα μεγάλωσε ο Δίας ύστερα από πολλά χρόνια πήγε στον Πανρασό και από εκεί κίνησε πόλεμο κατά του πατέρα του που τον υπερασπιζαν οι Τίτάνες. Ο Δίας πάνω σ' ένα άρμα και ώπλισμένος με κεραυνούς και άστρατες έτρεψε σε φυγή τους δαίμονες του σκότους, σκότωσε τους Τίτάνες και άμα πήρε απ' τον πατέρα του τη βασίλειά, εγκαταστάθηκε στον 'Ολύμπο.

Αργότερα στους ιστορικούς χρόνους οι ζωγράφοι, οι αγγειογράφοι και οι γλύπτες, στις καλλιτεχνικές τους δημιουργίες άπεικονίσαν σε διάφορες παραστάσεις το θηλασμό του Δία από την 'Αμάλθεια.

Οι νεώτεροι κριτικοί και εθνολόγοι έχοντας υπ' όψη τις μυθολογικές αυτές παραδόσεις έβγαλαν το συμπέρασμα πως κάτω από το μύθο αυτόν από τη μία μεριά κρύβεται η πάλη του Δαίμονα του καλού και του φωτός με το Δαίμονα του σκότους και του κακού και από την άλλη έχουν συγχωνευθεί πανάρχαιες παραδόσεις σχετικές με τη γονιμότητα της γης.

Η Ρέα λένε είναι το έμβλημα της κινήσεως, της διαδοχής και της διαρκείας. Η αιώνια φύσις, που ξεπερνά τα έμπόδια και θριαμβεύει και πλαστοουργεί τη νέα ζωή. Η 'Αμάλθεια είναι το σύμβολο της γονιμότητας. Η προφώς που δίνει ζωή στα όντα. Ο Δίας είναι ο θεός του καλού, που κατορθώνει να νικήση τον Δαίμονα του κακού και έτσι επανέφερε στο φως τους θεούς που ύπασχονταν στους ανθρώπους την εύτυχία και τους παραστέκουν στα καλά τους έργα.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η Ανωύλα τελειώνει τη βραδυή της προσευχή:

— Καί Θεούλη μου, σε παρακαλώ, να φροντίσεις ώστε 6 φορές το έφτα να μάς φωνάει 471

γυρνούνταν για να μην πάθει κανένα κακό ο Δίας. Οι μέλισσες μάλιστα κοπάδια κοπάδια, πήγαιναν στο σπήλαιο κι' άφιναν το πιο καλό μέλι τους, ενώ οι κατσίκες του δώσανε το γάλα τους.

Η Ρέα όμως για να μη μαθευτεί πως στο σπήλαιο ήταν κρυμμένο το παιδί της και γίνε κανένα μεγάλο κακό, έδιωξε τις άλλες γί-

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΑ ΕΞΩΤΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

ΜΠΑΛΙ

Το νησι με τα παραξένα έθιμα και τις πολύ ωραίες γυναίκες

ΕΝΑ μίλι χωρίζει τη Μπάλι απ' την 'Ιάβα κι' ωστόσο η διαφορά μεταξύ αυτών των δύο νησιών των νοτίων θαλασσών, είναι τεράστια. Η 'Ιάβα, όπως και τ' άλλα νησιά της αλυσίδας της 'Ινδονησίας, κατοικείται από Μουσουλμάνους. Οι 'Ιθαγενείς της Μπάλι είναι 'Ινδουίστες. Το ημερολόγιο του ωραίου αυτού νησιού είναι 'Ισως το πιο πολύπλοκο πράμα. Έχουν δυο ημερολόγια: Το ένα το άπαρτίζει το 'Ινδικό έτος «σάκ» και αποτελείται, όπως το δικό μας, από 12 μήνες και το άλλο είναι το ημερολόγιο της Μπάλι, του οποίου το έτος, που ονομάζεται «γούκου», έχει 210 ημέρες.

Καταλαβαίνει κανείς τι υπέροχο γίνεται κι' αυτή η μάλλον μ' αυτές τις ιστορίες. 'Οτιδήποτε βρήκα να κάνω ο κάτοικος της Μπάλι —άνα μωρακίσκος σ' ένα νέο σπίτι, να σφραγιστεί το δόντι του ή να φύγει για ταξίδι— θα το κάνει σε ώριμη ημέρα που θα του την ανακοινώση ο ιερέας ύστερα από πολύπλοκους υπολογισμούς. δάσει των «σάκ» και «γούκου»!...

Το να τρώει κανείς σε πιάτο και να χρησιμοποιή μηχανήσπρησιν, θεωρείται απ' τους 'Ιθαγενείς του Μπάλι, άποκρουστική συνήθεια. Το φαγητό εκεί προσφέρεται σεοδισμένο πάνω σ' ένα καθορό πλυμένο φύλλο μπανανιάς και τρώγεται με τα χέρια. Το σύστημα αυτό απάλλασσε τη νοικοκυρά απ' τις φροντίδες του πλυσίματος των πιάτων. Μετά από το γεύμα, θα ήταν έλλειψις καλών τρόπων αν ο προσκεκλημένος δεν... «ρεσητ» για να δείξει έτσι ότι έφαγε καλά και άπόλαυσε το φαγητό.

Στο Μπάλι λατρεύονται δυο θεοί. Ο 'Ινδουισμός, που διατηρείται ως επίσημη θρησκεία απ' τον 14ο αιώνα κι' ο 'Ανιμισμός, που λατρεύουν οι παλαιότεροι πρόγονοι των Μπάλι. Χάρι λοιπόν σ' αυτές τις δυο θρησκείες, όλες οι ημέρες της εβδομάδας είναι σχεδόν γεμάτες από έορτές και πανηγύρια.

Ο άπλοικός λαός του όμορφου νησιού έχει ένα σπάνιο ταλέντο: όλοι σκαλίζουν με μοναδική λεπτότητα και άφθαστη τέχνη, γλυπτά. Η ευλογητική εδώ είναι παράδοση και θρησκεία. Η τέχνη στη Μπάλι είναι όμορφη έκδηλωση. Ο καθένας προσφέρει πολλές φορές το ένα τρίτο των εισοδημάτων του για ν' αγοράσουν καινούργια μουσικά όργανα για την ορχήστρα του νησιού του. Αλλά και οι θεάτες προσφέρουν με προθυμία χρήματα στο χορευτικό όμιλο του νησιού τους, γιατί οι χροσές στολές και τα κοσμήματα των χορευτών, στοιχίζουν πανάκριβα.

Ο λόγος του γενικού αυτού πνεύματος συνεργασίας και της έλλειψης εγωισμού και φιλοδοξίας, κάνει τους κατοίκους της Μπάλι να δρίσκουν πάντοτε τον καιρό ν' απολαυδώνουν τη ζωή. 'Ενουν πάντοτε το χρόνο να έπιδοθούν στη γλυπτική, στο χορό, στη ζωγραφική και στη μουσική.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ - ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟ ΝΤΑΡΤΕΥ

8ον

— Θέλετε, κυρία μου, να φωνάξετε την Πάτ, είπε με φωνή σιγανή, αλλά σταθερή, η Μαριέλλα στην κόμησησά ντε Μπερόγκ. Είμαι σέ θέσι να της δώσω αυτή την απόδειξη κι' αυτή τη μαρτυρία που σας λέει πως για ν' αναγκάσετε τους Κίλαντ να την παραδεχτούν σά δική τους.

— Έσείς; Έκανε η κυρία ντε Μπερόγκ έκπληκτη.

— Ναί. 'Εγώ είμαι το παιδί που θυσιάσατε πριν από είκοσι χρόνια, η κόρη του ψαρά και της καμαριέρας σας...

Μ' ένα είδος φορκής ή κόμης α αναφώνησε:

— Είναι δυνατόν; Μα το άεροπλάνο, το δυστύχημα;...

Με προστάτεψε η Θεία Πρόνοια κι' ακόμα, το πιστεύω τώρα, η άδιαφορία της καμαριέρας που, έχοντας ανακαλύψει την αντικατάστασι που κάνατε, δεν μπορούσε να δείξει το ίδιο ενδιαφέρον για την κόρη του ψαρά με κείνο που θα έδειχνε για μια Κίλαντ! Δόξα σοι ο Θεός, με άφησε σε καλούς άγνωστους ανθρώπους και... με έλασε ή με εγκατέλειψε επίτηδες. Πήρε άραγε αυτή το άεροπλάνο; Είναι βέβαιο; Έμμενα πάντως με μεγάλωσαν οι θεοί μου γονείς κι' έως πριν από λίγον καιρό δεν ήξερα τίποτα για όλα αυτά.

Ο γιάτρος Τουρνιέ, που είχε ακούσει για την εξαφάνισι της μικρής Μαριέλλας - 'Ελθίρας, μου άπεκάλυψε το μυστικό των περασμένων 'Οκτώβριου.

Μα πως σας αναγνώρισε ο γιάτρος Τουρνιέ; ρώτησε παρσένεμένη η καμήσσα ντε Μπερόγκ.

Η Μαριέλλα ξεκομπώσε άπλωσ τη μπλούζα της.

Ανακαλύπτοντας αυτή τη μεντάγια που άφαιρέσατε από το λαιμό της μικρής Πάτ και τη βάλατε στο δικό μου...

Μιλώντας είχε βγάλει τη μεντάγια από την αλυσίδα.

Αυτή τη μεντάγια που όλα τα παιδιά Κίλαντ έχουν κρεμασμένη στο λαιμό τους από την ημέρα που θα γεννηθούν, έως την ημέρα που θα πεθάνουν. Αυτή τη μεντάγια που ήρθε να επιστρέψω στην Πάτ για να υπορέσω επίτελους να πάρη με σά στην οικογένειά της τη θέσι που δικαιούται.

ΧΥ

— Ξέρεις, Μαριέλλα, στενοχωριέμαι πολύ που δεν έρχονται εκείνες οι τριανταφυλλίες, είπε η Μανούν. Τις έχω παραγγείλει τώρα και δέκα πέντε μέρες! Δεν πετάγεται άς τη Νίκαια να δης τί γίνεται!

Χωρίς να θέλη κρυφοκίτταζε με την άκρη του ματιού της τη μικρή άκουσε αυτή απάντησε:

— Αν σ' ευχαριστή, Μανούν.

Να την ευχαριστήση; Αυτό που θα ευχαριστούσε τη Μανούν, ήταν να ξαναδθί ν' ανθίζει πάνω στα χλωμά χείλη της μικρής και στα μενεξεδένια της μάτια το άλλοτινο χαμόγελο. Αυτό όμως... είχε εξαφανιστή!

Είχε μείνει φαίνεται κάπου, εκεί πάνω, στις παγωμένες χώ-

ρες από τις οποίες είχε επιστρέψει η Μαριέλλα, πιο τρυφερή παρα ποτέ, μα χωρίς χαρά για τη ζωή.

Γύρισε, δέβαια. Μας άγαπάει το ίδιο. Έλεγε συχνά η Μανούν στην Πάπι, μα αυτοί οι άνθρωποι, εκεί πέρα, κάτι της πήραν. Κι' αναρωτιέμαι, αυτό το κάτι, ποιος θα είναι σέ θέσι να της το επιστρέψη μία μέρα;

Και του Τιτού που φαινόταν πως κάτι είχαν πάρει στη μικρή του φίλη! Αυτός όμως πιο διορατικός, δεν έβαρνε να δοη ποιος θα ήταν ικανός να της το επιστρέψη. Το είχε μαντέψει, μα είχε μαντέψει επίσης ότι δεν θα επέστρεφε ποτέ κι' ότι η Μαριέλλα, η μικρή Μαριέλλα με το καθαρό παιδικό γέλιο δε θα σκορπούσε πια την ευθυμία της στο λόφο.

Η Μαριέλλα είχε επιστρέψει χωρίς πολλές εξηγήσεις, λέγοντας με λίγα λόγια, άπλωσ, ότι είχε γίνει παρεξήγησι. Είχε επιστρέψει όπως είχε φύγει: με το μικρό άπλο φόρεμά της, με τη μικρή της βαλίτσα στο χέρι. Από την παραμονή της στο μεγαλόπρεπο σπίτι των Κίλαντ, δεν έφερε τίποτα, ούτε τους μεθούς της, που είχε άρ-

νηθή να πάρη. Μόλις που δέχτηκε την έκφρασι της άπέραντης ευγνωμοσύνης της πραγματικής Μαριέλλας - 'Ελθίρας, που είχε επιστρέψει στην οικογένειά της, και τις περιορισμένες ευχαριστίες του πατέρα της. Το μόνο πράμα που τη συνεκίνησε πραγματικά ήταν η εύλυγία του γέρο Κίλαντ, που είχε άπαλλαγή επί τέλους από τον τεραστώδη εγωισμό του και που η μεγαλοφυΐα της Μαριέλλας είχε μαλακώσει.

Η Μαριέλλα θα θυμόταν πάντα αυτό το χιονισμένο πρωινό που συνάδωσε ή ίδια τη μικρή Πάτ στο Κίλαντ.

Για να πετύχη η επιστροφή αυτήνης, η δασκάλα της Ζόρας είχε οργανώσει δολοκλήρη σκηνοθεσία. Σε συνεννόησι με τη μαθήτριά της, είχε εγκαταστήσει στο δωμάτιο που δρισκόταν δίπλα από το δωμάτιο του γέρο ένα πιάνο, με ούρα. Όταν, επί μία ώρα, η θερμή φωνή της μουσικής, που έδρανε από την ψυχή της μικρής άνάπηρης, άγκάλιασε το γέρο με τη γοητεία της, η Μαριέλλα πλίσσισε στο κρεβάτι.

Ποιος παίζει πιάνο τόσο ωραία; μουρμούρισε ο γέρος. Υπάρχει μία πνοή μεγαλοφυΐας...

Παπού! άναστέναξε μονάχα ή Πάτ.

Ένα δάκρυ κύλησε τότε στο στεγνό πρόσωπό.

— Έσύ είσαι; Έσύ έπαιζες προά λίγους;

Δεν είπε περισσότερα. Το μεγάλο καλλιτεχνικό του χέρι άκούμπησε πάνω στα δυο νεανικά κεφάλια.

Η Μαριέλλα μπορούσε να φύγει. Χάρις σ' αυτή, η μικρή Μαρία - 'Ελθίρα είχε ξαναδθί τη θέσι της στους Κίλαντ.

Και είχε φύγει άπλωσ, διακριτικά, όπως είχε έρθει. Δεν είχε δεχτή, για να τη συνοδεύση στο σταθμό, παρά τη μικρή Ζόρα.

Η Ζόρα που ήταν γεμάτη ένθουςισμό και θαυμασμό. Η Ζόρα που έπαναλάβαινε φιλάοντας την με φροντίδα:

— Το κατάλαβα άμέσως πως είσαστε μία νέα έξαιρετική! Πάντως όμως... όταν σκέπτοιαι ότι έφτανε να δείξετε αυτή τη μεντάγια για να γίνεται θεία μου, για να γίνεται δεκτή σαν μία πραγματική Κίλαντ, για ν' αποκτήσετε μία από τις μεγαλύτερες περιουσίες της Ευρώπης... κι' ότι τ' άπαρνηθήκατε όλα αυτά χωρίς δισταγμό! Τι άνωτερότητα! Όταν ο 'Αξελ επιστρέψη, θα του πω...

Η Μαριέλλα σήκωσε το χέρι της με γλυκύτητα για να τη διακόψη. Μία σκιά μελαγχολίας έμεινε τη λάμψι των ώρισίων μενεξεδένιων ματιών της που φαίνονταν σά να μην έπροκειτο να χαμογελάσουν πια ποτέ.

— Όταν ο 'Αξελ επιστρέψη, μουρμούρισε με σταθερότητα, θα του πης ότι η Μαριέλλα πέθανε...

Σταμάτησε μία στιγμή κι' έπειτα πρόσθεσε:

— Κι' ότι δεν υπάρχει πια στη θέσι της παρά ή κόρη του ψαρά που σου άντασε να του πης αντίο για πάντα.

ΧΥ!

Ναί, ένα παντοτεινό άποχαιρισισμό είχε πη και έπαναλάβαινε η Μαριέλλα κάθε μέρα στο άόριστο όνειρο, που από μερικές συντομες στιγμές είχε φωτισεί το μέλλον της.

Ήξερε ότι άνάμεσα σ' αυ-

Καταλείψτε την NIVEA σ' όλο το πρόσωπο

Κόμμετε μασάζ με έλαφρό πίεσι στο σσ γόνι

Αλοιψάτε NIVEA γύρω από το στόμα

Όποια φροντίζει για το δέρμα της το περιποιείται με ΚΡΕΜΑ NIVEA

Πρό της εργασίας και πρό του ύπνου κρέμα NIVEA Τακτικό μασάζ με NIVEA είναι για το δέρμα εύεργετικό και του δίνει νεανική φρεσκάδα και όμορφιά. Ρωτήστε γι' αυτό τον άνδρα που σας αγαπά.

NIVEA CREME

Μόνον ή NIVEA περιέχει EUCERIT που έχει άνάγη το δέρμα καθήμερινός για να είναι ώραιο.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΤΑΞΙΩΝ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

την και το Κίλαντ, ανάμεσα σ' αυτήν και το Μπεργκ υπήρχε ένα βαθύ χαντάκι: η ταπεινή της καταγωγή, κι' ότι ποτέ της δεν θα ξανάβλεπε κανένα από εκείνους που λίγο έλειψε μία πλάνη να κάνει οικογένειά της! "Οχι, από τώρα και στο εξής τίποτα το κοινό δεν μπορούσε να υπάρχει ανάμεσα στην κόρη της υπηρέτριας και του ψαρά... και τους κυρίους του Κίλαντ... και το νεαρό κόμη ντε Μπεργκ. Σ' α γιά να επιβεβαιώσει αυτό το γεγονός, η περιφρονητική φράση που είχε προφέρει ο "Αξελ όταν πρωτογνωρίστηκαν, έρχονταν και ξανάρχονταν στο μυαλό της σαν λάστιβο. Και τώρα δεν ήταν τίποτ' άλλο από μια κόρη ψαρά η Μαριέλλα; Μα δεν θλιβόταν γι' αυτό το πράμα κι' ούτε ένοιωθε ντροπή.

Η Μαριέλλα τα σκεπτόταν όλα αυτά τα πράματα καθώς ανηφόριζε στο μονοπάτι του λόφου μαζί με τον Τισού που είχε έρθει να την παραλάβει από το λεωφορείο της Νίκαιας για να τη βοηθήσει να μεταφέρει τα πακέτα της. Έξ' άλλου, αυτά τα πράματα δεν τα σκεπτόταν πάντα;

Και της φάνηκε ότι ο παιδικός της φίλος συνέχιζε απλώς τις δυνάμεις της σκέψης όταν έλεγε: — Δέκα πέντε μέρες! Είναι περισσότερες από δέκα πέντε μέρες που ξαναγύρισες Μαριέλλα κι' εξακολουθείς να είσαι μελαγχολική. Γιατί πράμα στενοχωριέσαι; Πιστεύω, έγω που σε ξέρω καλά, ότι δεν είναι μίτη τα πλούτη μήτε η πολυτέλεια των Κίλαντ. Καί, απ' ό,τι μου είπες, ξέρω επίσης ότι δεν είναι μήτε η αγάπη τους.

Το πρόσωπο της Μαριέλλας έγινε πιο σκοτεινό.

— "Οχι, είπε σκληρά, δεν στενοχωριέμαι για κανένα από τους Κίλαντ, εκτός από την μικρή μου φίλη Ζόρα. Στενοχωριέμαι όμως γι' αυτό που έφαγε εκεί. Τισού, και που δεν θα ξαναδωρ ποτέ: τον ένθουσιανό μου, τη χαρά της ζωής, την πίστη μου στη ζωή και στους ανθρώπους! Αυτά που είδα εκεί που δεν είναι πολύ ωραία... Ήταν τρομερά απογοητευτικά για μια κοπέλλα που πίστευε στην ανθρωπότητα, έχοντας για υπόδειγμα τον Πάππ και τη Μανούνη!

— "Ο νέος άνασχεσε τους ώμους του: — Δεν μπορείς να κρίνεις ολόκληρη την ανθρωπότητα από μερικούς ανθρώπους; Υπάρχουν ακόμα, στο βεβαιώνω, καλοί άνθρωποι και τίμια κορίτσια που είναι έτοιμα να γίνουν Πάππ και Μανούνη, αρκεί να τους δοθεί η ευκαιρία.

— Μπα, έκανε η Μαριέλλα, παίρνοντας το φιλικό ύφος που είχε άλλοτε, ξέρεις τέτοιους ανθρώπους; Και ποιοί είναι αυτοί; — "Εγώ λόγου χάρη! είπε ο Τισού, αφίνοντας τις επιφυλάξεις του.

— "Η Μαριέλλα γέλασε σιγά: — "Οραία! Μά... η ευκαιρία;

— "Ο γάμος μας! αν δεχόσαι να παντρευτούμε. Δεν περιμένω ποιά αυτό. Θά δής! "Ο! ναι, θα δής τι εξαιρετικός σύζυγος, τί σπουδαίος πατέρας, τί θαυμάσιος επιτήμονας, θά μπορούσα να γίνω έπειτα από αυτό.

— Φτωχέ μου Τισού! είπε απλά η Μαριέλλα συγκινημέ-

Κάθε ώρα και άμεσά!

TRICO-FIX
ΤΡΙΚΟ - ΦΙΞ
ΤΥΠΟΣ Μ - 54

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΟΥ ΠΛΕΚΕΙ ΛΑΣΤΙΧΟ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ

ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ ΣΕ ΠΛΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΜΕΤΡΟΥ

Και ο πρακτικός οικογενειακός ΤΥΠΟΣ Β - 54

Μόνο με 2400 δραχ.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΑΜ ΝΑΤΑΝ
ΔΙΟΛΟΥ 41 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 20127

Εδικοκερθητε μας και θα διειδθίτε
ΣΕ 24 ΔΟΣΕΙΣ

νη. Φτωχέ μου, Τισού!

— "Ο νέος ανατρίχισε από τα πόδια έως την κορυφή, καταλαβαίνοντας ότι, αφού εκείνη τον λυπόταν, η δυστυχία του δεν είχε γιαιτρεία.

— Δεν με θέλεις; μουμούρισε με πνιγμένη φωνή. Τότε η Μαριέλλα σήκωσε προς αυτόν δυο μάτια βουρκωμένα.

— Δεν μπορώ, ώμολόγησε απλά.

* — "Εξακολούθησαν ν' ανεβαίνουν σιωπηλοί χωρίς να προφέρουν ούτε μια λέξη παραπάνω. Καθώς έφταναν στη σιδερένια πόρτα, ο νέος διώρθηκε με μια νευρική κίνηση το μαύρο τσουλούφι που έπεφτε πάνω στο μέτωπό του.

— Πάντως, συνέχισε, πρέπει να ξέρης, ότι αν ήθελες, τίποτα δεν θά μπορούσε να με σταματήσει.

— "Εγώ σε σταιματώ, Τισού, είπε η Μαριέλλα απλά. Το ξέρω, δίχως να μου το πής. Μα μήτε αυτό, μήτε τίποτ' άλλο στον κόσμο είναι σε θέσι να με κάνει ν' αλλάξω γνώμη. Θά μείνω ανύπαντρη, δεν θά παντρευτώ.

Μέσα της μια φωνή θλιμμένη έλεγε:

«Θά μείνω η κόρη της υπηρέτριας και του ψαρά.»

Ο Τισού, στην κατάσταση που βρισκόταν, δεν είχε διάθεση να δει κανένα. "Αρκέστηκε λοιπόν ν' αφήσει τα πακέτα στα τελευταία σκαλοπάτια της στο ψηλές ταράτσας, κατόπι πήρε πάλι διακριτικά τον κατήχημα κι' η Μαριέλλα έκανε μόνη της τα τελευταία βήματα που τη χωρίζον από το σπίτι.

Τότε τον αντηλήφθηκε. Καθόταν κάτω από τον μεγάλο εύκαλυπτο και κάπνιζε ήσυχα, εγκατεστημένος σαν κάποιος που ήθε από μακρινό ταξίδι και δε σκέπτεται να ξαναφύγει σύντομα. Βλέποντας την εκείνη, σηκώθηκε απλά, και, αφήνοντας το τσιγάρο του να πέσει της άπλωσε τα χέρια του.

Μα η Μαριέλλα ήταν ανίκανη να κάνει ένα βήμα περισσότερο.

Ακίνητη, με χείλια που έτρεμαν, μουμούριζε μονόχως σφίγγοντας τα δυο της χέρια πάνω στην καρδιά της:

— "Αξελ! Μά πώς... πώς βρίσκεσαι εδώ; Και γιατί ήρθες;

— "Εκείνος άρχισε να γελάει και τα γκρίζα μάτια του έλαμναν από πονηρία: — Πώς ήρθα; Με το αὐτό-

κήλο. Πότε; Είναι δέκα πέντε μέρες. Γιατί; Μά γιά να σε δω, φυσικά.

Καί, καθώς εκείνη στεκόταν βουδύ:

— Πού ήθελες να πάω φυγοντας από το Μπεργκ; Σκέφτηκα ότι δυο πράματα μπορούσαν να συμβούν. "Η ότι θα έμενες εκεί, στους Κίλαντ, σαν μια δική τους, κι' αυτό δεν το πίστευα... "Η ότι θα γυρίζες εδώ αφού θά έβαζες λίγη τάξη εκεί πέρα, και γι' αυτό ήμουν σχεδόν βέβαιος. "Εκείνο όμως γιά το οποίο ήμουν λιγώτερο βέβαιος, ήταν τα αισθήματά σου γιά μένα. Έπειτα από την επίθεσι που μου έκανες κατά την τελευταία συνάντησή μας, και γι' αυτό περίμενα γιά να έμψανιστώ.

Κατάπληκτη, η Μαριέλλα είπε:

— Μά τότε, ήξερες;

— "Από την πρώτη μέρα, είπε, από τη στιγμή που είδα στο λαιμό σου, όταν λιποθύμησες, αυτή τη μεντάγια που δεν μπορούσες να έχεις παρά μόνο αν ήσουν το παιδί που είχε αντικαταστήσει η μητέρα μου με την πραγματική Μαρία - "Ελβίρα, αφού ήξερα ότι αυτή είχε μεγαλώσει στο σπίτι μας.

Και δεν είπες τίποτα, τραύλισε η Μαριέλλα.

Τα γκρίζα μάτια γέλασαν ακόμα περισσότερο. — Καί τί μπορούσα να πώ; είμασταν δεμένοι, η μητέρα μου κι' εγώ, με το μυστικό. Μπορούσα να κόψω τον ένθουσιανό του καλού γιατρού Τουρνιέ, να του επιπαινετώ ότι η πραγματική κληρονόμος των Κίλαντ δεν ήταν αυτή που νομίζε ότι είχε ανακαλύψει; Τον άφησα να κάνει ό,τι ήθελε.

— Μά πορούσε να γίνη ένα τρομαχτικό λάθος.

— "Οχι, είπε ήσυχα ο "Αξελ, γιατί σε ήξερα, γιατί κατάλαβα άμέσως ότι μήτε η καρδιά σου μήτε το πνεύμα θα δεχόντουσαν ποτέ να γίνης μέλος αυτής της λυκοοικογένειας... "Ηξερα ότι η γοητεία της περιουσίας και του ονόματος δεν μπορούσαν να επιδράσουν επάνω σου. Δεν απέκαλυψα τίποτα στη μητέρα μου μήτε σε κανέναν άλλο. Μα εκείνο που έκανες, Μαριέλλα, το περίμενα, ήξερα ότι θά το έκανες.

Πάντα απολιθωμένη στην ίδια θέση, η Μαριέλλα μουμούρισε απλά:

— Μά εκείνο που ήξερες έπίσης ήταν αυτή που ήμουν στην πραγματικότητα: η κόρη μιας υπηρέτριας της μητέρας σου κι' ενός ψαρά;

— Καί βέβαια, το ήξερα! Έκανε ο "Αξελ γελώντας δυνατά. Το ήξερα από τη στιγμή που είδα αυτή τη μεντάγια στο λαιμό σου. Καί τώρα, τελειωσε το ερωτηματολόγιο, και θ' αποφασίσας, επιτέλους, κακό κορίτσι να έρθης στην άγκαλιά που σου προσφέρεται;

*

— Όταν η Μαριέλλα συνήλθε από το άγκάλιασμα του "Αξελ που τη γέμισε ευτυχία, ρώτησε με δισταγμό:

— Θεέ μου! Μά, η μητέρα σου;

— Είχα μιλήσει από καιρό στη μητέρα μου γιά τα αισθήματά που ένοιωθα γιά σένα, πολύ πριν σε πάω στο Μπεργκ γιά να της γνωρίσω εκείνη που ήθελα να της δώσω γιά κόρη... και αντηλήφθηκες από τον τρό-

πο της ότι συμφωνούσε με την έκλογή μου.

— Μά τότε, της είπες ποιά ήμουν;

— "Οχι, ήθελα ν' αφήσω έσένα να το πής, μά είχα προεξοφλήσει τη μητέρα μου ότι ήσουν ταπεινής καταγωγής, πράμα που δεν την στενοχώρησε, όπως κι' έμένα, μολονότι πολλές φορές άμφέβαλες γι' αυτό! "Εμεις δεν είμαστε Κίλαντ, ξέρεις, και η μόνη όμορφιά που έκτιμαμε, είναι η όμορφιά της ψυχής.

— "Ο! άναστέναξε η Μαριέλλα, άκουμπώντας το κεφάλι της στον ώμο του, όταν σκέπτομαι ότι ήμουν τόσο κακιά! Θά με συγχωρήσης ποτέ πού σ' έπαιρνα γιά σνάμπ;

— Θά σε συγχωρήσω, είπε εκείνος με πονηρία, αν όμως μου το ζητήσεις με πολλή ευγένεια.

Η Μαριέλλα του ζήτησε συγγνώμη κι' εκείνος φαινόταν ένθουσιανός, που μπορούσε να τη συγχωρήσει. Ξαφνικά, όμως, η νέα άναπήδησε και ξε-

Διαλέξτε το για επίσημη παρουσίαση και στο σπίτι

Dart
FLAIR FORM

Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 50 - ΤΗΛΕΦ. 27.804

ION

Ολοκληρωμένη τροφή και γλύκισμα Παρασκευάζεται άμέσως. Γευσιτικότητα, οικονομική, εύηπτος.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΕΚΟΛΟΓΟΠΟΙΗΣΙΑΣ ION

φύγοντας από τα χέρια του, έκανε μερικά βήματα πίσω με μάτια που άστραφταν από το θυμό.

— Μά ξαχνώ το σπουδαιότερο. Όταν προφανεύομαι ότι ήμουν πιο διακριτική από τους άλλους! Λίγα ωραία λόγια ήταν άρκετά γιά να με γοητεύσης κι' έμένα, να πείσω θυμά σου και κατόπι να με παρατήσης... περιφρονητικά... όπως τη Γκέρντα, όπως την Παυλίνα...

— Εκείνος την κύτταξε, αυτή τη φορά πολύ σοβαρός.

— Μαριέλλα, είπε επιπληκτικά, μήπως ζήτησα ποτέ από την Γκέρντα ή την Παυλίνα ή από καμιά άλλη να γίνη γυναίκα μου; Λοιπόν, αν το ζητώ, σήμερα, από σένα, αφού το έζητησα χτές από τους θετούς σου γονείς, δεν νομίζεις ότι αυτό σημαίνει κάτι;

— Ναι, όχι, δεν ξέρω, έκανε η Μαριέλλα, με το ίδιο πάντα ύφος.

— "Ω, αγάπη μου, έκανε ο "Αξελ, λυμποντας δολιχότροπος, μήπως ζηλεύεις; Μά δεν κατάλαβες, ότι αυτό που γύρευα σε όλες τις άλλες... μόνο σε σένα το θάρκα;

Την τραβούσε κοντά του σιγά. Εκείνη ήρεμσε πάλι κι' άφησε το κεφάλι της ν' άκουμπήσει στον ώμο του μουμούριζοντας:

— Ποιά πράμα; Τότε εκείνος, βαλόντας το χέρι του στο μέτωπό της, έσπρωξε έλαφρά το κεφάλι της και μ' ένα τρυφερό βλέμμα μουμούρισε:

— Τον ίδιο τον έρωτα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το αυτοκίνητο, σταμάτησε μπροστά στην έξωτορική σκάλα του Κίλαντ και η Ζόρα βγήκε από μέσα γεμάτη δροσιά και νιάτα.

Ήταν τώρα μια όμορφη κοπέλλα δέκα έφτα χρόνων, ζωηρή και έμπνη, που δεν διέκρινε τις ύψους της παιδικής της ηλικίας. Η Γκέρντα, που διευθυνθηκε προς την ανεψιά της, το διαπίστωσε μια φορά ακόμα.

— Τα ταξίδια σε ώφελουν, της είπε. "Επιστρέφεις, όχι μονάχα ήλιοκαμένη, μά και με μάτια πιο ζωηρά, με χαμόγελο πιο φωτεινό! Μία πραγματική όμορφιά! Μία πραγματική κοπέλλα!

Η Ζόρα κόκκινισε μά γιά να μην το δείξη, ρώτησε, πηδώντας κάτω.

— Όλα είναι εν τάξει εδώ;

— Όπως συνήθως, είπε η άλλη με το περιφρονητικό της ύφος. Η μητέρα σου βρίσκεται στην τουαλέτα της, ο πατέρας σου στο Ντεσμαρ... τα μικρά είναι άτυποφορα, όπως είσαι και εσύ μικρή.

Η Ζόρα άρχισε να γελάει...

— Δεν μπορούσαν να κάνουν αυτά εξάλλου. Το Κίλαντ, χωρίς δαίμονες δεν θά είχε λόγο ύπαρξης!

Μά ξαφνικά η Γκέρντα είπε: — Πώς, μόνη σου είσαι; Τι την έκανε την Μαρία - "Ελβίρα;

Η Ζόρα κούνησε το κεφάλι της:

— Είσαι η πρώτη που το μαθαίνεις πριν από τον παπού γιά τον οποίο μου έδωσες ένα γράμμα; Η Μαρία - "Ελβίρα δεν θά έπιστρέψει.

Μά τότε άσπασε: επέμενε η νεαρή θεία που διατάζει να καταλάβει.

— Ποτέ! "Εγκαταλείπει το Κίλαντ οριστικά.

Το έξυπνο βλέμμα της μικρής παρακολούθησε την αντίδραση πάνω στο πρόσωπο της Γκέρντα. Δεν διέκρινε παρά ένα είδος άνακούφισης.

— "Έχει δίκιο! συνεπέρανε η Ζόρα, όταν λήη ότι νοιώθει εδώ ένα είδος σιωπηλής διαμαρτυρίας γιά την άσχημία της! Την έβεβαιώνα έγω πάντα γιά το αντίθετο. Είδα όμως την όμολογία μέσα στο βλέμμα σου, Στο βάθος, είσαι ένθουσιανή, θά ευχαριστηθήτε όλοι που δεν θά έλπετες αυτή την παραμορφωμένη Κίλαντ!

Η Γκέρντα διαμαρτυρήθηκε γιά την επίκρισι:

— Είσαι άνόνη. Την αγάπώ πολύ την αδελφή μου, το ξέρεις.

— Ναι, αλλά καλύτερα από μακριά παρά από κοντά, έ; Πάντως είναι δουλειά δική σου αυτό κι' η Μαρία - "Ελβίρα δεν πήρε αυτή την άποψη! Μόνο καί μόνο γιά να σάς κάνει τη ζωή πιο ευχάριστη.

— "Α, μπα; Και γιά τί άλλο;

— Γιατί κατάλαβε το ταλέντο της και τις δυνατότητες που της προσφέρει...

— Μή μου πής ότι θ' άρχισα να δίνω σπουδές; φώναξε η Γκέρντα τρομοκρατημένη.

— "Οχι, μά το ραδιόφωνο της έκανε θερμή υποδοχή... "Αν πάρες το Σάββατο το σταθμό του Μόντε - Κάρλο θά μπερδέσες ν' άκούσης την πρώτη της σιναυλία. Καλύτερα να την άκούη ολόκληρος ο κόσμος παρά να παίζη μονόχη της πιάνο στον πύργο των Μπεργκ. Τι λές;

Η Γκέρντα είπε, ζηλιάρικα:

— Καί στοιχηματίζω ότι έλα αυτά τα έκανε η θεία Πάτ γιά να μάς ταπεινώσει!

Η Ζόρα είπε με μια περιφρονητική άπαθεία:

— Πραγματικά, η θεία Πάτ ένήργησε γι' αυτό με τη βοήθεια του "Αξελ και της Μαριέλλας... "Οχι όμως γιά να ταπεινώσει τους Κίλαντ, μά γιά να δώσει στη δοκιμασία της μια ζωή επιτέλους ενδιαφέρουσα, μια ζωή που ν' αξίζει να τη ζή κανείς! Λες ότι αγάπησες τη μικρή σου αδελφή; Λοιπόν! Θά ήθελα να την έβλεπες, θεία Γκέρντα; είναι έντελως μεταμορφωμένη από τη χαρά! "Εξ άλλου γιάτί παρατηρήσατε, θά κάνει ένδοξο τ' όνομά σας.

Η Γκέρντα διαμαρτυρήθηκε γελώντας:

— Γιατί τόνωμά μας... και όχι και το δικό σου, Ζόρα.

Η μικρή άνασχεσε τους ώμους της:

— Το δικό μου; "Ο! όχι πιά γιά πολύν καιρό. έλπίζω! Δεν σκοπεύω, βλέπεις, να μείνω άμυπαντρη σαν κι' έμένα, έπειδή ήσουν πολύ απαιτητική και τα μεγάλα όνόματα, που νομίζες ανάξια ν' αντικαταστήσουν το δικό σου, σου έξφυγαν.

— "Ερριξε ένα βλέμμα κοροϊευτικό στην Γκέρντα που είχε χλωμάσει από το κακό της κι' εξακολούθησε σε πιο υαλακό τόνο:

— "Οχι, δεν είμαι μήτε τόσο όμορφη, μήτε τόσο πλούσια γιά να έχω απαιτήσεις. "Εμβα, μακριά από το Κίλαντ, να έκτιμω την πραγματική όμορφιά, τον πραγματικό πλού-

το, την πραγματική ευγένεια, καί...

— Στην αγαπητή σου Μαριέλλα τάμαθες αυτά, άσφαλώς; είπε η Γκέρντα.

— "Ακριδώς, είπε η μικρή ψυχράιμα.

— Θά ήθελα όμως να ξέρω, γιάτί παντρεύτηκε τώρα και δυο χρόνια τον "Αξελ ντε Μπεργκ αφού δεν την ένδιαφέρουν μήτε τα πλούτη, μήτε η ευγένεια;

Η Ζόρα άρχισε να γελάει.

— Γιατί έτσι ήρθαν τα πράματα. Σε βεβαιώνω όμως ότι αν είχε αγαπήσει ένα νέο φτωχό, τον σύμπροθε της τον Τισού, λόγου χάρι, θά τον είχε παντρευτεί και θά ήταν το ίδιο ευτυχισμένη!

Η Γκέρντα δάγκωσε τα χείλη της και, κυττάζοντας μακριά:

— Είναι στ' αλήθεια ευτυχισμένοι; ρώτησε με φθόνο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τό τέλος.

LYONS TEA

Τό περίφημο γιά τό άρώμά του ΤΣΑΙ!

Σταφύλι

ΣΤΕΦΕΝΣ

• Διαλύει τ' άίψη
• Ελαττώνει τ' βάρος
• Διατηρεί την σιλουέττα
• Σταφύλι Στέφενς

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΣΤΑΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΧΗΜΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΩΑΝ. Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΓΑΝΗΣ
ΠΛΑΠΟΥΤΑ 42 - ΤΗΛ: 664.352
ΓΕΝ. ΑΝΤ. Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΘΩΤΗΣ ΑΛΛΑΔΕ
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 54 - ΤΗΛ: 81.339 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΈΣΩΡΟΥΧΩΝ

● Τα νυχτικά αρχίζουν από το έδαφος και... καταλήγουν πάνω από το γόνατο. — Η νέα μόδα θυμίζει αρκετά την παλαιά... αλλά όχι φυσικά και στο μέγεθος. — Οι γιαγιάδες μας θα κοκκινίζουν αν βλέπανε τις κοντές πουκαμίσες που λανσάρονται τώρα! — Άλλω, ως αρχίσουμε από χαμηλά και θ' ανεβαίνουμε σιγά - σιγά. Γιατί όπως σας λένε και οι δυο αυτές σελίδες: «Όλα τα μάρκη είναι της μόδας».

1 Μακρὰ μοντέρνα νυχτικά με νέου τύπου λοξό κόψιμο. Γίνεται και ίσια αν υπολογίσετε καλά τα φάρδη, ώστε να είναι άνετη. Τα ντεκολτέ, που συνηθίζονταν ως τώρα, έχουν πέσει τελείως και αντικαταστάθηκαν με άλλα πολύ πιο νεανικά και χαριτωμένα. Τα νέα αυτά ντεκολτέ εμφανίζουν δυο τάσεις. Η μία θυμίζει παλαιές πουκαμίσες, ή άλλη μιμείται τα ντεκολτέ φορεμάτων.

● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ της νυχτικής αποτελεί ένα είδος μπολερό άσορτί, εμπνευσμένο από τα «καρκαδό», που λανσάρονται έφτες.

2 Τέλεια παλαιά πουκαμίσια. Γίνεται από περκάλι αλλά και από άλλα ύφασματα. Προσέξτε το μέγεθος, αρχίζουμε ήδη ν' ανεβαίνουμε λίγο: δρισκάμαστε στον αστραγάλο. Ο νωμίτης μπορεί να γίνει από νταντέλα ή με πιετάνια ή και σκέτος. Σημειώστε έπ' ευκαιρία, ότι αρχίζουν πάλι να είναι πολύ της μόδας οι φιλε νταντέλες.

● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Όλόκληρη ρούπα από δελούρ - κοτλέ. (Ή και από άλλο ύφασμα).

3 Μάρκος μοντέρνου φορέματος χορού. Ή όλη νυχτική άλλωστε θυμίζει φόρεμα. Γίνεται σκέτη και πουαντιγιέ. Μπούστος κανονικός, με πένσες που τελειώνουν κάτω από το στήθος απότομα χωρίς σβύσιμο. Ή νυχτική γαρνίρεται με ζιγκ - ζάγκ.

● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Ζακετάκι - ζιλέ που ακολουθεί το πνεύμα του μπούστου.

4 Μάρκος 7)8. Νυχτικά από ζεφύρ. Βολανάκια σουρωτά ρελιασμένα με άσπρο.

● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Άνετη ρούπα με άμπισμάν στρογγυλό.

5 Ή «νυχτική - φόρεμα». Μάρκος φορέματος, ντεκολτέ ανάλογο. Μπούστος μακρύς, σουράκια και νταντελίτσα. Ή νυχτική αυτή είναι από νούλον βουάλ έμπριμέ. Γίνεται και από οποιοδήποτε ελαφρό έμπριμέ.

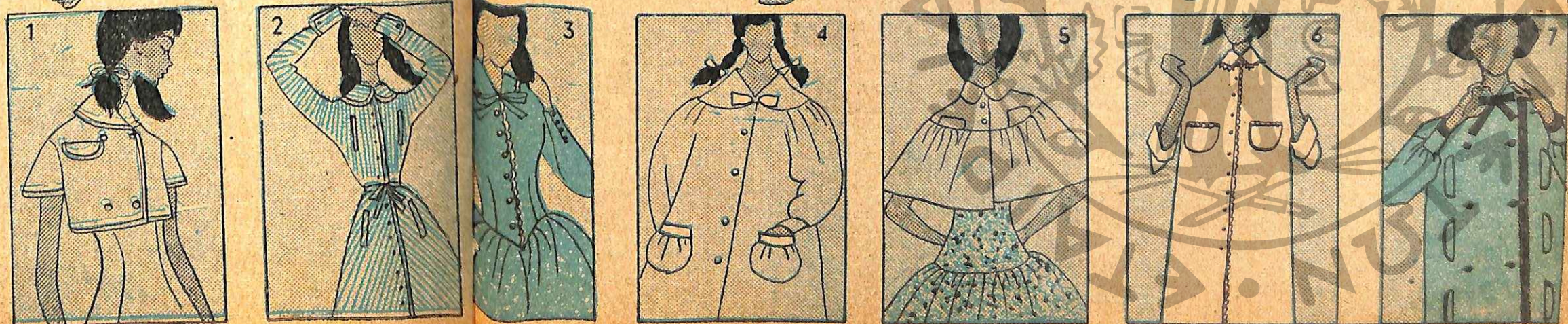
● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Πολύ πρακτική και χαριτωμένη υπερτούλα, από το ίδιο ύφασμα ή μονόχρωμη αν προτιμάτε.

6 Πουκαμισά «άνδρική». Γίνεται από κανονικό ύφασμα πουκαμισού και είναι σχιστή στα πλάγια κάτω. Το ζιγκ-ζάγκ της δίνει γυναικείο τόνο.

● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Ρούπα στενή, ίσια ριχτή. Γαρνίρεται με ζιγκ-ζάγκ.

7 Πουκαμισάκι πολύ κοντό. Οι νυχτικές αυτές συμπληρώνονται συνήθως από μέρα και με άσορτί παντελονάκι φαρδύλο σουρωτό. Ο νωμίτης πλάσζεται με κεντητό γολώνι ή βολανάκι από το ύφασμα. Το ύφασμα εδώ είναι βουάλ έμπριμέ. Μαινικάκια βολάν.

● ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Ρούπα ριχτή όχι πολύ στενή. Ρελιασμένη με την ίδια κορδέλα που θα διαλέξετε για φιογκάκι της νυχτικής.

Η ΖΩΗ ΚΟΣΤΙΖΕΙ πολύ... ακριβά!

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ ο Φρειδερίκος, γυρίζει το μεσημέρι απ' τη δουλειά του. 'Η γυναίκα του, η Ροζίνα, δεν βρίσκεται στο σπίτι.

Τό τραπέζι είναι άσπρωτο και το φαγητό δεν είναι έτοιμο. Σε πόσους υπελάδες τον βάζει αυτή η μικρή γυνακούλα του! 'Ενας άντρας σαράντα ετών, όπως αυτός, έπρεπε να το σκεφτεί καλά πριν να παντρευτεί αυτή την κοπελίτσα των δεκαοκτώ ετών. Είναι όμως τόσο χαριτωμένη, τόσο συμπαθητική, τόσο έλκυστική! 'Αλλά έχει και τόσες ιδιοτροπίες, που αν ένας άντρας θελήσει να τις ικανοποιήσει όλες, πάει, χάθηκε! Πού πήγε όμως τώρα;

Ο Φρειδερίκος είναι λιγάκι φοβισμένος από μίαν υποψήφια που του γεννήθηκε στο μυαλό του, καθώς ερχόταν απ' το γραφείο του. Όπως τη βλέπει αυτός αξιολογώντας, τη βλέπουν φυσικά και οι άλλοι άντρες! Κι' αν η Ροζίνα βαρέθηκε έναν σύζυγο «τσιγγιούλη και απαγορευομενός», όπως τον λέει, έπειδή της άρνείται κάποιο ταγίρι άνοιξιάνικο ή δεν ξέρω τί άλλο, θα βρεθούν άμέσως χίλιοι άλλοι άντρες που θα τρέξουν να της αγοράσουν όχι μόνο το ταγίρι αλλά και κανένα ώραίο κολιέ με διαμάντια. Βέβαια, συμβαίνουν τόσο συχνά τέτοια πράγματα...

Αυτή η σκέψις, άλλωστε, τον έκανε να φύγει μισή ώρα νωρίτερα απ' το γραφείο του. 'Η ώραία άπιστη θα πιστεύει πως είναι ακόμα εκεί και θαρρώ σε λίγο, άπόλυτος ικανοποιημένος με την πωλησία της. Ο Φρειδερίκος φοβάται, πηγαίνει στην κρεβατοκάμαρά του και λέει μοναχός του:

«'Η κυρία δεν με ξέρει απ' την καλή... Θά τη δεις έγώ!»

Ξαφνικά βλέπει πάνω στο κρεβάτι έναν κλειστό φάκελλο. Είναι το όνομά του γραμμένο επάνω.

«Θέ μου, αυτό είναι σίγουρα άποχαριτωμένο γράμμα!»

Έφυγε. Και δεν θα μπορούσε ούτε να την εκδικηθώ!», σκέφτεται ο Φρειδερίκος.

Άνοίγει τον φάκελλο, διαβάσει και σωριάζεται σε μία καρέκλα. Διαβάσει πάλι!

«Άγαπητέ Ρίκο, άποφάσισα να πεθάνω. 'Η ζωή χωρίς... «...το ταγίρι...», μουρμουρίζει ο Φρειδερίκος άθελά του. Συνεχίζει το διάβασμα:

«...Χωρίς εκείνες τις μικρές χαρές που ζητάει κάθε γυναίκα, ιδιαίτερα την άνοιξη, για να καλύτερεση την εμφάνισή της και ν' άρέσει στον άντρα της...»

«...Χμ...», κάνει ο δυστυχισμένος. Και συνεχίζει: «...δεν έχει κανένα νόημα για μένα. Κατάλαβα πως είσαι τσιγγούνης. Χθές σου ζήτημα ένα άνοιξιάνικο καπελάκι κι' εσύ μου άπάντησες πως την άνοιξη δεν φοράω ποτέ καπέλο. (Τό ξέρω, αλλά πρέπει νάχη μια γυναίκα ένα καινούργιο μέσα στη ντουλάπα της!) Σήμερα πάλι μου άνήθηκες το ταγίρι. Κουρά-

στηκα πιά. Άποφάσισα να σε άπαλλάξω απ' την παρουσία μου κι' έπειδή είμαι μία τίμια γυναίκα, προτίμησα να πεθάνω παρά να σε προδώσω. Χθές τη νύχτα σκέφτηκα ν' άνοίξω το γκαζί και ν' αυτοκτονήσω. Σηκώθηκα μ' αυτή την άποφάσι απ' το κρεβάτι μου, άλλα ύστερα σε είδα που κοιμάσουν και σε λυπήθηκα. Τράωξα με τη σκέψη πως θα σ' έπαιρνα μαζί μου... αν πρέπει να πάω στο διάβολο, όπως μου φώναζες χτές το βράδυ για το καπελάκι και σήμερα για το ταγίρι, θα πάω, αλλά συ δεν είναι ανάγκη να μ' άκολουθήσεις... Γι' αυτό σκέφτηκα να πεθάνω μόνη μου...»

«Θέ μου!», φωνάζει ο Φρειδερίκος και πετιέται απ' την καρέκλα του γεμάτος άγνωση και πάρο. Και συνεχίζει:

«...Άκόμη δεν διάλεξα πως θα δώσω τέλος στον έαυτό μου. Πάντως σε χαιρετώ. Και συχώρεσέ με για τα καπρίτσια μου. Αυτό, η επιθυμία δηλαδή να πεθάνω, είναι το τελευταίο μου καπρίτσιο.»

Ο Φρειδερίκος πέφτει πάλι άποκαϊνωμένος στην καρέκλα, σωστό έρείπιο. Θα πάει τώρα μ' αυτό το γράμμα στην άστυνομία και θα ζητήσει να κάνουν έρευνες. Αισθάνεται άσχημα, είναι έτοιμος να βάλει τα κλάματα σαν μικρό παιδί, όταν ξαφνικά άκούει κάποιο κλειδί που γυρίζει δελιά - δελιά στην κλειδαριά της έξωπορας...

Μιά ξαφνική έλπιδα περνάει απ' το μυαλό του Φρειδερίκου. Τρέχει άμέσως στο χώλ και βλέπει τη Ροζίνα, κατακόκκινη, που όρμαει στην άγκαλιά του και του λέει:

— Συχαρισέ με, Φρειδερίκο! Δεν τα κατάφερα να πεθάνω...

— Δεν τά... Δεν τα κατάφερες; τραυλίζει εκείνος, άγαπημένη μου! 'Εγώ δοξάζω γονατιστός τον Θεό γι' αυτό. Μά τι σου ήρθε; Τι σου ήρθε, Νά μ' άφήσης;... Έμένα που σε λατρεύω;...

«Εκείνη κυττάζει γύρω της, φεύγει απ' την άγκαλιά του, βγάζει το παλτό της, πηγαίνει σιγά - σιγά στην κουζίνα και βάζει μία καπσαρόλα στη φωτιά. Σά να μη συνέβηκε τίποτα! Τι μικρολογίες που έχουν αυτές οι γυναίκες! Στην πιο τραγική στιγμή μπορούν να άσχολούνται με τα πιο άσήμαντα πράγματα, με μία κορδέλα παραδείγματος χάρι.

Ο καυμένος ο Φρειδερίκος κάβεται.

— Στα σοβάρ, Ροζίνα, δοκίμασε να σκοτώθεις! τη ρωτάει με σβυσμένη φωνή.

— Στα σοβάρ, άπαντάει εκείνη. Και τί ήθες; Ν' άστεινυτά; Δοκίμασα δεκαεννιά φορές άλλα δεν τα κατάφερα. Ο Κύριος φαίνεται δεν με ήθελε κοντά του...

— Δεκαεννιά φορές; Και τί πράγμα έκανες δεκαεννιά φορές; ρωτάει εκείνος συγκινημένος και κατάπληκτος.

— Δοκίμασα να πέσω κάτω από κανένα αυτοκίνητο.

— Καί... λοιπόν; — Έφτά ή όκτώ φορές με συγκράτησε κάποιος περαστικός και με γύρισε πίσω. Τις άλλες φορές τα ίδια τ' αυτοκίνητα ή φοράνιζαν άπότομα ή λοξοδρομούσαν για νά μην πέσουν επάνω μου. Στο τέλος άναγκάστηκα να εγκαταλείψω τις προσπάθειές μου γιατί ένας άστυφύλακας με πήγε στο τμήμα!

Ο νους του Φρειδερίκου άρχίζει και φωτίζεται. Γελάει, σηκώνεται απ' την καρέκλα του και την άγκαλιάζει.

— Κουτούτσικη! της λέει. Μη μου τ' άς έπιτήδες άλ' αύτά τα ψέματα για να με κάνης να σε λυπηθώ και να με πείσης να σου άγοράσω το ταγίρι;

— Ψέματα; άπαντάει εκείνη έξαλλη. «Α, ώστε δεν με πιστεύεις; Εύτυχώς που έχω εδώ τα δελτία των προστίμων. Βέβαια. Κάθε φορά που άποτύχαινε ή προσπάθειά μου, έρχόταν ο άστυφύλακας απ' το άπέναντι πεζοδρόμιο και μουκόβε κι' από ένα πρόστιμο, έπειδή ή δροσκόμωνα μες τη μέση του δρόμου την ώρα που ήταν άναμμένο το κόκκινο φώς και περιούσαν τ' αυτοκίνητα. Δεκαεννιά μου έχει κόψει. Νά, κύτταξε. Και δεν τά πλήρωσα γιατί δεν είχα λεφτά. Θάρθουν να τά εισπράξουν από σένα. Έτσι μου έπαιαν στην άστυνομία.

Ο Φρειδερίκος, σοβαρώτατος, άφίνει τα χέρια του να πέσουν απ' τούς ώμους της. Όστε αυτή ή τρελή πήγε στ' άλήθεια να σκοτωθώ! Και δεν φτάνει αυτό άλλα τον υποχρεώνει τώρα να πληρώσει και δεκαεννιά πρόστιμα. Μέσα του όμολογεί πως είναι φιλάργυρος. Τό όμολογεί πως τά σκέφτεται με κάποιο καυμό τά δεκαεννιά πρόστιμα. Τό όμολογεί και γίνεται ξαφνικά σκληρός. Τουρχειται να την άρπάξει αυτή την παλαβή κοπέλλα και ν' άρχισή να τη δέσνη. Άν όμως πέθαινε; Άν άνοιξε χθές το βράδυ το γκαζί και πέθαιναν κι' οι δυο μαζί; Κι' αν σήμερα σκοτωνόταν και τόν άφινε μόνο κι' έρπιο, που τά ήσαν και τό χειρότερο; Τι είναι τά δεκαεννιά πρόστιμα μπροστά σε μία ζωή, μία ζωή άσχημή που σώθηκε και βρίσκεται πάλι κοντά του!...

Μετανοικνόμενος για τη φίλαρ γυρία του και γεμάτος συγκίνηση, τρέχει τότε κοντά της, την άγκαλιάζει και της λέει χαρούμενα:

— Άγόρασε έπιτέλους αυτό το εύλογημένο ταγίρι!

Άγκαλιάζονται γελώντας άπό εύτυχια και σε λίγο το ώραίο φαγητό της Ροζίνας, που έτοιμάστηκε στο μεζέδν, τους κάνει να ξεχάσουν τις δύσκολες στιγμές που πέρασαν.

— Άγόρασε έπιτέλους αυτό το εύλογημένο ταγίρι!

Άγκαλιάζονται γελώντας άπό εύτυχια και σε λίγο το ώραίο φαγητό της Ροζίνας, που έτοιμάστηκε στο μεζέδν, τους κάνει να ξεχάσουν τις δύσκολες στιγμές που πέρασαν.

— Άγόρασε έπιτέλους αυτό το εύλογημένο ταγίρι!

Άγκαλιάζονται γελώντας άπό εύτυχια και σε λίγο το ώραίο φαγητό της Ροζίνας, που έτοιμάστηκε στο μεζέδν, τους κάνει να ξεχάσουν τις δύσκολες στιγμές που πέρασαν.

— Άγόρασε έπιτέλους αυτό το εύλογημένο ταγίρι!

Άγκαλιάζονται γελώντας άπό εύτυχια και σε λίγο το ώραίο φαγητό της Ροζίνας, που έτοιμάστηκε στο μεζέδν, τους κάνει να ξεχάσουν τις δύσκολες στιγμές που πέρασαν.

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

έχουν φίλιες
και... έχδρες!

Ο ΠΟΙΟΣ έχει άσχοληθί με τά λουλούδια, ξέρεί πως οι ώραίοι αυτοί φίλοι του άνθρώπου, έχουν ένα σωρό... άνωθύνες ιδιότητες. Τα λουλούδια μπορούν να είναι ευγενικά, διακριτικά, στοργικά ή μοχθηρά και καταστρεπτικά, σαν τούς άνθρώπους. Όπως στην άνθρώπινη κοινωνία, έτσι και στην κοινωνία των λουλουδιών ύπάρχουν μίση και θανάσιμες έχθρες, που πρέπει να τις έχουμε υπόψη μας, όταν άσχολούμεθα μαζί τους. Άκριβώς, όπως είναι μοιραίο ν' άπογορευτική εκείνος που θα καλέσει στο σπίτι του δυο πολιτικούς αντιπάλους, έτσι θ' άπογορευτική κι' ένας φίλος των λουλουδιών που, παραμελώντας τις συμπάθειες και αντιπάθειές τους, θα βάλει να δάλλ στο ίδιο βάζο δυο έχθρικά άνθη.

Ποιός θα τό πιστέυε ότι ο κρίνος, που φαίνεται τόσο καθαρός και άγνός, μπορεί να μισήσει θανάσιμα; Οι νεώτεροι του έχθροί είναι οι μαργαρίτες κι' οι παπασούρες. Άρκεί να τις βάλετε λίγο ώρα μαζί τους στο ίδιο βάζο, για να καταστρέψουν τά ώραία αυτά λουλούδια.

Η τυραννία του τριαντάφυλλου, του άναγνωρισμένου έαυτού των λουλουδιών είναι περισσότερο εύνητη. Τό τριαντάφυλλο δεν άνέχεται κανένα συναγωνισμό. Δημιουργεί μέσα στο νερό άλλιώσεις, που δηλητηριάζουν δολοφονικά όλους τούς αντιπάλους του. Μόνο τά μελαγχολικά ρεζέντα, που δγάζουν κι' αυτά δηλητήριο, άντέχουν λίγο περισσότερο στο φεμάκι των τριαντάφυλλων. Έπειδή όμως και τών δυο το δηλητήριο είναι έξ' ίσου δυνατό, τά ρόδα και τά ρεζέντα πεθαίνουν μαζί, στενά άγκαλιασμένα, τό ένα απ' τό δηλητήριο του άλλου...

Άκόμα και τό γαρυφαλό, τό λουλούδι με τό γλυκό άρώμα, είναι αντικοινωνικό πλάσμα. Πάντως, τό γαρυφαλό και τό τριαντάφυλλο, όσο κι' αν μισούν τό ένα τ' άλλο, δεν έχουν δύναμη να άλληλοεξοντωθούν. Παίρνουν όμως τό ένα τό άρωμα του άλλου, για ν' άποδείξουν, πόσο λίγο μπορούν ν' άνένανται την όσμή του αντιπάλου τους... Γι' αυτό, μη βάλετε ποτέ στο ίδιο βάζο γαρυφαλά και τριαντάφυλλα. Δεν θα μωρίζουν ούτε τά μόν. ούτε τά δέ...

Άπ' την άλλη μεριά, όμως, ύπάρχουν και θαυμαστές φίλιες μεταξύ λουλουδιών, που έμεις δεν τις φανταζόμαστε καθόλου. Ποιάς ξέρεί, λόγου χάρι, όη ή γαρυφαλιά πουθενά δεν άνθίζει τόσο ώραία, όσο όταν βρίσκεται κοντά στα ήλιοσπίαι! Μόνο όταν έχη τη συντροφιά των μεγάλων αυτών κτηρινόμαυρων λουλουδιών, που την προστατεύουν απ' τον ήλιο, βγάζει γαρύφαλα γεμάτα όμορφιά και δυνατό άρωμα.

Μεγάλη φίλια ύπάρχει έπίσης μεταξύ θιάλεις και Μη με λησμονεί, καθώς και πολλών άλλων λουλουδιών, που τό ένα προστατεύει τό άλλο είτε με τή σκιά του, είτε δίνοντας του στήριγμα, είτε με άλλους τρόπους.

Σαντάϊν ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΓΥΠΟ

Τό μοντέλο αυτό είναι μία «όφθαλμαπάτη». 'Η ριγέ λωρίδα και τό άσπρο πλαστρόν δίνουν την έντύπωση ενός ανσάμπλ, ενώ όλο τό πλεκτό είναι ένα και μόνο πουλόβερ.

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. μαλλι Άλπέν 4κλωνο σε χρώμα καφέ άνοικτό, 100 γραμ. μαλλι άσπρο της ίδιας ποιότητας. Βελόνες No 2½. 7 κουμπία άσπρα μεγαλούτσικα. 1 φερμουάρ 12 έκατ.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. πλέξετε 16π επί 23 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΔΕΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις βελόνες σας 80π με τό καφέ μαλλι και πλέξτε ζέρσευ. Όταν θα πλέξετε 5 έκατ. κλείστε άριστερά κάθε 1 έκατ. από 1π (12 φορές). Σε γενικό μάκρος 18 έκατ. προσθέστε άριστερά κάθε 2 έκατ. από 1π (10 φορές).

Όταν τό πλεκτό σας έχη γενικό μάκρος 22 έκατ. μετρήστε από δεξιά έως τόν 26ο συμπεριλαμβανομένου. Και από τις δυο μεριές αυτού από 26ου πόντου προσθέστε από 1π. Τα άνοίγματα αυτά επαναλάβετε κάθε 5 έκατ. (3 φορές) στην ίδια θέση.

Ποιν και μετά τόν πόντο που άρίσαμε. Σε γενικό μάκρος 32 έκατ. κλείστε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 1π (24 φορές), 2π (12 φορές) και 1π (12 φορές). Σε γενικό μάκρος 38 έκατ. σχηματίστε άριστερά τη μασχάλη κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 4π (2 φορές), 3π, 2π και 1π (8 φορές). Όταν ή μασχάλη έχη μάκρος 7 έκατ. προσθέστε άριστερά κάθε 4η βελόνα από 1π (3 φορές) και κάθε 2η βελόνα από 1π (12 φορές). Όταν πάλι ή μασχάλη έχη μάκρος 18 έκατ. σχηματίστε τόν όμο κλείνοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 4π (5 φορές). Πλέξτε τό άριστερό μπροστινό άντικρουστό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 138π με τό καφέ μαλλι και πλέξτε 5 έκατ. ζέρσευ. Από τό σημείο αυτό κλείστε και στ' 2 άκρες τού πλεκτού κάθε 2 έκατ. από 1π (4 φορές) και κάθε 1 έκατ. από 1π (3 φορές). Όταν τό πλεκτό σας έχη γενικό μάκρος 17 έκατ. προσθέστε και στις 2 μεριές τού πλεκτού κάθε 2,5 έκατ. ά-

π' 1π (7 φορές). Σε γενικό μάκρος 19 έκατ. προσθέστε από 1π πριν και μετά τούς 46 μεσαίους πόντους. Επαναλάβετε αυτά τά άνοίγματα κάθε 6,5 έκατ. (2 φορές). Σε γενικό μάκρος 35 έκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες τού πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 2π, 1π (10 φορές) και κατόπιν κάθε 4η βελόνα από 1π (2 φορές). Όταν ή μασχάλη έχη μάκρος 9 έκατ. προσθέστε και στις 2 μεριές κάθε 4η βελόνα από 1π (6 φορές). Στο σημείο αυτό κλείστε τούς μεσαίους 24π σε 1 φορά και πλέξτε κάθε καμμάτι χωριστά και άντικρουστά κλείνοντας προς τό μέσον κάθε 2η βελόνα από 8π, 6π (3 φορές), και 2π (6 φορές). Συγχρόνως προσθέστε προς τη μεριά της μασχάλης κάθε 2η βελόνα από 1π (4 φορές). Κατόπιν σχηματίστε τόν όμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 3π (7 φορές).

ΔΕΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες 14π με τό καφέ μαλλι και πλέξτε ζέρσευ, προσθέτοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 12π (2 φορές), 6π (2 φορές) και 20π. Κατόπιν προσθέστε και στις 2 άκρες τού μανικιού κάθε 2 έκ. από 1π (18 φορές). Όταν τό μανίκι έχη γενικό μάκρος 37 έκατ. κλείστε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 3π (7 φορές) ενώ συγχρόνως κλείνετε άριστερά από 2π (7 φορές). Κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες τού μανικιού κάθε 2η βελόνα από 2π (10 φορές), 3π (4 φορές) και τούς υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά. Πλέξτε τό άριστερό μανίκι άντικρουστά.

ΠΛΑΣΤΡΟΝ

Έμπρός: Βάλετε στις βελόνες σας 18π με τό άσπρο μαλλι και πλέξτε ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες από 1π κάθε 6η βελόνα (3 φορές), κάθε 4η βελόνα (5 φορές), κάθε 2η βελόνα (30 φορές) και κάθε 4η βελόνα (7 φορές). Σε γενικό μάκρος 29 έκατ. κλείστε τούς μεσαίους 6π και πλέξτε κάθε καμμάτι χωριστά και άντικρουστά. Προς τό μέσον κλείστε κάθε 2η βελόνα από 3π, 2π (3 φορές) και 1π (6 φορές). Όταν τό πλαστρόν έχη γενικό μάκρος 30 έκατ. σχηματίστε τόν όμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 2π, 3π (2 φορές) και 6π. Πλάτη άριστερά: Βάλετε στις βελόνες σας 12π με τό άσπρο μαλλι και πλέξτε ζέρσευ προσθέτοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 8π, 6π, 5π, και 3π (8 φορές). Κατόπιν σχηματίστε τόν όμο κλείνοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), * 1 φορά 2π, 1 φορά 3π * (3 φορές) * 1 φορά 1π, 1 φορά 2π * (5 φορές). Στα τελευταία 6 κλείνετε σιμάτα τού όμο, σχηματίζετε συγχρόνως τό ντεκολτέ της πλάτης, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π, 3π (2 φορές) και 2π (2 φορές). Πλέξτε τη δεξιά πλάτη άντικρουστά.

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ

Βάλετε στις βελόνες 28π με τό άσπρο μαλλι και πλέξτε 8 βελόνες ζέρσευ κατόπιν με τό καφέ μαλλι πλέξτε: 2 βελόνες καλή, 1 βελόνα άνάποδη και 1 βελόνα καλή. Επαναλάβετε πάντοτε αυτές τις 12 βελόνες. Στο μέσον της 2ας άσπρης ρι-

γας σχηματίστε 1 διπλή κουμπότρυπα κατά τόν έξής τρόπο: άφού πλέξετε τις 3 βελόνες άσπρο ζέρσευ στην έπομένη βελόνα πλέξτε 5π, κλείστε 4π, πλέξτε 10π, κλείστε 4π και πλέξτε 5π. Στην άλλη βελόνα προσθέστε στη θέση τούς πόντους που έκλείσατε στην προηγούμενη βελόνα. Τις κουμπότρυπες αυτές επαναλάβετε σε κάθε 3η άσπρη ρίγα (7 φορές εν όλω). Άφού πλέξετε 160 έκατ. άφήσετε μετά τις 8 άσπρες βελόνες τούς πόντους σας να περιμένουν.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε προσεκτικά τά κομμάτια από την άνάποδη με νυπό πανί. Κάνετε σε κάθε μπροστινό από 1 λοξή πένσα στο στήθος που θα έχη βάθος 1,5 έκατ. και μάκρος 10 έκ. Την κάθε πένσα θα άρχίσετε στα 28 έκατ. μετρώοντας από τό κάτω μέρος και θα την τελειώσετε στα 35 έκατ. Γαζώστε τις πλεγμένες ραφές και τις ραφές των ώμων. Γαζώστε τις ραφές των μανικιών και ξανάστε τά μανίκια. Κάνετε ένα στρίψιματάκι 2 έκατ. στο κάτω μέρος τού πλεκτού και στα μανίκια. Γαζώστε την μπροστιούρα στην άκρη των μπροστινών και τού ντεκολτέ, διπλώστε την στα 2 και ράψτε την άκρη στην άνάποδη με κρυφές βελονιές. Τη μεριά που είχατε άφήσει τούς πόντους να περιμένουν ξανάστε με βελονιά πόντους. Την ίδια ένωση επαναλάβετε και στην άλλη άκρη άφού ξυλώσετε την 1η βελόνα. Ένώσετε με φερτόν: τις κουμπότρυπες, άφού άνοίξετε αντίστοιχες και στο πεκτό σας. Ράψτε τά κουμπιά άπέναντι στις κουμπότρυπες. Μόνον τά 4 κάτω κουμπιά κουμπώνουν. Ράψτε τις ραφές των ώμων τού πλαστρόν. Γυρίστε ένα στρίψιμα στην άκρη της μεριά της πλάτης. Κάνετε ένα στρίψιμα στην άκρη τού ντεκολτέ και ντουμπλαρέτε τό με ένα λοξό τό όποιον θα πλέξετε κατά τόν έξής τρόπο: Βάλετε στις βελόνες 6π με τό άσπρο μαλλι και πλέξτε ζέρσευ κλείνοντας δεξιά και προσθέτοντας άριστερά από 1π κάθε 2η βελόνα. Ράψτε τό φερμουάρ στην πλάτη, άφίνοντας τό 2 έκατ. μακρύτερο από τό πλαστρόν προς τά κάτω. Ράψτε τό πλαστρόν στο ντεκολτέ κάτω από την μπροστιούρα εκεί που τελειώνει τό καφέ ζέρσευ, άφίνοντας στη μέση της πλάτης άραφο ένα κομματάκι 6 έκατ. ώστε να μπορεί να λειτουργή τό φερμουάρ. Χ. Κ.

ΑΝ ΙΔΡΩΝΟΥΝ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

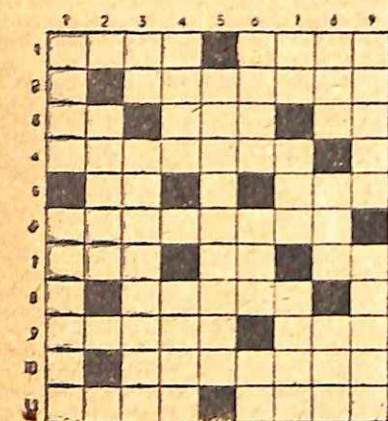
Άν τυχόν έχετε τό έλάττωμα να ιδρώνουν πολύ οι φούχτες σας πρέπει να τό καταπολεμήσετε με κάθε τρόπο γιατί είναι δυσάρεστο τόσο για τόν έαυτό σας όσο και για τούς άλλους. Κάθε δυο μέρες, λοιπόν, τρίβετε δυνατά τις φούχτες σας με βρεγμένο αλάτι της κουζίνας. Και κάθε πρωί, μετά τό συνηθισμένο πλύσιμό σας, περνάτε τις με καμφορούχο οινόπνευμα ή με δαμάκη υπελαίνοντας, ή με τό έξής υγρό:

Κολώνια 100 γραμμ.
Βάμμα δανζόνης 5
Βάμμα μπλεαντόνας 6
Φανιλικόν δέυ 0.50
Άνθόνερο 60

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
Το περιβήμον ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
Τσάι ΡΙΧΤΕΡ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

- 1) Έμπορικός δρος.— Οί ντροπαλοί δεν έχουν.
- 2) Βρίσκεται στην Έλβετία.
- 3) Μόριο της δημοτικής.— Περίφημη βελγική λουτρό-πολις.— Πόλις της Ίνδο-κίνας, πρωτεύουσα του Αννάμ.
- 4) Ιταλίδα στάρ, αντίζηλος της Μπεργκμαν.
- 5) Ένα γράμμα.— Δεν είναι πιά η Γκρέτα Γκάρμπο.
- 6) «Μαρίνος...» ήταν ο τί-λος μιας ταινίας.
- 7) Προστακτική ρήματος.— Μουσική νότα.— Τό γου-ρούνι των προγόνων μας.
- 8) Δεν μπορεί να γίνει από δυο.
- 9) Γυναικείον όνομα.— Με-τόν τόνο στη λήγουσα, κα-νείς δεν θέλει να του τη δώσουν.
- 10) Εύπρετης.
- 11) Ξενικό ανδρικό όνομα.— Η μικρά είναι τιμήμα της μεγάλης.

Καθ'έτως:

- 1) Οί γραμμές του είναι άπα-ραίτητες.— Λένε πως μπρο-στά στη γυναικεία γλώσσα δεν αξίζει.
- 2) Έλληνική νήσος.
- 3) Κλωστή.— Μία απ' τις πιο μεγάλες επιτυχίες της Γκρέτα Γκάρμπο.
- 4) Φοριέται και μεταφορικά.— Έλληνικό άκρωτήριο.
- 5) Ένα απ' τα πιο γνωστά ποιήματα του Μαλακάση.
- 6) Όλα.— Αρχαία θεά.— Μόριον.
- 7) Ξενικό άρθρο.— Σύνδε-σμος.— Παλαιά πρωτεύου-σα της Αιγύπτου.
- 8) Έπιφανής συνεργάτης του Παστέρ.— Έγώ για σένα.— Λαδερό.
- 9) Πρέπει να είναι τα πα-πούτσι.— Γυναικείον ό-νομα.

ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΗΣΙ

Σε μια περιφερειακή πίστα το άναπτυγμα της περιφέρειας της οποίας είναι 360 μέτρα, δυο ποδηλατιστές προπονούνται. Όταν κάνουν τις βόλτες των προς την ίδια κατεύθυνση, περνούν ο ένας δίπλα στον άλλο κάθε 2 λεπτά. Όταν κάνουν τις βόλτες των προς αντίθετες κατευθύνσεις, συναντώνται κά-θε 18 δευτερόλεπτα. Ποιές εί-ναι οι ταχύτητές των;

ΞΕΡΕΤΕ ΤΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΡΑΤΑ;

Στόν πρώτο κατάλογο υπάρχουν μερικά μυθολογικά τέρατα και θεοί με φοβερή μορφή. Στόν δεύτερο κατάλογο υπάρχουν οί περιγραφές των, αλλά όχι με τη σειρά που αντιστοιχεί στη σειρά των ονομάτων. Μπορείτε να ξεχω-ρίσετε σε ποιόν αντιστοιχεί ή κάθε περιγραφή;

1. Κένταυρος	α. Σκύλος με τρεις κεφαλές
2. Κέρβερος	β. Μισός άνθρωπος, μισό αλλογο
3. Σειρήνα	γ. Ζώο με νύχια λιονταριού, φτε-ρά και ουρά φιδιού.
4. Μινώταυρος	δ. Άνθρωπος με κεφάλι γερακιού
5. Σάτυρος	ε. Μισός άνθρωπος μισό τσακάλι
6. Χίμαιρα	στ. Μισός άνθρωπος, μισός ταύ-ρος
7. Δράκων	ζ. Σώμα λέοντος, κεφαλή και φτερά άετου, αυτιά αλόγου, πτερώδια φαριού
8. Άνουβις	η. Μισή γυναίκα, μισό φάρι
9. Όρος	θ. Άνθρωπος τριχωτός, με κέ-ρατα και με πόδια τράγου.

ΤΟ ΑΥΓΟ ΚΑΙ Η ΜΠΟΥ-ΚΑΛΑ

Θα σας δείξουμε σήμερα έ-να... ταχυδακτυλουργικό κόλπο που θα σας κάνει να φανήτε κα-ταπληκτική μάγισσα—ή μά-γος—στα μάτια των παιδιών ή των φίλων σας: Πάρτε μια άδεια μπουκάλια του γάλακτος και ένα σκληρό αυγό—ξεφλου-δισμένο—και, μπρός στο κα-τάπληκτο άκρωτήριό σας, στοι-χηματίστε ότι θα μπορείτε να βάλετε το αυτό μέσα στη μπου-κάλα χωρίς να τ'ο σπά-σετε! Ασφαλώς κάποιος θα προβυμμοποιήσει το στοιχηματί-ση έναντιόν σας—και θα κερ-δίσετε σε τ'ο στοιχηματί—α-φού διαβάσετε προσεκτικά και τηρήσετε τις οδηγίες που άκο-λουθούν:

Πάρτε ένα στενό κομμάτι χαρτί και άναψτε το στη μιάν άκρη του. Μόλις πάρη φλόγα, βάλτε το προσεκτικά μέσα στη μπουκάλια. Θά πέσει στο βάθος και καθώς θα εξακολουθή να ά-νάβη, θα πιάσετε το αυγό και θα τ'ο άκουμπήσετε όρθιο στά-θε, θά τ'ο χάσετε και σεις ή ή-δια, βλέποντάς το να γλιστράει και να πέφτει στο βάθος της μπουκάλιας!

ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

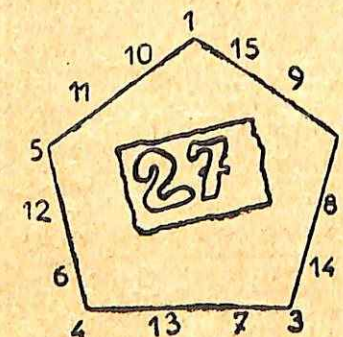
Τά όνόματα που σας δίνου-με παρακάτω άνήκουν σε πέν-τε διάσημους άνδρες που τους ξέρετε με τ'ο ψευδώνυμό τους. Μ' αυτό, άλλωστε, πέρασαν στην ιστορία. Ποιοί είναι;

- 1) Σάμουελ Κλήμενς.
- 2) Ζάν Μπαπτιστ Ποκελέν.
- 3) Φρανσουά Μαρι Άρουέ.
- 4) Άρθουρ Ουέλσλεϋ.
- 5) Δομίνικος Θεοτοκόπου-λος.

ΟΙ ΠΥΓΜΑΙΟΙ

Ένας εξερευνητής, που εί-χε άνάστημα 1 μ. 75, ταξιδεύ-οντας σε μία περιοχή της Ά-φρικής που κατοικείται από Πυγμαίους έπρόσεξε ότι οί πε-ρισσότεροι απ' αυτούς τ'ο έ-φταναν περίπου ως τη μέση του κορμού. Δεδομένου ότι τά πό-δια του είχαν μήκος 75 εκατο-στά και τ'ο κεφάλι, μαζί με τ'ο λαιμό, 30 εκατοστά, ποίό ύπο-λογίζεται ότι ήταν τ'ο μέσον ά-νάστημα των Πυγμαίων;

ΔΕΚΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ

Στην κάθε πλευρά τ'ο πεν-ταγώνου αυτό υπάρχουν τέσ-σερις άριθμοί, τ'ο άθροισμα των οποίων είναι 27. Πώς πρέπει να τοποθετηθούν οί άριθμοί αύ-τοί ώστε από κάθε πλευρά να έχουμε άθροισμα 37;

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ...

οί Κινέζοι άφίνουν γέ-γεια μόνον όταν περάσουν την ήλικία των πενήντα ετών;

...μπορεί να διακρίνη κανείς τ'ο άλγθινα μαργαριτάρια από τ'ο ψεύτικα άν τ'ο κρατήσει σφι-χτά στο χέρι;

...έκτος από λίγες εξαιρέ-σεις, όλων των δέντρων τ'ο φυλ-λα πέφτουν τ'ο φθινόπωρο;

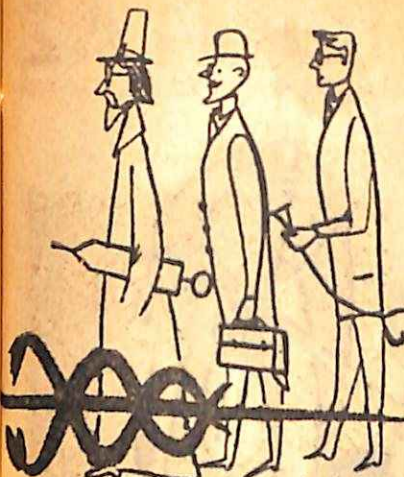
...ο κροκόδειλος κοιμάται με άνοιχτό τ'ο στόμα μετά τ'ο φα-γητό;

...οί αϊγαγροί και άλλα είδη άγρίων κατοικούν την ώρα που κοιμούνται διατηρούν τ'ο κέρα-τά τους σε έπαφή με τ'ο έδαφος;

...συνηθίζεται, όταν συναν-τώνται δυο φίλοι, να ανταλλάσ-σουν χειραψία;

...τ'ο νοτιώτατο άκρο της Νο-τίου Άμερικής, άν και επικρα-τή έχει πολύ κρύο, ονομάζε-ται «Γη τ'ο Πυρός»;

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΑΠΙΣΣΑ ΟΛΥΜΠΟΥ.— Κα-τά πρώτον θα πρέπει να γίνη εξέταση σπέρματος συζύγου, μή-τυχόν ή ζωτικότητα του είναι ή-λαττωμένη κι αυτή είναι ή αι-τία της στειρότητας. Εάν ή ζω-τικότητα είναι φυσιολογική τότε, καλό είναι να κάνετε σαλπιγγο-γραφία σας, για να δhte σε τί κατάσταση βρίσκονται οί σάλπι-γες και τέλος εάν υπάρχουν συμ-πτώσεις που συγκρατούν τη μήτρα στη θέση αυτή κι' όλα τ' άλλα είναι φυσιολογικά, μπορεί να κά-νεται έγχείρησι. Για τ'ο δεύτερη πάθη δεν μπορεί να σας συ-στήσω τίποτε κανείς, δυστυχώς, χωρίς εξέταση.

Π.Π. Άθηναι.— Να εξακολου-θήσετε τις ίδιες ένεσεις 4—5, τις πρώτες ήμέρες κάθε μήνα. Έπίσης επί 10 ήμέρες να παίρ-νετε 2 ταμπλέτες την ήμέρα Κλιμακτών ή Όρμονες.

ΜΙΜΟΖΑ.— Οκτώ ήμέρες πρό-της άναμενόμενης περιόδου θα παίρνετε ένα δισκίο Προλουτόν των 5 χιλιοστών. Κατά τις ήμέ-ρες της περιόδου 2—3 δισκία Σπασμολυσίνη, ήμερησίως. Εάν επέλθη βελτίωσις έχει καλώς, άλ-λως πρέπει να εξεταστήτε από Γυναικόλογο. Επίσης, ό,τι άφο-ρά την ήμετέρα σας μόνον με έξε-τάσεις είναι δυνατόν να δοθί ά-πάντησις.

ΝΟΡΑ.— Να κάνετε μία ένεσι-Λεβοσλιν των 900.000 μονάδων, ταυτοχρόνως δε να τοποθετήτε εντός τ'ο κόλπου, δισκία τριχο-μυκίνης των 50.000 μονάδων. Έ-να τ'ο πρωί κι' ένα τ'ο βράδυ. Έ-άν, παρ' όλα αυτά, δεν έχετε βελ-τίωσι θα πρέπει να καταφύγετε σε γιάτρο ή να κάνετε μία μι-κροσκοπική εξέταση των έκκρι-μάτων αυτών.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΜΗΤΕΡΑ.— Πρα-γματικά άνησυχείτε άνευ λόγου. Δεν πρόκειται καν περί άνωμαλί-ας, ούτε έχει καμμία σχέση, με-τόν παρθενικό μέγεθος, άλλ' ά-πλώς άποτελεί μία υπερανάπτυ-ξιν των μικρών χειλέων, ή οποία δεν πρόκειται να σας δυσκολέψη σε τίποτε.

ΜΙΡΑΝΤΑ.— Είναι δυνατόν να γίνη μόνον κατόπιν συγκατα-θέσεως τ'ο συζύγου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Μ.— Δεν θα πρέ-πει ν' άνησυχείτε καθόλου, μόνο-πως πρέπει να σας παρακολου-θή κάποιος γιάτρος και πως πρέπει ν' άκολουθήτε τις οδηγί-ες του. Όσο για τ'ον καισαρική τομή, αυτή γίνεται σε ειδικές περιπτώσεις, είναι δε μία έγχει-ρσις συνιστάμενη σε τομή των μήτριάων, τοιχωμάτων και της μήτρας, έξωδο τ'ο έμβρύου και τ'ο πλακούντος και σε συνέχεια συρροφή.

ΓΙΑΣΕΜΙ.— Είναι δυνατόν να γίνη δια παραμονής σε κλινική επί 6—7 ήμέρες. Όσον άφορά τ'ο ποσό θά εξαρτηθή από τη θέση.

ΜΠΕΤΤΥ — ΝΙΚΟΛ.— Κατά ένα μεγάλο ποσοστό είναι σω-στό.

Πρόκειται περί τ'ο κανό-νος τ'ο Κνέους — Ογκίνου. Υ-πάρχουν όμως και εξαιρέσεις τ'ο κανόνας, οί όποιες όφείλονται στο διαφορετικό χρόνο ώορρηξι-ας απ' ό,τι στις φυσιολογικές περιπτώσεις. Ένδεχεται ή καθυ-στέρησις να όφείλεται σε σύλλη-ψη, πράγμα που θα διαπιστώσετε καταφύγοντας σ' ένα ειδικό. Να πρὸς τ'ο τελευταίο ερώτημα θα σας συνιστούσαμε τ'ο έλαστικό και πλύσεις με νερό στο όποιο έχετε ρίξει ζυδι μεσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Να εξακο-λουθήσετε τη θεραπεία σας μέ-χρι τ'ο 7ου μηνός και να έχετε έμπιστοσύνη στο γιάτρο σας. Η θεραπεία είναι καλή, μπορείτε ό-μως να παίρνετε αντί ένεσεων, δισκία Προλουτόν των 5 χιλιο-στών, από ένα την ήμέρα.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΜΕΛΙΤΑ.— Δεν ύστερείς παι-δί μου, σε τίποτε από τ'α άλλα κορίτσια και μη κάνης αδέικως τόν έαυτόν σου δυστυχία. Έχεις μπροστά σου τ'α νιάτα και πρέ-πει πάντα να έχεις έλπίδα για μία καλύτερη αύριο και να πλά-θης όνειρα. Όλοι με μία έλπίδα ζούμε. Όσον άφορά τ'ο τράκ σου και τ'ον εύσυνκισμό σου όφεί-λονται σε νευροφυτικές διαταρ-χίες, πράγμα όχι και τόσο σπου-δαίο, αλλά σου συνιστώ να φον-τίσης να θεραπεύσης τ'ο συμπαθ-τικό νευρικό σου σύστημα για να μη δρίσκης άφορηή.

ΚΑΚΟΤΥΧΗ ΚΥΡΙΑ.— Οί εκ-δραλώσεις που παρουσιάζει τ'ο κορίτσι, τ'ο όποιο υποθετήσατε πα-ρατηρούνται σε ύστερικά άτομα. Τ'ο καλύτερο που έχετε να κά-νεται είναι να άδισφορήσετε για τ'ο καμώματ'ο σου και να κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε. Διηλαθή χω-ρίς να παύσετε να τ'ο άγαπάτε, να μη τ'ο παρακινείσετε και μά-λιν να προσπαθήτε ότι δεν σας νοιάζει. Με έρωτα τ'ο είδους έ-νεσεις είναι ένδεχόμενο να κάνη για να προκαλή πυρετό στον έ-αυτόν της. Πολλών ειδών ένεσεις είναι δυνατό να προκαλέσουν πυ-ρετό. Και απλ'ο νερό μπορεί να φέρη πυρετό. Όταν θέλουμε να κάνομε πυρετοθεραπεία κάνομε ένεσεις Σουλφοζίν ή Γάλακτος, ή μικροβίων τύπου κ.λ.π.

Κ. ΓΑΡΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Π.Α.Β.— Παίρνετε επί 3 μή-νες Έ.Β.Ιτ τρία την ήμέρα. Κά-νετε ένεσεις Μουλι-Μπε και παίρνετε επίσης συχνά Καλιμο-νευρίνη για να άρεμισήτε.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ.— Παίρνετε συ-χνά τ'ο Σιλλολαξ που είναι έ-ξαιρετικό για τ'ο δυσκοιλιότητα

αφού δεν μπορείτε να πιήτε τ'ο παρυσινάριο. Για τ'ο παιδί σας δώστε Άντεκαλτίνη 3 κουτάλια του γλυκού την ήμέρα. Είναι συνδυασμός βιταμινών και Ά-σβεστίου. Τά άπογορευτικά για τ'ο δρογγνίσις, γρίπτες κ.λπ. είναι πολλά. Ένα από αυτά, πολ-λύ καλό, είναι και ή Πνευμοσεν-τίνη, για τ'ο όποιο με ρωτάτε

Α.Β.Γ.— Άλεξάνδρεια.— Δεν νομίζω πως οί φόβοι σας είναι δικαιολογημένοι. Άλλοίμονο άν-ψαν έτσι τ'α πράγματα. Τόσο δηλαδή απλά και τόσο επικίνδυ-να. Όχι, δεν έχετε τέτοιους φόβους και σίγα — σίγα τ'ο πόδι σας θα περσεί. Άκολουθήστε τις συμβουλές τ'ο γιάτρού σας, και μη κουράσετε συχνά τ'ο πόδι σας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Α. Ι. 139.— Κατ' άρχήν να πάψετε να γυρί-ζετε συχνά γιάτρος και να πε-ριοριστείτε σε ένα παθολόγο που θα σας έμπνευση περισσότερη έμπιστοσύνη. Μία κοπέλλα 20 χρονών όπως έσείς, δεν μπορεί ποτέ να είναι τ'ο παθολογικό μουσείο που μου περιγράφετε. Τά περισσότερα από τ'α ένοχλη-ματά σας όφείλονται σε ό,τι της Ισορροπίας τ'ο Ν.Φ. συστήμα-τος και χρειάζεται συστηματικά άντινευρική φάρμακα (Καλιμο-νευρίνη 3 κουτάλια της κομπο-στάς την ήμέρα) για να άποκα-λυνήτε από αυτά. Μένει ο πόνος της κοιλίας και ο πυρετός. Νο-μίζω ότι μάλλον από τ'ο σπκτικό σας είναι αυτά τ'α πράγματα και ίσως τέτοια να ήταν και τ'α συμπτώματα που θεωρήθηκαν ως σκαλωσιδιές. Παίρνετε συχνά Χολασεπίνη και Μπελαδομίνη περιόδικως. Ίσως σας κάνουν καλό. Καταλαβαίνετε ότι δεν μπορώ να έχω μία υπεύθυνη γνώ-μη από μακριά και για ένα πε-ριστατικό που χρειάζεται όπω-σδήποτε προσωπική εξέταση. Για τ'α εύχηνικά και καλά σας λό-για, εύχαριστώ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΑΝΑ.— Προέπει να σας πω κάτι. Είχα άφήσει τ'ο γράμμα σας, χωρίς να τ'ο διαβάσω, για τ'ον άλλη φορά, έ-πειδή πέφτουν πολλά τ'α γράμ-ματα. Όμως σήμερα που τ'ο έ-βαριε μία ματιά, άνησυχήσα κι' έ-γώ με τ'ον άνησυχία σας και θα στείλω να πω τ'ο δέλεαρ τ'ο τυπο-γραφέα ώστε να άρεμισήτε... Ά-γιοπότη μου κυρία, όλα αυτά μεταφράζονται σε μία έντονη διαταραχή τ'ο νευροφυτικού συ-στήματος, με άποτέλεσμα τ'ο συνεχές πρσσι των σωματικών ά-μυντικών δυνάμεων τ'ο παιδιού, έπ'αυτο στην όποια υπορούν να «καθίσουν» καποτέ διάφορες άρ-ρώστειες. Πρώτα απ' όλα λοιπόν χρειάζεται γρήγορα να έμπιστευ-θήτε τ'ο παιδί σας σε ένα καλό γιάτρο τ'ος έμπιστοσύνης σας, ο όποιος θα συγκαταστήσει καπο-τή τη διάγνωση καλύτερα. Για-τί, όπως καταλαβαίνετε, μία λε-πτομερής εξέταση είναι άπαραί-τητη. Ύστερα, ή θεραπεία εί-ναι και απλή και εύκολη. Προέπει όμως να είναι έμπιστη και συ-στηματική. Μη πανικοβάλλεσθε λοιπόν, αλλά όδνηστε τ'ο παιδί σας στο γιάτρο.

Σημείωσις: Παρακαλώ τις άναγνώστριες να μη άδημο-νούν. Τά γράμματα που παί-νομε είναι πολλά και μία ίστοι-κή συμβουλή ποτέ δεν δίνεται στο πόδι, όσο απλή και έν εί-ναι ή ερώτησι που τ'ον προκαλεί.

Μ.Δ.Α.— Δυστυχώς δεν μπο-ρώ να σας δώσω καμμία συγκεκρι-μένη βοήθεια, γιατί ή λευκο-ματρία μπορεί να όφείλεται σε πολλές παθήσεις των νεφρών και χρειάζονται συμπληρωματικές έ-ξετάσεις, εκτός από εκείνες που μου άναφέρετε, για να γίνη μία στοιχειώδης διάγνωση. Έξέτα-σεις αίματος κυρίως για λίπη, λευκώματα, ηλεκτρολύτες κ.λ.π. Όπωσδήποτε, από πρώτ'οι όψι, δεν δρίσκει σοβαρή καθόλου τ'ον κατάστασή σας. Και όπωσδήποτε δεν πρέπει να όρρηστε τελεί-ως τ'ο λευκάμα. 30—40 γραμμά-ρια λευκάμα τ'ον ήμέρα είναι για σας άπαραίτητα.

Ε.Ε.Ε.— Όπως βλέπω ή θε-ραπεία στην όποια ύπεβλήθη ο άνδρας σας από τ'ο γιάτρο του είναι άριστη. Να ακολουθήσετε λοιπόν συστηματικά τις οδηγίες του και τις συμβουλές του. Αν δεν μπορ'ο να κάν'αλλοιώς, βέ-βαια και να άναβήνι τις σκά-λες, αλλά σίγα — σίγα. Έγώ προσθέτω συχνή νησι. Καλιμονε-υρίνη για τ'ο άποκατάστασι της ήρεμίας του.

ΣΑΜΠΡΙΝΑ 2.— Κατ' άρχήν, σας συνιστώ να φοράτε τ'α γυα-λιά τ'α όποια σίγουρα θα σας πηγαίνουν και μην ακούτε τις κα-κές κουβέντες. Πάντως υπάρχουν τύποι γυαλιών σαν αυτούς που λάτρε, χρειάζεται όμως να ταιριέ-ψετε στην Άθήνα για να τ'α δο-κιμάσετε στα δικά σας μάτια.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΑΝΑ-ΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Στ'ή ζωή όλα συμ-βαίνουν. Όμως μου είναι άδύνα-το να έξηγησω και τ'ον έπιμονή σας και τ'ον δυστυχία σας. Αν άγαπάτε αυτόν τόν άνθρωπο, μη μπαίνετε στα μυστικά της άτο-μικής τ'ο ζωής που τ'α κρατάει δικά του. Χρειάζεται να σεβόμα-στε τ'α μυστικά τ'ων άλλων και τ'ον άτομική τους ζωή, έ-δ'ον δεν μας ένοχλούν. Τό να έπιμένε-τε να θέλετε να μπείτε στα μυ-στικά τ'ων άτόμων τ'ον άντιλή-ψων και τ'ον άτομική τους ύγιει-νη, άποτελεί πράξι όχι έπιμονή, τ'ή, αφού μάλιστα ο άνθρωπος αυτός δεν δίνει τέτοια δικαιώ-ματα. Γιατί σώνει και καλά να πάσχη από σέξ — άνεπαρκεία, και να μην είναι απλά ένας τύ-πος γεννημένος «κατεκλιμένος» Νομίζω πως πρέπει να πάψετε να άλογολήστε με τ'ο ζήτημα αυτό. Στ'ή ζωή τους οί πολλοί άνθρώ-ποι άγαθούν δυο, τρεις και τέσ-σερις φορές άσχε... μην άπαιτεί-ζοστε.

Π. Π. Ρ.— Βάζετε συχνά στη-μύτη σας σταγονίς Γομο-Βίτα και στο στόμα σας τις ίδιες ποσότητες. Έτσι θα έχετε λιγω-τερες πιθανότητες να κολλήσετε γρίπη. Για τ'ο φέματ'α τ'ων «δρογικών» Πνευμοσεντίνη, 3—4 κουτάλια τ'ο γλυκού την ήμέ-ρα. Ένεσεις Μπεταμίνη φορτ θα έκαναν καλό στο γυό σας.

Α. Γ. Σάρα.— Όταν ο τρι-χοφόρος εμφανίζεται, εφορμά-ζε τ'α ίδια φάρμακα με τ'α όποια σας πέρασε ο προηγουμένος. Για να μη έανδονεται: Δοκιμάστε δυο σειρές ένεσεων Μουλι-Μπε, παίρ-νετε κατά περίόδους Μαγιά τ'ο υπόμα και Έπιτοφερίνη. Και μην στενοχωριέτε. Ύπαρξι ή άντιλήψη πως εί-να νόσημα νευ-ρο-ψυχιατρικής αντίδρασης.

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ, 142 Β.— Τό γεμάτο μορμονέλας και άντε-καλτίνη, τ'ο καλοκαίρι ίσως αν-δρύν. Σίγα — σίγα θα όπιαζού-σαν.

Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Άκαδημίας 78 Τηλ. 25.226

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ίατρος
Μαιευτήρ Γυναικόλογος.
Δέχεται καθ' έκάστην 9—12, 5—7
ώς και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ. 613.610

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
Μαιευτήρ — Γυναικόλογος
Τ. Έπιμελητής Μαιευτηρίου
«Μαρίκα Νηιάδης». Δέχεται καθ' έκάστην 11—1 και 5—8, βη-σαρίωνος 3. Τηλέφωνον 33-962.
ΚΛΙΝΙΚΗ: Ίπποκράτους 175 Β
Τηλ. 662-962.

1. 'Η παραπονιάρα

Κατά κανόνα, είναι η γυναίκα που δεν είναι ποτέ ευχαριστημένη από τον εαυτό της.

Της κάνουν ένα κουμπλιμένο: Παίρνει ένα παραπονεμένο χαμόγελο: «Τά ματιά του, ναι, ίσως δεν είναι άσχημα... αλλά με τέτοια μπητή!...» «Αν είναι ψηλή, θα ήθελε να είναι κοντή. Είναι ξανθεία; Θεέ μου τι κοινό χρώμα μαλλιών!...» «Οχι, οχι, δεν είναι τυχερή! Ποτέ στη ζωή της δεν στάθηκε τυχερή!»

Πολύ συχνά, στην αλληλογραφία της «Γυναίκας» περιλαμβάνονται τέτοιοι είδους γράμματα, παραπονιάρικα σαν τις θλιμμένες μελωδίες που τραγουδάν τα βιολιά των τσιγγάνων. Κάνει μία φοβερή περιγραφή του εαυτού της και μιάς ζητά συνταγής για να γίνει όμορφη, έξυπνη, γοητευτική. 'Η παχειά ζητάει συνταγή για να αδυνατίσει, η αδύνατη δαίται για να παχύνει. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία πως αν βρισκόταν ξαφνικά μία καλή μάγισσα να της δώσει, με το μαγικό ραβδί της, όλα όσα επιθυμεί, τότε θα ζητούσε πάλι... τα αντίθετα! 'Η γυναίκα αυτή ανήκει σ' εκείνες που δεν μπορούν να ζήσουν με τον εαυτό τους και βασανίζουν

τους γύρω τους. Σχεδόν πάντα, σ' αδευτερεύουσα λεπτομέρεια η γυναίκα αυτή αναφέρει στο γράμμα της πως έχει έναν καλό σύζυγο. 'Αλλά το τελικό της συμπέρασμα είναι πως «η ζωή της είναι ένα μαρτύριο». 'Η ζωή της! Μά τότε, τι πρέπει να είναι η ζωή του άνδρα της; Γιατί, στο κάτω-κάτω, η γυναίκα αυτή είχε την τύχη να τη διαλέξει ένας άνδρας, να την αγαπήσει, να την παντρευτεί. Κι' αυτό σημαίνει ότι ασφαλώς τη βοήκε του γούστου του. Δεν είναι σπουδαίος λόγος ενθαρρύνσεως αυτός; Τί άλλο περισσότερο θέλει; Να τον κάνει να την αηδιάσει; Να τον αναγκάσει να τη βρή κι' αυτός, με τη σειρά του, άσχημη, κουτή και αδέξια; Κατά πάσαν πιθανότητα, αυτό θα συμβεί, στο τέλος. Πρώτα-πρώτα γιατί, όταν χτυπήσει κανείς πολλές φορές με το σφυρί πάνω σ' ένα καρφί, τελικά θα το μπηξεί στον τοίχο: επαναλαμβάνοντας, πείθει κανείς τον άλλον. Αυτή είναι και η βάση, η θεωρία της διαφημίσεως. 'Εξ άλλου, ο άνδρας είναι εγωιστής, υπερήφανος. Του είναι φοβερά δυσάρεστο να τον πείθουν ότι έκανε λάθος, λάθος που βρήκε, όμορφη, έξυπνη και γοητευτική τη γυναίκα του, και την παντρεύτηκε!

Μία γυναίκα, που, στο βάθος, δεν έχει χάσει τη λογική της, μπορεί ακόμη να συνάξει: Δεν έχει παρά να σκεφθεί ότι, αν περνά τον καιρό της προσπαθώντας να μειώσει τον εαυτό της δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να σπρώχνει τον άνδρα της προς την αγκαλιά κάποιας άλλης γυναίκας όχι παραπονιάρας.

2. Παραγκωνισμένη

Δεν είναι ευχαριστημένη απ' αυτόν. Μά δόλου! 'Ο,τιδήποτε προέρχεται απ' αυτόν την προσβάλλει και την απογοητεύει. 'Επειδή τον αγαπάει, θα τον ήθελε τέλειο: πιο ευγενικό, πιο λεπτό, με περισσότερη κατανόηση, ενώ εκείνος ζή σ' αντίθετο ρυθμό απ' αυτήν. Κάθε φορά που εκείνη έχει ανάγκη από την παρουσία του, την τρυφερότητά του, τη γυνή του, εκείνος είναι απομακρυσμένος, σιωπηλός και ψυχρός. Δεν την ακούει όταν του μιλά, αν υπομονεύει όταν εκείνη του ζητά χάρδια και ερωτόλογα. Δεν την αναμιγνύει στην επαγγελματική ζωή του, δεν έχει διαρκώς την ανάγκη της—όπως έχει εκείνη τη δική του. Πόσες φορές της έδωσε να καταλάβει ότι θα ήθελε να τον αφήσει μόνο και ήσυχο, όταν γυρίζει το βράδυ στο σπίτι από τη δουλειά του. 'Εκείνη όμως, όλη τη μέρα έχει μαζέψει ένα σωρό αγαποδιές, μικροδράματα. Σε ποιόν να τα πη, αν δεν τα πη σ' εκείνον; Πώς να κρατήσει για τον εαυτό της τις πικρές κουβέντες που της έπλεε ηθερά της; 'Εξ άλλου, και στην περίπτωση αυτή, δεν παίρνει ποτέ το μέρος της. Είναι κι' αυτός δειλός, όπως όλοι οι άνδρες, εγωιστής, όπως όλοι οι άνδρες. Δεν σκέπτεται παρά μόνο τον εαυτό του.

'Εκείνος, στην αρχή εκπλήσσεται, και ύστερα ανυπομονεί. 'Όταν εκείνη παντρεύ-

τηκε, ήξερε πως η ευαίσθησία του άνδρα είναι διαφορετική από τη γυναικεία ευαίσθησία. 'Ετσι είναι, δεν μπορεί κανείς να τα μεταβάλει αυτά. 'Ηξερε ακόμη πως άλλο πράμα είναι να είσαι αφοραδιωμένη και άλλο να είσαι σύζυγος. 'Εκείνος δεν άλλαξε διόλου. Είναι πάντα ο ίδιος. Μόνο οι περιστάσεις, οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Δεν καταλαβαίνει η γυναίκα του πως όταν εκείνος γυρίζει το βράδυ στο σπίτι, ξεθεωμένος από τη δουλειά και τις χιλίες-δυο σκοτούρες της, δεν έχει διάθεση ν' ακούσει και τις δικές της γκιρίσιες, να υποστηρίξει τις φλυαρίες της; Μήπως η μαγία που έχει να ρίχνεται στο λαιμό του και να τον αγκαλιάζει σ' οποιαδήποτε στιγμή—την ώρα που το ραδιόφωνο μιλεί για το ζήτημα της Κύπρου ή για τα τελευταία ατομικά περάσματα!... 'Εχει μία συνήθεια να νομίζει πως μόνον εκείνη υπάρχει! Και βρίσκει τις πιο ακατάλληλες στιγμές για να τον ρωτήσει αν την αγαπά και αν τη θέλει!... Κάτι ακόμη που είναι ανυπόφορο, είναι τα δάκρυα που της έρχονται στα μάτια με την παραμικρή αφορμή. Το ύψος της μάρτυρας που παίρνει με την πρώτη ευκαιρία! Το καλύτερο που έχει να κάνει κανείς, είναι να κάνει πως δεν το προσέχει και να περιμένει να περάσει. 'Όταν όμως δεν «περιπάει», όταν το ίδιο επαναλαμβάνεται συνεχώς, και όταν, κάποια μέρα, εκείνη αρχίσει να του κλαίγεται και να του απαριθμεί τα πόσα έχει υποφέρει «χωρίς να μιλήσει», τότε... τότε, νοιώθει κανείς την ανάγκη να σπυρλώσει τη γη μακριά, να βρή την ήσυχία του.

...στούς άντρες δεν αρέσουν καθόλου
ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ που δεν ευχαριστούνται κατά κανόνα με τίποτα!

● Οι σοφοί λένε ότι πρέπει να ξέρει κανείς να ακούει στα λόγια. 'Η γυναίκα όμως, λόγω της ιδιοσυγκρασίας της, σπάνια δείχνεται ικανοποιημένη. 'Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες γυναικών αυτού του είδους. Σ' αυτές τις σελίδες, τους δίνουμε την ευκαιρία να μελετήσουν τα σφάλματά τους. Πρέπει, όμως, και οι κύριοι να δεχτούν πως υπάρχει μία ψυχολογική αίτια, που προκαλεί και δικαιολογεί αυτά τα σφάλματα: 'Η αδιαφορία τους μετά το γάμο!

3. 'Η επίθετική

Δεν είναι ποτέ ευχαριστημένη από τους άλλους. 'Όταν έχει άδικο, επιτίθεται. Τακτική πολλά όσο και ο κόσμος. 'Αλλά γρήγορα πείθεται ότι έχει δίκιο που επιτίθεται. Κατ' αρχήν, από μέσα της πιστεύει ότι για τα πάντα φταίνει, σ' κάθε περίπτωση, οι άλλοι. Της χάλασε το φαγητό; Φταίει ο ταχυδρόμος ή η γειτόνισσα που χτύπησαν το κουδούνι την ώρα ακριβώς που έπρεπε να χαμηλώσει τη φωτιά ή να βγάλει το ταμπί από το φούρνο. 'Εσπασε ένα μπιρλιτζάκι; Φταίει η μικρή της αδελφή που μπήκε ξαφνικά στο δωμάτιο και την έκανε να τρομάξει. 'Εχει καθυστερήσει στο ραντεβού της; Ρίχνει όλο το βάρος στους ανθρώπους που συνήγαγε στο δρόμο και την καθυστέρησαν. Για τις ατέλειωτες συνδιαλέξεις στο τηλέφωνο ευθύνεται πάντα η άλλη συνομιλήτρια που «δεν έννοει» να σταματήσει. Τα παιδιά δεν ακούν; «Μην τρώμας... είναι τόσο κακομνημένα!» 'Αν δεν παίρνουν καλούς βαθμούς στο σχολείο, φταίνει... οι δάσκαλοι!...

Παίρνει από μία φίλη της τη διεύθυνση μιάς πρώτης τάξεως μοδίστρας. Τί απογοητεύσεις! Το φάρμακός της είναι αποτυχημένο—γιατί η ίδια επέμεινε σ' ένα σχέδιο που δεν της πήγαινε. Ζητά το λόγο από τη φίλη της που της έδωσε τη διεύθυνση. Και, στον άνδρα της που μένει διαστακτικός μπρος στην ιδέα της παραγωγής ενός καινούργιου φορέματος «γιατί το άλλο δεν έγινε καλό!», αποδεικνύει ότι η φίλη της έφταιγε που της συνέστησε αυτή τη φοβερή μοδίστρα. 'Εξ άλλου, οι φίλες της διαρκώς «της σκάζουν δουλειές». Νά προχθές πάλι, η Μαίρη δεν την κάλεσε στο τσάι που είχε...

Οι υπηρέτριες διαδέχονται ή μία την

άλλη: οι ηλικιωμένες είναι πολύ άογες, οι νέες δεν ξέρουν τίποτα... Μά μήπως και οι έμποροι; Κανένας τους δεν είναι της προκοπής, εύσυνετος. 'Ο! 'Αλλάξω μπακάλι... 'Ο! 'Αλλάξω από άλλο το κρέας... Τό ψωμί που φτιάχνει ο ψωμάς μας είναι απαίσιο!...

Στη δουλειά της, οι συνθήκες είναι ανυπόφορες. Στο σπίτι της, δεν μπορεί να ζήσει. Διαμαρτύρεται γιατί κανείς δεν λαμβάνει υπ' όψη την αξία της. Παραπνέεται από τη δουλειά της, αλλάζει γραφείο. Θα εργάζεται λίγο περισσότερο, αλλά—τουλάχιστον—θα πληρώνεται καλύτερα. Και ύστερα σ' εμιά μεγάλη εταιρία, όλα γίνονται τακτικά και ωραία!...

Ύστερα από ένα μήνα, η «μεγάλη εταιρία» γίνεται μία απάισια μηχανή, όπου βασίλευει ο φασορισμός. Σε πληρώνουν καλά, αλλά δεν σε λογαριάζουν. Σε θεωρούν σά μηχανή. Οι συνάδελφοί της τη ενοχλούν, δεν της φέρονται καλά. Θέλουν να της πάρουν τη θέση της κ.ο.κ. Και σ' αναγκάζει να παρακολουθήσετε το ρυθμό των ελπίδων της, που ακολουθούνται αμέσως από απογοητεύσεις και ανησυχίες. Στην πραγματικότητα, για τη γυναίκα του τύπου αυτού η ζωή συνοψίζεται σ' εμιά βολική συνταγή: για τα πάντα... φταίνει οι άλλοι. Τί επιχείρημα λοιπόν να βρή κανείς μαζί της; Δεν είναι ποτέ διατεθειμένη να δεχθεί τις ευθύνες. Και δεν είναι διόλου διασκεδαστικό για τον άνδρα της να σκέπτεται ότι περνά τη ζωή του με... το θύμα των άλλων. Δεν είναι δυνατόν να έχουν άδικο όλοι οι άλλοι άνθρωποι, οι καλοί, οι κακοί, οι σοβαροί, οι εύθυμοι, οι γέροι, οι νέοι! Το μόνο σταθερό σημείο είναι εκείνη, η δυσχερής, η παραπονεμένη. Δεν είναι λογικότερο να σκεφθεί κανείς ότι κάποιο φταίξιμο υπάρχει σ' εκείνη; Και τί φοβερό φορτίο που είναι για τον άνδρα της όλη αυτή η «γενική αντιπάθεια», που θέλει να τον πείσει να τη μοιραστεί μαζί της!...

4. Τò...όλοκαύτωμα

Είναι η γυναίκα που δεν είναι ευχαριστημένη από τη ζωή της και που, υποσυνείδητα, έχει την τάση να νοιώθει ότι είναι... μάρτυς. 'Ο άνδρας της δεν κερδίζει αρκετά, θα ήθελε να έχει περισσότερες κοινωνικές σχέσεις, περισσότερον ελεύθερο καιρό, λιγότερες εργασίες και απασχολήσεις. Δεν ήταν φτεαγμένη γι' αυτά τα καθημερινά βασάνια, τις σκοτούρες. Σ' τα μάτια της, τίποτα δεν είναι αρκετό για να αντικαταστήσει αυτά που της λείπουν—και πάντα της λείπουν τα κυριότερα πράγματα. 'Η μάλλον, εκείνα που της λείπουν τα χαρακτηρίζει πάντα ως «τα κυριότερα πράγματα». Θα ήταν η πιο εύχρηστη γυναίκα του κόσμου μ' έναν άνδρα σαν το δικό της, αν μπορούσε να ζή τη ζωή που θεωρεί πως είναι αξία της.

Στο σπίτι, η αδυσώπητη καθημερινή επανάληψη των ιδίων απασχολήσεων: το σκούπισμα, το σιδερώσιμο, το μαγειρεύμα, το πλύσιμο των πιάτων... ένα φοβερό φορτίο που το κουβαλά χωρίς να της αποδίδεται και ο παραμικρός φόρος τιμής. Προσφέρει και τη βοήθειά της. 'Αδίκαια. Θα απαντήσει ότι κανείς δεν μπορεί, ούτε και είναι σε θέση. Κάθε δουλειά που γίνεται από άλλον, γίνεται «πολύ άργα» ή «δχι σωστά». Πολύ ευκολότερα και καλύτερα θα την έκανε μόνη της. 'Αλλά, γιατί να ζητά κανείς θεραπεία; 'Η ζωή είναι τέτοια, γεμάτη βασάνια, και πρέπει να την υπομένουμε. Και, μ' αυτό το πνεύμα, καταλαμβάνεται λες από μία φρενιλάδα διαθέσεως για θυσίες: μαγειρεύει πολύλυτους φαγητά, αναλαμβάνει μεγάλες εκτάσεις συγγραμμάτων, καθαριότητες. Όσο πιο πολύ κουράζεται, τόσο περισσότερα θέλει να κάνει... Και είναι διαρκώς τόσο κουρασμένη, τόσο καταβεβλημένη, ω-

στε αν κατά τύχη μιά μέρα προμηνύεται αναπαιτική, ευχαριστημένη, διασκεδαστική, «εκείνη... σπεύδει να την αλλάξει: «Δεν έχω τίποτα να κάνω αύριο; 'Αστειεύσαι; Και η απόδοσή που χρειάζεται συγγραμμάτων; Πότε θα γίνει αυτό; 'Την επόμενη Κυριακή...» 'Οχι, οχι, δεν θέλω να το αναβάλω, χρυσέ μου. 'Ούτε και θέλω να με βοηθήσει! 'Είμαι πολύ καλός, αλλά πρώτα-πρώτα εσύ έχεις ανάγκη να ξεκουραστείς μιά μέρα που έχεις κι' εσύ ελεύθερη! Μην κυττάς εμένα... εγώ έχω συνήθειες πια στην καθημερινή δουλειά!...

Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορέ να της βγάλει ποτέ απ' το στόμα μία φράση ικανοποίησης, χωρίς το απαραίτητο «αλλά...». Οι συζητήσεις της έχουν πάντα για θέμα κάποια καταστροφή που συνέβη στους τάδε ή κάποια δυστυχία που έπεσε στο σπίτι των δεινών. Και αν κατά τύχη κάποιος καταρθεί να μεταφέρει την κουβέντα σ' εμιά οικονομία που έπαιχε, εκείνη θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μιά τέτοια ευτυχία πρέπει να δημιουργηθεί ανησυχίες και φόβος, γιατί οποιαδήποτε δεν θα έληγε καλό τέλος. Λυπάται και συμπονεί όλον τον κόσμο, ακόμη κι' εκείνους που λυμπούν από ευτυχία: «Καυμένη μικρούλα! Δεν υποπτεύεται τί μπορεί να την περιμένει!...»

Ολόκληρη η φιλοσοφία της ζωής της είναι λανθασμένη. Είναι ο τύπος του ανθρώπου που αν του δείξουν ένα ποτήρι γεμάτο ως τη μέση με νερό, θα το χαράξει κτηρή μισοάδειο, ενώ άλλοι θα το ίδουν μισογεμάτο. Το βλέμμα της έχει πάρει στραβά γροίμη, δεν είναι σε θέση να ιδεί παρά μόνο την αναποδή πλευρά των πραγμάτων. Πρέπει η ζωή να προσαρμοσθή μ' εκείνη! Και ο άνδρας της ξέρει καλά πως ο,τιδήποτε και αν κάνει, ο,τιδήποτε κι' αν προσπαθήσει, δεν θα συνηθίσει τη ζωή που του δίνει, θα συνεχίσει να παλεύει και να προσπαθεί άδικα.

Ο ΑΓΡΙΟΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ Κ. ΜΕΡΡΕΛ

12^{ον} Μολοντί, συνθη-
σμένη σε τέτοια θεά-
ματα η Ζανέτ, ταρα-
χτηκε βλέποντας τον κομψό "Εν-
τουαρντ, τον πάντοτε άψογο,
σ' αυτή την αξιοσημείωτη κατά-
στασι. Η κυρία "Αντερσον θα
δίσταζε, ασφαλώς, ν' αναγνω-
ρίσει τον νέο, για την κομψότη-
τα του οποίου μιλούσε, άλλο-
τε, με τα πιο κολακευτικά λό-
για.

Η Ζανέτ σήκωσε τα μάτια
της προς τον άντρα της και
τραύλισε:

Χτυπηθήκατε;
Από τη βραδυά των γε-
μεθλιών σου, περίμενα την εύ-
καιρία, έδήλωσε ο Μπρέντ ήρ-
μα.

Αφού εξήτασε από κοντά το

πρόσωπο του "Εντουαρντ, η
Ζανέτ φάνηκε να ταραχτηκε
και γυρίζοντας προς τον άντρα
της ρώτησε:

Θα μείνει παραμορφωμέ-
νος;

Τί ιδέα, κυρία μου! την
διέκοψε ο Κλαίη... Όταν θα
κάνη ένα ζεστό μπάνιο θα εί-
ναι περδίκι πάλι, έτοιμος να
συνεχίσει το άνιερ έργο του!

Είμαι εύχαριστημένη που
μαθαίνω ότι η κατάσταση του
Τζιλ δεν είναι άνησυχαστική...
Φοβόμουν μήπως ο Κίτ τον εί-
χε τραυματίσει σοβαρά... Υπό
αυτούς τούς όρους, Τζιλ, πρό-
σθεσε, άπευθυμένη στον νέο,
τιμωρήθηκες όπως σου έπρεπε.
Από καιρό τώρα υποψιάζομουν
ότι δεν ενεργούσες έντιμα. Σή-
μερα είχαμε την απόδειξή.

Από πότε έχεις αυτές
τις υποψίες; ρώτησε ο Μπρέντ
με άλλαχμένη φωνή.

Είναι λίγος καιρός! ά-
πάντησε η Ζανέτ, φανερά στε-
νοχωρημένη.

Ελα, Κλαίη! αναφώνη-
σε ο Μπρέντ, σε τόσο διατα-
γής, απάλλαξε το γραφείο απ'
όλα αυτά τα νοσοκομειακά εί-
δη... Ο κύριος Τζιλ είναι κα-
λά, τώρα.

Ο Κλαίη συμμορφώθηκε χω-
ρίς συζήτηση με τις διαταγές
του Μπρέντ κι' έκλεισε την πό-
ρτα πίσω του.

Μου οφείλεις μίαν εξήγη-
σι, Τζιλ: καλύτερα να τελειώ-
νουμε τώρα άμέσως.

Τί έννοεις; ρώτησε ο Τζιλ
με φωνή αξιοσημείωτη.

Να πής στη Ζανέτ όλα
όσα μηχανεύτηκες έναντίον του
έργουσσάσου. Να μην παραλεί-
ψης καμιά λεπτομέρεια και να
είσαι ακριβής.

Ο Τζιλ κατάλαβε ότι δεν
μπορούσε να ξεφύγει και άρχι-
σε:

Δεν είχα σκοπό να σπρώ-
ξω τα πράματα τόσο πολύ...
Τό όρκίζομαι!... "Ηθελα μονά-
χα να σε κάνω ν' ανησυχήσεις...
Ναι, δεν είχα άλλο σκοπό...

Αναγκάστηκε να διακόψη
τις εξηγήσεις του γιατί άνοιξε
η μύτη του. Επειτα από λίγα
λεπτά συνέχισε:

Αυτός ο ήλιθιος ο Μάρ-
χισον πήρε στα σοβαρά τη συ-
μπάθεια που του έδειξε, ακού-
νοντας τις στενοχωρίες του
και ξεσήκωσε τούς εργάτες έν-
αντίον της διεύθυνσας του έρ-
γουσσάσου, πέρα από τις προ-
βλέψεις μου: σκόπευα να δημι-
ουργήσω μιά αναταραχή ανά-
μεσα στο προσωπικό του έργο-
σσάσου κι' αυτός έπροκάλεσε
εξέγερσι...

Δεν είμαι υπεύθυ-
νος γι' αυτό... Έλπιζω να με
πιστεύετε, συνεπέρανε παίρνον-
τας ένα ύφος προσβεβλημένης
άξιοπρέπειας.

Στη ζωή είναι προτιμότε-
ρο να μη θρέφεται κανείς με έλ-
πίδες, είπε ο Μπρέντ.

Ενώ ο Τζιλ προσπαθούσε ν'
απαλλαγεί από την έννοχή, η Ζα-
νέτ δεν είχε πάψει να τον εξε-
τάζει με τα μάτια: σαν συμπε-
ρασμα των παρατηρήσεών της,
του είπε:

Δεν μπορώ να καταλάβω,

"Εντουαρντ, πώς μπόρεσες να
κάνεις μιά τέτοια πράξη. Να θε-
λήσης να καταστρέψεις την έ-
πιχείρησι επειδή ο Κίτ δεν σου
είναι συμπαθητικός!

Δεν είναι από αντιπάθεια
για κείνον, που τό έκανα αυτό,
αλλά από αγάπη για σένα! ά-
πάντησε ο Τζιλ, μ' έναν τραγι-
κό τόνο.

Η Ζανέτ απάντησε σ' αυτά
τα λόγια με ύφος ειρωνικό:

"Ω! σε παρακαλώ, όχι
μελοδράματα!... Η αγάπη δεν
εμπνέει σε κανένα κακές προά-
ξεις!

"Ήσουν δική μου, και έ-
κείνος σε πήρε από μένα, άνε-
βαινόντας στο "Γλάρο" σαν κλέ-
φτης!

Δε λες καλύτερα ότι η
επέμβασί του με γλύτωσε από
μιά θλιβερή ζωή! Δεν τό κα-
τάλαβα άμέσως μ' ό τρόπον
της συμπεριφοράς σου κατόπι,
άποδεικνύει ότι άνήκεις στην κα-
τηγορία των όχι καλών ανθρώ-
πων. Πώς ο Κίτ ήταν πληροφο-
ρημένος για την ήθική σου άνα-
λογία, δεν τό ξέρω, μ' ό γε-
γονός είναι ότι με κατέστησε
προσεκτική, από την πρώτη μέ-
ρα.

Ο Τζιλ δεν δυσκολεύτηκε να
καταλάβη από αυτή την εκμυσ-
τηρήσει ότι ο Μπρέντ δεν εί-
χε πη τίποτα στη Ζανέτ για
την περιπέτειά του με την κο-
πέλλα της Βιρμανίας. "Αντί να
νοιώθω εύγνωμόνη γι' αυτή
την πράξη μεγαλοψυχίας του
εχθρού του, μέσα του δυνάμω-
σε ακόμα περισσότερο η επί-
θυμία του να εκδικηθώ. "Απάν-
τησε, χωρίς να πολυσκεφτώ:

Δεν είσαι σε θέση έσύ Ζα-
νέτ, να με κατηγορήσεις για δι-
πλοπροσώπια... Με κορόιδεύεις
κατά τό χειρότερο τρόπο!

Εγώ! Είμαι περίεργη
να μάθω σε τί;

Δεν είμασταν άρραβωνια-
σμένοι!

Ασφαλώς, την έπομένη
όμως της φυγής μας, πήρα τό
λόγο μου πίσω αφού ανακάλυ-
ψα ότι δεν σ' αγαπούσα. Δεν
ήταν αυτή η πιο έντιμη λύσι;

Δεν μου ώμολόγησες, έ-
ταν γύρισα στο Λονδίνο ότι ή-
σουν δυστυχισμένη με τον άν-
τρα σου; Δεν σκεπτόσουν τότε,
να ζητήσης από τον Μπρέντ να
σε αποδώσει την έλευθερία
σου;... Δεν προσπάθησες καν
ν' άντηθής ότι μ' αγαπούσες ό-
πως σ' αγαπούσα...

Η κατάπληξι έμπόδισε τη
Ζανέτ να διακόψη από τα πρώ-
τα λόγια αυτόν τον παθιασμέ-
νο λόγο... Τέλος αναφώνησε:

Είναι αλήθεια, με τί δια-
φορά ότι όλα αυτά τα είπες έ-
σύ και όχι εγώ.

Πάντως με ένεθάρρυνες!
"Εντουαρντ, είναι ψέμα-
τα! "Ηρθες να με δής για να
μου πής ότι μπορώ να σε θεω-
ρώ φίλο μου... Λυπούμαι, τώ-
ρα, που τό έδέχτηκα, αντί να
λάβω ύπ' όψι μου τη γνώμη του
Κίτ για σένα που βασίζοταν
σε προσωπική πείρα. "Εγώ ά-
κουσα την κοινή γνώμη που σε
θεωρούσε σαν έναν έντιμο και
άξιοπρεπή άνθρωπο.

Μου φαίνεται, πώς ήθε
ή στιγμή, επένεθι ο Μπρέντ,
ν' αποκαλύψει στη Ζανέτ την
πηγή από την οποία άντλησα
τις πληροφορίες μου για σένα.
"Εχεις τό δικαίωμα, Τζιλ, ν' ά-
ποκαταστήσης τη φήμη σου έ-
ξιστορώντας στη Ζανέτ τις πρά-
ξεις σου.

"Ανούμαι! είπε ο Τζιλ.

Θα τά πής, επέμεινε ο

Μπρέντ με σταθερότητα.
— Τα γεγονότα αυτά δε σε
άφορουν.

— Ισα - Ισα που από κει
ξεκινάει η αντίθεσι μας.

Είναι μια υπόθεσι καθα-
ρά προσωπική!

Πραγματικά, είσαι ο πιο
αυμόδιος να μιλήσης γι' αυτή!
"Εμπρός, άρχισε, αλλιώς θα
τιν πώ εγώ...

Ο διάβολος να σε πά-
ρη!

Μου τό εύχθηκες αυτό
άρκετες φορές... "Αρκεί!

Νοιώθοντας τον έαυτό του
άνισχυρο μπροστά στην άλύγι-
στη θέλησι του Μπρέντ, ο πα-
λιός άρραβωνιαστικός της Ζα-
νέτ στράφηκε προς αυτήν, σαν
τελευταίο καταφύγιο:

Ζανέτ! αναφώνησε, ζητώ
τη γνώμη σου, είναι δίκαιη
αυτή η απαίτησι;

Δεν ξέρω τί έννοείτε, ά-
πάντησε η νέα γυναίκα.

Είναι παλιά ιστορία!...

Δεν άνατρέχω στον Κα-
τακλυσμό; ή υπόθεσι αυτή έ-
γινε όταν ήσουν άρραβωνιασμέ-
νος με τη Ζανέτ, είπε ο Μπρέντ
με ύφος δικαστού.

Μαντεύω πώς θα πρόκει-
ται για έρωτική ιστορία! ανα-
φώνησε η Ζανέτ... "Ηταν σοβα-
ρό, "Εντουαρντ;

Τόσο σοβαρό που ο πα-
τέρας του θύματος δεν δίστα-
σε να δώση στον έρωτοκατα-
κτητή ένα καλό μάθημα με τό
μαστήγιο!

Κι' αυτά τα έκανες, "Εν-
τουαρντ, την ίδια έποχή που
μου έγραφες τά φλογερά έκεί-
να γράμματα;

Δε θυμάμαι!... "Ισως,
είμασταν κι' όλος άρραβωνια-
σμένοι... Μ' άδεν πρέπει κανείς
να δίνει μεγάλη σημασία σε τέ-
τοια πράματα σε περιοχές που
κατοικούν έγχρωμοι πληθυ-
σμοί... Μιά κοπέλλα της Βιρ-
μανίας... Δεν έχει καμιά ά-
ξια!...

Σταμάτησε, βλέποντας τη
Ζανέτ να τον κυττάζει με μιαν
αλλόκοτη έκφρασι... "Εκείνη ά-
φησε έπιτέλους να ξεσπάση η
άποδοκιμασία της:

Τί μικρότητα!... Χειρό-
τερος από ζωό!

Τρέμοντας, από την προσβο-
λή, ο "Εντουαρντ κατέληξε ά-
πό μιά άγρια λύσσα: συγκεν-
τρώνοντας τις δυνάμεις που του
άπόμειναν, άρπαξε τό μαρμά-
ρινο μελανοδοχείο, που βρι-
σκόταν πάνω στο γραφείο και
τό πέταξε χόμω με δύναμι...

"Υστερα πετάχτηκε επάνω, τρά-
βηξε γρήγορα προς την πόρτα
και δγήκε. "Όλος ο κόσμος εί-
χε εγκαταλείψει τό έργοστά-
σιο, εκτός από τον Κλαίη: αύ-
τός δεν υποψιάζοταν ότι ο άν-
θρώπος που του έδενε πριν από
μιά ώρα τις πληγές του, ήταν
ικανός να φύγη σ' αυτή την κα-
τάστασι, κι' έτσι δεν μπόρεσε
να επέμβη έγκαιρως... "Επει-
τα από λίγο, ο "Εντουαρντ βρι-
σκόταν στην αήλι.

Όταν ο
Μπρέντ συνηλθε από την έκπλη-
ξι του, ώριμσε έροτίσας από τον
φυγάδα, αυτός όμως είχε προ-
φτάσει να βάλει μπρός τό αυ-
τοκίνητο που είχε νοικιάσει ο
Μπρέντ κι' όταν αυτός δγήκε
στο δρόμο, είδε τά κόκκινα φω-
τα που προστάτευαν τό πίσω
μέρος του αυτοκινήτου να χά-
νεται μακριά!

"Εφυγε με τό αυτοκίνητο
που είχα νοικιάσει!... Δεν νό-
μικα ότι ήταν ακόμα σ' έθεσι
να σταθεί στα πόδια του! είπε
στη Ζανέτ, όταν αυτή, ακολου-

θούμενη από τον Κλαίη, κατέ-
θηκε στην αήλι.

"Υστερα βλέποντας τον
Κλαίη προσέθεσε:

Φέρε μου σε παρακαλώ
τά πράματα μου που άφησα
στο χάλι.

Ζανέτ, θα πάρω τό αυ-
τοκίνητο του γιατρού για να πιά-
σω τό φυγάδα. Πες στον Κλαίη
να νοικιάση ένα αυτοκίνητο ά-
πό τό γκαράζ του Στόνεμπριτζ
για να σε πάη στο ξενοδοχείο.

Καλά! απάντησε έκεί-
νη. Να μου τηλεφωνήσης,
Κίτ!...

Θα σε καθιστώ ενήμερη.
"Εκείνη τη στιγμή, ήθε ο
Κλαίη φέροντας τό σακκάκι,
τό πανωφόρι και τό καπέλο του
Μπρέντ... Αυτός, αφού έβαλε
τη γραβάτα του και φόρεσε τό
σακκάκι του και τό πανωφόρι
του, διευθύνθηκε, μαζί με τη
Ζανέτ, προς τό αυτοκίνητο του
γιατρού...

Τη στιγμή που ο
Μπρέντ άνοιγε την πόρτα, η
Ζανέτ μουρμούρισε με πολύ σι-
γανή φωνή:

Είμαι στο πλευρό σου,
Κίτ, άπόψε... Και θα είμαι και
αύριο και πάντα!

Ο Μπρέντ στράφηκε άπότο-
μα, την τράβηξε κοντά σου και
την άγκάλιασε τρυφερά.

"Υστερα είπε γελώντας, για
να κρύψη τη συγκίνησι του:

"Οχι!... ο ώμος μου με
πονάει! Με πέτυχε δυό φορές
αυτός ο χαμένος.

Κατόπι μπήκε στο αυτοκίνη-
το και έκλεισε την πόρτα.

Όρθια μέσα στο σκοτάδι, η
Ζανέτ κρατούσε με τά δυό της
χείρια την καρδιά της που χτυ-
πούσε δυνατά. "Ακολουθούσε με
τά μάτια τό αυτοκίνητο ώσπου
χάθηκε.

"Ενα τέταρτο αργότερα ο
Κλαίη έφερε μιά λιμουζίνα και
η Ζανέτ γύρισε στο ξενοδο-
χείο...

Βήκε στο σαλόνι τούς γο-
νείς της και τούς διηγήθηκε τά
γεγονότα της ημέρας. Με κόπο
κατάρωσε να πείση τό γιατρό
Τόμ ότι ο "Εντουαρντ είχε παί-
ξει έναν άτιμο ρόλο:

Ο "Εντουαρντ! είπε ο
γιατρός. Μ' είναι άδύνατο!

Αυτή είναι ή αλήθεια,
μπαιμπά, επέμεινε η Ζανέτ...

Ο "Εντουαρντ πλήρωσε τον
Σπένσερ για να του δώση πλη-
ροφορίες σχετικά με τις έπι-
χειρήσεις του Μπρέντ στη Βιρ-
μανία. "Υστερα, μοίρασε ση-
μαντικά ποσά σε μερικούς έρ-
γάτες του έργοσσάσου για να
κάνουν φασαρίες. Οι πιο ζωη-
ροί έτοιμαζόντουσαν να βάλουν
φωτιά στις εγκαταστάσεις, άλ-
λά ο προσότης υπάλληλος φο-
βήθηκε και ήθε να ειδοποιήση
τον Κίτ!

Παρά τούς άψογους τρό-
πους του, έδήλωσε ή κυρία "Αν-
τερσον με μιά άπιστευτή ήρε-
μία, ο "Εντουαρντ δεν μου ένε-
πνευσε ποτέ μεγάλη έμπιστο-
σύνη.

Η Ζανέτ δεν μπόρεσε να μη
γελάση ακούοντας τη μητέρα
της ν' αποκηρύσσει εκείνον που
πολλές φορές είχε άνεβάσει
στα ούράνια!

Μ' αμαμά πόσες φορές
δεν εξύμνησες τις άρετές και
τά προσόντα του "Εντουαρντ!

Δεν έλεγες ότι είναι ο εύγενέ-
στερος άνθρωπος του κόσμου;
...Αυτό τό τάκτ κι' αυτό τό
"Εδεν ξέρω τίς! λείπουν από
τον Κίτ, δεν τό άρνούμαι... Δό-
ξα σοι όμως να έχη ο Θεός!
πρόσθεσε με ένθουσιασμό.

Η κυρία "Αντερσον κύττα-

ξε την κόρη της μ' ένα ύφος
έπιπληξέως και είπε:

Χρυσή μου, μου φαίνεται
πως ο Κρίστοφ είναι ένας τέ-
λειος άθροωπος...

Η Ζανέτ διάσπηκε να προσ-
θέση:

"Εχει, κατά τη γνώμη
μου όλες τις άρετές!... Και να
σκεπτόμαι, ότι μιά έποχή ή-
μουν πεπεισμένη για την κα-
λωσύνη και την εύγένεια της
ψυχής του "Εντουαρντ!... Ντρέ-
πο... που με φίλησε, μετά
τούς άρραβώνες μας!

Τώρα και λίγες στιγμές, ο
γιατρός παρατηρούσε την κό-
ρη του.

"Ήρεμα, κορίτσι μου! της
είπε, τά νεύρα σου είναι κου-
ρασμένα... Ένα ποτήρι ζεστό

γάλα και στο κρεβάτι! Αυτό
σου χρειάζεται.

Η Ζανέτ δεν έφερε αντίρρη-
σι κι' άνέβηκε στην κάμαρά
της. Ξάπλωσε στη σαίξ λόγγκ
της, περιμένοντας τό γιατρό
που είχε πάει να ζεστάνη ο ί-
διος τό γάλα... Όταν η Ζανέτ
άδισε τό φλυτζάνι σηκώθηκε
και είπε:

Μπαμπά, θα ήθελα να
ξέρω τη σημερινή σου γνώμη
για τον Κίτ.

Ο γιατρός γύρισε λίγο τό
κεφάλι, προτού απαντήσει, για
να μη συναντήση τό βλέμμα
της Ζανέτ.

"Αν ήκει, άναμφισβήτητα,
στους έκλεκτους ανθρώπους!

"Χαίρομαι που μαθαίνω
ότι όλες οι προκαταλήψεις σου

έχουν εξαφανιστή... έξακολου-
θω, χαμογελώντας... Μπαμ-
πά, τώρα που είσατε πιο ή-
συχος, θα μπορούσατε να μου
έπιστρέψετε τις τριακόσιες λίρες
που σας έδωσα; Δεν θα σας
τό έλεγα ποτέ αυτό τό πράμα
αν δεν χρειάζομουν αυτά τά
χρήματα για πολύ σοβαρούς
λόγους.

Ο γιατρός "Αντερσον, άντι-
μετώπισε την κατάσταση κάτω
από όλες της τις μορφές κι' έ-
πειτα από γρήγορες σκέψεις,
απάντησε:

Μ' αμαμά, αγάπη
μου...

Ταυτόχρονα, σκεπτόταν: «Θα
πώ στον Κρίστοφ τί συμβαίνει
και θα του ζητήσω να μου δώ-
ση αυτό τό ποσό για να τό έ-

"ΑΛΕΚΤΩΡ."

Οδο δομαύλοχη κι' αν είδατε

μήν παραλείπετε ποτέ τον καθημερινό καθαρισμό της επιδερμίδος σας.
• Τά καλλυντικά, οι εκκρίσεις του δέρματος, οι σκόνες από τις δουλειές του σπιτιού ή από την κίνησι του δρόμου, σχηματίζουν ένα μίγμα, που φράζει τούς πόρους, έμποδίζει την «διαπνοή» της επιδερμίδος και συντελεί στον νοή- γο μαρσμό της.
• Γι' αυτό, ίδιως τό θράδυ πρό του ύπνου, επιβάλλεται ο καθαρισμός του προσώπου σας με τό άγνό ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ "ΜΕΛΠΑΝ". "Εται άπο- φεύγετε τό σαπούνισμα, που άργά ή γρήγορα θα βλάψη άνεπανόρθωτα την επιδερμίδα σας. Μετά τον καθαρισμό χρησιμοποείτε κρέμα Λανολίνα Μελάν ός τροφή του δέρματος.

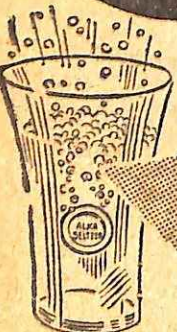

ΜΕΛΠΑΝ
Ο φινάξ άγγελος της όμορφιας σας

1 - 2 δισκία
σ' ένα ποτήρι
νερό.

**ΔΥΣΠΕΨΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑ
ΣΤΟΜΑΧΙΚΕΣ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ**

Alka-Seltzer

Προϊόν των
"Αμερικανικών Έργοστασίων
MILES LABORATORIES, INC., U.S.A.

Alka-Seltzer
REGISTERED TRADE MARK

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΣΑΝΤΑΪΤ

Το πλεκτό αυτό είναι πράγματι τόσο θαυμάσιο όσο και πρωτότυπο. Πλέκεται μονοκόμματο αρχίζοντας από το άριστερο μανίκι και τελειώνοντας στην άκρη του άλλου. Το κέντημα γίνεται σύμφωνα με το σχέδιο σε αντίθετο χρώμα, κεντιέται δε με βελονιά πόντου κάθετα όπως είναι και όλη η πλέξις του.

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. μαλλί Πενγκουέν «Αλπέν» 4κλώνο σε χρώμα άσπρο. Λίγο μαλλί κατά προτίμηση κόκκινο. Μακρυνές βελόνες Νο 3. 1 μακροβελόνα. 1 φερμουάρ άσπρο 18 εκ. 1 βελονάκι Νο 3½.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 23π επί 30 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεύ στριφτό = 1 βελόνα καλή, παίρνοντας τον πόντο από το πίσω μέρος, 1 βελόνα άναποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π άναποδη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Το πλεκτό αυτό, όπως και πιο πάνω σας είπαμε, πλέκεται κάθετα και έχει μόνο 2 ραφές κάτω στα μανίκια και τα πλάγια γιατί είναι μονοκόμματο. Αρχίστε από το άριστερο μανίκι βάζοντας στις βελόνες σας 61π. Πλέξετε 2 εκατ. Ζέρσεύ και κατόπιν πλέξετε 1 βελόνα άναποδη στην καλή μεριά του πλεκτού για το στρίψιμο. Συνεχίστε ζέρσεύ σηματοδοτώντας με μια κλωστή το μεσαίο πόντο του πλεκτού. Τον πόντο αυτόν θα έχετε για οδηγό. Κάθε 5η βελόνα σηκώνετε και στις 2 μεριές αυτού του πόντου από 1π (40 φορές). Δηλ. πάρετε την κλωστή που είναι ανάμεσα στους πόντους και φερέτε την

στην άριστερή σας βελόνα. Κατόπιν πλέξετε αυτόν τον καινούργιο πόντο στριφτά για να μη σχηματισθεί τρύπα. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μέτρο 50 εκατ. σχηματίστε τη σχάλη εμπρός και πίσω προσθέτοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 3η βελόνα από 1π (3 φορές) και κατόπιν κάθε 2η βελόνα από 1π (2 φορές), 2π (2 φορές), 3π και διαμιάς 80π για την πλαγινή ραφή (ή ανάλογα με το μέτρο που θέλετε). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μέτρο 70 εκ. σχηματίστε το παρτίμο του μπροστινού ντεκολτέ κατά τον εξής τρόπο. Χωρίστε τους πόντους του πλεκτού στη μέση. Προς τη μεριά του εμπρός ντεκολτέ, κλείστε κάθε 2η βελόνα από 2π (5 φορές), 1π (2 φορές) και κάθε 3η βελόνα από 1π (4 φορές). Πλέξετε ακόμη 2½ εκ. χωρίς μεταβολές. Τώρα βρισκόμαστε στη μέση του εμπρός ντεκολτέ. Συνεχίστε το άλλο μισό ντεκολτέ αντικρουστά και αφήστε τους πόντους να περιμένουν. Με τους πίσω πόντους σχηματίστε το πίσω ντεκολτέ κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 1π (7 φορές). Πλέξετε 3 εκατ. και κατόπιν κλείστε 24π για το άνοιγμα της πλάτης. Τους πόντους αυτούς προσθέστε στο τέλος της επόμενης βελόνας και εξακολουθήστε το άλλο μισό ντεκολτέ αντικρουστά. Όταν τελειώσετε και το πίσω ντεκολτέ, ενώστε τους πόντους σας με αυτούς που είχατε αφήσει να περιμένουν και συνεχίστε τη δεξιά πλευρά του πλεκτού αντικρουστά. Τώρα δηλ. κλείστε 38 φορές από 1π σε κάθε πλάγι του πόντου-οδηγού κάθε 5η βελόνα. Τα στενέματα αυτά κάνουνε ως εξής: Πριν από τον πόντο κάνετε 1 απλό κλείσιμο, δηλ. πάρετε 1π απλώς

κτον πλέξετε τον επόμενο και περάσετε τον απλεκτον πάνω από αυτόν που πλέξατε. Μετά από τον πόντο-οδηγό, πλέξετε 2π μαζί. Στο τέλος του μανικιού επαναλάβετε την άναποδη βελόνα για το στρίψιμο.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας από την άναποδη με νωπό πανί. Γύρω στο ντεκολτέ από την 1 μεριά του ανοίγματος έως την άλλη σηκώνετε 126π και πλέξετε 15 εκ. λάστιχο 1+1π. Το λάστιχο αυτό διπλώστε προς τα μέσα και ράψτε με κρυφές βελονιές. Γύρω-γύρω κεντήστε 1 σειρά με το σχέδιο, κεντώντας μόνον επάνω στους καλούς πόντους. Γύρω στο άνοιγμα της πλάτης κάνετε 1 σειρά με το βελονάκι και ράψτε το φερμουάρ. Κεντήστε με το κόκκινο μαλλί με βελονιά πόντους τις κάθετες ρίγες σύμφωνα με το σχέδιο και σε κανονικές αποστάσεις. Περίπου κάθε 13 εκατ. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις κάτω ραφές των μανικιών. Πλέξετε στο κάτω μέρος του σανταΐτ 1 σειρά με το βελονάκι για να μη στρίβει. Κάνετε στα μανίκια ένα στρίψιματάκι 2 εκατ.

X. K.

ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

● **ΑΣΗΜΙ.**— Τα άσημικά σας ξελεκιάζουν με νερό και άμμωνια. (Η διάλυσις πρέπει να περιέχει κατά το εν τέταρτο άμμωνια). Αν τα άσημμένα μαχαιροπήρουνα έχουν μανρίσει, καθαρίστε τα με το νερό που έχετε βράσει τις πατάτες σας.

● **ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥΝ.**— Πρώτα τρίβετε τους λεκέδες με λεπτή σκόνη ελαιορόπτερας κι ύστερα με άποσταγμα Τερεδυνθίνης (ζητήστε το από τα φαρμακεία). Τέλος, βάζετε τα αντικείμενά σας να στεγνώσουν στον ήλιο.

● **ΕΠΙΠΛΑ.**— Οι λεκέδες του νερού πάνω στα έπιπλα, καθαρίζονται με άσπρο κερί. Λιώνετε το κερί στη φωτιά μαζί με λάδι, το αλείψετε να στερεοποιηθεί και μ' ένα μολύβι πανι τρίβετε μ' αυτό τους λεκέδες. Οι λεκέδες των λικέρ καθαρίζονται με χλιαρό νερό αναμεμιγμένο με πτύονα.

● **ΜΑΧΑΙΡΙΑ.**— Για να ξελεκιάσετε ή να καθαρίσετε τα μαχαίρια σας, βουτήξτε τα σε χλιαρό νερό και τρίψτε τα ύστερα με στάχτη διαλυμένη σε κρύο νερό.

● **ΠΑΡΑΘΥΡΑ.**— Για να καθαρίσετε τα παράθυρα από τους λεκέδες του αεθέριου, χρησιμοποιήστε ξύδι. Για τους λεκέδες από λαδομπογιά, χρησιμοποιήστε νεφτί. Για να πλύνετε, εξ άλλου, τα τέκματα των παραθύρων, τρίψτε τα με χαρτί που το έχετε βουτήξει σε νερό και ξύδι κι ύστερα σκουπίστε τα.

● **ΠΑΤΩΜΑΤΑ.**— Οι λεκέδες παντός είδους πάνω στα τσιμεντένια πατώματα, διαβιβούν με σκόνη κιμωλίας ή γύψο. Ρίχνετε το γύψο ή την κιμωλία πάνω στους λεκέδες και περνάτε από πάνω ένα καυτό σίδερο. Τους λεκέδες του αεθέριου τους ξύνετε ελαφρά μ' ένα μαχαίρι, χρησιμοποιώντας σά διαλυτικό το πετρέλαιο.

● **ΠΟΡΤΕΣ.**— Τους λιπαρούς λεκέδες στις πόρτες και στα παραθυρόφυλλα, τους καθαρίζετε με ένα πανί βρεγμένο μέσα σε νερό, όπου έχετε ρίξει σταγονές άμμωνίας.

● **Όταν θέλετε να καθαρίσετε έπιπλα ή καθίσματα κομωμένα από ακατέργαστο ξύλο ή καλώκια σαν αυτά που υπάρχουν στον κήπο ή τις βεράντες, προσθέστε στη σαπουνάδα λίγο αλάτι ή βόρακα.**

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑ 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντιος: 1) ΤΣΙΦ — ΑΕ.ΡΑ, 2) ΣΕΜΠΛΟΝ, 3) ΑΣ—ΣΠΑ—ΥΕ, 4) ΜΑΝΙΑΝΙ, 5) ΜΙ—ΝΕΑ, 6) ΚΟΝΤΑΡΑΣ, 7) Ε—ΣΟ — ΡΕ — ΥΣ, 8) ΤΡΙΑΣ, 9) ΤΑΣΙΑ — ΑΡΑ, 10) ΚΟ—ΣΜΙΟΣ, 11) ΙΒΑΝ — ΑΣΙΑ. Καθής: 1) ΤΡΑΜ — ΚΕΝ—ΤΡΙ, 2) ΣΑΜΟΣ, 3) ΙΣ — ΝΙ—ΝΟΤΣΚΑ, 4) ΦΕΣΙ — ΡΙΟΝ, 5) ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ, 6) ΑΠΑΝ — ΡΕΑ — ΜΑ, 7) ΕΛ — ΙΝΑ — ΖΑ—ΙΣ, 8) ΡΟΥ — ΕΣΥ — ΡΟ—Ι, 9) ΑΝΕΤΑ — ΣΤΑΣΑ.

ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ

41,4 και 30,6 χιλιόμετρα την ώρα. Όταν κινούνται προς αντίθετες κατευθύνσεις, οι ταχύτητες των προστίθενται. Κάνουν και οι δυο μαζί 360 μέτρα σε 18 δευτερόλεπτα ή 360:18 ή 20 μέτρα το δευτερόλεπτο, δηλαδή 72 χιλιόμετρα την ώρα. Όταν κινούνται προς την ίδια κατεύθυνση, οι ταχύτητες των αφαιρούνται. Κάνουν 360:120 ή 3 μέτρα το δευτερόλεπτο, δηλαδή 10,8 χιλιόμετρα την ώρα. Επομένως το πρόβλημα καταλήγει τώρα στην αναζήτηση δύο αρίθμων, των οποίων το άθροισμα είναι 72 και η διαφορά 10,8. Άρακί να διαιρέσετε το 72 δια του 2 και να προσθέσετε ή να αφαιρέσετε το ήμισυ της διαφοράς, δηλαδή 5,4. Το αποτέλεσμα θα είναι 36 συν 5,4 ή 41,4 και 36 μίν 5,4 ή 30,6.

ΞΕΡΕΤΕ ΤΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΡΑΤΑ:

1-6, 2-α, 3-η, 4-στ, 5-θ, 6-ζ.

7-γ, 8-ε, 9-δ.

ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ:

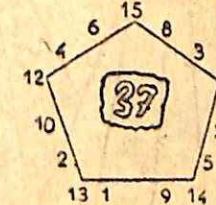
1) Μάσκ Τουαίν, 2) Μολιέρεκ, 3) Βολταίρος, 4) Ουέλ-λινγκτον, 5) Έλ Γκρόκο.

ΟΙ ΠΥΓΜΑΙΟΙ

75 συν 30 ή 105. 175—105 ή 70. 70 ήταν λοιπόν το μήκος του κορμού του ξεσηκωτή. Δεδομένου δε ότι 75 εκ. (το μήκος των ποδιών) συν 35 εκατ. (το μισό του κορμού) ή 110 εκατ., συμπεραίνουμε ότι το μέσον αναστήμα των Πυγμαίων ήταν 110.

ΔΕΚΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ

Ίδου η όρθη λύσις:

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ:

1) Έπειδή ώρισμένα πουλά-

Κυρίες & Δεσποινίδες, Έαν θέλετε να αισθανέστε ευγάριστα, ζητήσατε δια την ύγεια σας τα νέα

Femex

με άφθ. βελούδινη και σε κατάλληλο μέγεθος. Παλνούνται εις όλα τα φαρμακεία και Μικροπωλεία εις κυτία των 12 και των 6.

Σας συνέβη ποτέ;

Ένας κύριος είναι κοντά σας και σας λέει γοητευτικά πράγματα. Έσείς όμως μόλις τον άκούτε, γιατί σκέφτεστε συνεχώς τη μήτη σας. Μήπως γυαλίζει, είναι καλά πουδραρισμένη;

Είναι πολύ δυάρεδο να δκέπτεσθαι πάντα τη μήτη σου

Αλλά με την καινούργια πουδρα ΤΟΚΑΛΟΝ μπορείτε να είσθε αίγουρη, για τον έαυτον σας.

Δέν δά έχετε πιά μήτη γυαλιστερή. Η πουδρα ΤΟΚΑΛΟΝ είναι έξαιρεσιμένη, πράγμα που της δίνει μιά άσυγκριτη λεπτότητα και πρό παντός το πιο αξιόλογο είναι ότι κρατάς ολόκληρη την ήμερα χωρίς να ένοχηλν το δερμα. Αυτή η νέα πουδρα υπάρχει σε 7 τέλειους χρωματισμούς. Ασφαλώς δά ύπάρχη τουλάχιστον μιά απόχρωση που δά σάς ταιριάξη.

και μπαίνουν μέσα στο στόμα του και, τσιμπώντας τα άποφάγια που έχουν άπομείνει εκεί, καθαρίζουν την κοιλότητα του στόματος. 2) Έπειδή έτσι υπορούν να αντίληφθούν άποινωδύποτε ελαφρό θόρυβο άπό μακρού και να άπομακρυνθούν στον παραμικρό κίνδυνο. 3) Έπειδή τον παλιό καιρό οι ταξιδιώτες που συναντώντο στο δρόμο έδειχναν ά ένας στον άλλο το δεξί γέρι άδειο, άσπλο, και το έσφιγγαν, για να άποφύγουν ένδεόμενα... άπόδοπα. 4) Έπειδή, στην Κίνα, τα γένεια είναι σημείο φρονήσεως και ή παράδοσις άπαγορεύει στους νέους να τα αφήνουν να μεγαλώνουν. 5) Έπειδή τα άληθινα μαγαριτίσια είναι πολύ καλοί άγωνοί της θεουδότητος και καθώς άποροφούν ταχύτατα ή θεουδότητα του γεοιού, μοιάζουν να είναι πιο καυά από τα μυστικά. 6) Το άνώμασε έτσι ά Μαγγελάνος έπειδή, άταν άνεκάλυψε την περιοχή εκείνη, το 1519, παρατήρησε ότι ή παρσία ήταν γεμάτη φωτιές στις όποιες οι Ιθαγενείς μη έχοντας τα μέσα να άναφουν εύκολα φωτιά, διατηρούσαν συνεχώς άναμμένες. 7) Έπειδή ή διατροφή των φύλων θα άπαιτούσε μιά μεγάλη κατανάλαση θερμότητος, ή ύπνια θα έθεσε σε δύσκολη θέση όλόκληρο το δέντρο ή το φυτό.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΕΝΔΟΞΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

1. Γαβιά, 2. Άλαμάνα, 3. Ζάλογγο, 4. Άράωδα.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Έπανίστασις
Έλνικός
Φλέσας
Σκοΰφας
Έλευθεός
Έταιρία
Μπότσαρης
Καπετάνιος
Εικοσιένα

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Καλύτερα μιάς ώρας, έλεύθερη ζωή, παρά σάντα χρόνια, σκλαβιά και φυλακή.

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Πόσα δαμάτια θέλετε να έχη το διαμέρισμά σας; ρωτάει ό μεσήλιξ τον πελάτη. — Θέλω να έχη άρκετα δαμάτια ώστε ή γυναίκα μου που κάνει ή ίδια το νοικοκυριό, να μην έχη καιρό να πηγαίνη στη μήτέρα της, αλλά όχι τόσο ώστε νάρθη ή πεθερά μου να έγκαστασθή στο σπίτι μας...

— Γιατρέ μου, δέν ξέρω τί μου συμβαίνει τώρα τελευταία, παραπονιέται ό πελάτης Αι-σθανόμαι τρομερή εξάντληση. — Η ζωή σας είναι κανονική; — Κανονικώτατη, γιατρέ μου! Σηκώνομαι κάθε πρωί με τις κότες, εργάζομαι σα βοδιό, έχω μιά άρεή λίκου, και κοιμάμαι σα νυφίτσα... — Χμ! κάνει ό γ'ατρός, θα πρέπει να τηλεφωνήσω σε κα-νενα συνάδελφό μου κτηνίατρο.

— Η κυρία Άμαλία είναι άρρωστη και λέει στον άντρα της να πάη στην έκκλησία, και να της πη έπειτα το κήρυγμα. — Όταν ό σύζυγος γήρισε είπε: — Μίλησε για την άμαρτία! — Και τί έπτε; ρωτάει ή κυρία Άμαλία. — Είναι κατά...

ΠΩΣ ΞΨΑΡΕΥΣΕΝ ένας Έλλην τούς συμπατριώτας του

ΜΟΝΑΧΟΝ, Μάρτιος. — Μεταξύ των έλληνικών κυκλών του Μονάχου κυκλοφορεί εύρύτατα ή άκόλουθος χαριτωμένη ιστορία ενός άμογενοϋς των που έφθασε πρό τινος ένταύθα δια ύποθεσιν του.

Άγνωνών τελείως την γερμανικήν γλώσσαν όπως έπίσης και τα πρόσωπα και πράγμα-τα, στερούμενος δε και έπαρκών μέσων δια να προσλάβη οδηγών επί άμοιβή, έσφοίσθη τό εξής τέχνασμά δια να «ψαρεύ-ση» συμπατριώτας του που θα ήσαν εις θέσιν να του φανούν χρήσιμοι. Έκάθησεν εις έμφανές μέρος ενός πολυσυχνάστου κέντρου, παρηγγίλει μιά έμπυραν και την έκένωσε εις ένα άπό τα χαρακτηριστικά ποτήρια της έλληνικής μπύρας Φίξ που είχε φέρει μαζί του άπό την Έλλάδα και που έξεχώρι-ζεν εξ άποστάσεως άπό όλα τα συνήθως έν χρήσει γερμανικά ποτήρια μπύρας. Πριν να περάση πολλή ώρα προσήλθεν ό πρώτος συμπατριώτης του, προσελκυσθείς άπό τό έλληνικό ποτήρι, και τον ήρώτησεν εάν είναι και αυτός Έλληνας. «Μάλιστα», άπήντησεν ό «ψα-ρεύων» και του εξήγησεν έν συ-σχεία ότι χρησιμοποιεί πίνυ-τοτε τό έλληνικό ποτήρι άπό νοσταλγίαν προς την Έλλάδα και προς την έλληνικήν μπύραν που την εύρίσκει πολύ άνωτε-ραν της δαυαρκικής. Άκούου-σας του εξήτησε διαφόρους πλη-ροφορίας, έσημείωσε μερικάς γερμανικάς λέξεις που του ή-σαν άπαραίτητοι και έχωρίσθη-σαν ώσαν καλοί φίλοι. Με τό ίδιον σύστημα, «έψαρεύσεν» ό εύφυς Έλληνας και πολλούς άλλους συμπατριώτας του μέσα των οποίων έγνωρίσθη πάλιν με άλλους καθώς και με διαφό-ρους Γερμανούς που του έφά-νησαν χρήσιμοι δια την διεκ-περαίωσιν της ύποθέσεώς του. Μετά παρέλυσιν δύο εβδομά-δων είχαν άποκτήσει χάρις εις την «μεθόδον της μπύρας» τό-σας γνωριμιάς και είχαν έκμά-θει τόσας γερμανικάς λέξεις ώστε έφερον εις άίστον πέρας τό ζήτημα που τον άπασχόλει και άνεχώρησεν έπιστρέφων εις την Έλλάδα. Άποχαιρέτων τους πολυπληθείς συμπατριώτας του δέν παρέλειψε να τους ειπή: «Σας είχα εκθείσει την έλ-ληνικήν μπύραν ως άνωτεράν και της δαυαρκικής. Τώρα πρέ-πει να παραδεχώτε και σεις ό-τι είναι όχι μόνον έξαιρετική, αλλά και αυτόχρημα θαυμα-τουργή».

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Μόνον αν τα χέρια σας εί-ναι πολύ κόκκινα κάνετε τους λουτρά με νερό όσο το δυνα-τόν πιο ζεστό. Στις άλλες πε-ριπτώσεις άποφεύγετε γενικά το πολύ ζεστό ή το πολύ κρύο νερό. Αν τό δερμα τους είναι υπερβολικά ξηρό—πράγμα που συμβαίνει σε πολλά άδύνατα χέρια—άντικαταστήστε τό σκέτο νερό με μαλακτικό πι-τουρόνερο ή με ζουμί θρασμέ-νης μολόχας.

Για να καθαρίσετε χαλιά βράζετε τσουέμι και μέσα στο νερό βουτάτε ένα σφουγγάρι και με αυτό πλένετε το χαλί.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 23 Μαρτίου - 5 Ἀπριλίου γι' αὐτὲς ποὺ γεννῆθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Τὰ προγνωστικά στὸν αἰσθηματικὸ τομέα εἶναι ἀρκετὰ καλὰ ἂν δὲν ἐγερτε περὶ τὰ τοῖάντα. Μὰ εἶναι πολὺ καλὰ, ἂν ἐχετε περᾶσει αὐτὴ τὴν ηλικία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀπριλίου): Σωρὸ αἰσθηματικὸ δεκαπενθήμερο. Εἴτε κάνετε μιὰ καινούργια γνωριμία εἴτε μιὰ παλιά ὑπόθεσι παίρνει νέα τροπή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Ἀπριλίου): Πρέπει νὰ εἰσαγάγετε εὐχαριστήματα. Θὰ σημειώσετε ἐπιτυχίες.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Ἀπριλίου): Ἀβεβαιότητες στὸν αἰσθηματικὸ τομέα καὶ θὰ περάσετε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα στὴν ἀπογοήτευση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Ἐπιφανειακὲς ἐπιτυχίες, χωρὶς καμμία σοβαρότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Μαΐου): Θὰ σχηματίσετε τὴν ἀντίληψιν ὅτι πετύχατε, μὰ δὲν θὰ εἶναι ἔτσι ἀκριβὲς.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Μαΐου): Δὲν μπορεῖτε ἀκόμα νὰ εἰσαγάγετε βέβαιες γιὰ τὴν ἐπιτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶτε θὰ δείξῃ αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο πολὺ πρὸς ἐνδιαφέρον γιὰ σᾶς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Θὰ νοιώσετε τύψεις ποὺ ἀμφισβούλατε γιὰ τὰ αἰσθηματικά ἐκείνου.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ἰουνίου): Μερικὲς μικρὲς περιπλοκὲς ποὺ δυνάμουν δῶκε, στὸ τέλος, τὸν δεσμό σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουλίου): Ἡ αἰσθηματικὴ σας ὑπόθεσι ἀκολουθεῖ τὸ φυσικὸ λογικὸ τῆς δρόμο. Μὴ διακόψατε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουλίου): Ἄν ὑπάρχῃ κάποιος ποὺ ἀγαπᾶτε πραγματικά, θὰ στενοχωρηθεῖτε γιὰ διάφορα ἀτυχήματα ποὺ θὰ τοῦ συμβοῦν.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Στὸ σπίτι σας δὲν δοιοῦντε κατανόησι καὶ ἐνίσχυσι. Θὰ προχωρήσετε μόνη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀυγούστου): Ξαναφτιάχνετε τὴ ζωὴ σας χάρις σὲ μιὰ περιέργη ἀποκαλυπτικὴ συνάντησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—21 Ἀυγούστου): Μιὰ παρελθόντι θὰ ἐμφανισθῇ ἀνάμεσα στὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶτε, ἢ πρὸς τὸ ὅποιο νοιώθετε νὰ σὰς τραβᾷ κατὰ, καὶ ἑσᾶς.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—31 Ἀυγούστου): Δεκαπενθήμερο εὐνοϊκὸ γιὰ κάθε διάθεσι. Τύχη ἀγνή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Μερικὲς δυσκολίες προσωρινῆς σημασίας. Μὴ τις δραματοποιήτε ὅπου καὶ ἂν ἐμφανιστοῦν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Θὰ κάνετε πολλὰ ποὺ μποροῦν νὰ βελτιώσουν τὴν αἰσθηματικὴν ὑπόθεσιν σας.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Καλὸ δεκαπενθήμερο γιὰ ἕνα ταξίδι, μιὰ σημαντικὴ μεταβολή, ἕνα ἀδελφίμα, ἕνα γράμμα ποὺ ἀπαιτεῖ προσοχή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Ἐνα γράμμα, μιὰ ἐπίσκεψις ποὺ μποροῦν νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασιν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 23 Ὀκτωβρίου): Μέσα στὸ σπίτι μερικὲς συγκρούσεις. Στὸν αἰσθηματικὸ τομέα περισσότερη εὐνοία.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 — 31 Ὀκτωβρίου): Προσέξτε τὴν ὑγεία σας. Ἰκανοποιήσι στὸν οικονομικὸ τομέα. Ἡ 20 Μαρτίου ἀνάσχυη μέρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Ταραγμένο δεκαπενθήμερο κατὰ τὸ ὅποιο θὰ φανήτε ἀδίκη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Ἡ αἰσθηματικὴ ἀρμονία κινδυνεύει νὰ διαταραχθῇ ἀπὸ ζήλειες. Προσέξτε τὴν ὑγεία σας.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Μὴν ξενοιάγετε σὲ τίποτα. Νὰ εἰσαγάγετε μετοχήν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Νέα ποὺ ἔρχονται ἀπὸ μακριά, πιθανόν ἀπὸ τὸ ἑξωτερικόν, μποροῦν νὰ εἶναι πολὺ ἐνδιαφέροντα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Ἐξαιρετικὸ αἰσθηματικὸ περιβάλλον. Μπορεῖτε νὰ δημιουργήσετε στερεοὺς δεσμούς.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Ἀκόμα ἕνα δεκαπενθήμερο ποὺ εὐνοεῖ τὴν αἰσθηματικὴν συζήτησιν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζετε τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ προσγειώθετε, ἀλλιῶς δὲν θὰ ἐπιτύχετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Μὴν πάρετε αποφάσεις γιὰ σοβαρὰ ζητήματα αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Ἐνας κίνδυνος ὑπερβολῆς. Νὰ εἰσαγάγετε συγκρατημένη... ὅσο δὲν τὸ ξεχνάτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Πολλὲς χαρὲς μαζεμένες καὶ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Σοβαρὲς σκέψιν στὸν αἰσθηματικὸ τομέα. Κίνδυνος ἀτυχμάτων. Πολὺ προσεκτικὴ.

Ιχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Δεκαπενθήμερο πολὺ ταραγμένο κατὰ τὸ ὅποιο πρέπει νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχραιμία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Περιβάλλον εὐχαρίστησιν ποὺ σὰς βοηθεῖ στὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεών σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Ἐπιτυχία σὲ ὅ,τι ἀπαιτεῖ δραστηριότητα, ἰκανότητα, διακριτικότητα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Ο ΦΙΟΓΚΟΣ ΘΕΡΙΑΜΒΕΥΕΙ

● Ὁ φιογκὸς ποὺ ἔκανε πέρυσιν τὴν ἐμφάνισιν του, κατέχει φέτος θέσι ζήλευτῆ. Μικροὶ ἢ μεγάλοι φιογκοὶ γαρνίρουν τὰ φορέματα, ἰδίως τ' ἀμμιγιέ.

1 Λανβὲν Καστίλο. Σὲ φόρεμα ἀπὸ μαύρη ὀργάνζα, ἄσπρη μουσρέ κορδέλα τυλίγει τὸ μπουστό καὶ δένει πίσω.

2 Ζάν Πατού. Μπλε νταντέλα πάνω σὲ ἄσπρο τούλι. Φιογκάκι γκρό-γκρέν.

3 Ζάν Πατού. Ροζ νταντέλα. Ἡ κορδέλα ποὺ εἶναι ἀπὸ ροζ σατέν σχηματίζει μπρετέλες καὶ δένει σὲ φιογκό.

4 Λανβὲν Καστίλο. Ἄσπρη μπροντε-ρι ἀγγκλαίξ. Φιογκὸς πλούσιος κόκκινος μεταξωτὸς ποὺ δίνει ζωρότητα.

5 Ντεσέ. Μαύρη μουσελίνα γανίρεται μὲ ἄφθονη ἄσπρη σατέν κορδέλα.

Διναμὴ

Γκαρσόν!...
τρία ΝΟΥΝΟΥ
παρακαλῶ...

ΣΗΜ. Ἀπὸ τρελλὸ κι' ἀπὸ μωρὸ μαθαίνει... τὴν ἀλήθεια.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

